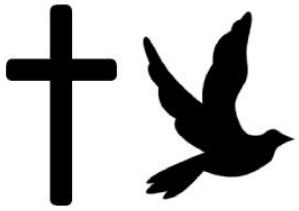

Evangelijos ir Apaštalų Darbai

Turinys

Evangelija Matą	1
Evangelija Morkaus	21
Evangelija Luką	33
Evangelija Jono	54
Apaštalų Darbai	70

Motiejus

1 SKYRIUS

1 Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus, Abraomo sūnaus, gimimo knyga.
2 Abraomui gimė Izaokas; Izaokui gimė Jokūbas. Jokūbui gimė Judas ir jo broliai.
3 Judui gimė Faresas ir Zara iš Tamaro. o Farui gimė Esromas; Esromui gimė Aramas.
4 Aramui gimė Aminadabas. Aminadabui gimė Naasonas; Naassonui gimė Lašiša;
5 Lašišai gimė Boozas iš Rachabo. o Boozui gimė Obedas iš Rūtos; Obedui gimė Jesė.
6 Jesei gimė karalius Dovydas. Karalius Dovydas pagimdė Saliamoną iš Ūrijos žmonos.
7 Saliamonui gimė Roboamas. Roboamui gimė Abija. Abijai gimė Asa.
8 Asai gimė Juozapatas. Juozapatui gimė Joramas. Joramui gimė Ozijas.
9 Ozijai gimė Joatamas. Joatamui gimė Achazas. Achazui gimė Ezekijas.
10 Ezekijui gimė Manasas. Manasui gimė Amonas. Amonui gimė Josijas.
11 Jošijui gimė Jehonijas ir jo broliai, maždaug tuo metu, kai jie buvo išvežti į Babiloną.
12 Juos atvežus į Babiloną, Jehonijui gimė Salatielis. Salatieliui gimė Zorobabelis;
13 Zorobabeliui gimė Abiudas. Abiudui gimė Eliakimas. Eliakimui gimė Azoras.
14 Azorui gimė Sadokas. Sadokui gimė Achimas; Achimui gimė Eliudas.
15 Eliudui gimė Eleazaras. Eleazarui gimė Matanas. Matanui gimė Jokūbas.
16 Jokūbui gimė Juozapas, vyras Marijos, iš kurios gimė Jėzus, vadinamas Kristumi.
17 Taigi visos kartos nuo Abraomo iki Dovydo yra keturiolika kartų. ir nuo Dovydo iki išvežimo į Babiloną keturiolika kartų; ir nuo išnešimo į Babiloną pas Kristų yra keturiolika kartų.
18 Jėzaus Kristaus gimimas vyko taip: kai jo motina Marija buvo sužadėta Juozapui, prieš jiems susiburiant, ji buvo rasta pagimdžiusi Šventąją Dvasią.
19 Tada jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėjęs rodyti jos viešai, nusprendė ją slapta atleisti.
20 Bet jam mąstant apie tai, štai sapne jam pasirodė Viešpaties angelas, sakydamas: Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok imti pas save savo žmonos Marijos, nes joje pradėtas. Šventosios Dvasios.
21 Ji pagimdys sūnų, kurį tu pavadinsi Jėzumi, nes jis išgelbės savo tautą iš jų nuodėmių.
22 Dabar visa tai buvo padaryta, kad išsipildytų, kas buvo pasakyta apie VIEŠPATĮ per pranašą:
23 Štai mergelė bus nėščia ir pagimdys sūnų, kurį vadins Emanueliu, o tai reiškia: Dievas su mumis.
24 Tada Juozapas, prisikėlęs iš miego, padarė, kaip Viešpaties angelas buvo jam įsakęs, ir pasiėmė savo žmoną:
25 Ir nepažino jos, kol ji nepagimdė savo pirmagimio sūnaus, ir pavadino jį Jėzumi.

2 SKYRIUS

1 Kai Jėzus gimė Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai iš rytų į Jeruzalę atėjo išminčiai,
2 Sakydami: „Kur yra gimęs žydų karalius? Matėme jo žvaigždę rytuose ir atėjome jo pagarbinti.
3 Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo ir su juo visa Jeruzalė.
4 Sukvietęs visus tautos aukštuosius kunigus ir Rašto žinovus, jis paklausė jų, kur turi gimti Kristus.
5 Jie jam tarė: Judėjos Betliejuje, nes taip parašyta pranašo:
6 Ir tu Betliejus, Judo žemėje, nesi mažiausias tarp Judo kunigaikščių, nes iš tavęs kils valdytojas, kuris valdys mano tautą Izraelį.
7 Tada Erodas, slapta pasikvietęs išminčius, stropiai jų teiravosi, kada pasirodė žvaigždė.
8 Jis pasiuntė juos į Betliejų ir tarė: “Eikite ir uoliai ieškokite vaikelio. Kai jį surasite, praneškite man, kad aš atvažiuočiau ir jį pagarbinčiau.
9 Išgirdę karalių, jie iškeliavo. Ir štai žvaigždė, kurią jie matė rytuose, ėjo pirma jų, kol atėjo ir atsistojo ten, kur buvo vaikas.
10 Pamatę žvaigždę, jie labai apsidžiaugė.
11 Įėję į namus, jie pamatė kūdikį su jo motina Marija, parpuolę jį pagarbino. Atplėšę savo lobius, padovanojo jam dovanų. aukso, smilkalų ir miros.
12 Ir sapne Dievo įspėti, kad jie negrįžtų pas Erodą, jie išvyko į savo šalį kitu keliu.
13 Kai jie išvyko, Viešpaties angelas pasirodė Juozapui sapne, sakydamas: „Kelkis, imk vaiką ir jo motiną, bėk į Egiptą ir būk ten, kol aš tau pranešiu“. Erodas sieks, kad vaikas jį sunaikintų.
14 Atsikėlęs jis naktį pasiėmė kūdikį ir jo motiną ir iškeliavo į Egiptą.
15 Ten buvo iki Erodo mirties, kad išsipildytų, ką Viešpats pasakė per pranašą: “Iš Egipto pašaukiau savo sūnų”.
16 Pamatęs, kad išminčiai iš jo tyčiojosi, Erodas labai supyko ir išsiuntė iššudyti visus vaikus, buvusius Betliejuje ir visose jo apylinkėse, nuo dvejų metų ir jaunesnius. laikas, kurį jis stropiai teiravosi išminčių.
17 Tada išsipildė pranašo Jeremijaus žodžiai:
18 Ramoje buvo girdimas balsas, dejonės, verksmas ir didelis gedulas. Rachelė verkė savo vaikų, ir nebuvo paguosta, nes jų nėra.
19 Erodui mirus, štai sapne Viešpaties angelas pasirodė Juozapui Egipte,
20 Sakydami: 'Kelkis, imk kūdikį ir jo motiną ir eik į Izraelio žemę, nes tie, kurie ieškojo kūdikio gyvybės, yra mirę.
21 Jis atsikėlė, pasiėmė kūdikį ir jo motiną ir atėjo į Izraelio žemę.
22 Bet išgirdęs, kad Archelajus karaliavo Judėjoje savo tėvo Erodo kambaryje, jis bijojo ten eiti; nors sapne buvo įspėtas Dievo, jis pasuko į Galilėjos dalis.
23 Jis atėjo ir apsigyveno mieste, vadinamame Nazaretu, kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašus: Jis bus vadinamas Nazaretu.

3 SKYRIUS

1 Tomis dienomis atėjo Jonas Krikštytojas, skelbdamas Judėjos dykumoje,
2 Ir sakydamas: 'Atgailaukite, nes dangaus karalystė arti.

3 Nes tai yra tas, apie kurį kalbėjo pranašas Izaijas, sakydamas: 'Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią, ištiesinkite jam takus'.
4 Tas pats Jonas buvo kupranugarių plaukų drabužis ir odinis diržas aplink strėnas. o jo mėsa buvo skėriai ir laukinis medus.
5 Tada išėjo pas jį Jeruzalė, visa Judėja ir visa Jordano apylinkė,
6 Ir buvo jo pakrikštyti Jordane, išpažindami savo nuodėmes.
7 Pamatęs daug fariziejų ir sadukiejų, ateinančių pas jį krikštytis, jis tarė: “O angių karta, kas jus perspėjo bėgti nuo būsimos rūstybės?
8 Taigi duokite vaisių, tinkamų atgailai:
9 Ir negalvokite, kad nesakytumėte: 'Mūsų tėvas Abraomas', nes sakau jums, kad Dievas gali iš šių akmenų pakelti Abraomui vaikų.
10 Ir dabar kirvis padėtas prie medžių šaknų, todėl kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, yra nukertamas ir įmetamas į ugnį.
11 Aš tikrai krikštiju jus vandeniu, kad atgailautumėte, bet tas, kuris ateina paskui mane, yra galingesnis už mane, kurio batų aš nevertas nešioti. Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.
12 Jo vėduokle yra rankoje. Jis kruopščiai išvalys grindis ir surinks kviečius į daržą. bet jis sudegins pelus negęstančia ugnimi.
13 Tada Jėzus atėjo iš Galilėjos į Jordaną pas Joną, kad jo pakrikštytų.
14 Bet Jonas jam uždraudė, sakydamas: “Man reikia tavęs pakrikštyti, o tu ateini pas mane?”
15 Jėzus jam atsakė: “ Dabar leisk, nes taip mums dera įvykdyti visą teisumą”. Tada jis jį kentėjo.
16 Kai buvo pakrikštytas, Jėzus tuojau pat pakilo iš vandens, ir štai jam atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, nusileidžiančią kaip balandį ir užsidegančią ant jo.
17 Ir štai iš dangaus pasigirdo balsas: “Tai yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi”.

4 SKYRIUS

1 Tada Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad būtų velnio gundomas.
2 Pasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo alkanas.
3 Kai gundytojas atėjo pas jį, jis tarė: “Jei tu Dievo Sūnus, liepk iš šių akmenų paversti duona”.
4 Bet jis atsakė: “Parašyta: ' Žmogus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų'.
5 Tada velnias nusivedė jį į šventąjį miestą ir pastatė ant šventyklos viršūnės,
6 ir tarė jam: “Jei esi Dievo Sūnus, nusileisk, nes parašyta: Jis įsakys savo angelams dėl tavęs. prieš akmenį.
7 Jėzus jam tarė: “ Vėl parašyta: “Negundyk Viešpaties, savo Dievo”.
8 Vėl velnias paima jį į nepaprastai aukštą kalną ir parodo jam visas pasaulio karalystes ir jų šlovę.
9 Ir tarė jam: “Visa tai aš tau duosiu, jei pargriūsi ir pagarbinsi mane”.
10 Tada Jėzus jam tarė: “ Eik šalin, šėtone, nes parašyta: 'Garbink Viešpatį, savo Dievą, ir Jam vienam tarnauk'.
11 Tada velnias jį paliko, ir štai atėjo angelai ir jam tarnavo.
12 Išgirdęs, kad Jonas buvo įmestas į kalėjimą, Jėzus išvyko į Galilėją.
13 Palikęs Nazaretą, jis atvyko ir apsigyveno Kafarnaume, kuris yra ant jūros kranto, Zabulono ir Neftalimo ribose.
14 Kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai:
15 Zabulono žemė ir Neftalimo žemė, prie jūros, už Jordano, pagonių Galilėja;
16 Tamsoje sėdinti žmonės išvydo didelę šviesą. ir tiems, kurie sėdėjo mirties srityje ir šešėlyje, iškyla šviesa.
17 Nuo to laiko Jėzus pradėjo skelbti ir sakyti: „ Atgailaukite, nes dangaus karalystė prisiartino“.
18 Jėzus, eidamas prie Galilėjos jūros, pamatė du brolius Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andrių, metančius tinklą į jūrą, nes jie buvo žvejai.
19 Jis tarė jiems: “ Sek paskui mane, aš padarysiu jus žmonių žvejais”.
20 Jie tuojau paliko tinklus ir nusekė paskui jį.
21 Eidamas iš ten, jis pamatė kitus du brolius, Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, laive su savo tėvu Zebediejumi taisančius tinklus. ir jis jiems paskambino.
22 Jie tuojau paliko laivą ir savo tėvą ir nusekė paskui jį.
23 Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės evangeliją ir gydydamas visas ligas ir visokias ligas tarp žmonių.
24 Jo šlovė pasklido po visą Siriją, ir jie atvedė pas jį visus ligonius, sergančius įvairiomis ligomis ir kankinančius, velnių apsėstus, pamišusius ir paralyžiuotus. ir jis juos išgydė.
25 Jį sekė didžiulės minios žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir anapus Jordano.

5 SKYRIUS

1 Pamatęs minias, jis užkopė į kalną. Kai atsisėdo, prie jo priėjo mokiniai.
2 Jis atvėrė burną ir mokė juos, sakydamas:
3 Palaiminti dvasios vargšai, nes jų yra dangaus karalystė.
4 Palaiminti liūdintys, nes jie bus paguosti.
5 Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę.
6 Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti.
7 Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo.
8 Palaiminti tyraširdžiai, nes jie matys Dievą.
9 Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais.
10 Palaiminti, kurie persekiojami dėl teisumo, nes jų yra dangaus karalystė.
11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus keikia, persekios ir melagingai kalbės apie jus.
12 Džiaukitės ir džiaukitės, nes didelis jūsų atlygis danguje, nes taip persekiojo pranašus, buvusius prieš jus.
13 Jūs esate žemės druska. Bet jei druska prarado kvapą, kuo ją pasūdyti? nuo šiol jis niekam tikęs, tik būti išmestas ir trypiamas žmonių kojomis.
14 Jūs esate pasaulio šviesa. Miesto, esančio ant kalvos, negalima paslėpti.
15 Taip pat žmonės neuždega žvakės ir nededa jos po įvore, o ant žvakidės. ir apšviečia visus, kurie yra namuose.
16 Taip tešviečia jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje.
17 Nemanykite, kad aš atėjau panaikinti įstatymo ar pranašų. Aš atėjau ne naikinti, bet įvykdyti.

18 Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, iš įstatymo nepraeis nė viena raištis, kol viskas išsipildys.
19 Taigi, kas sulaužys vieną iš šių mažiausių įsakymų ir taip mokys žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje, o kas jų vykdys ir mokys, tas bus vadinamas dideliu dangaus karalystėje.
20 Aš sakau jums: jei jūsų teisumas viršys Rašto žinovų ir fariziejų teisumą, jūs jokiu būdu neįeisite į dangaus karalystę.
21 Jūs girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: 'Nežudyk'. o kas žudo, tam gresia teismas:
22 Bet aš jums sakau: kas be priežasties pyksta ant savo brolio, tam gresia teismas, o kas sakys savo broliui: Raca, tam gresia susirinkimas, o kas sakys: 'Kvailys , grės pragaro gaisras.
23 Todėl jei tu atneši savo dovaną prie aukuro ir ten atsiminsi, kad tavo brolis turi prieš tave ką nors,
24 Palik ten savo dovaną prieš aukurą ir eik. pirma susitaikyk su savo broliu, o tada ateik ir paauk savo dovaną.
25 Greitai susitark su savo priešu, kol esi jam kelyje. kad kada nors priešas neatiduotų tavęs teisėjui, o teisėjas neperduos tavęs pareigūnui ir tu nebūtum įmestas į kalėjimą.
26 Iš tiesų sakau tau: tu jokiu būdu neišeisi iš ten, kol nesumokėsi iki galo.
27 Jūs girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: 'Nesvetimauk'.
28 Bet sakau jums: kiekvienas, kuris geidžia moterį, jau svetimauja su ja savo širdyje.
29 O jei tavo dešinė akis tave įžeidžia, ištrauk ją ir mesk nuo savęs, nes tau naudinga, kad vienas tavo narys žūtų, o ne visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą.
30 Ir jei tavo dešinė ranka tave įžeidžia, nukirsk ją ir mesk nuo savęs, nes tau naudinga, kad vienas tavo narys žūtų, o ne visas tavo kūnas būtų įmestas į pragarą.
31 Buvo pasakyta: kas atleidžia savo žmoną, teduoda jai skyrybų raštą.
32 Bet aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, išskyrus ištvirkavimą, skatina ją svetimauti, o kas veda išsiskyrusią, svetimauja.
33 Ir vėl girdėjote, kad senųjų laikų žmonės buvo pasakę: „Neprisiek sau, bet vykdyk savo priesaikas Viešpačiui“.
34 Bet aš jums sakau: visiškai neprisiekite! nei iš dangaus; nes tai Dievo sostas:
35 nei prie žemės; Nes tai jo pakojis kojoms, nei prie Jeruzalės. nes tai yra didžiojo karaliaus miestas.
36 Neprisiek savo galva, nes negali padaryti nė vieno plauko balto ar juodo.
37 Bet tebūnie jūsų bendravimas: taip, taip; Ne, ne, nes visa, kas daugiau už tai, ateina iš blogio.
38 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: akis už akį ir dantis už dantį.
39 Bet aš sakau jums: nesipriešinkite piktam, bet kas smogs tau į dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą.
40 Ir jei kas paduotų tave į teismą ir atims tavo paltą, tegul turi ir tavo apsiaustą.
41 Ir kas privers tave nueiti mylią, eik su juo du.
42 Duok tam, kuris tavęs prašo, ir nuo to, kuris nori iš tavęs pasiskolinti, nenusigręžk.
43 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: 'Mylėk savo artimą ir nekęsk savo priešo'.
44 Bet aš sakau jums: mylėkite savo priešus, laiminkite tuos, kurie jus keikia, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už tuos, kurie jus niekina ir persekioja.
45 Kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris yra danguje. Jis leidžia savo saulei tekėti ant piktųjų ir geruųjų ir siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų.
46 Jei mylite tuos, kurie jus myli, kokį atlygį gausite? ar net muitininkai nėra tokie patys?
47 Ir jei sveikinate tik savo brolius, ką darote labiau už kitus? ar net muitininkai taip nėra?
48 Todėl būkite tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.

6 SKYRIUS

1 Saugokitės, kad nedarytumėte išmaldos žmonių akivaizdoje, kad būtumėte jų matomi, nes kitaip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris yra danguje.
2 Todėl, kai dalinsi išmaldą, netrimitink prieš tave, kaip daro veidmainiai sinagogose ir gatvėse, kad galėtų šlovinti žmones. Iš tiesų sakau jums: jie turi savo atlygį.
3 Bet kai duodate išmaldą, tenežino jūsų kairė ranka, ką daro dešinė.
4 Kad tavo išmalda būtų paslaptyje, o tavo Tėvas, kuris mato slaptoje, tau atlygins atvirai.
5 Melsdamasis nebūsi kaip veidmainiai, nes jie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir gatvių kampeliuose, kad juos matytų žmonės. Iš tiesų sakau jums: jie turi savo atlygį.
6 O tu, kai meldžiasi, įeik į savo spintą ir, uždaręs duris, melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje. ir tavo Tėvas, kuris mato slaptoje, tau atlygins viešai.
7 Melsdamiesi nekartokite tuščių žodžių, kaip tai daro pagonys, nes jie mano, kad bus išgirsti dėl jų gausaus kalbėjimo.
8 Todėl nebūkite panašūs į juos, nes jūsų Tėvas žino, ko jums reikia, prieš Jo prašydamas.
9 Todėl melskitės taip: Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūnie šventas tavo vardas!
10 Teateina tavo karalystė. Tavo valia tebūnie žemėje, kaip danguje.
11 Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien.
12 Ir atleisk mums mūsų skolas, kaip ir mes atleidžiame savo skolininkams.
13 Nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk nuo pikto, nes Tavo yra karalystė, jėga ir šlovė per amžius. Amen.
14 Nes jei jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas jums atleis.
15 Bet jei jūs neatleisite žmonėms jų nusižengimų, tai ir jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų.
16 Be to, kai pasninkaujate, nebūkite liūdno veido kaip veidmainiai, nes jie subjauro savo veidus, kad žmonėms atrodytų pasninkaujantys. Iš tiesų sakau jums: jie turi savo atlygį.
17 Tu, kai pasninki, patepk galvą ir nusiplauk veidą.
18 Kad atrodytum ne žmonėms pasninkaujantis, o savo Tėvui, kuris yra slaptoje, ir tavo Tėvas, kuris mato slaptoje, tau atlygins viešai.
19 Nekraukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys genda, kur vagys įsilaužia ir vagia.
20 Bet kraukitės turtus danguje, kur nei kandys, nei rūdys negadina ir kur vagys neįsilaužia ir nevagia.

21 Nes kur tavo lobis, ten bus ir tavo širdis.
22 Kūno šviesa yra akis. Taigi, jei tavo akis yra viena, visas tavo kūnas bus pilnas šviesos.
23 Bet jei tavo akis pikta, visas tavo kūnas bus pilnas tamsos. Taigi, jei tavyje esanti šviesa yra tamsa, kokia didelė ta tamsa!
24 Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės. antraip jis laikysis vieno, o kitą niekins. Jūs negalite tarnauti Dievui ir mamonai.
25 Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite ir ką gersite. nei dėl savo kūno, kuo apsirengsite. Argi gyvybė ne daugiau už mėsą, o kūnas už drabužius?
26 Štai padangių paukščiai, nes jie nesėja, nepjauna ir nerenka į tvartus. tačiau jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Ar jūs ne daug geresni už juos?
27 Kuris iš jūsų mąstydamas gali viena uolekte padidinti savo ūgį?
28 Ir kodėl jūs galvojate apie drabužius? Apsvarstykite lauko lelijas, kaip jos auga; jie nedirba ir neverpia.
29 Ir vis dėlto sakau jums: net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip apsirengęs kaip vienas iš šitų.
30 Kodėl, jei Dievas taip aprengia lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, argi jis daug labiau neaprengs jus, mažatikiai?
31 Todėl negalvokite, sakydami: 'Ką valgysime? arba: Ką gersime? arba: kuo apsirengsime?
32 (Nes viso šito ieško pagonys), nes jūsų dangiškasis Tėvas žino, kad jums viso šito reikia.
33 Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo. ir visa tai bus jums pridėta.
34 Todėl negalvokite apie rytojaus dieną, nes rytojaus diena susimąstys apie savo reikalus. Šiai dienai užtenka jos blogio.

7 SKYRIUS

1 Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami.
2 Kokiu teismu teisiate, tokiu ir būsite teisiami.
3 Kodėl tu matai raištelį savo brolio akyje, bet nematai sijos savo akyje?
4 Arba kaip sakysi savo broliui: 'Leisk man ištraukti skilteles iš tavo akies'! Ir štai tavo akyje yra sija?
5 Veidmaine, pirmiausia išmesk rąstą iš savo akies. ir tada pamatysi, kaip išmesti skiltelę iš savo brolio akies.
6 Neduokite šunims to, kas šventa, ir nemeskite savo perlų prieš kiaules, kad jos nesutryptų jų po kojomis ir nepasisuktų ir jūsų nesuplėšytų.
7 Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta:
8 Kiekvienas, kuris prašo, gauna; o kas ieško, randa; o beldžiančiam bus atidaryta.
9 Arba koks iš jūsų yra žmogus, kuris, jei jo sūnus paprašys duonos, duos jam akmenį?
10 Arba, jei jis paprašys žuvies, ar duos jam gyvatę?
11 Jeigu jūs, būdami pikti, mokate duoti gerų dovanų savo vaikams, tai juo labiau jūsų dangiškasis Tėvas duos gera tiems, kurie Jo prašo?
12 Todėl visa, ko norite, kad žmonės jums darytų, darykite taip pat ir jiems, nes toks yra įstatymas ir pranašai.
13 Įeikite pro ankštus vartus, nes platūs vartai ir platus kelias, vedantis į pražūtį, ir daugelis įeina pro juos.
14 Nes ankšti yra vartai ir siauras kelias, vedantis į gyvenimą, ir mažai kas jį randa.
15 Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avies kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai.
16 Jūs pažinsite juos iš vaisių. Ar žmonės renka vynuoges iš erškėčių ar figas iš erškėčių?
17 Taip kiekvienas geras medis duoda gerus vaisius. bet sugedęs medis neša blogus vaisius.
18 Geras medis negali duoti blogų vaisių, nei sugedęs medis negali duoti gerų vaisių.
19 Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, nukertamas ir įmetamas į ugnį.
20 Taigi iš jų vaisių pažinsite juos.
21 Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie, įeis į dangaus karalystę. bet tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią.
22 Tą dieną daugelis man sakys: 'Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu? ir tavo vardu išvarei demonus? ir Tavo vardu padarei daug nuostabių darbų?
23 Tada aš jiems išpažinsiu: Aš niekada jūsų nepažinojau. Pasitraukite nuo manęs, jūs, kurie darote neteisybę.
24 Todėl kiekvieną, kuris girdi šiuos mano žodžius ir juos vykdo, aš palyginsiu jį su išmintingu žmogumi, kuris pastatė savo namus ant uolos.
25 Prapliupo lietus, užklupo potvyniai, pūtė vėjai ir daužėsi į tą namą. ir ji nesugriuvo, nes buvo pastatyta ant uolos.
26 Ir kiekvienas, kuris girdi šiuos mano žodžius ir jų nevykdo, bus panašus į kvailą žmogų, kuris pastatė savo namus ant smėlio.
27 Prapliupo lietus, užklupo potvyniai, pūtė vėjai ir daužėsi į tą namą. ir jis krito, ir didelis buvo jo griuvimas.
28 Ir buvo taip, kad Jėzui baigus šiuos žodžius, žmonės stebėjosi jo doktrina:
29 Jis mokė juos kaip turintis valdžią, o ne kaip Rašto žinovai.

8 SKYRIUS

1 Kai jis nusileido nuo kalno, jį sekė didžiulės minios.
2 Ir štai atėjo raupsuotasis ir pagarbino jį, sakydamas: Viešpatie, jei nori, gali mane apvalyti.
3 Jėzus ištiesė ranką ir palietė jį, sakydamas: “ Aš noriu”. būk švarus. Ir tuojau jo raupsai buvo išvalyti.
4 Jėzus jam tarė: “ Žiūrėk, niekam nesakyk! Bet eik, pasirodyk kunigui ir aukok dovaną, kurią Mozė įsakė, kaip jiems paliudijimą.
5 Kai Jėzus įėjo į Kafarnaumą, pas jį atėjo šimtininkas, prašydamas:
6 Ir sakydamas: 'Viešpatie, mano tarnas guli namuose sergantis paralyžiumi ir sunkiai kankinamas.
7 Jėzus jam tarė: “ Aš ateisiu ir jį išgydysiu”.
8 Šimtininkas atsakė: “Viešpatie, aš nevertas, kad eitum po mano stogu, bet sakyk tik žodį, ir mano tarnas pasveiks”.
9 Aš esu valdingas žmogus, turiu pavaldų kareivių. Aš sakau šiam žmogui: eik, ir jis eis. o kitam: ateik, ir jis ateis. ir mano tarnui: Daryk tai, ir jis tai padarys.
10 Tai išgirdęs, Jėzus stebėjosi ir tarė sekantiems: “ Iš tiesų sakau jums: tokio didelio tikėjimo neradau Izraelyje.
11 Aš sakau jums: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu dangaus karalystėje.
12 Bet karalystės vaikai bus išmesti į išorinę tamsą, ten bus verksmas ir dantų griežimas.

13 Jėzus tarė šimtininkui: “Eik! ir kaip tu tikėjai, taip tau tebūnie. Ir jo tarnas išgijo tą pačią valandą.
14 Kai Jėzus įėjo į Petro namus, jis pamatė savo žmonos motiną gulinčią ir sergančią karščiavimu.
15 Jis palietė jos ranką, ir karščiavimas ją paliko. Ji atsistojo ir jiems patarnavo.
16 Atėjus vakarui, jie atvedė pas jį daugybę demonų apsėstųjų. Jis savo žodžiu išvarė dvasias ir pagydė visus ligonius.
17 Kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: 'Jis paėmė mūsų negalias ir išnešiojo mūsų ligas'.
18 Pamatęs aplinkui daugybę žmonių, Jėzus įsakė išvykti į kitą pusę.
19 Atėjęs vienas raštininkas jam tarė: “Mokytojau, aš seks paskui tave, kur tik eisi”.
20 Jėzus jam tarė: “ Lapės turi duobes, o padangių paukščiai – lizdus. bet Žmogaus Sūnus neturi kur galvos padėti.
21 Kitas jo mokinys jam tarė: Viešpatie, leisk man pirmiausia eiti palaidoti savo tėvo.
22 Bet Jėzus jam tarė: “ Sek paskui mane! ir tegul mirusieji laidoja savo mirusiuosius.
23 Kai jis įlipo į laivą, jo mokiniai sekė paskui jį.
24 Ir štai jūroje kilo didžiulė audra, tokia, kad laivą apėmė bangos, bet jis užmigo.
25 Jo mokiniai priėjo prie jo ir pažadino jį, sakydami: 'Viešpatie, gelbėk mus, mes žūstame'.
26 Jis tarė jiems: “ Kodėl jūs, menkatikiai, bijosite? Tada jis atsikėlė ir sudraudė vėjus ir jūrą. ir buvo didžiulė ramybė.
27 Bet vyrai stebėjosi, sakydami: “Koks čia žmogus, kad net vėjai ir jūra jam paklūsta!
28 Kai jis atvyko į kitą kraštą į gergėziečių kraštą, jį pasitiko du velnių apsėstieji, išeinantys iš kapų, nepaprastai įnirtingi, kad niekas tuo keliu nepraeitų.
29 Ir štai jie šaukė: “Ką mes turime su tavimi, Jėzau, Dievo Sūnau? Ar tu atėjai čia mūsų kankinti anksčiau laiko?
30 Toli nuo jų buvo ganoma kiaulių banda.
31 Velniai maldavo jį, sakydami: “Jei tu mus išvarysi, leisk mums eiti į kiaulių bandą”.
32 Jis tarė jiems: “Eikite”. Išėję jie įėjo į kiaulių bandą. Ir štai visa kiaulių banda smarkiai nubėgo nuo stačios vietos į jūrą ir žuvo vandenyje.
33 O tie, kurie juos saugojo, pabėgo, nuėjo į miestą ir papasakojo viską ir tai, kas nutiko velnių apsėstiesiems.
34 Ir štai visas miestas išėjo pasitikti Jėzaus. Jį pamatę jie maldavo, kad jis pasitrauktų iš jų ribų.

9 SKYRIUS

1 Jis įlipo į valtį, perplaukė ir atplaukė į savo miestą.
2 Ir štai atvedė pas jį vyrą, sergantį paralyžiumi, gulintį ant lovos. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė paralyžiuojančiam ligoniui: Sūnau, būk linksmas; tavo nuodėmės tau atleistos.
3 Ir štai kai kurie Rašto žinovai kalbėjo savyje: “Šitas piktžodžiauja”.
4 Jėzus, žinodamas jų mintis, tarė: “ Kodėl manote pikta savo širdyse?
5 Nes ar lengviau pasakyti: 'Tebūna tau atleistos tavo nuodėmės? ar sakyti: Kelkis ir eik?
6 Bet kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi galią žemėje atleisti nuodėmes (paskui sako paralyžiuojančiam ligoniui): Kelkis, imk lovą ir eik į savo namus.
7 Jis atsikėlė ir nuėjo į savo namus.
8 Tai pamatę, minios stebėjosi ir šlovino Dievą, suteikusį žmonėms tokią galią.
9 Išeidamas iš ten, Jėzus pamatė vyrą, vardu Matas, sėdintį prie muitinės ir tarė jam: “ Sek paskui mane”. Jis atsikėlė ir nusekė paskui jį.
10 Jėzui sėdint prie stalo namuose, atėjo daug muitininkų ir nusidėjėlių, kurie atsisėdo su juo ir jo mokiniais.
11 Tai pamatę, fariziejai klausė jo mokinių: “Kodėl jūsų Mokytojas valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?
12 Tai išgirdęs, Jėzus jiems tarė: “ Ne sveikiems reikia gydytojo, bet ligoniams”.
13 Bet eikite ir sužinokite, ką tai reiškia: Aš pasigailėsiu, o ne aukos, nes aš atėjau kviesti atgailai teisiųjų, bet nusidėjėlių.
14 Tada prie jo priėjo Jono mokiniai, klausdami: “Kodėl mes ir fariziejai dažnai pasninkaujame, o tavo mokiniai nepasninkauja?
15 Jėzus jiems tarė: “ Ar gali vestuvininkai liūdėti, kol su jais bus jaunikis? Bet ateis dienos, kai jaunikis bus atimtas iš jų, ir tada jie pasninkauja.
16 Niekas ant seno drabužio neuždeda naujo audinio gabalo, nes tai, kas įdedama jį pripildyti, išima iš drabužio, ir perplyšimas dar labiau pablogėja.
17 Taip pat žmonės nepila naujo vyno į senus butelius, nes antraip buteliai sudūžta, vynas baigia, ir buteliai sugenda, bet pila naują vyną į naujus butelius ir abu išliks.
18 Jam tai jiems kalbant, štai atėjo vienas valdovas ir pagarbino jį, sakydamas: “Mano dukra jau mirusi. Bet ateik ir uždėk ant jos ranką, ir ji išgyvens”.
19 Jėzus pakilo ir nusekė paskui jį, taip pat ir jo mokiniai.
20 Ir štai moteris, kuri dvylika metų sirgo krauju, atėjo už nugaros ir palietė jo drabužio kraštą.
21 Ji tarė savyje: “Jei tik paliesčiau jo drabužį, būsiu sveika”.
22 Bet Jėzus atsigręžė ir, ją pamatęs, tarė: “ Dukra, būk paguoda! tavo tikėjimas išgydė tave. Ir moteris tapo sveika nuo tos valandos.
23Kai Jėzus įėjo į valdovo namus ir pamatė, kaip šaukliai ir žmonės triukšmauja,
24 Jis tarė jiems: “ Duokite vietą, nes tarnaitė nemirė, bet miega”. Ir jie juokėsi iš jo.
25 Bet kai žmonės buvo išvaryti, jis įėjo ir paėmė ją už rankos, o tarnaitė pakilo.
26 Ir šlovė apie tai pasklido po visą tą kraštą.
27 Kai Jėzus iš ten nuėjo, du akli sekė paskui jį, šaukdami: “Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų”.
28 Jam įėjus į namus, prie jo priėjo aklieji. Jėzus jiems tarė: “ Ar tikite, kad aš galiu tai padaryti? Jie jam atsakė: „Taip, Viešpatie!
29 Tada jis palietė jų akis, sakydamas: “ Tebūna jums pagal jūsų tikėjimą”.
30 Jų akys atsivėrė; Jėzus griežtai įsakė jiems: “ Žiūrėkite, kad niekas to nesužinotų”.
31 Bet jie, išvykdami, paskleidė jo šlovę visoje toje šalyje.
32 Jiems išeinant, jie atvedė pas jį nebylį, velnio apsėstą vyrą.
33 Kai velnias buvo išvarytas, nebyliai prabilo, o minios stebėjosi, sakydamos: “Izraelyje to dar nebuvo”.

34 Bet fariziejai sakė: “Jis išvaro demonus per demonų kunigaikštį”.
35 Jėzus vaikščiojo po visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visas žmonių ligas ir ligas.
36 Pamatęs minias, jam pasigailėjo jų, nes jie apalpo ir buvo išblaškyti kaip avys, neturinčios ganytojo.
37 Tada Jis tarė savo mokiniams: “ Pjūtis tikrai gausus, o darbininkų mažai.
38 Todėl melskitės pjūties Viešpaties, kad Jis pasiųstų darbininkų į savo pjūtį.

10 SKYRIUS

1 Pasišaukęs savo dvylika mokinių, Jis suteikė jiems galią prieš nešvarias dvasias, išvaryti jas ir išgydyti visas ligas ir visas ligas.
2 Tai yra dvylikos apaštalų vardai. Pirmasis – Simonas, vadinamas Petru, ir jo brolis Andriejus; Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas;
3 Pilypas ir Baltramiejus; Tomas ir muitininkas Matas; Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Lebėjus, kurio pavardė buvo Tadas;
4 Simonas Kanaanietis ir Judas Iskarijotas, kuris taip pat jį išdavė.
5 Šiuos dvylika Jėzus išsiuntė ir įsakė jiems, sakydamas: “ Neikite į pagonių kelią ir į jokį samariečių miestą neįeikite.
6 Verčiau eikite pas pasiklydusias Izraelio namų avis.
7 Eidami skelbkite: 'Dangaus karalystė prisiartino'.
8 Gydykite ligonius, apvalykite raupsuotus, prikelkite mirusius, išvarykite demonus. Nemokamai gavote, nemokamai duodate.
9 Neduokite į savo pinigines nei aukso, nei sidabro, nei žalvario,
10 Nei čekių kelionei, nei dviejų chalatų, nei batų, nei stulpų, nes darbininkas vertas savo maisto.
11 Ir į kurį miestą ar miestelį įeisite, paklauskite, kas jame vertas. ir pasilikite ten, kol išeisite.
12 Įėję į namus, pasveikinkite juos.
13 Ir jei namai verti, tegul juos aplanko jūsų ramybė, o jei neverti, tegrįžta jūsų ramybė.
14 Ir kas jūsų nepriims ir neklausys jūsų žodžių, išeidami iš tų namų ar miesto, nusikratykite dulkes nuo savo kojų.
15 Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir Gomoros žemei teismo dieną bus lengviau nei tam miestui.
16 Štai aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų. Taigi būkite išmintingi kaip žalčiai ir nekenksmingi kaip balandžiai.
17 Saugokitės žmonių, nes jie atiduos jus tarybai ir plaks savo sinagogose.
18 Dėl manęs būsite vesti prieš valdytojus ir karalius, kad paliudytumėte prieš juos ir pagonis.
19 Kai jie jus atiduos, negalvokite, kaip ir ką kalbėti, nes tą pačią valandą jums bus duota, ką kalbėsite.
20 Nes ne jūs kalbate, bet jūsų Tėvo Dvasia kalba jumyse.
21 Brolis atiduos brolį mirčiai, o tėvas vaiką, o vaikai sukils prieš savo tėvus ir nužudys juos.
22 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo, bet kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas.
23 Bet kai jus persekios šiame mieste, bėkite į kitą, nes iš tiesų sakau jums: nepervažiuosite Izraelio miestų, kol ateis Žmogaus Sūnus.
24 Mokinys nėra pranašesnis už savo šeimininką, nei tarnas už savo valdovą.
25 Pakanka, kad mokinys būtų kaip jo šeimininkas, o tarnas – kaip jo šeimininkas. Jei namų šeimininką jie vadins Belzebulu, tai juo labiau jie vadins jo namiškius?
26 Todėl nebijokite jų, nes nėra nieko uždengto, kas nebūtų atskleista. ir pasislėpė, tai nebus žinoma.
27 Ką sakau jums tamsoje, sakykite šviesoje, o ką girdite į ausį, skelbkite ant stogų.
28 Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali nužudyti sielos, bet geriau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare.
29 Argi ne du žvirbliai parduodami už vieną žvirblį? ir vienas iš jų nenukris ant žemės be jūsų Tėvo.
30 Bet tavo galvos plaukai suskaičiuoti.
31 Todėl nebijokite, jūs esate brangesni už daugybę žvirblių.
32 Taigi, kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.
33 Bet kas išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.
34 Nemanykite, kad aš atėjau nešti taikos žemei. Aš atėjau ne taikos, bet kardo nešti.
35 Nes aš atėjau sugińčyti vyrą su jo tėvu, dukterį su motina ir marčią prieš anytą.
36 Žmogaus priešai bus jo paties namiškiai.
37 Kas myli tėvą ar motiną labiau už mane, tas nevertas manęs, o kas myli sūnų ar dukterį labiau už mane, tas nevertas manęs.
38 O kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane, tas nevertas manęs.
39 Kas atranda savo gyvybę, tas ją praras, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs, tas ją suras.
40 Kas jus priima, priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane siuntė.
41 Kas priima pranašą pranašo vardu, gaus pranašo atlygį. o kas priima teisųjį vardan teisiojo, gaus teisiojo atlygį.
42 Ir kas duotų atsigerti vienam iš šitų mažutėlių puodelį šalto vandens tik mokinio vardu, iš tiesų sakau jums, jis jokiu būdu nepraras savo atlygio.

11 SKYRIUS

1 Ir buvo taip, kad Jėzus baigė įsakinėti savo dvylikai mokinių, jis iškeliavo mokyti ir pamokslauti jų miestuose.
2 Išgirdęs kalėjime apie Kristaus darbus, Jonas pasiuntė du savo mokinius,
3 Jis paklausė: “Ar tu tas, kuris turi ateiti, ar mes ieškome kito?
4 Jėzus jiems atsakė: “ Eikite ir vėl parodykite Jonui, ką girdite ir matote.
5 Aklieji regi, raišieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi, mirusieji prisikelia, o vargšams skelbiama Evangelija.
6 Ir palaimintas, kas nesipiktins manimi.
7 Jiems išeinant, Jėzus pradėjo kalbėti minioms apie Joną: “ Ko jūs išėjote į dykumą pamatyti? Vėjo purtoma nendrė?
8 Bet ko jūs išėjote pamatyti? Vyras, apsirengęs minkštais drabužiais? Štai tie, kurie vilki minkštus drabužius, yra karalių namuose.
9 Bet ko jūs išėjote pamatyti? Pranašas? taip, sakau jums, ir daugiau nei pranašas.

10 Nes tai yra tas, apie kurį parašyta: 'Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią prieš tave'.
11 Iš tiesų sakau jums: tarp gimusiųjų iš moterų neatsirado didesnio už Joną Krikštytoją, bet mažiausias dangaus karalystėje yra didesnis už jį.
12 Ir nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar dangaus karalystė kenčia smurtą, o smurtautojai ją paima jėga.
13 Juk visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono.
14 Ir jei jūs jį gausite, tai Elijas, kuris turėjo ateiti.
15 Kas turi ausis, teklauso.
16 Bet su kuo aš palyginsiu šią kartą? Tai panašu į vaikus, sėdinčius turguose ir šaukiančius savo bičiulius,
17 ir sakydamas: 'Mes jums dūdaujame, o jūs nešokote. mes gedėjome jūsų, o jūs neraudojote.
18 Mat atėjo Jonas, nevalgo ir negeria, o jie sako: 'Jis turi demoną'.
19 Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, ir jie sako: “Štai rijingas žmogus, vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių draugas”. Tačiau išmintis yra pateisinama jos vaikams.
20 Tada jis ėmė priekaištauti miestams, kuriuose buvo atlikti dauguma jo galingų darbų, nes jie neatgailavo.
21 Vargas tau, Chorazinai! vargas tau, Betsaida! Jei Tyre ir Sidone būtų buvę padaryti galingi darbai, kurie buvo padaryti jumyse, jie seniai būtų atgailavę ašutinėmis ir pelenais.
22 Bet aš sakau jums: Tyrui ir Sidonui bus lengviau teismo dieną, nei jums.
23 O tu, Kafarnaumas, išaukštintas iki dangaus, būsi nugabentas į pragarą, nes jei Sodomoje būtų buvę padaryti tavyje padaryti galingi darbai, tai būtų išlikę iki šios dienos.
24 Bet aš sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną nei tau.
25 Tuo metu Jėzus atsakė: “ Dėkoju tau, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir protingųjų ir apreiškei kūdikiams”.
26 Ir taip, Tėve, nes taip tau atrodė gera.
27 Viską man perdavė mano Tėvas. Ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas. ir niekas nepažįsta Tėvo, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus nori jį apreikšti.
28 Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, aš jus atgaivinsiu.
29 Imkite ant savęs mano jungą ir mokykitės iš manęs. Aš esu romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.
30 Nes mano jungas lengvas ir mano našta lengva.

12 SKYRIUS

1 Tuo metu Jėzus ėjo sabato dieną per javus. Jo mokiniai buvo alkani ir pradėjo skinti varpas ir valgyti.
2 Tai pamatę, fariziejai jam tarė: “Štai Tavo mokiniai daro tai, ko neleistina šabo dieną”.
3 Bet jis jiems atsakė: “ Ar neskaitėte, ką Dovydas darė, kai buvo alkanas, ir tie, kurie buvo su juo?
4 Kaip jis įėjo į Dievo namus ir valgė rodomą duoną, kurios nebuvo leista valgyti nei jam, nei su juo buvusiems, o tik kunigams?
5 O gal neskaitėte Įstatymo, kad sabato dienomis kunigai šventykloje išniekina šabą ir yra nepriekaištingi?
6 Bet aš sakau jums: šitoje vietoje yra didesnė už šventyklą.
7 Bet jei būtumėte žinoję, ką tai reiškia, aš pasigailėsiu, o ne aukosiu, nebūtumėt pasmerkę nekaltųjų.
8 Nes Žmogaus Sūnus yra net sabato dienos Viešpats.
9Iš ten išvykęs, jis nuėjo į jų sinagogą.
10 Ir štai buvo žmogus, kurio ranka nudžiūvo. Jie klausė Jį, sakydami: Ar leistina gydytis šabo dienomis? kad jie galėtų jį apkaltinti.
11 Jis tarė jiems: “ Kas iš jūsų turi vieną avį ir jei ji šabo dieną įkris į duobę, argi nepaims jos ir neištrauks?
12 Kuo tada žmogus geresnis už avį? Todėl šabo dienomis leidžiama gerai elgtis.
13 Tada jis tarė vyrui: “Ištiesk ranką”. Ir jis ištiesė jį; ir buvo atstatytas visas, kaip ir kitas.
14 Tada fariziejai išėjo ir surengė prieš jį pasitarimą, kaip jį sunaikinti.
15 Tai sužinojęs, Jėzus pasitraukė iš ten. Jį sekė didžiulės minios, ir Jis juos visus išgydė.
16 Ir įsakė jiems jo neskelbti:
17 Kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai:
18 Štai mano tarnas, kurį išsirinkau. Mano mylimasis, kuriuo džiaugiasi mano siela. Aš duosiu ant jo savo dvasią, ir jis skelbs teismą pagonims.
19 Jis nesiginčys ir nešauks; ir niekas jo balso gatvėse neišgirs.
20 Sužalotos nendrės jis nesulaužys ir rūkančių linų neužgesins, kol nepaskelbs teismo į pergalę.
21 Jo vardu pasitikės pagonys.
22 Paskui buvo atvestas velnio apsėstas, aklas ir nebylys. Jis išgydė jį taip, kad aklas ir nebylys kalbėjo ir matė.
23 Visi žmonės stebėjosi ir klausė: “Ar tai ne Dovydo sūnus?
24 Tai išgirdę, fariziejai sakė: “Šitas demonų išvaro ne tik per demonų kunigaikštį Belzebulą”.
25 Jėzus žinojo jų mintis ir jiems tarė: “ Kiekviena suskilusi karalystė bus sunaikinta. ir kiekvienas miestas ar namas, susiskaldęs prieš save, neišsilaikys.
26 Ir jei šėtonas išvarytų šėtoną, jis susiskaldytų prieš save. kaip tada stovės jo karalystė?
27 O jei aš išvarysiu demonus Belzebulu, tai kuo jūsų vaikai juos išvaro? todėl jie bus jūsų teisėjai.
28 Bet jei aš išvarysiu demonus Dievo Dvasia, tai Dievo karalystė atėjo pas jus.
29 Arba kaip gali įeiti į stipriojo namus ir sugadinti jo gėrybes, jei jis pirmas nesurištų galiūno? ir tada jis sugadins savo namus.
30 Kas nėra su manimi, tas prieš mane. o kas nerenka su manimi, tas išsklaido.
31 Todėl sakau jums: visos nuodėmės ir piktžodžiavimas žmonėms bus atleistos, bet Šventosios Dvasios piktžodžiavimas žmonėms nebus atleistas.
32 Ir kas kalbės žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, bet kas kalbės prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame, nei būsimajame.
33 Padarykite medį gerą, o jo vaisius geras; Arba sugadins medį ir sugadins jo vaisius, nes medis pažįstamas iš jo vaisių.
34 O angių karta, kaip jūs, būdami pikti, galite kalbėti gera? nes iš širdies pertekliaus kalba burna.
35 Geras žmogus iš gero širdies lobyno išneša gėrį, o piktas iš blogo lobio – pikta.
36 Bet aš sakau jums: už kiekvieną tuščią žodį, kurį žmonės pasakys, jie turės atsiskaityti teismo dieną.

37 Nes pagal savo žodžius būsi išteisintas ir dėl savo žodžių būsi pasmerktas.
38 Tada kai kurie Rašto žinovai ir fariziejai atsakė: “Mokytojau, mes pamatysime iš Tavęs ženklą”.
39 Bet jis jiems atsakė: “ Pikta ir svetimaujanti karta ieško ženklo. ir jai nebus duotas joks ženklas, tik pranašo Jono ženklas.
40 Nes kaip Jonas buvo tris dienas ir tris naktis banginio pilve. taip Žmogaus Sūnus bus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje.
41 Ninevės vyrai sukils teisme kartu su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo Jonos pamokslui. ir štai čia didesnis už Joną.
42 Pietų karalienė pakils teisme kartu su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atėjo iš žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties. ir štai čia yra didesnis už Saliamoną.
43 Kai nešvari dvasia išeina iš žmogaus, jis vaikšto per sausas vietas, ieškodamas poilsio, bet neranda.
44 Tada jis sako: “Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau”. o atėjęs randa tuščią, iššluotą ir išpuoštą.
45 Tada jis eina ir pasiima kitas septynias dvasias, blogesnes už jį patį, ir jos įeina ir ten apsigyvena. Paskutinė to žmogaus būsena yra blogesnė už pirmąją. Taip bus ir šiai nedorai kartai.
46 Jam tebekalbant su žmonėmis, štai jo motina ir jo broliai stovėjo lauke, trokšdami su juo pasikalbėti.
47 Tada vienas jam tarė: “Štai tavo motina ir tavo broliai stovi lauke ir nori su tavimi pasikalbėti.
48 Bet jis atsakė: “ Kas yra mano motina? o kas yra mano broliai?
49 Jis ištiesė ranką į savo mokinius ir tarė: “ Štai mano motina ir mano broliai!
50 Nes kiekvienas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra mano brolis, sesuo ir motina.

13 SKYRIUS

1 Tą pačią dieną Jėzus išėjo iš namų ir atsisėdo prie jūros.
2 Pas jį susirinko didžiulė minia, todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo. ir visa minia stovėjo ant kranto.
3 Jis daug kalbėjo jiems palyginimais, sakydamas: “ Štai sėjėjas išėjo sėti.
4 Kai jis pasėjo, kelios sėklos nukrito prie kelio, o paukščiai atėjo ir jas surijo.
5 Kai kurie krito ant akmenuotų vietų, kur neturėjo daug žemės, ir iš karto išdygo, nes neturėjo žemės gelmių.
6 Saulei patekėjus, jie išdegė; ir kadangi jie neturėjo šaknų, jie nudžiūvo.
7 Kai kurie krito tarp erškėčių; o spygliai išdygo ir juos smaugė:
8 Bet kiti įkrito į gerą žemę ir davė vaisių: kai kurie šimteriopai, kiti šešiasdešimteriopai, kiti trisdešimteriopai.
9 Kas turi ausis, teklauso.
10 Atėję mokiniai paklausė: “Kodėl kalbi jiems palyginimais?
11 Jis jiems atsakė: “Jums duota pažinti dangaus karalystės paslaptis, bet jiems neduota”.
12 Kas turi, tam bus duota, ir jis turės daugiau, o kas neturi, iš jo bus atimta ir tai, ką jis turi.
13 Todėl kalbu jiems palyginimais, nes jie matydami nemato. o girdėdami negirdi ir nesupranta.
14 Juose išsipildo Izaijo pranašystė, kuri sako: 'Klausydami išgirsite, bet nesuprasite'. o matydami pamatysite ir nepastebėsite:
15 Šitos tautos širdis sudirginta, ausys negirdi, akys užmerktos. kad jie niekada nepamatytų akimis ir negirdėtų ausimis, nesuprastų širdimi, neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.
16 Palaimintos jūsų akys, nes jos mato, ir jūsų ausys, nes jos girdi.
17 Iš tiesų sakau jums: daugelis pranašų ir teisiųjų troško pamatyti tai, ką matote, bet nematė. ir girdėti, ką girdite, bet negirdėjote.
18 Taigi išgirskite palyginimą apie sėjėją.
19 Kai kas girdi žodį apie karalystę, bet jo nesupranta, ateina nedorėlis ir paima tai, kas buvo pasėta jo širdyje. Tai tas, kuris pakeliui gavo sėklą.
20 Bet kas paėmė sėklą į akmenuotas vietas, tas yra tas, kuris klauso žodžio ir su džiaugsmu jį priima.
21 Tačiau jis neturi šaknų savyje, bet ištveria kurį laiką, nes kai dėl žodžio kyla suspaudimas ar persekiojimas, jis dėl to įžeidžiamas.
22 Tas, kuris paėmė sėklą tarp erškėčių, yra tas, kuris klauso žodžio. šio pasaulio rūpestis ir turtų apgaulė užgniaužia žodį, ir jis tampa nevaisingas.
23 Bet kas paėmė sėklą į gerą žemę, yra tas, kuris girdi žodį ir jį supranta. kuris taip pat duoda vaisių ir užaugina: vieni šimteriopai, kiti šešiasdešimteriopai, kiti trisdešimteriopai.
24 Jis pateikė jiems kitą palyginimą, sakydamas: Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris pasėjo gerą sėklą savo lauke.
25 Bet žmonėms miegant atėjo jo priešas, pasėjo rauges tarp kviečių ir nuėjo.
26 Bet kai ašmenys išdygo ir davė vaisių, tada pasirodė ir raugės.
27 Šeimininko tarnai atėjo ir paklausė: “Viešpatie, argi nepasėjai savo lauke geros sėklos? iš kur tada ji rauga?
28 Jis tarė jiems: “Tai padarė priešas”. Tarnai jam tarė: “Ar nori, kad eitume ir juos surinktume?
29 Bet jis atsakė: “Ne! kad rinkdami rauges neišrausite ir kviečių.
30 Tegul abu auga kartu iki pjūties, o pjūties metu sakysiu pjovėjams: 'Pirmiausia surinkite rauges ir suriškite į ryšulius, kad sudegintumėte, o kviečius surinkite į mano tvartą.
31 Jis pateikė jiems kitą palyginimą, sakydamas: Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmė ir pasėjo savo lauke.
32 Kuri iš tikrųjų yra mažiausia iš visų sėklų, o išaugusi ji yra didžiausia tarp žolių ir tampa medžiu, todėl padangių paukščiai ateina ir apsigyvena jo šakose.
33 Jis pasakė jiems kitą palyginimą. Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris paėmė ir paslėpė trijuose saikuose miltų, kol viskas įrūgo.
34 Visa tai Jėzus kalbėjo miniai palyginimais. ir be palyginimo jis jiems nekalbėjo:
35 Kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą: “Aš atversiu savo burną palyginimams. Aš pasakysiu dalykus, kurie buvo laikomi paslaptyje nuo pasaulio sukūrimo.
36 Tada Jėzus išleido minią ir įėjo į namus. Jo mokiniai priėjo prie jo ir tarė: “Pasakyk mums palyginimą apie rauges.

37 Jis atsakė: “ Kas sėja gerą sėklą, yra Žmogaus Sūnus.
38 Laukas yra pasaulis; geroji sėkla yra karalystės vaikai; bet raugės yra nedorėlio vaikai.
39 Priešas, kuris juos pasėjo, yra velnias. derlius yra pasaulio pabaiga; o pjovėjai yra angelai.
40 Todėl raugės surenkamos ir sudeginamos ugnyje. taip bus ir šio pasaulio pabaigoje.
41 Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus, ir jie surinks iš jo karalystės visa, kas skriaudžia ir daro neteisybę.
42 Įmes juos į ugnies krosnį, ten bus dejonės ir dantų griežimas.
43 Tada teisieji švies kaip saulė savo Tėvo karalystėje. Kas turi ausis, teklauso.
44 Vėlgi, dangaus karalystė yra panaši į lobį, paslėptą lauke. kurį radęs žmogus paslepia ir džiaugdamasis eina ir parduoda viską, ką turi, ir nusiperka tą lauką.
45 Dangaus karalystė vėl panaši į pirklį, ieškantį gerų perlų.
46 Jis, radęs vieną brangų perlą, nuėjo, pardavė visa, ką turėjo, ir nusipirko.
47 Vėlgi, dangaus karalystė yra kaip tinklas, įmestas į jūrą ir surinktas visų rūšių.
48 Kai prisipildė, jie patraukė į krantą, atsisėdo ir rinko geruosius į indus, o bloguosius išmetė.
49 Taip bus ir pasaulio pabaigoje: išeis angelai ir išskirs nedorėlius iš teisiųjų,
50 Įmes juos į ugnies krosnį, ten bus dejonės ir dantų griežimas.
51 Jėzus jiems sako: “ Ar jūs visa tai supratote? Jie jam sako: „Taip, Viešpatie!
52 Tada Jis tarė jiems: “Todėl kiekvienas raštininkas, pamokytas dangaus karalystės, yra panašus į šeimininką, kuris iš savo lobyno iškelia naujus ir senus dalykus”.
53 Ir buvo taip, kad Jėzus, baigęs šiuos palyginimus, iškeliavo iš ten.
54 Atvykęs į savo šalį, jis mokė juos jų sinagogoje taip, kad jie stebėjosi ir klausė: “Iš kur šitas turi tokią išmintį ir tokius galingus darbus?”
55 Argi tai ne dailidės sūnus? ar jo motina nevadinama Marija? ir jo broliai Jokūbas, Jozė, Simonas ir Judas?
56 Ir jo seserys, ar ne visos su mumis? Iš kur šis žmogus turi visa tai?
57 Ir jie pasipiktino juo. Bet Jėzus jiems tarė: “ Pranašas nėra be garbės, išskyrus savo šalį ir savo namus”.
58 Ir jis ten nepadarė daug galingų darbų dėl jų netikėjimo.

14 SKYRIUS

1 Tuo metu tetraarchas Erodas išgirdo apie Jėzaus šlovę,
2 Jis tarė savo tarnams: “Tai Jonas Krikštytojas. jis prisikėlė iš numirusių; ir todėl jame pasireiškia galingi darbai.
3 Mat Erodas sulaikė Joną, surišo ir įmetė į kalėjimą dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados.
4 Jonas jam atsakė: “Tau nevalia jos turėti”.
5 Norėdamas jį nužudyti, jis bijojo minios, nes jie laikė jį pranašu.
6 Kai buvo švenčiamas Erodo gimtadienis, Erodijos dukra šoko prieš juos ir patiko Erodui.
7 Tada jis su priesaika pažadėjo duoti jai, ko tik ji prašys.
8 Ji, prieš tai savo motinos pamokyta, tarė: “Duok man čia Jono Krikštytojo galvą įkroviklyje”.
9 Karalius apgailestavo, bet dėl priesaikos ir tų, kurie sėdėjo su juo prie valgio, jis liepė jai duoti.
10 Jis pasiuntė ir nukirto Jonui galvą kalėjime.
11 Jo galva buvo atnešta į dėžę ir atiduota merginai, o ji atnešė ją savo motinai.
12 Atėję jo mokiniai, paėmę kūną, palaidojo, nuėjo ir pranešė Jėzui.
13 Tai išgirdęs, Jėzus laivu išplaukė į dykumą atskirai. Žmonės, apie tai išgirdę, nusekė paskui jį pėsčiomis iš miestų.
14 Jėzus išėjo ir pamatė didžiulę minią. Jam pasigailėjo jų, ir Jis išgydė jų ligonius.
15 Vakarui atėjus, mokiniai priėjo prie jo ir sakė: “Tai dykuma, o laikas jau praėjo. išsiųskite minią, kad jie eitų į kaimus ir pirktų maisto.
16 Bet Jėzus jiems tarė: “Jiems nereikia išeiti. duok jiems valgyti.
17 Jie jam atsakė: “Turime tik penkis kepalus ir dvi žuvis”.
18 Jis tarė: “Atnešk juos čia man”.
19 Jis įsakė miniai susėsti ant žolės, paėmė penkis kepalus ir dvi žuvis ir, pažvelgęs į dangų, palaimino, sulaužė ir davė duoną savo mokiniams, o mokinius – miniai. .
20 Visi valgė ir pasisotino, o likusias daleles surinko dvylika pilnų pintinių.
21 Valgusių buvo apie penkis tūkstančius vyrų, neskaitant moterų ir vaikų.
22 Jėzus tuojau pat privertė savo mokinius sėsti į laivą ir eiti pirma jo į kitą krantą, kol jis išleis minias.
23 Išleidęs minias, jis užkopė į kalną atskirai melstis. Atėjus vakarui, jis buvo ten vienas.
24 Bet laivas dabar buvo jūros viduryje, bangų mėtytas, nes vėjas buvo priešingas.
25 Ketvirtosios nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, vaikščiodamas jūra.
26 Pamatę jį einant jūra, mokiniai sunerimo ir sakė: “Tai dvasia. ir jie šaukė iš baimės.
27 Bet Jėzus tuojau jiems prabilo: “ Būkite drąsūs! tai aš; nebijok.
28 Petras jam atsakė: “Viešpatie, jei tai tu, liepk man ateiti pas tave ant vandens”.
29 Jis tarė: „ Ateik! Išlipęs iš laivo Petras vaikščiojo vandeniu, kad eitų pas Jėzų.
30 Pamatęs audringą vėją, jis išsigando. ir pradėjęs skęsti, jis šaukė: 'Viešpatie, išgelbėk mane'.
31 Jėzus tuojau pat ištiesė ranką, sugriebė jį ir tarė: „ O mažatikiai, kodėl suabejai?
32 Jiems įlipus į laivą, vėjas nurimo.
33 Laive esantys priėjo ir pagarbino jį, sakydami: “Tikrai tu Dievo Sūnus”.
34 Perėję jie atėjo į Genezareto žemę.
35 Kai tos vietos vyrai sužinojo apie jį, jie išsiuntė į visą aplinkinę šalį ir atvedė pas jį visus sergančius.
36 Ir prašė, kad jie galėtų paliesti tik jo drabužio kraštą, ir visi, kuriuos palietė, buvo visiškai sveiki.

15 SKYRIUS

1 Tada prie Jėzaus priėjo Rašto aiškintojai ir fariziejai iš Jeruzalės, sakydami:
2 Kodėl tavo mokiniai pažeidžia vyresniųjų papročius? nes valgydami duoną jie nesiplauna rankų.

3 Bet jis atsakė: “ Kodėl jūs taip pat pažeidžiate Dievo įsakymą pagal savo tradiciją?
4 Nes Dievas įsakė, sakydamas: 'Gerbk savo tėvą ir motiną', o kas keikia tėvą ar motiną, temiršta mirtimi.
5 O jūs sakote: 'Jei kas pasakytų savo tėvui ar motinai: 'Tai dovana, iš ko tu gali gauti naudos iš manęs'.
6 Negerbk savo tėvo ar motinos, jis bus laisvas. Taip jūs savo tradicijomis panaikinote Dievo įsakymą.
7 Veidmainiai, gerai apie jus pranašavo Izaijas, sakydamas:
8 Ši tauta artinasi prie manęs savo burna ir gerbia mane savo lūpomis. bet jų širdis toli nuo manęs.
9 Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių įsakymus.
10 Jis, pasišaukęs minią, tarė: “ Klausykite ir supraskite.
11 Ne tai, kas įeina į burną, suteršia žmogų. bet kas išeina iš burnos, tas suteršia žmogų.
12 Tada atėjo jo mokiniai ir klausė: “Ar žinai, kad fariziejai įsižeidė išgirdę šitą žodį?
13 Bet jis atsakė: “ Kiekvienas augalas, kurio mano dangiškasis Tėvas nepasodino, bus išrautas”.
14 Palik juos ramybėje: jie yra akli aklųjų vadai. O jei aklas veda aklą, abu įkris į griovį.
15 Tada Petras jam tarė: “Pasakyk mums šį palyginimą”.
16 Jėzus tarė: “ Ar jūs dar nesuprantate?
17 Ar dar nesuprantate, kad viskas, kas patenka į burną, patenka į pilvą ir išmetama į skersvėjų?
18 Bet kas išeina iš burnos, išeina iš širdies. ir jie suteršia žmogų.
19 Nes iš širdies kyla piktos mintys, žmogžudystės, svetimavimai, paleistuvystės, vagystės, melagingi liudijimai, piktžodžiavimas.
20 Tai yra dalykai, kurie suteršia žmogų, o valgyti neplautomis rankomis nesuteršia žmogaus.
21 Tada Jėzus iš ten iškeliavo į Tyro ir Sidono pakrantes.
22 Ir štai moteris iš Kanaano išėjo iš tų pačių kraštų ir šaukė jam: “Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! mano dukrą žiauriai erzina velnias.
23 Bet jis jai neatsakė nė žodžio. Atėję jo mokiniai maldavo: “Paleisk ją! nes ji verkia paskui mus.
24 Bet jis atsakė: “ Aš esu siųstas ne tik pas pasiklydusias Izraelio namų avis”.
25 Tada ji atėjo ir pagarbino jį, sakydama: „Viešpatie, padėk man!
26 Bet jis atsakė: “ Nedera imti vaikų duonos ir mesti šunims”.
27 Ji tarė: “Tiesa, Viešpatie! Tačiau šunys valgo trupinius, kurie nukrenta nuo jų šeimininko stalo”.
28 Tada Jėzus jai tarė: “ O moterie, didelis tavo tikėjimas. Tebūnie tau, kaip nori”. Ir jos dukra nuo tos valandos tapo sveika.
29 Jėzus pasitraukė iš ten ir priartėjo prie Galilėjos jūros. pakilo į kalną ir ten atsisėdo.
30 Pas jį atėjo didžiulės minios, turėdamos su savimi luošų, aklų, nebylių, suluošintų ir daug kitų, ir parvertė juos prie Jėzaus kojų. ir jis juos išgydė:
31 Taip, kad minia stebėjosi, matydama nebylius kalbančius, luošus sveikus, luošus vaikščiojančius ir akluosius reginčius. Jie šlovino Izraelio Dievą.
32 Tada Jėzus pasišaukė savo mokinius ir tarė: “ Užjaučiu minią, nes jie jau tris dienas gyvena su manimi ir neturi ko valgyti. Aš jų nepaleisiu pasninkaudami, kad nenualptų kelyje”.
33 Jo mokiniai jam klausė: “Iš kur mes turėtume tiek duonos dykumoje, kad pripildytume tiek daug?
34 Jėzus jiems tarė: “ Kiek duonos turite? Jie atsakė: “Septynios ir kelios žuvytės”.
35 Jis įsakė miniai susėsti ant žemės.
36 Jis paėmė septynis kepalus ir žuvis, padėkojo, sulaužė ir davė savo mokiniams, o mokiniai – miniai.
37 Visi valgė ir pasisotino, ir paėmė septynis pilnus krepšius sulaužytos mėsos.
38 Valgantieji buvo keturi tūkstančiai vyrų, neskaitant moterų ir vaikų.
39 Jis išsiuntė minią, sėdo į laivą ir atplaukė į Magdalos pakrantes.

16 SKYRIUS

1 Taip pat atėjo fariziejai su sadukiejais ir gundydami prašė, kad jis parodytų jiems ženklą iš dangaus.
2 Jis atsakė: “ Atėjus vakarui, jūs sakote: 'Bus geras oras, nes dangus raudonas'.
3 O rytą šiandien bus niūrus, nes dangus raudonas ir žemas. O jūs, veidmainiai, jūs galite atskirti dangaus veidą; bet argi negalite įžvelgti laiko ženklų?
4 Nedora ir svetimaujanti karta ieško ženklo. Jai nebus duotas joks ženklas, tik pranašo Jonos ženklas. Jis paliko juos ir nuėjo.
5 Kai jo mokiniai atėjo į kitą pusę, jie pamiršo pasiimti duonos.
6 Tada Jėzus jiems tarė: “ Atkreipkite dėmesį ir saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo”.
7 Jie ginčijosi tarpusavyje, sakydami: “Tai todėl, kad mes nepaėmėme duonos”.
8 Tai pamatęs Jėzus jiems tarė: „ O jūs menkatikiai, kam ginčijatės tarpusavyje, kad neatnešėte duonos?
9 Ar dar nesuprantate ir neprisimenate penkių kepalų iš penkių tūkstančių ir kiek pintinių pasiėmėte?
10 Nei septynių kepalų iš keturių tūkstančių ir kiek pintinių susirinkote?
11 Kodėl jūs nesuprantate, kad aš jums nekalbėjau apie duoną, kad saugotumėtės fariziejų ir sadukiejų raugo?
12 Tada jie suprato, kad Jis liepė saugotis ne duonos raugo, bet fariziejų ir sadukiejų mokymo.
13 Atėję į Filipo Cezarėjos pakrantes, Jėzus klausė savo mokinių: „ Kam mane, Žmogaus Sūnų, laiko?
14 Jie atsakė: “Vieni sako, kad tu esi Jonas Krikštytojas, kiti – Elijas. ir kiti, Jeremijas arba vienas iš pranašų.
15 Jis jiems sako: “O jūs kuo mane laikote?
16 Simonas Petras atsakė: “Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.
17 Jėzus jam atsakė: “ Palaimintas tu, Simonai Barjona, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano dangiškasis Tėvas”.
18 Aš taip pat sakau tau: tu esi Petras, ir ant šios uolos aš pastatysiu savo bažnyčią. ir pragaro vartai jo nenugalės.
19 Aš duosiu tau dangaus karalystės raktus. Ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tu atrisi žemėje, bus atrišta ir danguje.
20 Tada jis įsakė savo mokiniams niekam nesakyti, kad jis yra Jėzus Kristus.
21 Nuo to laiko Jėzus pradėjo rodyti savo mokiniams, kad jis turi eiti į Jeruzalę, daug kentėti nuo vyresniųjų, aukštųjų

kunigų ir Rašto žinovų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti.
22 Tada Petras paėmė jį ir ėmė priekaištauti, sakydamas: “Būk toli nuo tavęs, Viešpatie, tau tai nebus”.
23 Bet jis atsigręžė ir tarė Petrui: “ Pasitrauk nuo manęs, šėtone, tu man nusikaltai, nes tu mėgsti ne Dievo, o žmonių dalykus”.
24 Tada Jėzus tarė savo mokiniams: “ Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi”.
25 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs, tas ją suras.
26 Nes kokia nauda žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, o prarastų savo sielą? arba ką žmogus duos mainais už savo sielą?
27 Nes Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais. ir tada jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus.
28 Iš tiesų sakau jums: kai kurie čia stovi, kurie neragaus mirties, kol pamatys Žmogaus Sūnų ateinantį savo karalystėje.

17 SKYRIUS

1 Ir po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną ir įvedė juos į aukštą kalną atskirai.
2 Jis buvo pakeistas jų akivaizdoje. Jo veidas spindėjo kaip saulė, o drabužiai buvo balti kaip šviesa.
3 Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kalbantis su juo.
4 Tada Petras atsakė Jėzui: “Viešpatie, gera mums čia būti. Jei nori, pastatykime čia tris palapines. vienas tau, vienas Mozei ir vienas Elijui.
5 Jam dar tebekalbant, štai šviesus debesis apgaubė juos. Ir štai iš debesies pasigirdo balsas: 'Tai yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. išgirsk jį.
6 Tai išgirdę, mokiniai krito ant veido ir labai išsigando.
7 Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „ Kelkitės ir nebijokite!
8 Pakėlę akis, jie nematė nė vieno, tik Jėzų.
9 Kai jie nusileido nuo kalno, Jėzus įsakė jiems: “ Niekam nesakykite regėjimo, kol Žmogaus Sūnus neprisikels iš numirusių”.
10 Jo mokiniai klausė: “Kodėl Rašto žinovai sako, kad pirmas turi ateiti Elijas?
11 Jėzus jiems atsakė: “ Elijas tikrai pirmas ateis ir viską sugrąžins”.
12 Bet aš sakau jums: Elijas jau atėjo, ir jie jo nepažino, bet padarė su juo, ką norėjo. Taip pat ir Žmogaus Sūnus kentės nuo jų.
13 Tada mokiniai suprato, kad Jis kalbėjo jiems apie Joną Krikštytoją.
14 Jiems priėjus prie minios, prie jo priėjo vienas vyras, atsiklaupęs prieš jį ir tarė:
15 Viešpatie, pasigailėk mano sūnaus, nes jis yra pamišęs ir labai susierzinęs, nes dažnai jis patenka į ugnį ir dažnai į vandenį.
16 Aš atvedžiau jį pas tavo mokinius, bet jie negalėjo jo išgydyti.
17 Tada Jėzus atsakė: “ O netikinti ir iškrypusi karta, kiek ilgai aš būsiu su tavimi? kiek ilgai aš tave kentėsiu? atvesk jį pas mane.
18 Jėzus sudraudė velnią. ir jis paliko jį, ir vaikas nuo tos valandos pasveiko.
19 Paskui mokiniai atėjo pas Jėzų atskirai ir klausė: “Kodėl negalėjome Jo išvaryti?
20 Jėzus jiems tarė: “ Dėl jūsų netikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei tikėtumėte kaip garstyčios grūdelį, sakytumėte šiam kalnui: „Pasikelk iš čia į ten! ir jis pašalins; ir nieko tau nebus neįmanomo.
21 Tačiau ši rūšis išeina ne tik malda ir pasninku.
22 Kai jie apsigyveno Galilėjoje, Jėzus jiems tarė: Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas.
23 Jį nužudys, o trečią dieną jis prisikels. Ir jų buvo labai gaila.
24 Kai jie atvyko į Kafarnaumą, tie, kurie gavo duoklę, priėjo prie Petro ir klausė: “Ar jūsų šeimininkas nemoka duoklės?
25 Jis sako: Taip. Kai jis įėjo į namus, Jėzus sutrukdė jam: “ Ką manai, Simonai? iš ko žemės karaliai ima papročius ar duoklę? savo vaikų ar svetimų?
26 Petras jam tarė: “Iš svetimųjų”. Jėzus jam tarė: Tada vaikai laisvi.
27 Tačiau, kad jų neįžeistume, eik prie jūros, užmesk kabliuką ir paimk žuvį, kuri pirmą kartą išplaukia. o kai atvėsi jam burną, rasi pinigėlį. Imk ir duok jiems už mane ir tave.

18 SKYRIUS

1 Tuo pat metu mokiniai atėjo pas Jėzų ir klausė: „Kas yra didžiausias dangaus karalystėje?
2 Jėzus pasišaukė pas save vaiką ir pastatė jį tarp jų,
3 Ir tarė: “ Iš tiesų sakau jums: jei neatsiversite ir netapsite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę”.
4 Taigi, kas nusižemins kaip šis vaikas, tas bus didžiausias dangaus karalystėje.
5 Ir kas priima vieną tokį vaiką mano vardu, tas priima mane.
6 Bet kas įžeistų vieną iš šitų mažutėlių, kurie tiki manimi, tam būtų geriau, kad jam ant kaklo būtų pakabintas girnų akmuo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėje.
7 Vargas pasauliui dėl nusikaltimų! nes turi būti, kad įžeidimai ateitų; bet vargas tam žmogui, per kurį nusikaltimas ateina!
8 Todėl, jei tavo ranka ar tavo koja tave įžeidžia, nukirsk jas ir mesk nuo savęs.
9 O jei tavo akis tave įžeidžia, išlupk ją ir mesk nuo savęs.
10 Saugokitės, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių. Nes sakau jums: danguje jų angelai visada mato mano dangiškojo Tėvo veidą.
11 Nes Žmogaus Sūnus atėjo išgelbėti to, kas buvo prarasta.
12 Kaip manote? Jei žmogus turi šimtą avių, o viena iš jų nuklysta, ar jis nepalieka devyniasdešimt devynių ir neis į kalnus ir neieško to, kas paklydo?
13 Ir jei taip yra, kad jis ją randa, iš tiesų sakau jums: jis labiau džiaugiasi ta avimi, nei devyniasdešimt devyniomis, kurios nenuklydo.
14 Taip pat ne jūsų dangiškojo Tėvo valia, kad vienas iš šitų mažutėlių žūtų.
15 Be to, jei tavo brolis nusižengs tau, eik ir papasakok jam apie savo kaltę tarp tavęs ir jo vieno. Jei jis tave išklausys, tu laimėjai savo brolį.
16 Bet jei jis tavęs neklausys, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad kiekvienas žodis būtų patvirtintas dviejų ar trijų liudytojų lūpomis.

17 Ir jei jis neklausys jų, pasakykite tai bažnyčiai, o jei neklausys bažnyčios, tebūnie jis tau kaip pagonis ir muitininkas.
18 Iš tiesų sakau jums: ką tik surišite žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atrišite žemėje, bus atrišta ir danguje.
19 Vėl sakau jums: jei du iš jūsų susitars žemėje dėl ko nors, ko jie prašys, tai jiems padarys mano Tėvas, kuris yra danguje.
20 Nes kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.
21 Tada Petras priėjo prie jo ir paklausė: “Viešpatie, kiek kartų mano brolis man nusidės, o aš jam atleisiu? iki septynių kartų?
22 Jėzus jam tarė: “ Aš nesakau tau: iki septynių kartų, bet iki septyniasdešimt septynių”.
23 Todėl dangaus karalystė yra panaši į vieną karalių, kuris atsižvelgtų į savo tarnus.
24 Kai jis pradėjo skaičiuoti, pas jį buvo atvestas vienas, kuris buvo jam skolingas dešimt tūkstančių talentų.
25 Bet kadangi jis neturėjo mokėti, jo valdovas įsakė parduoti jį, jo žmoną, vaikus ir visa, ką jis turėjo, ir sumokėti.
26 Tarnas parpuolė ir pagarbino jį, sakydamas: “Viešpatie, būk kantrus su manimi, aš tau viską sumokėsiu”.
27 Tada to tarno valdovas pasigailėjo, jį paleido ir atleido jam skolą.
28 Bet tas pats tarnas išėjo ir rado vieną iš savo bendratarnų, kuris jam buvo skolingas šimtą pensų. Jis uždėjo ant jo rankas ir suėmė už gerklės, sakydamas: 'Mokėk, ką esi skolingas'.
29 Jo bendratarnas parpuolė jam po kojų ir maldavo: “Būk kantrus, aš tau viską sumokėsiu”.
30 Jis nenorėjo, bet nuėjo ir įmetė jį į kalėjimą, kol sumokės skolą.
31 Taigi, jo bendratarnai, pamatę, kas buvo padaryta, labai apgailestavo, atėjo ir papasakojo savo valdovui, kas buvo padaryta.
32 Tada jo viešpats, jam pasikvietęs, jam tarė: „O nedorasis tarne, aš atleidau tau visą skolą, nes tu manęs norėjai.
33 Argi neturėjai gailėtis savo bendratarno, kaip aš tavęs pasigailėjau?
34 Jo valdovas supyko ir atidavė jį kankintojams, kol jis sumokės visa, kas jam priklausė.
35 Taip ir mano dangiškasis Tėvas padarys jums, jei iš širdies neatleisite kiekvienam savo broliui nusižengimų.

19 SKYRIUS

1 Baigęs šiuos žodžius, Jėzus išvyko iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos pakrantes anapus Jordano.
2 Jį sekė didžiulės minios. ir jis ten juos išgydė.
3 Pas jį atėjo ir fariziejai, gundydami jį ir klausdami: “Ar leistina vyrui dėl bet kokios priežasties atleisti žmoną?
4 Jis atsakė: “ Ar neskaitėte, kad pradžioje jų kūrėjas padarė juos vyru ir moterimi,
5 Jis tarė: “Ar dėl to vyras paliks tėvą ir motiną ir glausis prie savo žmonos, ir jiedu taps vienu kūnu?
6 Todėl jie nebėra du, o vienas kūnas. Taigi, ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.
7 Jie klausė: “Kodėl Mozė įsakė duoti skyrybų raštą ir ją atleisti?
8 Jis tarė jiems: “ Dėl jūsų širdies kietumo Mozė leido jums atleisti savo žmonas, bet nuo pat pradžių taip nebuvo”.
9 Ir aš jums sakau: kas atleidžia savo žmoną, nebent dėl paleistuvystės, ir veda kitą, svetimauja, o kas veda atleistąją, svetimauja.
10 Jo mokiniai jam sako: “Jei vyras taip elgiasi su žmona, tai nėra gerai vesti”.
11 Bet jis jiems tarė: “ Visi žmonės negali priimti šito žodžio, išskyrus tuos, kuriems tai duota”.
12 Nes yra eunuchų, kurie taip gimė iš savo motinos įsčių, ir yra eunuchų, kurie tapo žmonių eunuchais, ir yra eunuchų, kurie pasidarė eunuchais dėl dangaus karalystės. Kas gali tai priimti, tepriima.
13 Paskui buvo atvesti maži vaikai, kad jis uždėtų ant jų rankas ir melstųsi, o mokiniai juos sudraudė.
14 Bet Jėzus tarė: “ Leiskite vaikeliams ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė”.
15 Jis uždėjo ant jų rankas ir iškeliavo iš ten.
16 Ir štai, vienas atėjo ir tarė: “Gerasis Mokytojau, ką gero turiu padaryti, kad turėčiau amžinąjį gyvenimą?
17 Jis tarė jam: “ Kodėl vadini mane geru? Nėra nieko gero, tik vienas, tai yra Dievas. Bet jei nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų.
18 Jis jam tarė: “Kas? Jėzus pasakė: Nežudyk, nesvetimauk, nevogk, melagingai neliudyk.
19 Gerbk savo tėvą ir motiną ir: “Mylėk savo artimą kaip save patį”.
20 Jaunuolis jam tarė: “Viso šito laikiausi nuo pat jaunystės. Ko man dar trūksta?
21 Jėzus jam tarė: “ Jei nori būti tobulas, eik ir parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, ir turėsi lobį danguje. Ateik ir sek paskui mane”.
22 Išgirdęs tą žodį, jaunuolis nuliūdęs nuėjo, nes turėjo daug turto.
23 Tada Jėzus tarė savo mokiniams: “ Iš tiesų sakau jums: turtingas sunkiai įeis į dangaus karalystę”.
24 Ir vėl sakau jums: lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, nei turtingam įeiti į Dievo karalystę.
25 Tai išgirdę, jo mokiniai labai nustebo, sakydami: “Kas gali būti išgelbėtas?
26 Bet Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: “ Žmonėms tai neįmanoma. bet Dievui viskas įmanoma.
27 Tada Petras jam tarė: “Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave. tai ką mes turėsime?
28 Jėzus jiems tarė: “ Iš tiesų sakau jums: jūs, kurie sekėte mane, atgimimo metu, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs taip pat sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika genčių. Izraelis.
29 Ir kiekvienas, kuris paliko namus ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar žmoną, ar vaikus, ar žemes dėl mano vardo, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą.
30 Bet daugelis pirmųjų bus paskutiniai; ir paskutiniai bus pirmi.

20 SKYRIUS

1 Dangaus karalystė panaši į šeimininką, kuris anksti rytą išėjo samdyti darbininkų į savo vynuogyną.
2 Sutaręs su darbininkais dėl cento per dieną, jis pasiuntė juos į savo vynuogyną.
3 Jis išėjo apie trečią valandą ir pamatė kitus bedarbius turgavietėje.

4 ir tarė jiems: Eikite ir jūs į vynuogyną, ir aš jums duosiu, kas teisinga. Ir jie nuėjo savo keliu.
5 Jis vėl išėjo apie šeštą ir devintą valandą ir padarė taip pat.
6 Ir apie vienuoliktą valandą jis išėjo ir rado kitus be darbo stovinčius ir jiems tarė: “Kodėl jūs čia stovite visą dieną be darbo?
7 Jie jam sako: “Nes niekas mūsų nesamdė”. Jis tarė jiems: “Eikite ir jūs į vynuogyną. o kas teisinga, tą gausite.
8 Vakarui atėjus, vynuogyno šeimininkas tarė savo ūkvedžiui: “Pašauk darbininkus ir sumokėk jiems užmokestį, pradedant nuo paskutinio iki pirmojo”.
9 Atėję pasamdytiems apie vienuoliktą valandą, kiekvienas gavo po centą.
10 Bet kai atėjo pirmieji, jie manė, kad turėjo gauti daugiau; taip pat kiekvienas gaudavo po centą.
11 Jį gavę, murmėjo prieš namų šeimininką:
12 Sakydami: 'Šie paskutinieji nudirbo tik vieną valandą, ir tu padarei juos lygius su mumis, kurie nešėme dienos naštą ir karštį.
13 Bet vienam iš jų jis atsakė: “Bičiuli, aš tau nieko blogo nedarau.
14 Imk, kas tavo, ir eik savo keliu. Aš duosiu šiam paskutiniam, kaip tau.
15 Ar man neleistina daryti, ką noriu su savaisiais? Ar tavo akis pikta, nes aš geras?
16 Taigi paskutiniai bus pirmi, o pirmieji paskutiniai, nes daug pašauktų, bet mažai išrinktųjų.
17 Jėzus, eidamas į Jeruzalę, paėmė dvylika mokinių kelyje ir tarė:
18 Štai mes einame į Jeruzalę. ir Žmogaus Sūnus bus išduotas aukštiesiems kunigams ir Rašto žinovams, ir jie pasmerks jį mirti,
19 Jis atiduos jį pagonims tyčiotis, plakti ir nukryžiuoti, o trečią dieną jis prisikels.
20 Tada pas jį atėjo Zebediejaus vaikų motina su savo sūnumis, pagarbino jį ir troško kažko iš jo.
21 Jis tarė jai: “ Ką tu nori? Ji jam tarė: Duok, kad šie du mano sūnūs sėdėtų tavo karalystėje: vienas tavo dešinėje, o kitas kairėje.
22 Bet Jėzus atsakė: “ Jūs nežinote, ko prašote”. Ar galite gerti iš taurės, iš kurios aš gersiu, ir būti pakrikštyti tuo krikštu, kuriuo esu pakrikštytas? Jie jam sako: “Mes galime”.
23 Jis tarė jiems: „ Jūs tikrai gersite iš mano taurės ir būsite pakrikštyti tuo krikštu, kuriuo aš esu pakrikštytas. duota tiems, kuriems tai paruošė mano Tėvas.
24 Dešimt tai išgirdę, jie pasipiktino dviem broliais.
25 Bet Jėzus pasišaukė juos ir tarė: “ Jūs žinote, kad pagonių kunigaikščiai valdo juos ir didieji valdo juos”.
26 Bet tarp jūsų taip nebus, bet kas iš jūsų nori būti didelis, tebūna jūsų tarnas.
27 Ir kas iš jūsų nori būti vyriausias, tebūna jūsų tarnas.
28 Kaip ir Žmogaus Sūnus atėjo ne jam tarnauti, bet tarnauti ir atiduoti savo gyvybę kaip išpirką už daugelį.
29 Jiems išvykstant iš Jericho, didelė minia sekė jį.
30 Ir štai du akli, sėdintys prie kelio, išgirdę, kad Jėzus eina pro šalį, sušuko: “Pasigailėk mūsų, Viešpatie, Dovydo Sūnau”.
31 Minia priekaištavo jiems, kad jie tylėtų. Bet jie dar labiau šaukė: “Pasigailėk mūsų, Viešpatie, Dovydo Sūnau”.
32 Jėzus sustojo, pašaukė juos ir tarė: “ Ką norite, kad aš jums padaryčiau?
33 Jie jam sako: “Viešpatie, kad mūsų akys atsivertų”.
34 Jėzus jų pasigailėjo ir palietė jų akis. Jų akys iškart praregėjo, ir jie nusekė paskui Jį.

21 SKYRIUS

1 Kai jie priartėjo prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę, prie Alyvų kalno, Jėzus atsiuntė du mokinius,
2 Jie sakydami: “ Eikite į kaimą, esantį priešais jus, ir tuoj rasite surištą asilą ir asilaitį su ja. Atlaisvinkite juos ir atneškite man”.
3 Jei kas jums ką nors sakys, sakysite: 'Jų reikia Viešpačiui'. ir tuojau jis juos atsiųs.
4 Visa tai buvo padaryta, kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą:
5 Sakyk Siono dukteriai: štai tavo karalius ateina pas tave, romus, sėdintis ant asilo ir asilaičio, asilo kumeliuko.
6 Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus jiems įsakė,
7 Atnešė asilą ir asilaitį, apsivilko drabužiais ir pasodino jį ant jų.
8 Labai daug žmonių pasitiesė savo drabužius kelyje. kiti nukirto medžių šakas ir šiaudais jas pakeliui.
9 Pirmiau ir iš paskos einančios minios šaukė: “Osana Dovydo Sūnui! Palaimintas, kas ateina Viešpaties vardu! Osana aukštybėse.
10 Jam atėjus į Jeruzalę, visas miestas sujudo ir klausė: “Kas čia toks?
11 Minia kalbėjo: “Tai Jėzus, pranašas iš Galilėjos Nazareto”.
12 Jėzus įėjo į Dievo šventyklą ir išvarė visus, kurie šventykloje pardavė ir pirko, ir suvertė pinigų keitėjų stalus bei balandžių pardavėjų sėdynes.
13 ir tarė jiems: “ Parašyta: 'Mano namai vadinsis maldos namais'. bet jūs pavertėte ją vagių duobe.
14 Aklieji ir luošieji atėjo pas jį į šventyklą. ir jis juos išgydė.
15 Kai aukštieji kunigai ir Rašto žinovai pamatė nuostabius dalykus, kuriuos jis padarė, ir vaikus, kurie šventykloje šaukė: “Osana Dovydo Sūnui! jie buvo labai nepatenkinti,
16 ir tarė jam: “Ar girdi, ką jie sako? Jėzus jiems tarė: „Taip! Ar niekad neskaitėte: 'Iš kūdikių ir kūdikių burnos tu padarei pagyras?'
17 Jis paliko juos ir išėjo iš miesto į Betaniją. ir jis ten apsigyveno.
18 Rytą grįžęs į miestą jis išalko.
19 Pamatęs kelyje figmedį, jis priėjo prie jo ir nieko ant jo nerado, tik lapus ir tarė: “ Tegul nuo šiol tavyje neauga vaisiai”. Ir netrukus figmedis nudžiūvo.
20 Tai pamatę, mokiniai stebėjosi, sakydami: “Kaip greitai figmedis nudžiūvo!
21 Jėzus jiems atsakė: “ Iš tiesų sakau jums: jei tikite ir neabejojate, darysite ne tik tai, kas daroma su figmedžiu, bet ir sakydami šiam kalnui: 'Pasikelk. ir būk įmestas į jūrą; tai bus padaryta.
22 Ir viską, ko tik prašysite maldoje, gausite.
23 Kai jis įėjo į šventyklą, aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji atėjo pas jį, kai jis mokė, ir klausė: “Kokia valdžia tu tai darai? ir kas tau suteikė šią valdžią?

24 Jėzus jiems atsakė: “ Aš taip pat paklausiu jūsų vieno dalyko. Jei man pasakysite, aš jums pasakysiu, kokia valdžia tai darau.
25 Iš kur tai buvo Jono krikštas? iš dangaus ar iš žmonių? Jie samprotavo: 'Jei sakysime: 'Iš dangaus'. Jis sakys mums: 'Kodėl tada juo netikėjote?
26 Bet jei sakysime: iš žmonių, mes bijome žmonių; nes visi laiko Joną pranašu.
27 Jie atsakė Jėzui: “Negalime pasakyti”. Jis tarė jiems: “ Nei aš jums nesakysiu, kokia valdžia tai darau”.
28 Bet ką jūs manote? Vienas vyras turėjo du sūnus; Jis atėjo pas pirmąjį ir tarė: “Sūnau, eik šiandien dirbti į mano vynuogyną”.
29 Jis atsakė: “Nenorėsiu”, bet vėliau atgailavo ir nuėjo.
30 Jis priėjo prie antrojo ir pasakė taip pat. Jis atsakė: “Einu, pone!” ir neišėjo.
31 Kuris iš jų įvykdė savo tėvo valią? Jie jam sako: „Pirmasis“. Jėzus jiems tarė: “ Iš tiesų sakau jums: muitininkai ir paleistuvės eina į Dievo karalystę pirma jūsų”.
32 Nes Jonas atėjo pas jus teisumo keliu, o jūs juo netikėjote, o muitininkai ir paleistuvės juo patikėjo. Ir jūs, tai pamatę, vėliau neatgailavote, kad juo patikėtumėte.
33 Išgirskite kitą palyginimą: Vienas šeimininkas pasodino vynuogyną, aptvėrė jį gyvatvorėmis, iškasė jame vyno spaustuvą, pastatė bokštą, išleido jį žemdirbiams ir išvyko į tolimą šalį.
34 Vaisiaus metas artėjo, jis pasiuntė savo tarnus pas vyndarius, kad šie gautų vaisių.
35 Ūkininkai paėmė jo tarnus, vieną sumušė, kitą nužudė, o kitą užmėtė akmenimis.
36 Jis vėl siuntė kitų tarnų daugiau nei pirmieji, ir jie su jais pasielgė taip pat.
37 Bet galiausiai jis atsiuntė pas juos savo sūnų, sakydamas: “Jie gerbs mano sūnų”.
38 Ūkininkai, pamatę sūnų, kalbėjosi: “Tai paveldėtojas”. ateik, nužudykime jį ir paimkime jo palikimą.
39 Jie sugavo jį, išmetė iš vynuogyno ir nužudė.
40 Kai ateis vynuogyno valdovas, ką jis darys tiems ūkininkams?
41 Jie jam sako: “Jis apgailėtinai sunaikins tuos nedorėlius ir išleis savo vynuogyną kitiems ūkininkams, kurie duos jam vaisių savo laiku”.
42 Jėzus jiems sako: “ Argi neskaitėte Raštuose: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kampo galva. Tai yra Viešpaties darbas, ir tai nuostabu mūsų akyse?
43 Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri neša jos vaisius.
44 Ir kas kris ant šio akmens, bus sudaužytas, o ant kurio jis kris, tą susmulkins į miltus.
45 Aukštieji kunigai ir fariziejai, išgirdę jo palyginimus, suprato, kad jis apie juos kalbėjo.
46 Bet kai jie norėjo uždėti ant jo rankas, jie bijojo minios, nes laikė jį pranašu.

22 SKYRIUS

1 Jėzus atsakė ir vėl kalbėjo jiems palyginimais ir tarė:
2 Dangaus karalystė panaši į vieną karalių, kuris vedė savo sūnų,
3 Ir išsiuntė savo tarnus pakviesti pakviestųjų į vestuves, bet jie nenorėjo ateiti.
4 Jis vėl išsiuntė kitus tarnus, sakydamas: 'Pasakyk kviečiamiems: štai aš paruošiau vakarienę. Mano jaučiai ir nupenėti gyvūnai nupjauti ir viskas paruošta. Ateik į vestuves.
5 Bet jie tai nepastebėjo ir nuėjo vienas į savo ūkį, kitas į savo prekes.
6 Likutis paėmė jo tarnus, įnirtingai juos maldavo ir nužudė.
7 Tai išgirdęs, karalius supyko ir išsiuntė savo kariuomenę, sunaikino tuos žudikus ir sudegino jų miestą.
8 Tada jis tarė savo tarnams: “Vestuvės paruoštos, bet pakviesti nebuvo verti”.
9 Taigi eikite į greitkelius ir, kiek tik rasite, veskite.
10 Tie tarnai išėjo į greitkelius ir surinko visus, tiek blogus, tiek gerus, ir vestuvės sulaukė svečių.
11 Įėjęs į svečius, karalius pamatė vyrą, kuris nebuvo apsirengęs vestuviniais drabužiais.
12 Jis tarė jam: “Bičiuli, kaip čia atėjai neturėdamas vestuvinio drabužio? Ir jis buvo be žado.
13 Tada karalius tarė tarnams: “Suriškite jam rankas ir kojas, paimkite ir išmeskite į išorinę tamsą. bus verksmas ir dantų griežimas.
14 Nes daug pašauktų, bet mažai išrinktųjų.
15 Tada fariziejai nuėjo ir tarėsi, kaip jį įpainioti į jo kalbą.
16 Jie išsiuntė pas jį savo mokinius su Erodininkais, sakydami: “Mokytojau, mes žinome, kad tu esi tikras ir moki Dievo kelio tiesą, ir tu nesirūpini niekuo, nes tu nežiūri į žmonių asmenybę”.
17 Tad sakyk mums: ką manai? Ar leistina mokėti duoklę Cezariui, ar ne?
18 Bet Jėzus suprato jų nedorybę ir tarė: “ Kodėl gundote mane, veidmainiai?
19 Parodyk man duoklę. Ir jie atnešė jam centą.
20 Jis tarė jiems: “ Kieno šis atvaizdas ir užrašas?
21 Jie jam sako: 'Cezario'. Tada jis tarė jiems: “ Atiduokite ciesoriui, kas priklauso ciesoriui. o Dievui tai, kas priklauso Dievui.
22 Išgirdę šiuos žodžius, jie nustebo, paliko jį ir nuėjo savo keliais.
23 Tą pačią dieną pas jį atėjo sadukiejai, kurie sako, kad prisikėlimo nėra, ir paklausė:
24 Mozė pasakė: “Mokytojau”, o Mozė pasakė: “Jei vyras miršta neturėdamas vaikų, jo brolis ves savo žmoną ir pakels savo broliui palikuonis”.
25 Su mumis buvo septyni broliai. Pirmasis, vedęs žmoną, mirė ir, neturėdamas problemų, paliko žmoną savo broliui.
26 Taip pat ir antrasis, ir trečiasis iki septintos.
27 Ir galiausiai moteris mirė.
28 Taigi, kieno žmona ji bus iš tų septynių prisikėlimo metu? nes visi ją turėjo.
29 Jėzus jiems atsakė: “ Jūs klystate, nežinodami Raštų ir Dievo galybės”.
30 Prisikėlimo metu jie nei tuokiasi, nei tuokiasi, bet yra kaip Dievo angelai danguje.
31 Bet kas liečia mirusiųjų prisikėlimą, ar neskaitėte to, ką jums pasakė Dievas, sakydamas:
32 Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas? Dievas yra ne mirusiųjų, o gyvųjų Dievas.
33 Tai išgirdusi, minia stebėjosi jo doktrina.
34 Bet kai fariziejai išgirdo, kad jis nutildė sadukiejus, jie susirinko.

35 Tada vienas iš jų, advokatas, paklausė jį, gundydamas jį ir sakydamas:
36 Mokytojau, koks yra didžiausias įsakymas Įstatyme?
37 Jėzus jam tarė: “ Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu”.
38 Tai pirmasis ir didysis įsakymas.
39 Antrasis panašus į jį: mylėk savo artimą kaip save patį.
40 Ant šitų dviejų įsakymų kabo visas įstatymas ir pranašai.
41 Kai fariziejai buvo susirinkę, Jėzus paklausė:
42 Sakydami: “Ką manote apie Kristų? kieno jis sūnus? Jie jam sako: Dovydo Sūnus.
43 Jis sako jiems: “ Kaip Dovydas dvasioje vadina jį Viešpačiu, sakydamas:
44 Viešpats tarė mano Viešpačiui: 'Sėskis mano dešinėje, kol Tavo priešus pastatysiu pakojis tavo kojoms?'
45 Jei Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaip jis yra jo sūnus?
46 Ir niekas negalėjo jam atsakyti nė žodžio, ir niekas nuo tos dienos nebedrįso jo klausti.

23 SKYRIUS

1 Tada Jėzus kalbėjo miniai ir savo mokiniams:
2 Sakydami: Rašto aiškintojai ir fariziejai sėdi Mozės kėdėje:
3 Taigi laikykitės ir darykite viską, ką jie jums liepia. Bet nedarykite jų darbų, nes jie sako, bet nedaro.
4 Jie suriša sunkias ir sunkias naštas ir užkrauna ant žmonių pečių. bet jie patys jų nė pirštu nepajudins.
5 Bet visus savo darbus jie daro, kad būtų matomi žmonių: jie išplečia savo filaktijas ir išplečia savo drabužių ribas,
6 Mylėkite viršutines patalpas per šventes ir sinagogų viršūnes,
7 Ir sveikinimai turguose ir žmonių vadinami rabinu, rabinu.
8 Bet nesivadinkite rabinu, nes vienas yra jūsų Mokytojas, Kristus. o jūs visi esate broliai.
9 Nieko nevadinkite savo tėvu žemėje, nes vienas yra jūsų Tėvas, kuris yra danguje.
10 Nesivadinkite šeimininkais, nes vienas yra jūsų Mokytojas, Kristus.
11 Bet kuris iš jūsų yra didžiausias, tebūna jūsų tarnas.
12 Kas save išaukštins, bus pažemintas. o kas nusižemins, bus išaukštintas.
13 Bet vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Nes jūs uždarote dangaus karalystę žmonėms, nes nei patys įeinate, nei įeinantiems neleidžiate įeiti.
14 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs ryjate našlių namus ir dėl apsimetimo ilgai meldžiatės, todėl gausite didesnį pasmerkimą.
15 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs apeinate jūrą ir žemę, kad padarytumėte vieną prozelitą, o kai jis taps, padarysite jį dvigubai labiau pragaro vaiku nei jūs patys.
16 Vargas jums, aklieji vadovai, kurie sakote: 'Jei kas prisiektų šventykla, tai niekas! bet kas prisiektų šventyklos auksu, tas skolingas!
17 Jūs kvailiai ir akli, nes kas didesnis, auksas ar šventykla, kuri pašventina auksą?
18 Ir kas prisiektų aukuru, tai niekas. bet kas prisiekia dovanota dovana, tas kaltas.
19 Jūs kvailiai ir akli!
20 Taigi, kas prisiekia aukuru, prisiekia juo ir viskuo, kas ant jo.
21 Kas prisiekia šventykla, prisiekia ja ir tuo, kas joje gyvena.
22 Kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir jame sėdinčiu.
23 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs mokate dešimtinę iš mėtų, anyžių ir kmynų ir praleidote svarbesnius įstatymo dalykus – teisingumą, gailestingumą ir tikėjimą. Tai turėjote daryti, o kito nepalikti.
24 Jūs akli vedliai, kurie įtempiate uodą ir praryjate kupranugarį.
25 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs išvalote taurės ir lėkštės išorę, o viduje jie pilni prievartavimo ir pertekliaus.
26 Tu aklas fariziejus, išvalyk pirmiausia tai, kas yra taurėje ir dubenyje, kad ir jų išorė būtų švari.
27 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs esate panašūs į išbalintus kapus, kurie iš išorės atrodo gražūs, o viduje yra pilni mirusiųjų kaulų ir visokio nešvarumo.
28 Taip ir jūs iš išorės atrodote žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir neteisybės.
29 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! nes jūs statote pranašų kapus ir puošiate teisiųjų kapus,
30 Ir sakyk: 'Jei būtume buvę savo tėvų dienomis, nebūtume buvę pranašų kraujo dalininkai su jais.
31 Todėl būkite patys sau liudytojai, kad esate vaikai tų, kurie žudė pranašus.
32 Tada pripildykite savo tėvų saiką.
33 Jūs žalčiai, angių karta, kaip galite pabėgti nuo pragaro pasmerkimo?
34 Todėl štai aš siunčiu pas jus pranašų, išminčių ir Rašto žinovų. Kai kuriuos iš jų nužudysite ir nukryžiuosite. Kai kuriuos iš jų plaksite savo sinagogose ir persekiosite iš miesto į miestą.
35 Kad ant jūsų užtektų visas teisusis kraujas, pralietas žemėje, nuo teisiojo Abelio kraujo iki Zacharijo, Barachijo sūnaus, kraujo, kurį nužudėte tarp šventyklos ir aukuro.
36 Iš tiesų sakau jums: visa tai ateis ant šios kartos.
37 Jeruzale, Jeruzale, tu, kuris žudai pranašus ir užmėto akmenimis pas tave siunčiamus, kaip dažnai aš būčiau rinkęs tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai!
38 Štai tavo namai tau palikti apleistai.
39 Aš sakau jums: nuo šiol manęs nebematysite, kol nesakysite: 'Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu'.

24 SKYRIUS

1 Jėzus išėjo ir išėjo iš šventyklos. Jo mokiniai atėjo pas jį, kad parodytų jam šventyklos pastatus.
2 Jėzus jiems tarė: “ Ar nematote viso šito? Iš tiesų sakau jums: čia neliks vienas akmuo ant kito, kuris nebūtų numestas.
3 Jam sėdint ant Alyvų kalno, mokiniai priėjo pas jį atskirai ir klausė: „Pasakyk mums, kada tai įvyks? ir koks bus tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?
4 Jėzus jiems atsakė: “ Žiūrėkite, kad niekas jūsų neapgaudinėtų”.
5 Nes daugelis ateis mano vardu ir sakys: 'Aš esu Kristus'. ir daugelį suklaidins.

6 Išgirsite apie karus ir gandus apie karus. Žiūrėkite, kad nesijaudintumėte, nes visa tai turi įvykti, bet pabaiga dar ne.
7 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, ir badas, ir maras, ir žemės drebėjimai bus įvairiose vietose.
8 Visa tai yra sielvarto pradžia.
9 Tada jus atiduos vargti ir nužudys. Dėl mano vardo būsite nekenčiami visų tautų.
10 Tada daugelis įsižeis, išduos vieni kitus ir nekęs vieni kitų.
11 Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suklaidins.
12 Kadangi neteisybės gausis, daugelio meilė atšals.
13 Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.
14 Ir ši karalystės evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms; ir tada ateis galas.
15 Taigi, kai pamatysite šventoje vietoje stovintį sunaikinimo bjaurumą, apie kurį kalbėjo pranašas Danielius, (kas skaito, tegul supranta!)
16 Tada tie, kurie yra Judėjoje, tegul bėga į kalnus.
17 Kas yra ant stogo, tegul nenusileidžia nieko iš savo namų.
18 Nei tas, kuris yra lauke, negrįžta pasiimti drabužių.
19 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
20 Bet melskitės, kad jūsų skrydis nebūtų žiemą ir ne šabo dieną.
21 Tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šių laikų ir kokių niekada nebus.
22 Jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, nė vienas kūnas nebūtų išgelbėtas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.
23 Tada jei kas jums sakys: 'Štai čia Kristus, arba ten'. netikėk.
24 Nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų ir darys didelių ženklų bei stebuklų. kad, jei įmanoma, jie suklaidintų pačius išrinktuosius.
25 Štai aš jums sakiau anksčiau.
26 Todėl, jei jie jums sakys: štai jis dykumoje. Neišeik, štai jis yra slaptuose kambariuose. netikėk.
27 Kaip žaibas sklinda iš rytų ir šviečia iki vakarų. taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
28 Nes kur bus skerdena, ten susirinks ereliai.
29 Iškart po tų dienų suspaudimų saulė užtems, mėnulis nebešvies, žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės sudrebės.
30 Tada pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas danguje. Tada visos žemės giminės raudos ir išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su galybe ir didele šlove.
31 Jis pasiųs savo angelus su dideliu trimito garsu, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito.
32 Dabar išmokite palyginimą apie figmedį. Kai jo šakelė dar švelni ir skleidžia lapus, žinote, kad vasara arti.
33 Taip pat ir jūs, kai pamatysite visa tai, žinokite, kad tai arti, net prie durų.
34 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, kol visa tai išsipildys.
35 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
36 Bet apie tą dieną ir valandą nežino niekas, ne dangaus angelai, bet tik mano Tėvas.
37 Bet kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
38 Nes kaip dienomis prieš potvynį jie valgė ir gėrė, tuokėsi ir tuokėsi iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į arką,
39 Ir nežinojo, kol užėjo potvynis ir visus nusinešė. taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.
40 Tada du bus lauke; vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
41 Malūne mala dvi moterys; vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
42 Todėl budėkite, nes jūs nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats.
43 Bet žinokite: jei namų šeimininkas būtų žinojęs, kokioje valandoje ateis vagis, jis būtų budėjęs ir neleis, kad jo namai būtų sugriauti.
44 Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes tą valandą, kurią nemanote, ateis Žmogaus Sūnus.
45 Kas yra ištikimas ir išmintingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė savo namų valdovu, kad laiku duotų jiems maisto?
46 Palaimintas tarnas, kurį jo valdovas atėjęs ras taip darant.
47 Iš tiesų sakau jums: jis padarys jį visų savo turtų valdovu.
48 Bet jei tas piktasis tarnas sakys savo širdyje: 'Mano viešpats delsia atvykti'.
49 Jis pradės mušti savo bendratarnus, valgyti ir gerti su girtais.
50 To tarno valdovas ateis tą dieną, kai jis jo nelauks, ir valandą, kurios jis nežino,
51 Jis supjaustys jį ir paskirs jam dalį su veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

25 SKYRIUS

1 Tada dangaus karalystė bus panaši į dešimt mergelių, kurios paėmė savo žibintus ir išėjo pasitikti jaunikio.
2 Penki iš jų buvo išmintingi, o penki – kvaili.
3 Kvailiai pasiėmė savo lempas ir nepasiėmė aliejaus.
4 Bet išmintingieji pasiėmė aliejaus į savo indus su lempomis.
5 Jaunikiui užtrukus, jie visi užmigo ir miegojo.
6 Vidurnaktį pasigirdo šauksmas: Štai ateina jaunikis. išeik jo pasitikti.
7 Tada visos tos mergelės atsikėlė ir aptaisė savo lempas.
8 Kvailys tarė išmintingiesiems: 'Duokite mums savo aliejaus! nes mūsų lempos užgeso.
9 Išmintingieji atsakė: “Ne taip! kad neužtektų mums ir jums. Verčiau eikite pas tuos, kurie parduoda, ir pirkite sau.
10 Jiems einant pirkti, atėjo jaunikis. ir tie, kurie buvo pasiruošę, įėjo su juo į vestuves, ir durys buvo uždarytos.
11 Po to atėjo ir kitos mergelės, sakydamos: Viešpatie, Viešpatie, atverk mums!
12 Bet jis atsakė: “Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu.
13 Todėl budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos, kurią ateis Žmogaus Sūnus.
14 Nes dangaus karalystė yra kaip žmogus, keliaujantis į tolimą šalį, kuris pasišaukė savo tarnus ir atidavė jiems savo turtą.
15 Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, o kitam vieną. kiekvienam vyrui pagal keletą jo sugebėjimų; ir tuoj pat leidosi į kelionę.
16 Tada tas, kuris buvo gavęs penkis talentus, nuėjo ir su jais prekiavo ir padarė dar penkis talentus.
17 Taip pat tas, kuris gavo du, gavo ir kitus du.

18 Bet tas, kuris gavo vieną, nuėjo, iškasė žemę ir paslėpė savo valdovo pinigus.
19 Po ilgo laiko ateina tų tarnų valdovas ir su jais atsiskaito.
20 Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus, atnešė kitus penkis talentus, sakydamas: Viešpatie, tu man davei penkis talentus.
21 Jo viešpats jam tarė: “Gerai, gerasis ir ištikimasis tarne. Kai buvai ištikimas, aš padarysiu tave daugelio valdovu. Įeik į savo valdovo džiaugsmą”.
22 Atėjo ir tas, kuris buvo gavęs du talentus, ir tarė: “Viešpatie, tu man davei du talentus.
23 Jo valdovas jam tarė: “Gerai, gerasis ir ištikimasis tarne! Kai buvai ištikimas, aš padarysiu tave daugelio valdovu. Įeik į savo valdovo džiaugsmą.
24 Tada atėjo tas, kuris buvo gavęs vieną talentą, ir tarė: Viešpatie, aš žinojau, kad tu esi kietas žmogus, pjauni ten, kur nepasėjai, ir renki, kur nešiaudai.
25 Aš išsigandau ir nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Štai tu turi tai, kas tavo.
26 Jo šeimininkas jam atsakė: “Tu nedoras ir tingus tarne, tu žinojai, kad pjaunu ten, kur nesėjau, ir renku, kur nepasėjau šiaudų.
27 Taigi tu turėjai atiduoti mano pinigus keitėjams, o atėjęs būčiau gavęs savuosius su lupiku.
28 Taigi atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų.
29 Kiekvienam, kas turi, bus duota ir jis turės perteklius, o iš neturinčio bus atimta net tai, ką jis turi.
30 Nenaudingą tarną išmeskite į išorinę tamsą. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.
31 Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir visi šventieji angelai su juo, tada jis atsisės savo šlovės soste.
32 Jo akivaizdoje bus surinktos visos tautos, ir jis atskirs jas viena nuo kitos, kaip ganytojas atskiria savo avis nuo ožių.
33 Jis pastatys avis dešinėje, o ožius kairėje.
34 Tada karalius sakys esantiems dešinėje: Ateikite, mano Tėvo palaiminti, paveldėkite karalystę, jums paruoštą nuo pasaulio sukūrimo.
35 Aš buvau alkanas, ir jūs mane pavalgyte, buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte, aš buvau svetimas, ir jūs mane priėmėte.
36 Nuogas ir mane aprengėte. Aš sergu, ir jūs mane aplankėte. Aš buvau kalėjime, ir jūs atėjote pas mane.
37 Tada teisieji atsakys jam: 'Viešpatie, kada mes matėme tave alkaną ir pamaitinome tave? ar ištroškęs ir davė tau atsigerti?
38 Kada matėme tave svetimšalį ir priėmėme? ar nuogas ir tave aprengęs?
39 Ar kada mes matėme tave sergantį ar kalėjime ir atėjome pas tave?
40 Karalius atsakys jiems: 'Iš tiesų sakau jums: kiek tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, padarėte man.
41 Tada jis sakys ir esantiems kairėje: „Pasitrauk nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, paruoštą velniui ir jo angelams.
42 Aš buvau alkanas, ir jūs man nedavėte valgyti. Aš buvau ištroškęs, ir jūs manęs negėrėte.
43 Aš buvau ateivis, ir jūs manęs nepriėmėte: nuogas ir neaprengėte. Sergau ir kalėjau, ir manęs neaplankėte.
44 Tada ir jie atsakys jam: 'Viešpatie, kada mes matėme tave alkaną ar ištroškusį, ar svetimšalį, ar nuogą, ar ligotą, ar kalėjime ir tau netarnavome?
45 Tada jis jiems atsakys: 'Iš tiesų sakau jums: kiek nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, to nepadarėte ir man.
46 Ir šie eis į amžinąją bausmę, o teisieji į amžinąjį gyvenimą.

26 SKYRIUS

1 Baigęs visus šiuos žodžius, Jėzus tarė savo mokiniams:
2 Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Paschos šventė ir Žmogaus Sūnus bus išduotas nukryžiuoti.
3 Tada aukštieji kunigai, Rašto žinovai ir tautos vyresnieji susirinko į vyriausiojo kunigo, vadinamo Kajafu, rūmus,
4 Ir tarėsi, kad Jėzų galėtų sugauti ir nužudyti.
5 Bet jie atsakė: “Ne per šventę, kad tarp žmonių nekiltų sąmyšis”.
6 Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono raupsuotojo namuose,
7 Prie jo priėjo moteris, turinti alebastro dėžutę labai brangaus tepalo, ir užpylė jo jam ant galvos, kai jis sėdėjo prie stalo.
8 Tai pamatę, jo mokiniai supyko ir klausė: “Kam tas švaistymas?
9 Nes šis tepalas galėjo būti brangiai parduotas ir atiduotas vargšams.
10 Tai supratęs, Jėzus jiems tarė: “ Kam varginate moterį? nes ji man padarė gerą darbą.
11 Vargšų visada yra su savimi. bet mane jūs turite ne visada.
12 Užpylusi šio tepalo ant mano kūno, ji tai padarė mano laidojimui.
13 Iš tiesų sakau jums: kur ši Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje, ten bus ir tai, ką ši moteris padarė, jos atminimui.
14 Tada vienas iš dvylikos, vardu Judas Iskarijotas, nuėjo pas aukštuosius kunigus,
15 ir tarė jiems: “Ką jūs man duosite, ir aš jį jums atiduosiu? Ir jie sudarė su juo sandorą dėl trisdešimties sidabrinių.
16 Ir nuo to laiko jis ieškojo progos jį išduoti.
17 Pirmąją Neraugintos duonos šventės dieną mokiniai atėjo pas Jėzų ir klausė: “Kur nori, kad mes tau paruoštume Paschą valgyti?”
18 Jis tarė: “ Eik į miestą pas tokį vyrą ir sakyk jam: 'Mokytojas sako: 'Mano laikas arti'. Aš švęsiu Paschos šventę tavo namuose su savo mokiniais.
19 Mokiniai padarė taip, kaip Jėzus buvo jiems įsakęs. ir jie paruošė Paschą.
20 Vakarui atėjus, jis atsisėdo su dvylika.
21 Kai jie valgė, jis tarė: “ Iš tiesų sakau jums, kad vienas iš jūsų mane išduos”.
22 Jie labai nuliūdo, ir kiekvienas iš jų ėmė jam sakyti: 'Viešpatie, ar tai aš?
23 Jis atsakė: “ Kas su manimi panardina ranką į dubenį, tas mane išduos”.
24 Žmogaus Sūnus eina, kaip apie Jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduoda Žmogaus Sūnų! tam žmogui būtų buvę gerai, jei jis nebūtų gimęs.
25 Judas, kuris jį išdavė, atsakė: “Mokytojau, ar tai aš? Jis jam tarė: “ Tu pasakei”.

26 Jiems bevalgant, Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė, davė mokiniams ir tarė: “ Imkite, valgykite! tai mano kūnas.
27 Jis paėmė taurę, padėkojo ir davė jiems, sakydamas: “ Gerkite visi!
28 Nes tai yra mano kraujas iš Naujosios Sandoros, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.
29 Bet aš sakau jums: nuo šiol nebegersiu šio vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kai gersiu jį nauju su jumis savo Tėvo karalystėje.
30 Sugiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.
31 Tada Jėzus jiems tarė: “ Šią naktį jūs visi būsite įžeisti dėl manęs, nes parašyta: 'Aš užmušiu piemenį, o kaimenės avys bus išsklaidytos'.
32 Bet prisikėlęs pirma tavęs eisiu į Galilėją.
33 Petras jam tarė: “Nors visi dėl tavęs įsižeis, aš niekada neįsižeisiu”.
34 Jėzus jam tarė: “ Iš tiesų sakau tau: šią naktį, gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi”.
35 Petras jam tarė: “Nors aš numirčiau su tavimi, aš tavęs neišsižadėsiu”. Taip kalbėjo ir visi mokiniai.
36 Tada Jėzus atėjo su jais į vietą, vadinamą Getsemane, ir tarė mokiniams: “ Sėdėkite čia, kol aš eisiu ten melstis”.
37 Jis pasiėmė su savimi Petrą ir du Zebediejaus sūnus, ir pradėjo liūdėti ir labai sunkiai.
38 Tada Jis tarė jiems: “ Mano siela labai nuliūdusi iki mirties. Pasilikite čia ir budėkite su manimi.
39 Paėjęs kiek toliau, parpuolęs veidu meldėsi: “ Mano Tėve, jei įmanoma, tegul ši taurė praeina nuo manęs. Tačiau ne kaip aš noriu, o kaip tu”.
40 Atėjęs pas mokinius, jis rado juos miegančius ir tarė Petrui: “ Ką tu negalėjai su manimi budėti vieną valandą?
41 Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.
42 Jis vėl nuėjo antrą kartą ir meldėsi, sakydamas: ' O mano Tėve, jei ši taurė man nepraeis, jei aš jos neišgersiu, tebūnie tavo valia.
43 Jis atėjo ir vėl rado juos miegančius, nes jų akys buvo apsunkusios.
44 Jis paliko juos ir vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi, tardamas tuos pačius žodžius.
45 Tada jis ateina pas savo mokinius ir sako jiems: “ Miegokite ir pailsėkite! Štai arti valanda, ir Žmogaus Sūnus atiduotas į nusidėjėlių rankas”.
46 Kelkis, eikime! Štai arti Jis, kuris mane išduos.
47 Jam dar tebekalbant, štai atėjo Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo didžiulė minia su kardais ir lazdomis iš aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų.
48 Jo išdavėjas davė jiems ženklą, sakydamas: “Ką pabučiuosiu, tas ir yra. Laikykite jį”.
49 Jis tuojau priėjo prie Jėzaus ir tarė: “Sveikas, šeimininke! ir jį pabučiavo.
50 Jėzus jam tarė: Bičiuli, kodėl atėjai? Tada jie atėjo, uždėjo rankas ant Jėzaus ir paėmė jį.
51 Ir štai vienas iš tų, kurie buvo su Jėzumi, ištiesė ranką, išsitraukė kardą, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam ausį.
52 Tada Jėzus jam tarė: “ Pakelk kardą atgal į jo vietą, nes visi, kurie griebiasi kardo, žus nuo kalavijo”.
53 Ar manai, kad dabar negaliu melstis savo Tėvui, ir jis tuoj duos man daugiau nei dvylika legionų angelų?
54 Bet kaip išsipildys Raštai, kad taip turi būti?
55 Tą pačią valandą Jėzus tarė miniai: “ Ar jūs išėjote kaip prieš vagį su kalavijais ir vėzdais manęs paimti? Kasdien sėdėdavau su jumis, mokydamas šventykloje, o jūs manęs nesulaikėte.
56 Bet visa tai buvo padaryta, kad išsipildytų pranašų raštai. Tada visi mokiniai jį paliko ir pabėgo.
57 Tie, kurie sulaikė Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto žinovai ir vyresnieji.
58 Bet Petras nusekė jį iš tolo iki vyriausiojo kunigo rūmų, įėjo ir atsisėdo su tarnais, kad pamatytų pabaigą.
59 Aukštieji kunigai, vyresnieji ir visa taryba ieškojo melagingo liudijimo prieš Jėzų, kad Jį nužudytų.
60 Bet nerado. Taip, nors atėjo daug melagingų liudytojų, jie nerado. Pagaliau atėjo du melagingi liudytojai,
61 ir tarė: “Šitas sakė: 'Aš galiu sugriauti Dievo šventyklą ir pastatyti ją per tris dienas'.
62 Vyriausiasis kunigas atsistojo ir paklausė: “Ar nieko neatsakai? ką šie liudija prieš tave?
63 Bet Jėzus tylėjo. Vyriausiasis kunigas jam atsakė: “Prisaikdinu tave gyvuoju Dievu, kad sakyk mums, ar tu esi Kristus, Dievo Sūnus”.
64 Jėzus jam sako: “ Tu sakei: vis dėlto sakau tau: nuo šiol pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį jėgos dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse”.
65 Tada vyriausiasis kunigas perplėšė drabužius, sakydamas: “Jis piktžodžiavo”. kam dar mums reikia liudininkų? Štai dabar jūs girdėjote jo piktžodžiavimą.
66 Ką manote? Jie atsakė: “Jis kaltas mirtimi”.
67 Tada jie spjovė jam į veidą ir mušė. o kiti mušė jį delnais,
68 Sakydami: 'Pranašaukite mums, Kristau, kas yra tas, kuris tave sumušė?
69 Petras sėdėjo lauke rūmuose, ir prie jo priėjo mergina, sakydama: “Tu taip pat buvai su Jėzumi iš Galilėjos”.
70 Bet jis išsižadėjo visų akivaizdoje, sakydamas: “Nežinau, ką tu sakai”.
71 Kai jis išėjo į prieangį, jį pamatė kita tarnaitė ir tarė ten esantiems: “Šitas irgi buvo su Jėzumi iš Nazareto”.
72 Ir vėl jis neigė prisiekdamas: Aš nepažįstu to žmogaus.
73 Po kurio laiko prie jo stovintieji priėjo ir tarė Petrui: “Tikrai ir tu esi vienas iš jų. nes tavo kalba tave vargina.
74 Tada jis pradėjo keikti ir prisiekti, sakydamas: “Aš nepažįstu to žmogaus”. Ir tuoj nugiedėjo gaidys.
75 Petras prisiminė Jėzaus žodį, kuris jam buvo pasakytas: “Gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi”. Jis išėjo ir graudžiai verkė.

27 SKYRIUS

1 Atėjus rytui, visi aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji sutarė prieš Jėzų jį nužudyti.
2 Jį surišę, nuvedė ir atidavė valdytojui Poncijui Pilotui.
3 Jį išdavęs Judas, pamatęs, kad jis yra pasmerktas, atgailavo ir atnešė trisdešimt sidabrinių aukštiesiems kunigams ir vyresniesiems,
4 Sakydamas: „Nusisidėjau, išdaviau nekaltą kraują“. Ir jie paklausė: „Kas mums? pasižiūrėk.
5 Jis numetė sidabro gabalėlius šventykloje, nuėjo ir pasikorė.
6 Aukštieji kunigai paėmė sidabro gabalėlius ir sakė: “Neleistina jų dėti į iždą, nes tai yra kraujo kaina”.

7 Jie pasitarė ir nusipirko su savimi puodžiaus lauką svetimiems palaidoti.
8 Todėl tas laukas iki šios dienos buvo vadinamas kraujo lauku.
9 Tada išsipildė pranašo Jeremijaus žodžiai: 'Ir jie paėmė trisdešimt sidabrinių, kurių kaina buvo brangi, kurią jie vertino iš izraelitų.
10 ir atidavė juos už puodžiaus laukus, kaip Viešpats man nurodė.
11 Jėzus atsistojo priešais valdytoją. Valdytojas jį paklausė: “Ar tu esi žydų karalius? Jėzus jam tarė: “ Tu sakai”.
12 Kai jį apkaltino aukštieji kunigai ir vyresnieji, jis nieko neatsakė.
13 Tada Pilotas jam tarė: “Ar negirdi, kiek daug dalykų jie liudija prieš tave?
14 Jis jam neatsakė nė žodžio. taip, kad gubernatorius labai nustebo.
15 Dabar per tą šventę gubernatorius buvo įpratęs paleisti žmonėms kalinį, kurio jie norėjo.
16 Tada jie turėjo garsų kalinį, vardu Barabas.
17 Todėl, kai jie susirinko, Pilotas jiems tarė: “Ką norite, kad aš jums paleisčiau? Barabas, ar Jėzus, vadinamas Kristumi?
18 Nes jis žinojo, kad iš pavydo jį išgelbėjo.
19 Kai jis atsisėdo ant teisėjo kėdės, jo žmona atsiuntė pas jį, sakydama: “Neturi nieko bendra su tuo teisiuoju, nes šiandien sapne dėl jo daug kentėjau”.
20 Tačiau aukštieji kunigai ir vyresnieji įtikino minią prašyti Barabą ir sunaikinti Jėzų.
21 Valdytojas atsakė: “Kurį iš dviejų norite, kad aš jums paleisčiau? Jie sakė: Barabas.
22 Pilotas jiems klausė: “Ką man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi? Visi jam sako: “Tebūna jį nukryžiuotas”.
23 Valdytojas paklausė: “Ką pikta jis padarė? Bet jie dar labiau šaukė: “Tebūna jį nukryžiuotas”.
24 Pilotas, pamatęs, kad nieko negali nugalėti, o tik kyla triukšmas, paėmė vandens ir nusiplovė rankas minios akivaizdoje, sakydamas: “Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo.
25 Tada visa tauta atsakė: “Jo kraujas ant mūsų ir mūsų vaikų”.
26 Tada jis paleido jiems Barabą ir, nuplakęs Jėzų, atidavė jį nukryžiuoti.
27 Tada gubernatoriaus kareiviai nusivedė Jėzų į bendrą salę ir surinko pas jį visą kareivių būrį.
28 Jie aprengė jį ir apvilko raudonu drabužiu.
29 Padėję vainiką iš erškėčių, jie uždėjo jam ant galvos ir nendrę į dešinę ranką, klaupdami prieš jį kelius tyčiojosi, sakydami: 'Sveikas, žydų karaliau!'
30 Jie spjovė į jį, paėmė nendrę ir smogė jam į galvą.
31 Išjuokę iš jo, jie nusivilko nuo jo apsiaustą, apsivilko jo paties drabužiais ir nusivedė nukryžiuoti.
32 Išėję jie rado vyrą iš Kirėnės, vardu Simonas. Jį jie privertė nešti jo kryžių.
33 Ir kai jie atėjo į vietą, vadinamą Golgota, tai yra, kaukolės vietą,
34 Jam davė gerti acto, sumaišyto su tulžimi, ir paragavęs jis nenorėjo gerti.
35 Jie nukryžiavo jį ir dalijo jo drabužius, mesdami burtą, kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą.
36 Sėdėdami jie stebėjo jį.
37 Virš jo galvos pastatė savo kaltinimą, parašytą: TAI JĖZUS, ŽYDŲ KARALIUS.
38 Tada kartu su juo buvo nukryžiuoti du vagys: vienas dešinėje, kitas kairėje.
39 Einantys pro šalį keikė jį kraipydami galvas,
40 Ir sakydamas: 'Tu, kuris griauna šventyklą ir atstatai ją per tris dienas, išgelbėk save'. Jei esi Dievo Sūnus, nužengk nuo kryžiaus.
41 Taip pat aukštieji kunigai, tyčiodamiesi iš jo, kartu su Rašto žinovais ir vyresniaisiais sakė:
42 Jis išgelbėjo kitus; savęs jis negali išgelbėti. Jei jis yra Izraelio karalius, tegu dabar nusileidžia nuo kryžiaus, ir mes juo patikėsime.
43 Jis pasitikėjo Dievu; Tegul jis dabar jį išlaisvina, jei nori, nes jis pasakė: 'Aš esu Dievo Sūnus'.
44 Ir vagys, kurie buvo nukryžiuoti kartu su juo, metė tą patį jam į dantis.
45 Nuo šeštos valandos visoje žemėje buvo tamsa iki devintos valandos.
46 Ir apie devintą valandą Jėzus sušuko garsiu balsu: Eli, Eli, lama sabachtani? tai yra: 'Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?
47 Kai kurie iš ten stovėjusių, tai išgirdę, sakė: “Šitas žmogus šaukiasi Elijo”.
48 Vienas iš jų tuojau pribėgo, paėmė kempinę, pripylė ją acto, uždėjo ant nendrės ir davė jam atsigerti.
49 Kiti sakė: “Pasilik, pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo išgelbėti”.
50 Jėzus, vėl šaukdamas garsiu balsu, atidavė dvasią.
51 Ir štai šventyklos uždanga perplyšo į dvi dalis nuo viršaus iki apačios; Žemė drebėjo ir uolos suskilo.
52 Ir kapai buvo atidaryti; ir atsikėlė daug miegančių šventųjų kūnų,
53 Po savo prisikėlimo išėjo iš kapų, nuėjo į šventąjį miestą ir pasirodė daugeliui.
54 Kai šimtininkas ir tie, kurie buvo su juo, stebėję Jėzų, pamatė žemės drebėjimą ir tai, kas įvyko, jie labai išsigando ir sakė: “Tikrai tai buvo Dievo Sūnus”.
55 Ten buvo daug moterų, kurios iš tolo žiūrėjo paskui Jėzų iš Galilėjos ir tarnavo jam.
56 Tarp kurių buvo Marija Magdalietė, Marija, Jokūbo ir Jozės motina, ir Zebediejaus vaikų motina.
57 Vakarui atėjus, atėjo turtuolis iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris taip pat buvo Jėzaus mokinys.
58 Jis nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. Tada Pilotas įsakė išnešti kūną.
59 Paėmęs kūną Juozapas suvyniojo jį į švarų drobinį audinį,
60 Jis padėjo jį į savo naująjį kapą, kurį buvo iškalęs uoloje. Jis ritinėjo didelį akmenį prie kapo durų ir iškeliavo.
61 Marija Magdalietė ir kita Marija sėdėjo priešais kapą.
62 Kitą dieną, po pasiruošimo dienos, aukštieji kunigai ir fariziejai susirinko pas Pilotą,
63 Sakydami: 'Pone, mes prisimename, kad tas apgavikas dar būdamas gyvas pasakė: Po trijų dienų aš prisikelsiu.
64 Todėl įsakyk, kad kapas būtų saugomas iki trečios dienos, kad jo mokiniai neateitų naktį ir nepavogtų jo ir nepasakytų žmonėms: “Jis prisikėlė iš numirusių”.
65 Pilotas jiems tarė: “Jūs turite sargybą.
66 Jie nuėjo ir sutvirtino kapą, užantspaudavo akmenį ir pastatė laikrodį.

28 SKYRIUS

1 Šabo pabaigoje, auštant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalietė ir kita Marija atėjo apžiūrėti kapo.
2 Ir štai įvyko didelis žemės drebėjimas, nes Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, atėjo ir nuritino akmenį nuo durų ir atsisėdo ant jo.
3 Jo veidas buvo kaip žaibas, o drabužiai balti kaip sniegas.
4 Bijodami jo sargybiniai drebėjo ir tapo kaip mirę žmonės.
5 Angelas atsakė moterims: “Nebijokite, nes aš žinau, kad jūs ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas”.
6 Jo čia nėra, nes jis prisikėlė, kaip sakė. Ateik, pamatyk vietą, kur gulėjo Viešpats.
7 Greitai eikite ir praneškite Jo mokiniams, kad Jis prisikėlė iš numirusių. ir štai jis eina pirma jūsų į Galilėją. Ten pamatysite jį. Štai aš jums sakiau.
8 Jie greitai pasitraukė iš kapo su baime ir dideliu džiaugsmu. ir nubėgo skelbti savo mokiniams žodžio.
9 Kai jie ėjo pranešti Jo mokiniams, štai Jėzus juos pasitiko ir tarė: „ Sveiki“. Jie priėjo, laikė jį už kojų ir pagarbino jį.
10 Tada Jėzus jiems tarė: “ Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad jie eina į Galilėją ir ten mane pamatys”.
11 Kai jie ėjo, štai kai kurie sargybiniai atėjo į miestą ir pranešė aukštiesiems kunigams visa, kas buvo padaryta.
12 Susirinkę su vyresniaisiais ir pasitarę, jie davė daug pinigų kareiviams,
13 Sakydami: Jo mokiniai atėjo naktį ir pavogė Jį, kol mes miegojome.
14 Jei tai girdės valdytojas, mes jį įtikinsime ir jus apsaugosime.
15 Jie paėmė pinigus ir padarė, kaip buvo mokyti. Šis posakis yra paplitęs tarp žydų iki šios dienos.
16 Tada vienuolika mokinių nuėjo į Galilėją, į kalną, kur Jėzus buvo juos paskyręs.
17 Pamatę Jį, jie pagarbino jį, bet kai kurie abejojo.
18 Jėzus priėjo ir kalbėjo jiems: “ Man duota visa valdžia danguje ir žemėje”.
19 Taigi eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami jas vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios.
20 Mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per amžius iki pasaulio pabaigos. Amen.

Morkaus Evangelija

1 SKYRIUS

1 Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Evangelijos pradžia;
2 Kaip parašyta pranašuose: 'Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią prieš tave'.
3 Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią, ištiesinkite jo takus'.
4 Jonas krikštijo dykumoje ir skelbė atgailos krikštą nuodėmėms atleisti.
5 Visa Judėjos žemė ir Jeruzalė išėjo pas jį ir visi buvo jo pakrikštyti Jordano upėje, išpažindami savo nuodėmes.
6 Jonas buvo apsirengęs kupranugario plaukais, o strėnas sujuosė iš odos. jis valgė skėrius ir laukinį medų.
7 Ir pamokslavo, sakydamas: “Po manęs ateina galingesnis už mane, kurio batų segtuko aš nevertas nusilenkti ir atrišti”.
8 Aš krikštijau jus vandeniu, bet jis krikštys jus Šventąja Dvasia.
9 Tomis dienomis Jėzus atvyko iš Galilėjos Nazareto ir buvo pakrikštytas Jono Jordane.
10 Ir tuojau išlipęs iš vandens, jis pamatė atsivėrusį dangų ir Dvasią, kaip balandį, nusileidžiančią ant jo.
11 Iš dangaus pasigirdo balsas: “Tu esi mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi”.
12 Ir tuojau Dvasia nuvedė jį į dykumą.
13 Jis buvo ten dykumoje keturiasdešimt dienų, šėtono gundomas. ir buvo su laukiniais žvėrimis; ir angelai jam tarnavo.
14 Po to, kai Jonas buvo pasodintas į kalėjimą, Jėzus atėjo į Galilėją ir skelbė Dievo karalystės Evangeliją,
15 Ir sakydami: “ Laikas atėjo, ir Dievo karalystė arti. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija”.
16 Eidamas palei Galilėjos jūrą, jis pamatė Simoną ir jo brolį Andrių, metančius tinklą į jūrą, nes jie buvo žvejai.
17 Jėzus jiems tarė: “ Eikite paskui mane, aš padarysiu jus žmonių žvejais”.
18 Jie tuojau paliko tinklus ir nusekė paskui jį.
19 Paėjęs šiek tiek toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, kurie taip pat laive taisė tinklus.
20 Jis tuojau pat juos pašaukė. Jie paliko savo tėvą Zebediejų laive su samdiniais ir nuėjo paskui jį.
21 Jie nuėjo į Kafarnaumą. Sabato dieną tuojau pat įėjo į sinagogą ir mokė.
22 Jie stebėjosi jo mokslu, nes jis mokė juos kaip turintis valdžią, o ne kaip Rašto žinovai.
23 Jų sinagogoje buvo žmogus su nešvaria dvasia. ir jis sušuko:
24 Sakydami: „Palikime ramybėje! ką mes turime su tavimi, Jėzau iš Nazareto? ar tu atėjai mūsų sunaikinti? Aš žinau, kas tu esi, Dievo Šventasis.
25 Jėzus sudraudė jį, sakydamas: “Tylėk ir išeik iš jo”.
26 Kai netyroji dvasia jį suplėšė ir šaukė garsiu balsu, jis išėjo iš jo.
27 Jie visi taip nustebo, kad klausinėjo tarpusavyje: “Kas tai yra? kokia tai nauja doktrina? nes su valdžia jis įsako net netyrosioms dvasioms, ir jos jam paklūsta.
28 Ir tuojau jo šlovė pasklido po visą Galilėjos sritį.
29 Ir tuoj pat, išėję iš sinagogos, jie kartu su Jokūbu ir Jonu įėjo į Simono ir Andriejaus namus.
30 Bet Simono žmonos motina gulėjo karščiavimu, ir jie jam apie ją pranešė.
31 Jis priėjo, paėmė ją už rankos ir pakėlė. Karščiavimas tuojau ją paliko, ir ji jiems patarnavo.
32 Ir vakare, saulei nusileidus, jie atnešė pas jį visus sergančius ir demonų apsėstus.
33 Visas miestas susirinko prie durų.
34 Jis išgydė daugelį sergančiųjų įvairiomis ligomis ir išvarė daugybę demonų. ir neleido velniams kalbėti, nes jie jį pažinojo.
35 Rytą, atsikėlęs prieš dieną, jis išėjo, išėjo į nuošalią vietą ir ten meldėsi.
36 Simonas ir su juo buvę asmenys nusekė paskui jį.
37 Jį radę, tarė: “Visi ieško tavęs”.
38 Jis tarė jiems: “ Eikime į kitus miestus, kad ir ten galėčiau pamokslauti, nes todėl ir išėjau”.
39 Jis pamokslavo jų sinagogose visoje Galilėjoje ir išvarė demonus.
40 Pas jį atėjo raupsuotasis, maldavęs jį, atsiklaupė prie jo ir tarė: “Jei nori, gali mane apvalyti”.
41 Jėzus, sujaudintas, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: “ Aš noriu”. būk švarus.
42 Kai tik jis prabilo, raupsai iš karto pasitraukė, ir jis buvo apvalytas.
43 Jis griežtai įsakė jam ir tuoj pat išsiuntė.
44 Ir tarė jam: “ Žiūrėk, niekam nieko nesakyk, bet eik, pasirodyk kunigui ir paaukok už savo apvalymą tai, ką Mozė įsakė, kaip jiems liudijimą”.
45 Bet jis išėjo, pradėjo daug skelbti ir paviešinti šį reikalą taip, kad Jėzus nebegalėjo atvirai įeiti į miestą, o buvo lauke dykumose. Jie ateidavo pas jį iš visų kvartalų.

2 SKYRIUS

1 Po kelių dienų jis vėl įėjo į Kafarnaumą. ir pasigirdo triukšmas, kad jis yra name.
2 Tuojau daug susirinko taip, kad nebuvo vietos jų priimti, ne tiek prie durų. Jis paskelbė jiems žodį.
3 Jie atėjo pas jį ir atnešė vieną paralyžiuotą sergantįjį, kuris sirgo keturiais.
4 Negalėdami priartėti prie jo spaudai, jie atidengė stogą, kur jis buvo, ir, sulaužę, nuleido lovą, kurioje gulėjo paralyžiuotasis.
5 Pamatęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: “ Sūnau, tau atleistos tavo nuodėmės”.
6 Bet ten sėdėjo kai kurie Rašto žinovai ir mąstė savo širdyse:
7 Kodėl šis žmogus taip piktžodžiauja? kas gali atleisti nuodėmes, jei ne tik Dievas?
8 Jėzus iš karto, savo dvasioje suvokęs, kad jie taip mąsto, tarė jiems: “ Kodėl jūs tai svarstote savo širdyse?
9 Ar lengviau pasakyti paralyžiuotajam: 'Tebūna tau atleistos tavo nuodėmės? ar sakyti: 'Kelkis, imk savo lovą ir eik?
10 Bet kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi galią žemėje atleisti nuodėmes (jis sako paralyžiuotajam):
11 Sakau tau: kelkis, pasiimk lovą ir eik į savo namus.
12 Jis tuojau atsikėlė, paėmė lovą ir išėjo pirma jų. Jie visi stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: 'Mes niekada to nematėme taip.

13 Jis vėl išėjo prie jūros. Visa minia kreipėsi į jį, ir jis juos mokė.
14 Eidamas pro šalį, jis pamatė Alfiejaus sūnų Levį, sėdintį muitinės kasoje, ir tarė jam: “ Sek paskui mane”. Ir jis atsikėlė ir nusekė paskui jį.
15 Jėzui sėdint prie valgio savo namuose, kartu su Jėzumi ir jo mokiniais sėdėjo daug muitininkų ir nusidėjėlių, nes jų buvo daug ir jie sekė Jį.
16 Rašto žinovai ir fariziejai, pamatę jį valgantį su muitininkais ir nusidėjėliais, klausė jo mokinių: “Kaip jis valgo ir geria su muitininkais ir nusidėjėliais?
17 Tai išgirdęs, Jėzus jiems sako: “ Ne sveikiems nereikia gydytojo, o ligoniams. Aš atėjau ne teisiųjų, bet nusidėjėlių šaukti atgailai”.
18 Jono ir fariziejų mokiniai pasninkavo. Jie atėję klausė: “Kodėl Jono ir fariziejų mokiniai pasninkauja, o tavo mokiniai pasninkauja?
19 Jėzus jiems tarė: “ Ar gali vestuvininkai pasninkauti, kol su jais yra jaunikis? kol jaunikis su savimi, jie negali pasninkauti.
20 Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada jie tomis dienomis pasninkaus.
21 Niekas taip pat nesiuva naujo audinio gabalo ant seno drabužio. Kitaip naujas gabalas, kuris jį užpildė, atims nuo seno, o plyšys pablogės.
22 Niekas nepila naujo vyno į senus butelius. Kitaip naujas vynas sudaužys butelius ir vynas išsilieja, ir buteliai bus sugadinti, bet naujas vynas turi būti pilamas į naujus.
23 Sabato dieną jis ėjo per javų laukus. Jo mokiniai, eidami, ėmė skinti varpas.
24 Fariziejai jam atsakė: “Kodėl jie šabo dieną daro tai, kas neleistina?
25 Jis tarė jiems: “ Ar niekada neskaitėte, ką Dovydas padarė, kai jam reikėjo ir buvo alkanas, jis ir tie, kurie buvo su juo?
26 Kaip jis įėjo į Dievo namus vyriausiojo kunigo Abjataro dienomis ir valgė parodomąją duoną, kurios nevalia valgyti, tik kunigams, ir davė tiems, kurie buvo su juo?
27 Jis tarė jiems: “ Šabas buvo skirtas žmogui, o ne žmogus šabui.
28 Todėl Žmogaus Sūnus yra ir sabato Viešpats.

3 SKYRIUS

1 Jis vėl įėjo į sinagogą. Ten buvo žmogus, kurio ranka buvo nudžiūvusi.
2 Jie stebėjo jį, ar jis išgydys jį šabo dieną. kad jie galėtų jį apkaltinti.
3 Jis tarė žmogui, kurio ranka buvo nudžiūvusi: “Kelkis”.
4 Jis tarė jiems: “ Ar leistina šabo dienomis daryti gera, ar daryti pikta? gelbėti gyvybę ar nužudyti? Bet jie tylėjo.
5 Apsidairęs dėl jų širdies kietumo, jis, apžvelgęs juos, pykčio, tarė žmogui: “ Ištiesk ranką”. Jis ištiesė ją, ir jo ranka buvo sveika kaip kita.
6 Fariziejai išėjo ir tuoj pat tarėsi su Erodiečiais, kaip jį sunaikinti.
7 Bet Jėzus su savo mokiniais pasitraukė prie jūros, ir jį sekė didelė minia iš Galilėjos ir Judėjos,
8 Iš Jeruzalės, Idumėjos ir anapus Jordano; Tyro ir Sidono gyventojai, išgirdę, kokius didelius darbus jis padarė, atėjo pas jį.
9 Jis kalbėjo savo mokiniams, kad jo lauktų nedidelis laivas dėl daugybės, kad jie neužpultų jo.
10 Jis daugelį išgydė; Taip, kad visi, kurie turėjo nelaimių, veržėsi jį paliesti.
11 Netyrosios dvasios, pamačiusios jį, parpuolė priešais jį ir šaukė: “Tu Dievo Sūnus”.
12 Ir jis griežtai įsakė, kad jie Jo neskelbtų.
13 Jis užlipo į kalną ir pasišaukė, ką norėjo. Ir jie atėjo pas jį.
14 Ir jis paskyrė dvylika, kad jie būtų su juo ir kad jis galėtų juos išsiųsti skelbti,
15 Ir turėti galią gydyti ligas ir išvaryti demonus.
16 Simoną pavadino Petru.
17 Zebediejaus sūnus Jokūbas ir Jokūbo brolis Jonas; ir pavadino juos Boanergais, tai yra: Griaustinio sūnūs.
18 Ir Andriejus, ir Pilypas, ir Baltramiejus, ir Matas, ir Tomas, ir Alfiejaus sūnus Jokūbas, ir Tadėjas, ir Simonas Kanaanietis,
19 Judas Iskarijotas, kuris taip pat jį išdavė, įėjo į namus.
20 Ir vėl susirinko minia, kad jie nebegalėjo valgyti duonos.
21 Jo draugai, tai išgirdę, išėjo jo suimti, nes sakė: 'Jis nepažįstamas'.
22 Rašto žinovai, atėję iš Jeruzalės, sakė: “Jis turi Belzebulą ir demonų kunigaikščiu išvaro demonus”.
23 Jis pasišaukė juos ir palyginimais tarė: “ Kaip šėtonas gali išvaryti šėtoną?
24 Ir jei karalystė susiskaldys su savimi, ta karalystė negali išsilaikyti.
25 Ir jei namas susiskaldo, tas namas negali stovėti.
26 O jei šėtonas sukiltų prieš save ir susiskaldytų, jis neištvers, bet turi pabaigą.
27 Niekas negali įeiti į stipraus žmogaus namus ir išplėšti jo gėrybių, jei pirma nesuriš stipruolio. ir tada jis sugadins savo namus.
28 Iš tiesų sakau jums: visos nuodėmės bus atleistos žmonių vaikams ir piktžodžiavimas, kuriuo jie piktžodžiautų.
29 Bet tas, kuris piktžodžiauja Šventajai Dvasiai, niekada neatleidžia, bet jam gresia amžinas pasmerkimas.
30 Nes jie sakė: 'Jis turi nešvarią dvasią'.
31 Atėjo jo broliai ir motina ir, stovėdami lauke, pasiuntė pas jį pasišaukti.
32 Aplink jį sėdėjo minia ir jam sakė: “Štai tavo motina ir tavo broliai lauke ieško tavęs”.
33 Jis jiems atsakė: “ Kas yra mano motina ar mano broliai?
34 Jis apžiūrėjo aplinkui sėdinčius ir tarė: “ Štai mano motina ir mano broliai!
35 Kas vykdo Dievo valią, tas yra mano brolis, sesuo ir motina.

4 SKYRIUS

1 Jis vėl pradėjo mokyti prie jūros. Pas jį susirinko didžiulė minia, todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo jūroje. ir visa minia buvo prie jūros žemėje.
2 Jis išmokė juos daug dalykų palyginimais ir pasakė jiems savo doktrinoje:
3 Klausyk; Štai išėjo sėjėjas sėti:
4 Jam sėjant, kai kurie nukrito prie kelio, o padangių paukščiai atėjo ir surijo.
5 Kai kurie nukrito ant akmenuotos žemės, kur nebuvo daug žemės. ir tuoj pat išdygo, nes neturėjo žemės gylio.

6 Bet kai saulė pakilo, ji buvo išdeginta; ir kadangi neturėjo šaknų, nuvyto.
7 Kai kurie krito tarp erškėčių, spygliai užaugo ir užgniaužė, ir jis nedavė vaisių.
8 Kiti krito į gerą žemę ir davė vaisių, kurie išdygo ir daugėjo; ir pagimdė kas trisdešimt, kiti šešiasdešimt, kiti šimtą.
9 Jis tarė jiems: “ Kas turi ausis girdėti, teklauso”.
10 Kai jis buvo vienas, aplinkiniai su dvylika paklausė jo palyginimo.
11 Jis tarė jiems: “ Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, o tiems, kurie yra lauke, visa tai daroma palyginimais.
12 kad regėdami matytų, bet nesuvoktų; ir girdėdami gali girdėti, o nesuprasti. kad jie niekada neatsiverstų ir jiems nebūtų atleistos jų nuodėmės.
13 Jis tarė jiems: “ Ar nežinote šio palyginimo? Ir kaip tada jūs pažinsite visus palyginimus?
14 Sėjėjas sėja žodį.
15 Jie yra pakelėse, kur sėjamas žodis. bet kai jie tai išgirs, tuojau ateina šėtonas ir atima žodį, pasėtą jų širdyse.
16 Taip pat yra tie, kurie sėjami ant akmenuotos žemės. kurie, išgirdę žodį, tuoj pat jį su džiaugsmu priima.
17 Neturi šaknų savyje ir ištveria tik tam tikrą laiką. Po to, kai užklumpa sielvartas ar persekiojimas dėl žodžio, jie tuoj pat įsižeidžia.
18 Tai yra tie, kurie pasėti tarp erškėčių; pavyzdžiui, išgirsti žodį,
19 Šio pasaulio rūpesčiai, turtų apgaulė ir kitų dalykų geismai užgniaužia žodį, ir jis tampa nevaisingas.
20 Tai yra tie, kurie pasėti į gerą žemę; kurie klauso žodžio ir jį priima ir duoda vaisių: kas trisdešimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas šimteriopą.
21 Jis tarė jiems: “ Ar žvakė nešama, kad padėtų po įvoriu ar po lova? ir nestatyti ant žvakidės?
22 Nes nėra nieko paslėpto, kas nepasireikš. taip pat niekas nebuvo laikomas paslaptyje, tik kad jis turi ateiti į užsienį.
23 Jei kas turi ausis girdėti, teklauso.
24 Jis tarė jiems: “ Žiūrėkite, ką girdite. Kokiu saiku matuosite, tokiu ir jums bus atseikėta, o jums, kurie girdi, bus duota daugiau”.
25 Kas turi, tam bus duota, o kas neturi, iš jo bus atimta ir tai, ką jis turi.
26 Jis tarė: “ Tokia yra Dievo karalystė, tarsi žmogus sėtų sėklą į žemę.
27 Jis nežino, kaip miegoti, keltis naktį ir dieną, o sėkla sudygtų ir užaugs.
28 Nes žemė pati neša vaisių; pirma ašmenys, paskui ausis, po to pilnas kukurūzas ausyje.
29 Bet kai vaisius užauga, jis tuoj pat įdeda pjautuvą, nes atėjo pjūtis.
30 Jis atsakė: “ Su kuo palyginsime Dievo karalystę? arba su kuo palyginsime?
31 Jis panašus į garstyčios grūdelį, kuris, pasėjus į žemę, yra mažesnis už visas žemėje esančias sėklas.
32 Bet pasėtas jis užauga ir tampa didesnis už visas žoles ir išleidžia dideles šakas. kad oro paukščiai galėtų nakvoti po jo šešėliu.
33 Ir daug tokių palyginimų Jis pasakė jiems žodį, kaip jie galėjo jį išgirsti.
34 Bet be palyginimo Jis jiems nekalbėjo. Kai jie buvo vieni, Jis viską paaiškino savo mokiniams.
35 Tą pačią dieną, vakarui atėjus, Jis tarė: “ Pereikime į kitą pusę”.
36 Išleidę minią, jie pasiėmė jį tokį, koks jis buvo laive. Kartu su juo buvo ir kitų mažų laivų.
37 Ir kilo didelė vėjo audra, ir bangos daužėsi į laivą, todėl jis buvo pilnas.
38 Jis buvo užpakalinėje laivo dalyje ir miegojo ant pagalvės. Jie pažadino jį ir sako: “Mokytojau, ar tau nerūpi, kad mes žūtume?”
39 Jis pakilo, sudraudė vėją ir tarė jūrai: “ Ramybė, nusiramink”. Ir vėjas nurimo, ir buvo didelė ramybė.
40 Jis tarė jiems: “ Kodėl jūs tokie baisūs? kaip jūs neturite tikėjimo?
41 Jie labai išsigando ir klausė vienas kitam: “Koks čia žmogus, kad net vėjas ir jūra jam paklūsta?

5 SKYRIUS

1 Jie atėjo į kitą jūros krantą, į Gadarėnų šalį.
2Kai jis išlipo iš laivo, iš kapų jį iš karto pasitiko žmogus su nešvaria dvasia,
3 Kuris gyveno tarp kapų; ir niekas negalėjo jo surišti, ne grandinėmis.
4 Kadangi jis buvo dažnai surištas pančiais ir grandinėmis, grandinės buvo perplėštos ir pančiai sulaužyti, niekas negalėjo jo sutramdyti.
5 Jis visada, naktį ir dieną, buvo kalnuose ir kapuose, verkė ir svaidėsi akmenimis.
6 Pamatęs Jėzų iš tolo, jis nubėgo ir pagarbino jį,
7 Ir sušuko garsiu balsu: “Ką aš turiu su tavimi, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Prisiekiu tave Dievu, kad manęs nekankintum.
8 Jis tarė jam: “ Išeik iš žmogaus, nešvari dvasia”.
9 Jis paklausė: „ Kuo tu vardu? Jis atsakė: “Mano vardas Legionas, nes mūsų daug”.
10 Jis labai prašė jo neišleisti jų iš šalies.
11 Netoli kalnų ganėsi didelė kiaulių banda.
12 Visi demonai maldavo jį, sakydami: “Siųsk mus į kiaules, kad įeitume į jas”.
13 Ir Jėzus tuoj pat leido jiems pasileisti. Netyrosios dvasios išėjo ir pateko į kiaules. Kaimenė smarkiai nubėgo nuo stačios vietos į jūrą (jų buvo apie du tūkstančius) ir užspringo jūroje.
14 Kiaulių ganytojai pabėgo ir papasakojo apie tai mieste ir užmiestyje. Ir jie išėjo pažiūrėti, kas buvo padaryta.
15 Jie atėjo pas Jėzų ir pamatė velnio apsėstąjį, turintį legioną, sėdintį, apsirengusį ir sveiko proto, ir išsigando.
16 Ir tie, kurie tai matė, papasakojo, kaip atsitiko velnio apsėstajam, taip pat ir kiaulėms.
17 Ir jie pradėjo melsti Jį, kad jis pasitrauktų iš jų ribų.
18 Jam įlipus į laivą, velnio apsėstasis meldėsi, kad jis būtų su juo.
19 Tačiau Jėzus jo neleido, bet tarė: “ Eik namo pas draugus ir papasakok jiems, kaip Viešpats tau padarė didelių dalykų ir tavęs pasigailėjo”.
20 Jis nuėjo ir pradėjo Dekapolyje skelbti, kokius didelius dalykus Jėzus jam padarė. Ir visi stebėjosi.
21 Kai Jėzus vėl buvo perplaukęs laivu į kitą krantą, daug žmonių susirinko pas jį, ir jis buvo arti jūros.
22 Ir štai ateina vienas iš sinagogos vadovų, vardu Jairas. ir jį pamatęs, parpuolė jam po kojų,

23 Ir labai maldavo jį, sakydamas: “Mano mažoji dukra guli prie mirties. Ateik ir uždėk ant jos rankas, kad ji pasveiktų. ir ji gyvens.
24 Jėzus ėjo su juo. Daug žmonių sekė paskui jį ir susigrūdo.
25 Ir viena moteris, kuri dvylika metų sirgo krauju,
26 ir daug kentėjusi nuo daugelio gydytojų, išleidusi viską, ką turėjo, ir niekuo nepagerėjo, o tik pablogėjo,
27 Išgirdusi apie Jėzų, ji atėjo iš paskos ir palietė jo drabužį.
28 Ji sakė: 'Jei paliesčiau tik jo drabužius, būsiu sveika'.
29 Ir tuojau pat išdžiūvo jos kraujo šaltinis. ir ji pajuto savo kūnu, kad yra išgydyta nuo to maro.
30 Jėzus, iš karto suprasdamas, kad iš jo išėjo dorybė, apsuko jį spaudoje ir paklausė: “ Kas palietė mano drabužius?
31 Jo mokiniai jam tarė: “Matai minią besiveržiančią į tave ir klausi: 'Kas mane palietė?
32 Jis apsidairė ir pamatė ją, kuri tai padarė.
33 Moteris, išsigandusi ir drebėjusi, žinodama, kas joje atsitiko, priėjo, parpuolė priešais jį ir pasakė jam visą tiesą.
34 Jis tarė jai: “ Dukra, tavo tikėjimas išgydė tave. eik ramybėje ir būk sveikas nuo maro.
35 Jam dar tebekalbant, iš sinagogos viršininko namų atėjo kai kurie, kurie sakė: “Tavo dukra mirė.
36 Išgirdęs ištartą žodį, Jėzus tarė sinagogos viršininkui: “ Nebijok, tik tikėk”.
37 Ir jis neleido niekam sekti paskui save, išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną.
38 Jis atėjo į sinagogos vadovo namus ir pamatė šurmulį bei tuos, kurie labai verkė ir aimanavo.
39 Įėjęs jis tarė jiems: “ Kam taip pykstate ir verkiate? mergelė ne mirusi, bet miega.
40 Ir jie juokėsi iš jo. Išvaręs visus, jis paima mergaitės tėvą, motiną ir tuos, kurie buvo su juo, ir įeina ten, kur gulėjo mergaitė.
41 Jis paėmė mergaitę už rankos ir tarė jai: Talita cumi! Tai reiškia: Mergele, sakau tau, kelkis.
42 Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėjo. nes jai buvo dvylika metų. Ir jie buvo labai nustebę.
43 Jis griežtai įsakė jiems, kad niekas to nesužinotų. ir liepė duoti jai valgyti.

6 SKYRIUS

1 Jis išėjo iš ten ir atvyko į savo šalį. ir jo mokiniai seka jį.
2 Atėjus šabo dienai, jis pradėjo mokyti sinagogoje. Daugelis, girdėdami jį, stebėjosi ir klausė: “Iš kur šitam žmogui tai? Kokia jam duota išmintis, kad net tokius galingus darbus daro jo rankos?
3 Argi tai ne dailidė, Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės, Judo ir Simono brolis? o jo seserys nėra čia su mumis? Ir jie ant jo įsižeidė.
4 Bet Jėzus jiems tarė: “ Pranašas nėra be pagarbos, bet savo šalyje, tarp savo giminių ir savo namuose”.
5 Jis ten negalėjo padaryti jokio galingo darbo, išskyrus tai, kad uždėjo rankas ant kelių ligonių ir juos išgydė.
6 Jis stebėjosi dėl jų netikėjimo. Ir jis vaikščiojo po kaimus mokydamas.
7 Jis pasišaukė dvylika ir pradėjo juos siųsti po du. ir suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms;
8 Ir įsakė jiems nieko nesiimti, išskyrus lazdą. be paplotėlių, be duonos, be pinigų jų piniginėje:
9 Apsiauti sandalais; o ne apsirengti dviem paltais.
10 Jis tarė jiems: “ Kur tik įeisite į namus, ten pasilikite, kol išeisite iš tos vietos”.
11 O kas jūsų nepriims ir neklausys, išeidami iš ten nusikratykite dulkes po savo kojomis, kad paliudytumėte prieš juos. Iš tiesų sakau jums: Sodomai ir Gomorai bus lengviau teismo dieną, nei tam miestui.
12 Jie išėjo ir skelbė, kad žmonės atgailauja.
13 Jie išvarė daug demonų, patepė aliejumi daugelį ligonių ir juos išgydė.
14 Karalius Erodas išgirdo apie jį. (nes jo vardas buvo pasklidęs:) ir jis pasakė: 'Jonas Krikštytojas prisikėlė iš numirusių, todėl jame pasireiškia galingi darbai.
15 Kiti sakė: “Tai Elijas”. Kiti sakė: “Tai pranašas arba kaip vienas iš pranašų”.
16 Tai išgirdęs, Erodas tarė: “Tai Jonas, kuriam nukirsčiau galvą. Jis prisikėlė iš numirusių”.
17 Pats Erodas buvo išsiuntė ir sulaikė Joną ir sukaustė jį į kalėjimą dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados, nes buvo ją vedęs.
18 Jonas buvo pasakęs Erodui: “Tau neleistina turėti savo brolio žmoną”.
19 Todėl Erodias susikivirčijo su juo ir norėjo jį nužudyti. bet ji negalėjo:
20 Nes Erodas bijojo Jono, žinodamas, kad jis teisus ir šventas, ir stebėjo jį. Jį išgirdęs, daug nuveikė ir mielai jį išklausė.
21 Atėjus palankiai dienai, Erodas per savo gimtadienį surengė vakarienę savo valdovams, aukštiesiems vadams ir Galilėjos dvarams.
22 Kai minėto Erodijaus duktė įėjo, šoko ir patiko Erodui bei su juo sėdintiems, karalius tarė mergaitei: “Prašyk manęs, ko tik nori, aš tau duosiu”.
23 Jis prisiekė jai: “Ko tik iš manęs prašysi, duosiu tau pusei savo karalystės”.
24 Ji išėjo ir tarė savo motinai: “Ko man prašyti? Ji tarė: Jono Krikštytojo galva.
25 Ji tuojau pat atėjo pas karalių ir paprašė: “Noriu, kad tu man duotu padėtyje Jono Krikštytojo galvą”.
26 Karalius labai apgailestavo. Tačiau dėl savo priesaikos ir dėl jų, kurie sėdėjo su juo, jis jos neatstūmė.
27 Karalius tuojau pat pasiuntė budelį ir įsakė atnešti jo galvą. Jis nuėjo ir nukirto jam galvą į kalėjimą.
(Gns) 28 Įnešė jo galvą į indą ir atidavė mergaitei, o mergina atidavė ją savo motinai.
29 Tai išgirdę, jo mokiniai atėjo, paėmė jo lavoną ir paguldė į kapą.
30 Apaštalai susirinko pas Jėzų ir papasakojo jam viską, ką buvo padarę ir ko mokė.
31 Jis tarė jiems: “ Eikite atskirai į dykumą ir šiek tiek pailsėkite, nes daug ateidavo ir išeidavo, ir jie neturėjo laiko valgyti”.
32 Ir jie atskirai laivu išplaukė į dykumą.
33 Žmonės pamatė juos išvykstančius, ir daugelis jį pažino, nubėgo ten iš visų miestų, aplenkė juos ir susirinko pas jį.
34 Išėjęs Jėzus pamatė daug žmonių ir pasigailėjo jų, nes jie buvo kaip avys, neturinčios ganytojo. Ir pradėjo juos daug ko mokyti.
35 Dienai jau toli pasibaigus, jo mokiniai priėjo prie jo ir tarė: “Tai dykuma, o laikas jau toli praėjęs.
36 Paleiskite juos, kad jie eitų į aplinkinius kraštus ir kaimus ir nusipirktų sau duonos, nes jie neturi ko valgyti.

37 Jis atsakė: “ Duokite jiems valgyti”. Jie klausė: 'Eime, nupirksime duonos už du šimtus centų ir duosime jiems valgyti?
38 Jis tarė jiems: “ Kiek duonos turite? eik ir pamatysi. Sužinoję jie sako: Penkios ir dvi žuvys.
39 Jis įsakė visiems susėsti po būrius ant žalios žolės.
40 Jie susėdo eilėmis po šimtus ir po penkiasdešimt.
41 Paėmęs penkis kepalus ir dvi žuvis, jis pažvelgė į dangų, palaimino, laužė duoną ir davė savo mokiniams, kad jie padėtų jiems. Jis padalijo abi žuvis tarp jų.
42 Visi valgė ir pasisotino.
43 Jie paėmė dvylika pintinių, pilnų skeveldrų ir žuvų.
44 Tie, kurie valgė iš duonos, buvo apie penkis tūkstančius vyrų.
45 Jis tuojau pat privertė savo mokinius sėsti į laivą ir eiti į kitą krantą prieš tai į Betsaidą, kol jis išsiuntė žmones.
46 Išleidęs juos, jis nuėjo į kalną melstis.
47 Vakarui atėjus, laivas buvo viduryje jūros, o jis vienas ant žemės.
48 Jis pamatė juos triūsiančius irkluodami. Jis atėjo pas juos, vaikščiodamas jūra, apie ketvirtą nakties sargybą ir norėjo praeiti pro juos.
49 Pamatę jį vaikščiojantį jūra, jie manė, kad tai dvasia, ir sušuko:
50 Mat visi jį matė ir buvo sunerimę. Tuojau jis prabilo su jais ir tarė: “ Būkite drąsūs, tai aš. nebijok.
51 Jis įlipo pas juos į laivą. ir vėjas nurimo. Jie labai stebėjosi savimi ir stebėjosi.
52 Jie negalvojo apie duonos stebuklą, nes jų širdis buvo užkietėjusi.
53 Perėję jie atėjo į Genezareto žemę ir patraukė į krantą.
54Ir išlipę iš laivo, jie iškart pažino jį,
55 Ir perbėgo per visą tą kraštą ir pradėjo neštis lovose sergančiuosius ten, kur girdėjo jį esant.
56 Ir kur jis įeidavo, į kaimus, miestus ar kaimus, ligonius guldė į gatves ir maldavo, kad galėtų paliesti, jei tai būtų tik jo drabužio kraštelis.

7 SKYRIUS

1 Tada pas jį susirinko fariziejai ir kai kurie Rašto žinovai, atvykę iš Jeruzalės.
2 Pamatę, kad kai kurie Jo mokiniai valgė duoną suteptomis, ty neplautomis rankomis, jie rado priekaištų.
3 Nes fariziejai ir visi žydai, jei dažnai nesiplauna rankų, nevalgo, laikydamiesi vyresniųjų tradicijos.
4 Atėję iš turgaus, jie nevalgo, jei nenusiplauna. Ir daug kitų dalykų, kuriuos jie gavo laikyti, pavyzdžiui, puodelių, puodų, žalvarinių indų ir stalų plovimas.
5 Tada fariziejai ir Rašto žinovai paklausė: “Kodėl tavo mokiniai nevaikšto pagal vyresniųjų papročius, bet valgo duoną neplautomis rankomis?
6 Jis atsakė: “ Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta: 'Ši tauta gerbia mane savo lūpomis, bet jų širdis toli nuo manęs.
7 Tačiau veltui jie mane garbina, mokydami žmonių įsakymus.
8 Atsisakydami Dievo įsakymo, laikotės žmonių tradicijos, kaip puodų ir taurių plovimo, ir daug kitų panašių dalykų darote.
9 Jis tarė jiems: “ Gerai jūs atmetate Dievo įsakymą, kad galėtumėte laikytis savo tradicijos”.
10 Mozė pasakė: “Gerbk savo tėvą ir motiną”. ir: kas keikia tėvą ar motiną, temiršta mirtimi.
11 Bet jūs sakote: 'Jei kas nors sakytų savo tėvui ar motinai: 'Tai Korbanas, tai yra dovana, iš ko tik tu galiu gauti naudos'. jis bus laisvas.
12 Ir daugiau neleiskite jam nieko daryti dėl savo tėvo ar motinos.
13 Savo tradicijomis, kurias jūs išlaikėte, paverskite Dievo žodžiu negaliojančiu, ir jūs darote daug panašių dalykų.
14 Sukvietęs pas save visus žmones, jis tarė: “ Kiekvienas iš jūsų klausykite manęs ir supraskite:
15 Nėra nieko iš išorės, kas galėtų jį suteršti, bet kas iš jo išeina, suteršia žmogų.
16 Jei kas turi ausis girdėti, teklauso.
17 Kai jis iš žmonių įėjo į namus, jo mokiniai paklausė apie palyginimą.
18 Jis tarė jiems: “ Ar jūs taip pat nesuprantate? Argi nesuvokiate, kad kas iš išorės patenka į žmogų, negali jo suteršti?
19 Ar jis įeina ne į jo širdį, bet į pilvą ir išeina į skersvėjų, išvalydamas visą maistą?
20 Jis tarė: “Kas išeina iš žmogaus, tas žmogų suteršia”.
21 Nes iš vidaus, iš žmonių širdies kyla piktos mintys, svetimavimai, paleistuvystės, žmogžudystės,
22 Vagystės, godumas, nedorumas, apgaulė, ištvirkimas, pikta akis, piktžodžiavimas, puikybė, kvailystė.
23 Visi šie blogi dalykai kyla iš vidaus ir suteršia žmogų.
24 Iš ten jis pakilo, nuėjo į Tyro ir Sidono ribas ir įėjo į namus, bet nenorėjo, kad niekas apie tai žinotų, bet negalėjo pasislėpti.
25 Mat viena moteris, kurios dukra turėjo nešvarią dvasią, apie jį išgirdo, priėjusi puolė jam po kojų.
26 Moteris buvo graikė, pagal tautą sirofenikietė. ir ji maldavo jį, kad jis išvarytų velnią iš jos dukters.
27 Bet Jėzus jai tarė: “ Pirmiausia pasisotina vaikai, nes nedera imti vaikų duonos ir mesti šunims”.
28 Ji atsakė: “Taip, Viešpatie, bet šunys po stalu valgo vaikų trupinius”.
29 Jis tarė jai: “ Dėl šito žodžio eik! velnias išėjo iš tavo dukters.
30 Atėjusi į savo namus, ji rado velnią išėjusį ir jos dukrą gulėjo ant lovos.
31 Ir vėl, išvykdamas iš Tyro ir Sidono pakrančių, jis priėjo prie Galilėjos jūros per Dekapolio pakrantes.
32 Jie atvedė pas jį kurčią ir sutrikusią kalbą. ir jie maldavo jį uždėti ant jo ranką.
33 Jis paėmė jį šalin nuo minios, įkišo pirštus į jo ausis, spjaudė ir palietė jo liežuvį.
34 Pažvelgęs į dangų, jis atsiduso ir tarė jam: Efata, tai yra, atsidaryk.
35 Tuojau pat atsivėrė jo ausys, atsirišo liežuvio virvė, ir jis kalbėjo aiškiai.
36 Jis įsakė jiems niekam nieko nesakyti.
37 Jie buvo nepaprastai nustebę, sakydami: “Jis viską padarė gerai: kurčiuosius daro girdinčius ir nebylius kalbėti”.

8 SKYRIUS

1 Tomis dienomis, kai buvo labai daug žmonių ir neturėjo ką valgyti, Jėzus pasišaukė savo mokinius ir tarė:

2 Man gaila minios, nes jie jau tris dienas su manimi ir neturi ko valgyti.
3 Ir jei aš juos pasiųsiu pasninkuotus į savo namus, jie nualps kelyje, nes daugybė jų atvyko iš toli.
4 Jo mokiniai jam atsakė: “Iš kur žmogus gali pasotinti šiuos vyrus duona čia, dykumoje?
5 Jis paklausė: “Kiek duonos turite? Ir jie pasakė: Septyni.
6 Jis įsakė žmonėms susėsti ant žemės. Jis paėmė septynis kepalus, padėkojo, laužė ir davė savo mokiniams, kad jie padėtų jiems. ir jie iškėlė juos prieš žmones.
7 Jie turėjo keletą mažų žuvelių. Jis palaimino ir įsakė jas padėti jiems.
8 Jie valgė ir pasisotino, o likusią mėsą paėmė septynis krepšius.
9 Valgusių buvo apie keturis tūkstančius, ir Jis juos išleido.
10 Ir tuojau įlipo į laivą su savo mokiniais ir įplaukė į Dalmanutos dalis.
11 Fariziejai išėjo ir pradėjo su juo klausinėti, prašydami iš dangaus ženklo, gundydami jį.
12 Jis giliai atsiduso savo dvasioje ir tarė: “ Kodėl ši karta ieško ženklo? Iš tiesų sakau jums: šiai kartai nebus duota jokio ženklo.
13 Jis paliko juos ir, vėl įlipęs į laivą, išplaukė į kitą krantą.
14 Mokiniai pamiršo pasiimti duonos ir laive neturėjo daugiau nei vieno kepalo.
15 Jis įsakė jiems: “ Saugokitės fariziejų raugo ir Erodo raugo”.
16 Jie svarstė tarpusavyje: “Tai todėl, kad mes neturime duonos”.
17 Tai sužinojęs, Jėzus tarė jiems: “ Kam ginčijatės, kad neturite duonos? Ar dar nesuvokiate ir nesuprantate? ar dar užkietėjo tavo širdis?
18 Turėdami akis, ar nematote? o jūs turite ausis, ar negirdite? o tu neprisimeni?
19 Kai aš sulaužysiu penkis kepalus tarp penkių tūkstančių, kiek pintinių, pilnų skeveldrų, surinkote? Jie jam sako: 'Dvylika'.
20 O kai septyni iš keturių tūkstančių, kiek pintinių, pilnų skeveldrų, surinkote? Ir jie pasakė: Septyni.
21 Jis tarė jiems: “ Kaip jūs nesuprantate?
22 Jis atvyko į Betsaidą. Jie atvedė pas jį aklą ir prašė jį paliesti.
23 Jis paėmė akląjį už rankos ir išvedė jį iš miesto. o kai jis spjovė jam į akis ir uždėjo ant jo rankas, paklausė, ar jis turi ką matyti.
24 Jis pažvelgė aukštyn ir tarė: “Aš matau žmones kaip medžius, vaikštančius”.
25 Po to jis vėl uždėjo rankas ant jo akių ir privertė pažvelgti aukštyn. Jis atsigavo ir aiškiai matė kiekvieną.
26 Jis pasiuntė jį į savo namus, sakydamas: ' Neik į miestą ir niekam mieste nesakyk'.
27 Jėzus su savo mokiniais išėjo į Filipo Cezarėjos miestus ir pakeliui paklausė savo mokinių: “ Kuo mane laiko žmonės?
28 Jie atsakė: “Jonas Krikštytojas”, o kai kurie sako: “Elijas”. ir kiti, Vienas iš pranašų.
29 Jis tarė jiems: “O jūs kuo mane laikote? Petras jam atsakė: “Tu esi Kristus”.
30 Jis įsakė jiems niekam apie jį nesakyti.
31 Jis pradėjo juos mokyti, kad Žmogaus Sūnus turės daug kentėti, būti vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Rašto žinovų atmestas, nužudytas, o po trijų dienų prisikelti.
32 Ir jis pasakė tą žodį atvirai. Petras paėmė jį ir ėmė priekaištauti.
33 Apsigręžęs ir pažvelgęs į savo mokinius, jis sudraudė Petrą, sakydamas: „ Pasitrauk nuo manęs, šėtone!
34 Pasišaukęs žmones su savo mokiniais, Jis tarė: “ Kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi”.
35 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras. bet kas praras savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.
36 Nes kokia nauda žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, o prarastų savo sielą?
37 Arba ką žmogus duos mainais už savo sielą?
38 Todėl visi, kurie gėdijasi manęs ir mano žodžių šioje svetimaujančioje ir nuodėmingoje kartoje. Jo ir Žmogaus Sūnus bus sugėdintas, kai ateis savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais.

9 SKYRIUS

1 Jis tarė jiems: “ Iš tiesų sakau jums: kai kurie čia stovintys neragaus mirties, kol nepamatys Dievo karalystės ateinančią su galia”.
2 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną ir nusivedė juos atskirai į aukštą kalną. Jis buvo pakeistas jų akivaizdoje.
3 Jo drabužiai spindėjo, balti kaip sniegas. kad joks pilnutėlis žemėje negalėtų jų nubalinti.
4 Jiems pasirodė Elijas su Moze, ir jie kalbėjosi su Jėzumi.
5 Petras atsakė Jėzui: “Mokytojau, gera mums čia būti! Padarykime tris palapines. vienas tau, vienas Mozei ir vienas Elijui.
6 Jis nežino, ką pasakyti. nes jie labai išsigando.
7 Atsirado debesis, kuris juos užgožė, ir iš debesies pasigirdo balsas, sakantis: Tai mano mylimasis Sūnus!
8 Ir staiga, apsidairę aplinkui, daugiau nieko nebematė, išskyrus Jėzų tik su savimi.
9 Kai jie nusileido nuo kalno, jis įsakė niekam nepasakoti, ką matė, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.
10 Ir jie laikėsi to žodžio, vienas su kitu klausinėdami, ką turėtų reikšti prisikėlimas iš numirusių.
11 Jie klausė: “Kodėl Rašto žinovai sako, kad pirmas turi ateiti Elijas?
12 Jis atsakė: “ Elijas iš tiesų ateina pirmas ir viską atkuria. ir kaip parašyta apie Žmogaus Sūnų, kad jis turės daug kentėti ir būti nuskriaustas.
13 Bet aš sakau jums: Elijas tikrai atėjo ir jie padarė su juo, ką norėjo, kaip apie jį parašyta.
14 Atėjęs pas savo mokinius, jis pamatė aplink juos didelę minią ir Rašto žinovus, kurie su jais klausinėjo.
15 Ir tuojau visi žmonės, pamatę jį, labai nustebo ir, pribėgę prie jo, sveikino jį.
16 Jis paklausė Rašto aiškintojų: “Ką jūs jiems klausiate?
17 Vienas iš minios atsiliepė: “Mokytojau, aš atvedžiau pas tave savo sūnų, turintį nebylią dvasią.
18 Kur tik jis jį paima, jis drasko. Jis putoja, griežia dantimis ir nyksta. Aš kalbėjau tavo mokiniams, kad jie jį išvarytų. ir jie negalėjo.
19 Jis atsako jam: “ O neištikima karta, kiek ilgai aš būsiu su tavimi? kiek ilgai aš tave kentėsiu? atvesk jį pas mane.
20 Jie atvedė jį pas jį. Kai jis jį pamatė, dvasia tuojau sugėdino jį. ir jis parkrito ant žemės ir putodamas griuvo.

21 Jis paklausė savo tėvo: “ Kiek laiko praėjo nuo tada, kai jis tai padarė? Ir jis pasakė: „Iš vaiko“.
22 Kartais jis įmesdavo jį į ugnį ir vandenį, kad jį sunaikintų. Bet jei gali ką nors padaryti, pasigailėk mūsų ir padėk mums.
23 Jėzus jam tarė: “ Jei gali tikėti, tikinčiam viskas įmanoma”.
24 Tuojau pat kūdikio tėvas sušuko ir su ašaromis tarė: “Viešpatie, aš tikiu! padėk mano netikėjimui.
25 Pamatęs, kad žmonės bėga kartu, Jėzus sudraudė nešvariąją dvasią, sakydamas: “ Tu nebyli ir kurčia dvasia, liepiu tau išeiti iš jo ir daugiau į jį neįžengti”.
26 Dvasia šaukdama suplėšė jį skaudžiai ir išėjo iš jo. Jis buvo kaip miręs. Daugelis sakė: “Jis mirė”.
27 Bet Jėzus paėmė jį už rankos ir pakėlė. ir jis atsikėlė.
28 Jam įėjus į namus, jo mokiniai paklausė: “Kodėl negalėjome jo išvaryti?
29 Jis tarė jiems: “ Tokia rūšis gali išaugti niekuo, tik malda ir pasninku”.
30 Iš ten jie iškeliavo ir perėjo Galilėją. ir jis nenorėjo, kad kas nors tai žinotų.
31 Jis mokė savo mokinius ir tarė jiems: “ Žmogaus Sūnus atiduotas į žmonių rankas, ir jie jį nužudys. o po to, kai jis bus nužudytas, jis prisikels trečią dieną.
32 Bet jie nesuprato to žodžio ir bijojo jo paklausti.
33 Jis atvyko į Kafarnaumą ir, būdamas namuose, paklausė: “ Kodėl jūs ginčijosi kelyje?
34 Bet jie tylėjo, nes dėl kelio jie ginčijosi tarpusavyje, kas bus didžiausias.
35 Jis atsisėdo, pasišaukė dvylika ir jiems tarė: “ Jei kas nori būti pirmas, tas tebūna paskutinis ir visų tarnas”.
36 Jis paėmė vaiką ir pastatė jį tarp jų ir, paėmęs jį ant rankų, tarė jiems:
37 Kas priima vieną iš tokių vaikų mano vardu, tas priima mane, o kas priima mane, priima ne mane, bet tą, kuris mane siuntė.
38 Jonas jam atsakė: “Mokytojau, mes matėme žmogų, išvarantį demonus Tavo vardu, bet jis neseka mūsų. Mes jam uždraudėme, nes jis neseka mūsų”.
39 Bet Jėzus tarė: “ Nedrausk jam, nes nėra žmogaus, kuris mano vardu padarytų stebuklą ir galėtų švelniai kalbėti apie mane”.
40 Kas ne prieš mus, yra iš mūsų pusės.
41 Kas duos jums atsigerti taurę vandens mano vardu, nes jūs priklausote Kristui, iš tiesų sakau jums: jis nepraras savo atlygio.
42 O jei kas įžeistų vieną iš šitų mažutėlių, kurie tiki mane, tam geriau, kad jam ant kaklo būtų pakabintas girnų akmuo ir jis būtų įmestas į jūrą.
43 Ir jei tavo ranka tave įžeidžia, nukirsk ją.
44 Kur jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta.
45 Ir jei tavo koja tave pažeidžia, nukirsk ją.
46 Kur jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta.
47 Ir jei tavo akis tave įžeidžia, išlupk ją: geriau tau viena akimi įeiti į Dievo karalystę, nei su dviem akimis būti įmestam į pragaro ugnį.
48 Kur jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta.
49 Kiekvienas bus pasūdytas ugnimi ir kiekviena auka bus pasūdyta druska.
50 Druska yra gera, bet jei druska prarado savo sūrumą, kuo ją pagardinsite? Turėkite savyje druskos ir būkite ramūs vieni su kitais.

10 SKYRIUS

1 Jis pakilo iš ten ir atėjo į Judėjos pakrantes, esančias tolimesnėje Jordano pusėje, ir žmonės vėl kreipiasi į jį. ir, kaip buvo įpratęs, vėl juos mokė.
2 Fariziejai atėjo pas jį ir klausė: “Ar leidžiama vyrui atleisti žmoną? gundantis jį.
3 Jis atsakė: “ Ką jums įsakė Mozė?
4 Jie atsakė: “Mozė leido surašyti skyrybų raštą ir ją atleisti”.
5 Jėzus jiems atsakė: “ Dėl jūsų širdies kietumo jis jums parašė šį įsakymą”.
6 Bet nuo pat sukūrimo pradžios Dievas juos sukūrė vyrą ir moterį.
7 Dėl šios priežasties vyras paliks savo tėvą ir motiną ir prisiriš prie žmonos.
8 Ir jie du taps vienu kūnu, taigi jie nebebus du, o vienas kūnas.
9 Taigi, ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.
10 Namuose jo mokiniai dar kartą jo paklausė to paties.
11 Jis tarė jiems: “ Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, svetimauja prieš ją”.
12 Jei moteris atleidžia savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja.
13 Jie atvedė pas jį mažus vaikus, kad jis juos paliestų. Jo mokiniai sudraudė juos atvedusius.
14 Tai pamatęs, Jėzus labai supyko ir tarė jiems: “ Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė”.
15 Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip mažas vaikas, tas neįeis į ją.
16 Jis paėmė juos ant rankų, uždėjo ant jų rankas ir palaimino.
17 Kai jis išėjo į kelią, atbėgo vienas, atsiklaupė prie jo ir paklausė: “Gerasis Mokytojau, ką man daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?
18 Jėzus jam tarė: “ Kodėl vadini mane geru? nėra kito gėrio, tik vienas, tai yra Dievas.
19 Tu žinai įsakymus, nesvetimauk, nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną.
20 Jis atsakė: “Mokytojau, aš visa tai laikausi nuo pat jaunystės”.
21 Jėzus, pamatęs jį, pamilo jį ir tarė: Vieno dalyko tau trūksta: eik, parduok, ką turi, ir atiduok vargšams, ir turėsi lobį danguje. Ateik, imk kryžių ir sek paskui mane.
22 Jis nuliūdo dėl to žodžio ir nuliūdęs nuėjo, nes turėjo daug turto.
23 Jėzus apsidairė ir tarė savo mokiniams: “ Kaip vargu ar tiems, kurie turi turtų, įeis į Dievo karalystę!
24 Ir mokiniai stebėjosi jo žodžiais. Bet Jėzus vėl atsakė: “ Vaikeliai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, patekti į Dievo karalystę!
25 Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, nei turtingam įeiti į Dievo karalystę.
26 Jie be galo nustebo, sakydami tarpusavyje: “Kas gali būti išgelbėtas?
27 Jėzus pažvelgęs į juos tarė: “ Žmonėms tai neįmanoma, bet ne Dievui, nes Dievui viskas įmanoma”.
28 Tada Petras pradėjo jam sakyti: “Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave.

29 Jėzus atsakė: “ Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno žmogaus, kuris būtų palikęs namus ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar žmoną, ar vaikus, ar žemę dėl manęs ir Evangelijos. ,
30 Bet šiuo metu jis gaus šimteriopai namus ir brolius, ir seseris, ir motinas, ir vaikus, ir žemes su persekiojimais. o ateinančiame pasaulyje amžinasis gyvenimas.
31 Bet daugelis pirmųjų bus paskutiniai; o paskutinis pirmas.
32 Jie buvo pakeliui į Jeruzalę. Jėzus ėjo pirma jų, ir jie nustebo. ir eidami iš paskos išsigando. Ir vėl paėmė tuos dvylika ir pradėjo pasakoti jiems, kas jam nutiks,
33 Sakydami: “Štai mes einame į Jeruzalę. Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Rašto žinovams. ir jie pasmerks jį mirti ir atiduos pagonims.
34 Jie tyčiosis iš jo, plaks jį, spjaudys ant jo ir nužudys. Trečią dieną jis prisikels.
35 Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas atėjo pas jį, sakydami: “Mokytojau, mes norėtume, kad padarytum mums, ko tik norėsime”.
36 Jis tarė jiems: “ Ką norėtumėte, kad aš jums padaryčiau?
37 Jie tarė jam: “Duok mums, kad vienas Tavo dešinėje, o kitas kairėje sėdėtume Tavo šlovėje”.
38 Bet Jėzus jiems tarė: “ Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti iš taurės, iš kurios aš geriu? ir būti pakrikštytas tuo krikštu, kuriuo esu pakrikštytas?
39 Jie jam atsakė: “Galime”. Jėzus jiems tarė: “ Jūs gersite iš taurės, iš kurios aš geriu. ir jūs būsite pakrikštyti krikštu, kuriuo aš esu pakrikštytas.
40 Bet sėdėti mano dešinėje ir kairėje nėra man duoti. bet ji bus duota tiems, kuriems ji paruošta.
41 Tai išgirdę, tie dešimt ėmė labai piktintis Jokūbu ir Jonu.
42 Bet Jėzus pasišaukė juos pas save ir tarė: “ Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi pagonių valdžia, viešpatauja jiems. ir jų didieji naudojasi jiems valdžia.
43 Bet taip nebus tarp jūsų, bet kas iš jūsų nori būti didis, bus jūsų tarnas.
44 Ir kas iš jūsų nori būti vyriausias, bus visų tarnas.
45 Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne jam tarnauti, bet tarnauti ir atiduoti savo gyvybę kaip išpirką už daugelį.
46 Jie atvyko į Jerichą. Kai jis su savo mokiniais ir daugybe žmonių išėjo iš Jericho, aklas Bartimiejus, Timėjo sūnus, sėdėjo prie plento ir elgetavo.
47 Išgirdęs, kad tai Jėzus iš Nazareto, jis ėmė šaukti: “Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs”.
48 Daugelis įsakė jam tylėti, bet jis dar labiau šaukė: Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!
49 Jėzus sustojo ir liepė jį pašaukti. Jie pašaukė akląjį, sakydami: “Būk ramus, kelkis! jis pašaukia tave.
50 Jis, nusimetęs drabužį, pakilo ir priėjo prie Jėzaus.
51 Jėzus jam atsakė: “ Ką nori, kad aš tau padaryčiau? Aklasis jam tarė: Viešpatie, kad aš praregėčiau.
52 Jėzus jam tarė: “ Eik! tavo tikėjimas išgydė tave. Tuojau pat praregėjo ir nusekė Jėzų keliu.

11 SKYRIUS

1 Kai jie priartėjo prie Jeruzalės, prie Betfago ir Betanijos, prie Alyvų kalno, jis išsiunčia du savo mokinius,
2 Ir tarė jiems: “ Eikite į priešais esantį kaimą. Kai tik įeisite į jį, rasite pririštą asilaitį, ant kurio niekas nesėdėjo. paleisk jį ir atvesk.
3 Ir jei kas jums sakytų: 'Kodėl tai darote? sakyk, kad Viešpačiui jo reikia. ir tučtuojau jį čia pasiųs.
4 Jie nuėjo ir rado asilaitį pririštą prie durų toje vietoje, kur susikerta du keliai. ir jie jį paleidžia.
5 Kai kurie iš ten stovėjusių klausė: “Ką darote, paleidę asilaitį?
6 Jie jiems pasakė, kaip Jėzus buvo įsakęs, ir jie juos paleido.
7 Jie atnešė asilaitį pas Jėzų ir apmetė ant jo savo drabužius. ir jis atsisėdo ant jo.
8 Daugelis ištiesė savo drabužius kelyje, kiti nukirto medžių šakas ir šiaudais jas pakeliui.
9 Tie, kurie ėjo priekyje ir iš paskos, šaukė: “Osana! Palaimintas, kuris ateina Viešpaties vardu:
10 Palaiminta mūsų tėvo Dovydo karalystė, kuri ateina Viešpaties vardu. Osana aukštybėse.
11 Jėzus įėjo į Jeruzalę ir į šventyklą. Viską apžiūrėjęs ir atėjus vakarui, jis su dvylika išėjo į Betaniją.
12 Ir kitą dieną, kai jie atvyko iš Betanijos, jis buvo alkanas.
13 Pamatęs iš tolo figmedį su lapais, jis atėjo, jei tik ras ką nors ant jo. nes figų laikas dar nebuvo.
14 Jėzus jam atsakė: “ Niekas nevalgys tavęs vaisių per amžius”. Ir jo mokiniai tai išgirdo.
15 Jie atėjo į Jeruzalę. Jėzus įėjo į šventyklą ir pradėjo varyti šventykloje pardavinėjus ir pirkusius. Jis suvertė pinigų keitėjų stalus ir balandžių pardavėjų kėdes.
16 Ir nenorėjo, kad kas nors neštis per šventyklą kokį nors indą.
17 Jis mokė, sakydamas: ' Argi neparašyta: 'Mano namai bus vadinami visų tautų maldos namais'? bet jūs pavertėte ją vagių duobe.
18 Rašto žinovai ir aukštieji kunigai tai išgirdo ir ieškojo, kaip jį sunaikinti, nes bijojo jo, nes visa tauta stebėjosi jo mokymu.
19 Vakarui atėjus, jis išėjo iš miesto.
20 Ir ryte, eidami pro šalį, jie pamatė, kad figmedis išdžiūvo nuo šaknų.
21 Petras, prisimindamas jį, tarė: “Mokytojau, štai figmedis, kurį tu prakeikei, nudžiūvo”.
22 Jėzus jiems atsakė: “Tikėk Dievą”.
23 Iš tiesų sakau jums: kas sakytų šiam kalnui: 'Pasikelk ir įmesk į jūrą'. ir neabejoja savo širdyje, bet tikės, kad tai, ką jis sako, išsipildys. jis turės, ką tik pasakys.
24 Todėl sakau jums: ko tik trokštate, melsdamiesi, tikėkite, kad gausite, ir turėsite.
25 O kai stovite melsdamiesi, atleiskite, jei turite ką nors prieš ką nors, kad ir jūsų Tėvas danguje atleistų jums jūsų nusižengimus.
26 Bet jei jūs neatleisite, tai ir jūsų Tėvas, kuris yra danguje, neatleis jūsų nusižengimų.
27 Jie sugrįžo į Jeruzalę. Jam vaikščiojant šventykloje, pas jį atėjo aukštieji kunigai, Rašto žinovai ir vyresnieji,
28 Sakyk jam: 'Kokia valdžia tu tai darai? ir kas tau suteikė tokią valdžią tai daryti?
29 Jėzus jiems atsakė: “ Aš taip pat užduosiu jūsų vieną klausimą, atsakyk man, ir aš jums pasakysiu, kokia valdžia tai darau”.
30 Ar Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių? atsakyk man.
31 Jie samprotavo: 'Jei sakysime: 'Iš dangaus'! Jis sakys: 'Kodėl tada juo netikėjote?

32 Bet jei sakysime: iš žmonių; Jie bijojo žmonių, nes visi laikė Joną tikru pranašu.
33 Jie atsakė Jėzui: “Mes negalime pasakyti”. Jėzus jiems atsakė: “ Aš jums nesakau, kokia valdžia tai darau”.

12 SKYRIUS

1 Ir jis pradėjo jiems kalbėti palyginimais. Vienas vyras įveisė vynuogyną, aplink jį pastatė gyvatvorę, iškasė vietą vyno riebalams, pastatė bokštą, išleido jį ūkininkams ir iškeliavo į tolimą šalį.
2 Metu metu jis pasiuntė pas vynininkus tarną, kad šis gautų iš vyndarių vynuogyno vaisių.
3 Jie sugavo jį, sumušė ir išleido tuščią.
4 Ir vėl jis pasiuntė pas juos kitą tarną. Į jį mėtė akmenis, sužeidė į galvą ir gėdingai išsiuntė.
5 Ir vėl pasiuntė kitą; ir jį nužudė, ir daug kitų; kai kuriuos sumušti, o kai kuriuos nužudyti.
6 Turėdamas dar vieną sūnų, savo mylimąjį, jis nusiuntė pas juos paskutinįjį, sakydamas: 'Jie gerbs mano sūnų'.
7 Tie vynininkai kalbėjosi: “Tai paveldėtojas”. ateik, nužudykime jį, ir paveldėjimas bus mūsų.
8 Jie paėmė jį, nužudė ir išmetė iš vynuogyno.
9 Ką tad darys vynuogyno valdovas? jis ateis ir sunaikins vyndarius, o vynuogyną atiduos kitiems.
10 Argi neskaitėte šio Rašto? Akmuo, kurį statybininkai atmetė, tapo kampo galva:
11 Tai padarė Viešpats, ir ar tai nuostabu mūsų akyse?
12 Jie siekė jį sulaikyti, bet bijojo žmonių, nes žinojo, kad jis kalbėjo prieš juos palyginimą, ir paliko jį ir nuėjo.
13 Jie pasiuntė pas jį kai kuriuos fariziejus ir erodininkus, kad sučiuptų jį jo žodžiuose.
14 Atėję jie jam sako: “Mokytojau, mes žinome, kad tu esi tikras ir niekam nerūpi, nes tu nežiūri į žmonių asmenybę, bet mokai Dievo kelio tiesą. Ar leistina duoti duoklė Cezariui, ar ne?
15 Ar duoti, ar neduoti? Bet jis, žinodamas jų veidmainystę, tarė: “ Kam mane gundote? atnešk man centą, kad pamatyčiau.
16 Ir jie atnešė. Jis tarė jiems: “ Kieno šis atvaizdas ir užrašas? Jie jam atsakė: “Cezario”.
17 Jėzus jiems atsakė: “ Atiduokite ciesoriui, kas ciesoriaus, ir Dievui, kas Dievo”. Ir jie stebėjosi juo.
18 Tada ateis pas jį sadukiejai, kurie sako, kad nėra prisikėlimo. ir jie paklausė jo, sakydami:
19 Mokytojau, Mozė mums rašė: 'Jei žmogaus brolis miršta, paliks žmoną ir nepaliks vaikų, jo brolis ims žmoną ir užaugins savo broliui palikuonis.
20 Dabar buvo septyni broliai. Pirmasis paėmė žmoną ir mirdamas nepaliko palikuonių.
21 Antrasis paėmė ją ir mirė ir nepaliko palikuonių, trečiasis taip pat.
22 Septyni turėjo ją ir nepaliko palikuonių. Moteris taip pat mirė paskutinė.
23 Taigi kieno žmona bus iš jų prisikėlimo metu, kai jie prisikels? nes septynetas turėjo ją žmona.
24 Jėzus jiems atsakė: “Argi jūs neklystate, nes nežinote Raštų ar Dievo jėgos?
25 Kai prisikels iš numirusių, jie nei tuos, nei tuokiasi. bet yra kaip angelai danguje.
26 Ir apie mirusiuosius, kad jie prisikeltų: ar neskaitėte Mozės knygoje, kaip Dievas jam kalbėjo krūme, sakydamas: Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas. ?
27 Jis nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų Dievas. Todėl jūs labai klystate.
28 Vienas iš Rašto žinovų atėjo ir, išgirdęs juos besiginčijančius ir suprasdamas, kad jis teisingai jiems atsakė, paklausė: “Kas yra pirmasis įsakymas iš visų?
29 Jėzus jam atsakė: “ Pirmasis iš visų įsakymų yra: 'Klausyk, Izraeli! Viešpats, mūsų Dievas, yra vienas Viešpats:
30 Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis. Tai pirmasis įsakymas.
31 Antrasis panašus į tai: mylėk savo artimą kaip save patį. Nėra jokio kito įsakymo, didesnio už šiuos.
32 Rašto žinovas jam tarė: “Na, Mokytojau, tu sakei tiesą, nes yra vienas Dievas. ir nėra nieko kito, tik jis:
33 O mylėti jį visa širdimi, visu protu, visa siela ir visomis jėgomis ir mylėti savo artimą kaip save patį yra daugiau už visas deginančias aukas ir aukas.
34 Pamatęs, kad jis santūriai atsakė, Jėzus jam tarė: “ Tu netoli nuo Dievo karalystės”. Ir joks vyras po to nedrįso jo paklausti.
35 Jėzus, mokydamas šventykloje, atsakė: “ Kaip Rašto žinovai sako, kad Kristus yra Dovydo Sūnus?
36 Pats Dovydas sakė per Šventąją Dvasią: 'Viešpats tarė mano Viešpačiui: 'Sėskis mano dešinėje, kol aš padarysiu tavo priešus pakojis tavo kojoms'.
37 Todėl pats Dovydas vadina jį Viešpačiu. o iš kur jis tada jo sūnus? Ir paprasti žmonės jį mielai girdėjo.
38 Jis tarė jiems savo doktrinoje: Saugokitės Rašto žinovų, kurie mėgsta eiti ilgais drabužiais ir sveikinimus turgavietėse.
39 Vyriausiosios vietos sinagogose ir viršutinės patalpos per šventes:
40 Kurie ryja našlių namus ir dėl apsimetimo ilgai meldžiasi.
41 Jėzus sėdėjo priešais iždą ir pamatė, kaip žmonės meta pinigus į iždą, o daugelis turtingųjų įmetė daug.
42 Atėjo viena vargšė našlė ir įmetė dvi erkes, kurios padaro dyglį.
43 Jis pasišaukė savo mokinius ir jiems tarė: “ Iš tiesų sakau jums: ši vargšė našlė įmetė daugiau nei visi tie, kurie įmetė į iždą.
44 Nes viskas, ką padarė, įmetė iš savo gausos; bet ji iš savo nepriteklių išmetė viską, ką turėjo, net visą savo pragyvenimą.

13 SKYRIUS

1 Kai jis išėjo iš šventyklos, vienas iš jo mokinių jam tarė: „Mokytojau, pažiūrėk, kokie čia akmenys ir kokie pastatai!
2 Jėzus jam atsakė: “ Ar matai šiuos didelius pastatus? nebus paliktas vienas akmuo ant kito, kuris nebus numestas.
3 Jam sėdint ant Alyvų kalno priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus paklausė jo atskirai:
4 Pasakyk mums, kada tai įvyks? ir koks bus ženklas, kai visa tai išsipildys?
5 Jėzus jiems atsiliepė: “ Saugokitės, kad kas jūsų neapgaudinėtų.
6 Nes daugelis ateis mano vardu ir sakys: 'Aš esu Kristus'. ir daugelį suklaidins.

7 Išgirdę apie karus ir gandus apie karus, nesijaudinkite, nes tokių dalykų turi būti. bet pabaiga dar nebus.
8 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę, bus žemės drebėjimų įvairiose vietose, bus badas ir vargai. Tai yra sielvarto pradžia.
9 Būkite atsargūs, nes jie atiduos jus taryboms. Jūs būsite mušami sinagogose ir dėl manęs būsite prieš valdovus ir karalius liudyti prieš juos.
10 O Evangelija pirmiausia turi būti paskelbta visoms tautoms.
11 Kai jie jus ves ir išduos, iš anksto negalvokite, ką kalbėsite, ir neplanuokite. Šventoji Dvasia.
12 Dabar brolis išduos brolį mirti, o tėvas sūnų. vaikai sukils prieš savo tėvus ir nubaus juos mirtimi.
13 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo, bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.
14 Bet kai pamatysite sunaikinimo bjaurybę, apie kurią kalbėjo pranašas Danielius, stovinčią ten, kur nereikia (kas skaito, tegul supranta), tada tie, kurie yra Judėjoje, tegul bėga į kalnus.
15 O tas, kuris stovi ant stogo, tegul nenusileidžia į namus ir neįeina į juos, kad ko nors išneštų iš savo namų.
16 Kas yra lauke, tenegrįžta apsivilkti savo drabužio.
17 Bet vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis!
18 Ir melskitės, kad jūsų bėgimas nebūtų žiemą.
19 Nes tomis dienomis bus nelaimės, kurios nebuvo nuo sutvėrimo pradžios, kurią Dievas sukūrė, iki šių laikų ir nebebus.
20 Ir jei Viešpats nesutrumpino tų dienų, joks kūnas nebūtų išgelbėtas, bet dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis sutrumpino dienas.
21 Ir jei kas jums sakys: štai Kristus! arba štai, jis ten; netikėk juo:
22 Nes netikri kristai ir netikri pranašai prisikels ir darys ženklus bei stebuklus, kad suviliotų, jei įmanoma, net išrinktuosius.
23 Būkite atsargūs: štai aš jums viską išpranašavau.
24 Bet tomis dienomis, po to suspaudimo, saulė užtems ir mėnulis neapšvies,
25 Ir dangaus žvaigždės kris, ir jėgos, esančios danguje, sudrebės.
26 Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didele jėga ir šlove.
27 Ir tada jis atsiųs savo angelus ir surinks savo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo žemės pakraščių iki dangaus pakraščių.
28 Dabar išmok palyginimą apie figmedį. Kai jos šakelė dar švelni ir skleidžia lapus, žinote, kad vasara arti.
29 Taip ir jūs, kai pamatysite, kad tai įvyks, žinokite, kad tai arti, net prie durų.
30 Iš tiesų sakau jums, kad ši karta nepraeis, kol visa tai nebus atlikta.
31 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
32 Bet apie tą dieną ir valandą nežino niekas, nei angelai danguje, nei Sūnus, bet Tėvas.
33 Būkite atsargūs, budėkite ir melskitės, nes nežinote, kada ateis laikas.
34 Nes Žmogaus Sūnus yra kaip žmogus, einantis į tolimą kelionę, palikęs namus ir davęs valdžią savo tarnams, kiekvienam savo darbus ir įsakęs sargybiniam budėti.
35 Todėl budėkite, nes nežinote, kada ateis namų šeimininkas, vakare ar vidurnaktį, ar gaidžius giedant, ar rytą.
36 Kad staiga atėjęs neparastų tavęs miegantį.
37 Ir ką sakau jums, sakau visiems: budėkite!

14 SKYRIUS

1 Po dviejų dienų buvo Paschos ir Neraugintos duonos šventė. Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai ieškojo, kaip jį klastingai sugauti ir nužudyti.
2 Bet jie atsakė: “Ne per šventę, kad nekiltų žmonių suirutė”.
3 Betanijoje, Simono raupsuotojo namuose, jam sėdint prie valgio, atėjo moteris, turinti alebastro dėžutę su labai brangiu spygliuočių tepalu. ji sustabdė dėžutę ir užpylė jam ant galvos.
4 Kai kurie pasipiktino savyje ir klausė: “Kodėl iššvaistytas toks tepalas?
5 Nes jis galėjo būti parduotas už daugiau nei tris šimtus pensų ir atiduotas vargšams. Ir jie murmėjo prieš ją.
6 Jėzus tarė: “ Palik ją ramybėje! kam tu ją vargiai? ji man padarė gerą darbą.
7 Vargšų jūs visada turite su savimi ir, kai tik norite, galite jiems daryti gera, o mane turite ne visada.
8 Ji padarė, ką galėjo: iš anksto atėjo, kad pateptų mano kūną palaidoti.
9 Iš tiesų sakau jums: visur, kur ši Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje, apie tai, ką ji padarė, bus kalbama jos atminimui.
10 Judas Iskarijotas, vienas iš dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus, kad jo jiems išduotų.
11 Tai išgirdę, jie apsidžiaugė ir pažadėjo duoti jam pinigų. Ir jis ieškojo, kaip patogiai jį išduoti.
12 Pirmąją neraugintos duonos dieną, kai jie pjovė Paschos valgį, jo mokiniai paklausė: “Kur nori, kad mes eitume ir paruoštume, kad valgytum Paschą?”
13 Jis išsiuntė du savo mokinius ir tarė jiems: “ Eikite į miestą, ten jus pasitiks žmogus, nešantis vandens ąsotį.
14 Ir kur jis įeitų, sakykite namų šeimininkui: 'Mokytojas sako: 'Kur yra svečių kambarys, kur aš valgysiu Paschos vakarienę su savo mokiniais?'
15 Jis parodys jums įrengtą ir paruoštą didelę viršutinę patalpą. Ten paruošite mums.
16 Jo mokiniai išėjo, atėjo į miestą ir rado, kaip Jis buvo jiems sakęs, ir paruošė Paschą.
17 Vakare jis ateina su dvylika.
18 Jiems sėdint ir valgant, Jėzus tarė: “ Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų, kuris valgys su manimi, mane išduos”.
19 Jie ėmė liūdėti ir vienas po kito klausė: “Ar tai aš?” o kitas paklausė: Ar tai aš?
20 Jis jiems atsakė: “ Tai vienas iš dvylikos, kuris kartu su manimi panardina į dubenį”.
21 Žmogaus Sūnus tikrai eina, kaip apie Jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduoda Žmogaus Sūnų! Būtų gerai tam žmogui, jei jis niekada nebūtų gimęs.
22 Jiems valgant, Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė, davė ir tarė: “ Imkite, valgykite. Tai yra mano kūnas”.
23 Jis paėmė taurę ir, padėkojęs, atidavė ją jiems, ir visi iš jos gėrė.
24 Jis tarė jiems: “ Tai yra mano kraujas iš Naujosios Sandoros, kuris už daugelį išliejamas”.

25 Iš tiesų sakau jums: daugiau nebegersiu vynmedžio vaisių iki tos dienos, kai gersiu jį nauju Dievo karalystėje.
26 Sugiedoję himną, jie išėjo į Alyvų kalną.
27 Jėzus jiems tarė: “ Šią naktį jūs visi būsite įžeisti dėl manęs, nes parašyta: 'Aš užmušiu piemenį, ir avys bus išsklaidytos'.
28 Bet po to, kai aš prisikėlęs, eisiu pirma tavęs į Galilėją.
29 Bet Petras jam tarė: “Nors visi įsižeis, aš ne”.
30 Jėzus jam tarė: “ Iš tiesų sakau tau: šiandien, šią naktį, gaidžiui du kartus nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi”.
31 Bet jis dar įnirtingai kalbėjo: “Jei aš numirčiau su tavimi, tavęs neišsiginsiu”. Taip pat jie visi pasakė.
32 Jie atėjo į vietą, pavadintą Getsemane. Jis tarė savo mokiniams: “ Sėdėkite čia, kol aš melsiuosi”.
33 Jis pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną. Jis labai nustebo ir buvo labai sunkus.
34 Ir tarė jiems: “ Mano siela labai nuliūdusi iki mirties. Pasilikite čia ir budėkite.
35 Jis paėjo šiek tiek į priekį, parkrito ant žemės ir meldėsi, kad, jei įmanoma, ta valanda jam praeitų.
36 Jis tarė: “Aba, Tėve, tau viskas įmanoma. atimk iš manęs šią taurę, bet ne ką aš noriu, bet ką tu.
37 Atėjęs jis rado juos miegančius ir tarė Petrui: Simonai, miegi? ar negalėtum žiūrėti vieną valandą?
38 Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia tikrai pasirengusi, bet kūnas silpnas.
39 Jis vėl nuėjo, meldėsi ir kalbėjo tuos pačius žodžius.
40 Grįžęs vėl rado juos miegančius (nes jų akys buvo apsunkusios), ir jie nežinojo, ką jam atsakyti.
41 Jis atėjo trečią kartą ir tarė jiems: “ Dabar miegokite ir pailsėkite. Gana, atėjo valanda. Štai Žmogaus Sūnus yra atiduotas į nusidėjėlių rankas.
42 Kelkis, eikime! Štai tas, kuris mane išduoda, yra arti.
43 Ir tuojau, jam tebekalbant, atėjo Judas, vienas iš dvylikos, ir su juo didžiulė minia su kalavijais ir lazdomis iš aukštųjų kunigų, Rašto žinovų ir vyresniųjų.
44 Jo išdavėjas davė jiems ženklą, sakydamas: 'Ką aš pabučiuosiu, tas yra jis'. paimk jį ir saugiai nuvesk.
45 Kai tik jis atėjo, jis tuojau pat priėjo prie jo ir sako: 'Mokytojau, šeimininke! ir jį pabučiavo.
46 Jie uždėjo ant jo rankas ir suėmė.
47 Vienas iš šalia stovinčiųjų išsitraukė kardą, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam ausį.
48 Jėzus jiems atsakė: “ Ar jūs išėjote kaip prieš vagį su kardais ir vėzdais manęs suimti?
49 Kasdien buvau su jumis šventykloje, mokydamas, o jūs manęs nepaėmėte, bet Raštai turi išsipildyti.
50 Visi Jį paliko ir pabėgo.
51 Jį sekė jaunas vyras, apsiausęs nuogą kūną. ir jaunuoliai jį sulaikė:
52 Jis paliko lininį audinį ir pabėgo nuo jų nuogas.
53 Jie nuvedė Jėzų pas vyriausiąjį kunigą, o su juo susirinko visi aukštieji kunigai, vyresnieji ir Rašto žinovai.
54 Petras nusekė paskui jį iš tolo, iki vyriausiojo kunigo rūmų. Jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.
55 Aukštieji kunigai ir visa taryba ieškojo liudijimo prieš Jėzų, kad Jį nužudytų. ir nerado.
56 Nes daugelis melagingai liudijo prieš jį, bet jų liudijimas nesutarė.
57 Kai kurie atsikėlė ir melagingai liudijo prieš jį, sakydami:
58 Girdėjome jį sakant: sunaikinsiu šią rankomis pastatytą šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, pagamintą be rankų.
59 Tačiau jų liudininkai taip pat nesutarė.
60 Vyriausiasis kunigas atsistojo viduryje ir paklausė Jėzų: “Ar nieko neatsakai? ką šie liudija prieš tave?
61 Bet jis tylėjo ir nieko neatsakė. Vyriausiasis kunigas vėl jo paklausė: „Ar tu esi Kristus, palaimintojo Sūnus?
62 Jėzus tarė: “ Aš esu!” ir jūs pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį jėgos dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse.
63 Tada vyriausiasis kunigas perplėšė drabužius ir klausia: “Kam mums dar reikia liudytojų?
64 Jūs girdėjote piktžodžiavimą. Ką manote? Ir jie visi jį pasmerkė kaltu mirtimi.
65 Kai kurie ėmė spjaudyti į jį, dengti jo veidą, mušti ir sakyti: 'Pranašaukite', o tarnai smogė jam delnais.
66 Petrui esant rūmuose, ateina viena iš vyriausiojo kunigo tarnaičių.
67 Pamačiusi besišildantį Petrą, ji pažvelgė į jį ir tarė: “Tu taip pat buvai su Jėzumi iš Nazareto”.
68 Bet jis neigė, sakydamas: “Nežinau ir nesuprantu, ką tu kalbi”. Ir jis išėjo į prieangį; ir gaidys įgijo.
69 Tarnaitė vėl jį pamatė ir ėmė kalbėti šalia stovintiems: “Tai vienas iš jų”.
70 Ir jis vėl tai paneigė. Po kiek laiko šalia stovintieji vėl tarė Petrui: “Tikrai tu vienas iš jų, nes tu galilėjietis ir tavo kalba sutampa”.
71 Bet jis pradėjo keikti ir prisiekti, sakydamas: “Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate”.
72 Ir antrą kartą gaidys pragydo. Ir Petras prisiminė Jėzaus jam pasakytą žodį: „ Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Ir kai apie tai pagalvojo, jis verkė.

15 SKYRIUS

1 Iš karto ryte aukštieji kunigai tarėsi su vyresniaisiais, Rašto žinovais ir visa taryba, surišo Jėzų, nusinešė ir atidavė Pilotui.
2 Pilotas jo paklausė: “Ar tu esi žydų karalius? Jis atsakė: “ Tu tai sakai”.
3 Aukštieji kunigai jį kaltino daugybe dalykų, bet jis nieko neatsakė.
4 Pilotas vėl jo paklausė: “Ar nieko neatsakai? Štai kiek daug dalykų jie liudija prieš tave.
5 Bet Jėzus nieko neatsakė. kad Pilotas stebėjosi.
6 Dabar per tą šventę jis paleido jiems vieną kalinį, kurio jie norėjo.
7 Ir vienas, vardu Barabas, gulėjo surištas su maištininkais, įvykdžiusiais žmogžudystę sukilimo metu.
8 Ir garsiai šaukianti minia ėmė trokšti, kad jis darytų taip, kaip kada nors buvo jiems daręs.
9 Pilotas jiems atsakė: “Ar norite, kad paleisiu jums žydų karalių?
10 Jis žinojo, kad aukštieji kunigai jį atidavė iš pavydo.
11 Bet aukštieji kunigai ragino žmones, kad jis verčiau paleistų jiems Barabą.
12 Pilotas vėl jiems tarė: “Ką jūs norite, kad aš padaryčiau tam, kurį vadinate žydų karaliumi?
13 Jie vėl šaukė: “Nukryžiuok Jį”.
14 Tada Pilotas jiems tarė: “Ką pikta jis padarė? Ir jie dar labiau šaukė: “Nukryžiuok jį”.

15 Taigi Pilotas, norėdamas patenkinti žmones, paleido jiems Barabą, o nuplaktą Jėzų atidavė nukryžiuoti.
16 Kareiviai nuvedė jį į salę, vadinamą Pretoriumi. ir jie sukviečia visą grupę.
17 Jie aprengė jį purpurine, uždėjo erškėčių vainiką ir uždėjo jį ant galvos,
18 Ir pradėjo jį sveikinti: „Sveikas, žydų karaliau!
19 Jie smogė jam nendriu į galvą, spjaudėsi ir, sulenkę kelius, pagarbino jį.
20 Išjuokę iš jo, jie nusivilko nuo jo purpurą, apsivilko jo paties drabužius ir išvedė jį nukryžiuoti.
21 Ir jie priverčia vieną pro šalį ėjusį Simoną Kirėnietį, išėjusį iš šalies, Aleksandro ir Rufo tėvą, nešti savo kryžių.
22 Jie nuvedė jį į Golgotą, kuri, išvertus, yra kaukolės vieta.
23 Jie davė jam atsigerti vyno, sumaišyto su mira, bet jis negavo.
24 Nukryžiavę jį, pasidalino jo drabužius, mesdami burtą, ką kiekvienas turėtų paimti.
25 Atėjo trečia valanda, ir Jį nukryžiavo.
26 Ant jo buvo parašyta: ŽYDŲ KARALIUS.
27 Kartu su juo jie nukryžiavo du vagis. vienas jo dešinėje, o kitas kairėje.
28 Ir išsipildė Raštas, kuris sako: “Jis buvo priskirtas prie nusikaltėlių”.
29 Einantys pro šalį, keikė jį, kraipydami galvas ir sakydami: “Ak, tu, kuris sugriauna šventyklą ir per tris dienas pastatai ją!
30 Išgelbėk save ir nužengk nuo kryžiaus.
31 Taip pat ir aukštieji kunigai, tyčiodamiesi su Rašto aiškintojais, kalbėjosi: “Kitus jis išgelbėjo”. savęs jis negali išgelbėti.
32 Tegul Kristus, Izraelio Karalius, nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir tikėtume. Ir tie, kurie buvo nukryžiuoti kartu su juo, keikė jį.
33 Atėjus šeštai valandai, visoje šalyje buvo tamsa iki devintos valandos.
34 Devintą valandą Jėzus sušuko garsiu balsu: “ Eloi, Eloi, lama sabachtani?” o tai reiškia: Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?
35 Kai kurie iš šalia stovėjusių, tai išgirdę, tarė: “Štai jis pašaukia Eliją”.
36 Vienas nubėgo, pripylė pilną kempinę acto, uždėjo ant nendrės ir davė jam gerti, sakydamas: “Pasilik! pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo nuimti.
37 Jėzus sušuko garsiu balsu ir atidavė dvasią.
38 Šventyklos uždanga perplyšo į dvi dalis nuo viršaus iki apačios.
39 Kai šimtininkas, stovėjęs priešais jį, pamatė, kad jis taip šaukiasi, ir atidavė dvasią, jis tarė: “Tikrai šis žmogus buvo Dievo Sūnus”.
40 Taip pat buvo moterų, žiūrinčių iš tolo: tarp jų buvo Marija Magdalietė, Marija, Jokūbo jaunesniojo ir Jozės motina, ir Salomėja.
41 (Jis, būdamas Galilėjoje, sekė paskui jį ir jam tarnavo) ir daug kitų moterų, atėjusių su juo į Jeruzalę.
42 Ir dabar, kai atėjo vakaras, nes tai buvo pasiruošimas, tai yra diena prieš šabą,
43 Juozapas iš Arimatėjos, garbingas patarėjas, kuris taip pat laukė Dievo karalystės, atėjo ir drąsiai įėjo pas Pilotą ir troško Jėzaus kūno.
44 Pilotas stebėjosi, ar jis jau miręs, ir, pasišaukęs šimtininką, paklausė, ar jis buvo miręs.
45 Sužinojęs apie šimtininką, atidavė kūną Juozapui.
46 Nusipirkęs plonų skalbinių, paėmė jį, suvyniojo į drobulę ir paguldė į kapą, išpjautą uoloje, ir užritino akmenį prie kapo durų.
47 Marija Magdalietė ir Marija, Jozės motina, pamatė, kur jis buvo paguldytas.

16 SKYRIUS

1 Sabatui pasibaigus, Marija Magdalietė, Marija, Jokūbo motina, ir Salomėja nupirko saldžių kvepalų, kad galėtų ateiti ir jį patepti.
2 Labai anksti ryte, pirmąją savaitės dieną, jie atėjo prie kapo, saulei tekant.
3 Jie kalbėjosi tarpusavyje: “Kas nuritins mums akmenį nuo kapo durų?
4 Pažiūrėję jie pamatė, kad akmuo buvo nuritintas, nes jis buvo labai didelis.
5 Įėję į kapą, jie pamatė dešinėje sėdintį jaunuolį, apsirengusį ilgu baltu drabužiu. ir jie išsigando.
6 Jis tarė jiems: “Neišsigąskite! Jūs ieškote Jėzaus iš Nazareto, kuris buvo nukryžiuotas. Jis prisikėlė. Jo čia nėra. Štai vieta, kur jį paguldė.
7 Eikite ir pasakykite jo mokiniams ir Petrui, kad jis eina pirma jūsų į Galilėją. Ten jį pamatysite, kaip jis jums pasakė.
8 Jie greitai išėjo ir pabėgo nuo kapo. Jie drebėjo ir stebėjosi. Niekam nieko nesakė. nes jie bijojo.
9 Prisikėlęs anksti pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalietei, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus.
10 Ji nuėjo ir papasakojo tiems, kurie buvo su juo, kai jie liūdėjo ir verkė.
11 Ir jie, išgirdę, kad jis gyvas, ir ją matė, netikėjo.
12 Po to jis pasirodė kitu pavidalu dviem iš jų, kai jie ėjo ir išėjo į šalį.
13 Jie nuėjo ir papasakojo tai likusiems, ir jais netikėjo.
14 Po to jis pasirodė tiems vienuolikai, kai jie sėdėjo prie stalo, ir priekaištavo dėl jų netikėjimo ir širdies kietumo, nes jie netikėjo tais, kurie matė jį po prisikėlimo.
15 Jis tarė jiems: “ Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai”.
16 Kas tiki ir pasikrikštys, bus išgelbėtas; bet kas netiki, bus pasmerktas.
17 Ir tie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Mano vardu jie išvarys demonus. jie kalbės naujomis kalbomis;
18 Jie ims gyvates; ir jei jie geria ką nors mirtino, tai jiems nepakenks; jie uždės rankas ant ligonių, ir jie pasveiks.
19 Po to, kai Viešpats jiems prabilo, jis buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje.
20 Jie išėjo ir skelbė visur, Viešpačiui bendradarbiaujant su jais ir patvirtinant žodį sekančiais ženklais. Amen.

Lukas

1 SKYRIUS

1 Kadangi daugelis ėmėsi paskelbti apie tai, kuo patikimiausiai tikima tarp mūsų,
2 Kaip jie perdavė juos mums, kurie nuo pat pradžių buvome liudininkai ir žodžio tarnai.
3 Man taip pat atrodė gera, nuo pat pradžių puikiai viską supratusi, parašyti tau eilės tvarka, puikiausias Teofiliau,
4 kad žinotum tikrumą tų dalykų, dėl kurių buvai pamokytas.
5 Judėjos karaliaus Erodo laikais gyveno vienas kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos giminės. Jo žmona buvo iš Aarono dukterų, vardu Elžbieta.
6 Ir jie abu buvo teisūs Dievo akivaizdoje, be priekaištų laikydami visus Viešpaties įsakymus ir potvarkius.
7 Ir jie neturėjo vaiko, nes ta Elžbieta buvo nevaisinga, ir jie abu jau seniai išgyveno.
8 Ir buvo taip, kad jam vykdant kunigo pareigas Dievo akivaizdoje savo eilės tvarka,
9 Pagal kunigo paprotį, kai jis ėjo į Viešpaties šventyklą, jam teko smilkyti.
10 Smilkymo metu visa minia žmonių meldėsi lauke.
11 Ir jam pasirodė Viešpaties angelas, stovintis smilkalų aukuro dešinėje.
12 Pamatęs jį, Zacharijas sunerimo ir jį apėmė baimė.
13 Bet angelas jam tarė: “Nebijok, Zacharijau, nes tavo malda išklausyta. ir tavo žmona Elžbieta pagimdys tau sūnų, ir tu pavadinsi jį Jonu.
14 Tu turėsi džiaugsmą ir džiaugsmą; ir daugelis džiaugsis jo gimimu.
15 Jis bus didis Viešpaties akyse ir negers nei vyno, nei stipraus gėrimo. ir jis bus pripildytas Šventosios Dvasios nuo pat savo motinos įsčių.
16 Daug izraelitų jis kreipsis į Viešpatį, jų Dievą.
17 Jis eis pirma jo Elijo dvasia ir galia, kad tėvų širdys būtų nukreiptos į vaikus, o neklusnieji – į teisiųjų išmintį. kad paruoštų Viešpačiui paruoštą tautą.
18 Zacharijas tarė angelui: “Iš kur man tai žinoti? Aš esu senas vyras, o mano žmona jau seniai išgyvenusi.
19 Angelas jam atsakė: “Aš esu Gabrielius, kuris stoviu Dievo akivaizdoje. ir aš pasiųstas tau kalbėti ir pranešti tau šią džiugią žinią.
20 Ir štai tu būsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki tos dienos, kai tai bus įvykdyta, nes tu netiki mano žodžiais, kurie išsipildys savo laiku.
21 Žmonės laukė Zacharijo ir stebėjosi, kad jis taip ilgai išbuvo šventykloje.
22 Išėjęs jis negalėjo su jais kalbėti, ir jie suprato, kad jis šventykloje matė regėjimą, nes jis mostelėjo jiems ir liko be žado.
23 Ir buvo taip, kad, pasibaigus jo tarnavimo dienoms, jis iškeliavo į savo namus.
24 Po tų dienų jo žmona Elžbieta pastojo ir slapstėsi penkis mėnesius, sakydama:
25 Taip Viešpats pasielgė su manimi tomis dienomis, kai į mane žiūrėjo, kad pašalintų mano gėdą tarp žmonių.
26 Šeštą mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo išsiųstas į Galilėjos miestą, vardu Nazaretas,
27 Mergelei, susižadėjusiai su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų. o mergelės vardas buvo Marija.
28 Pas ją įėjo angelas ir tarė: “Sveika, brangioji, Viešpats su tavimi. Palaiminta tu tarp moterų”.
29 Pamačiusi jį, ji sunerimo dėl jo žodžių ir galvojo, koks tai turėtų būti pasveikinimas.
30 Angelas jai tarė: “Nebijok, Marija, nes radai malonę pas Dievą”.
31 Ir štai tu pastosi įsčiose, pagimdysi sūnų ir pavadinsi jį vardu JĖZUS.
32 Jis bus didis ir bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi, ir Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą.
33 Jis karaliaus Jokūbo namams per amžius. ir jo karalystei nebus galo.
34 Tada Marija tarė angelui: “Kaip tai bus, jei aš nepažįstu žmogaus?
35 Angelas jai atsakė: “Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo jėga apgaubs tave. Todėl ir tai, kas iš tavęs gims, bus vadinama Dievo Sūnumi”.
36 Ir štai tavo pusseserė Elisabeta senatvėje taip pat pagimdė sūnų. Tai jau šeštas mėnuo su ja, vadinama nevaisinga.
37 Nes Dievui nieko nebus neįmanomo.
38 Marija tarė: “Štai Viešpaties tarnaitė! tebūnie man pagal tavo žodį. Ir angelas pasitraukė nuo jos.
39 Tomis dienomis Marija atsikėlė ir skubiai nuėjo į kalnus, į Judo miestą.
40 Įėjęs į Zacharijo namus, pasveikino Elžbietą.
41 Kai Elžbieta išgirdo Marijos sveikinimą, kūdikis pašoko jos įsčiose. ir Elžbieta buvo pripildyta Šventosios Dvasios:
42 Ji prabilo garsiu balsu, sakydama: “Palaiminta tu tarp moterų ir palaimintas tavo įsčių vaisius”.
43 Ir iš kur man tai, kad mano Viešpaties motina ateina pas mane?
44 Nes štai, kai tik tavo sveikinimo balsas pasigirdo mano ausyse, kūdikis iš džiaugsmo pašoko mano įsčiose.
45 Palaiminta, kuri įtikėjo, nes bus įvykdyta tai, ką jai pasakė Viešpats.
46 Marija tarė: „Mano siela šlovina Viešpatį,
47 Ir mano dvasia džiaugiasi Dievu, mano Gelbėtoju.
48 Jis atsižvelgė į žemą savo tarnaitę, nes štai nuo šiol visos kartos vadins mane palaimintą.
49 Galingasis padarė man didelių dalykų. ir šventas yra jo vardas.
50 Jo gailestingumas yra iš kartos į kartą tiems, kurie jo bijo.
51 Jis parodė jėgą savo ranka; Jis išsklaidė išdidžiuosius jų širdžių vaizduotėje.
52 Jis nuvertė galiūnus iš jų kėdžių ir išaukštino žemus.
53 Jis pripildė alkanus gėrybių. o turtuolius išsiuntė tuščiais.
54 Jis įkišo savo tarną Izraelį savo gailestingumo atminimui.
55 Kaip jis kalbėjo mūsų protėviams, Abraomui ir jo palikuonims per amžius.
56 Marija pasiliko pas ją apie tris mėnesius ir grįžo į savo namus.
57 Dabar atėjo visas Elizabetos laikas, kad ji būtų pagimdyta; ir ji pagimdė sūnų.
58 Jos kaimynai ir pusbroliai išgirdo, kaip Viešpats parodė jos didelį gailestingumą. ir jie džiaugėsi kartu su ja.
59 Aštuntą dieną jie atėjo apipjaustyti vaiko. ir pavadino jį Zachariju jo tėvo vardu.

60 Jo motina atsakė: “Ne taip! bet jis bus vadinamas Jonu.
61 Jie jai atsakė: “Nėra nė vieno iš tavo giminės, kuris būtų vadinamas tokiu vardu”.
62 Ir jie padarė ženklus jo tėvui, kaip jis norėtų jį pašaukti.
63 Jis paprašė rašymo stalo ir parašė: “Jo vardas Jonas”. Ir jie visais stebėjosi.
64 Tuojau atsivėrė jo burna, atsilaisvino liežuvis, ir jis kalbėjo ir šlovino Dievą.
65 Išgąstis apėmė visus, kurie aplink juos gyveno, ir visi šie žodžiai nuskambėjo visoje Judėjos kalvoje.
66 Visi, kurie juos girdėjo, laikė juos savo širdyse, sakydami: “Koks tai bus vaikas! Ir Viešpaties ranka buvo su juo.
67 Jo tėvas Zacharijas buvo kupinas Šventosios Dvasios ir pranašavo, sakydamas:
68 Palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas! nes jis aplankė ir išpirko savo tautą,
69 Jis pakėlė mums išgelbėjimo ragą savo tarno Dovydo namuose.
70 Kaip jis kalbėjo savo šventųjų pranašų, kurie buvo nuo pasaulio pradžios, lūpomis:
71 kad būtume išgelbėti nuo savo priešų ir nuo visų, kurie mūsų nekenčia, rankos.
72 vykdyti gailestingumą, pažadėtą mūsų tėvams, ir prisiminti jo šventąją sandorą.
73 Priesaika, kurią jis davė mūsų tėvui Abraomui,
74 Kad Jis duotų mums, kad mes, išgelbėti iš savo priešų rankų, be baimės tarnautume jam,
75 Šventai ir teisumui Jo akivaizdoje per visas mūsų gyvenimo dienas.
76 O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi Viešpaties akivaizdoje ir paruoš jam kelių.
77 Suteikti savo žmonėms pažinimą apie išganymą atleidžiant nuodėmes,
78 Per švelnų mūsų Dievo gailestingumą; kai mus aplankė pavasaris iš aukštybių,
79 Apšviesti sėdinčius tamsoje ir mirties šešėlyje, nukreipti mūsų kojas į ramybės kelią.
80 Vaikas augo, stiprėjo dvasia ir buvo dykumose iki tos dienos, kai jis pasirodė Izraeliui.

2 SKYRIUS

1 Tomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas, kad visas pasaulis turi būti apmokestintas.
2 (Ir šis apmokestinimas pirmą kartą buvo atliktas, kai Kirenijus buvo Sirijos valdytojas.)
3 Ir visi nuėjo apmokestinti, kiekvienas į savo miestą.
4 Juozapas taip pat pakilo iš Galilėjos, iš Nazareto miesto, į Judėją, į Dovydo miestą, kuris vadinamas Betliejumi. (nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės:)
5 Būti apmokestinamam kartu su savo sužadėtine Marija, kuri yra puiki vaikystėje.
6 Ir taip atsitiko, kad jiems būnant ten, baigėsi dienos, kai ji turėjo būti pagimdyta.
7 Ji pagimdė savo pirmagimį sūnų, suvyniojo jį į vystynes ir paguldė į ėdžios. nes užeigoje jiems nebuvo vietos.
8 Tame pačiame krašte lauke gyveno piemenys, kurie naktį budėjo savo kaimenę.
9 Ir štai Viešpaties angelas nužengė ant jų, ir Viešpaties šlovė apšvietė juos, ir jie labai išsigando.
10 Angelas jiems tarė: “Nebijokite, nes štai aš skelbiu jums didelį džiaugsmą, kuris bus visiems žmonėms”.
11 Nes jums šiandien Dovydo mieste gimė Gelbėtojas, kuris yra Kristus, Viešpats.
12 Ir tai bus jums ženklas; Kūdikį rasite suvystytą ėdžiose, gulintį ėdžiose.
13 Ir staiga su angelu buvo daugybė dangaus kareivijų, šlovinančių Dievą ir sakydami:
14 Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė ir gera valia žmonėms.
15 Ir buvo taip, kad angelams pasitraukus iš jų į dangų, piemenys vienas kitam kalbėjo: „Eikime į Betliejų ir pažiūrėkime, kas atsitiko, ką Viešpats paskelbė. mus.
16 Jie skubiai atėjo ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, gulintį ėdžiose.
17 Tai pamatę, jie paskelbė jiems pasakytus žodžius apie šį vaiką.
18 Ir visi, kurie tai girdėjo, stebėjosi tuo, ką jiems pasakė piemenys.
19 Bet Marija visa tai saugojo ir apmąstė juos savo širdyje.
20 Ir piemenys sugrįžo šlovindami ir šlovindami Dievą už visa tai, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo pasakyta.
21 Kai buvo suėję aštuonios dienos kūdikio apipjaustymui, jį pavadino JĖZUS, kurį taip pavadino angelas prieš jam pastojant įsčiose.
22 Pasibaigus jos apsivalymo dienoms pagal Mozės įstatymą, jie nuvedė jį į Jeruzalę, kad pristatytų jį Viešpačiui.
23 (Kaip parašyta Viešpaties įstatyme: kiekvienas vyras, kuris atveria įsčias, bus pašventintas Viešpačiui.)
24 ir atnašauti auką, kaip pasakyta Viešpaties įstatyme: porą balandžių arba du jaunus balandžius.
25 Ir štai Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. ir tas pats vyras buvo teisus ir pamaldus, laukdamas Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo ant jo.
26 Ir jam buvo apreikšta Šventoji Dvasia, kad jis nematys mirties, kol nepamatė Viešpaties Kristaus.
27 Dvasia jis atėjo į šventyklą, o kai tėvai atvedė kūdikį Jėzų, kad padarytų jam pagal įstatymo paprotį,
28 Tada jis paėmė jį ant rankų, laimino Dievą ir tarė:
29 Viešpatie, dabar leisk savo tarnui ramiai išeiti pagal tavo žodį.
30 Nes mano akys matė tavo išgelbėjimą,
31 Jį paruošei visų žmonių akivaizdoje.
32 Šviesa pagonims apšviesti ir tavo tautos Izraelio šlovė.
33 Juozapas ir jo motina stebėjosi tuo, kas apie jį buvo kalbama.
34 Simeonas palaimino juos ir tarė savo motinai Marijai: “Štai šitas vaikas yra skirtas daugelio Izraelio nuopuoliui ir prisikėlimui. ir už ženklą, prieš kurį bus kalbama;
35 (Taip, kardas perskros ir tavo paties sielą), kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys.
36 Buvo viena pranašė Ana, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo labai sena ir gyveno su vyru septynerius metus nuo nekaltybės.
37 Ji buvo maždaug aštuoniasdešimt ketverių metų našlė, kuri nepasitraukė iš šventyklos, bet tarnavo Dievui pasninku ir maldomis naktimis ir dienomis.
38 Ir ji tą akimirką atėjusi taip pat padėkojo Viešpačiui ir kalbėjo apie Jį visiems, kurie laukė atpirkimo Jeruzalėje.
39 Viską įvykdę pagal Viešpaties įstatymą, jie grįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą.

40 Vaikas augo ir stiprėjo dvasia, kupinas išminties, ir Dievo malonė buvo ant jo.
41 Jo tėvai kasmet vykdavo į Jeruzalę per Paschos šventę.
42 Kai jam buvo dvylika metų, jie pagal šventės paprotį iškeliavo į Jeruzalę.
43 Pasibaigus dienoms, jiems sugrįžus, kūdikis Jėzus pasiliko Jeruzalėje. Juozapas ir jo motina to nežinojo.
44 Bet jie, manydami, kad jis buvo būryje, nukeliavo vienos dienos keliu. ir jie ieškojo jo tarp savo giminių ir pažįstamų.
45 Jo neradę, jie vėl grįžo į Jeruzalę ir jo ieškojo.
46 Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado jį šventykloje sėdintį tarp gydytojų, ir juos klausinėjo, ir klausinėjo.
47 Ir visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo supratimu ir atsakymais.
48 Pamatę jį, jie nustebo. Jo motina jam tarė: “Sūnau, kodėl taip su mumis pasielgei? Štai tavo tėvas ir aš ieškojome tavęs liūdėdami.
49 Jis tarė jiems: “ Kaip jūs manęs ieškojote? Argi nežinote, kad aš turiu dirbti savo Tėvo reikalais?
50 Ir jie nesuprato žodžio, kurį jis jiems pasakė.
51 Jis nuėjo su jais ir atvyko į Nazaretą ir buvo jiems klusnus, bet jo motina laikė visus šiuos žodžius savo širdyje.
52 Jėzus išaugo išmintimi, ūgiu ir malone Dievui ir žmonėms.

3 SKYRIUS

1 Penkioliktaisiais ciesoriaus Tiberijaus valdymo metais Poncijus Pilotas buvo Judėjos valdytojas, Erodas – Galilėjos tetraarchas, jo brolis Pilypas – Iturėjos ir Trachonito srities tetraarchas, o Lisanias – Abilenės tetraarchas,
2 Anas ir Kajafas, vyriausieji kunigai, dykumoje pasiekė Zacharijo sūnų Joną.
3 Jis atėjo į visą Jordano kraštą, skelbdamas atgailos krikštą nuodėmėms atleisti.
4 Kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: 'Dykumoje šaukiančiojo balsas: 'Paruoškite Viešpačiui kelią, ištiesinkite jam takus'.
5 Kiekvienas slėnis bus užpildytas, visi kalnai ir kalvos bus nužemintos. Kreivai bus lygūs, o nelygūs keliai bus lygūs.
6 Ir visas kūnas matys Dievo išgelbėjimą.
7 Tada jis tarė miniai, kuri išėjo pas jį krikštytis: “O angių karta, kas jus perspėjo bėgti nuo ateinančios rūstybės?
8 Duokite vaisių, vertų atgailos, ir nepradėkite sakyti: 'Mūsų tėvas Abraomas', nes sakau jums: Dievas gali iš šių akmenų pakelti Abraomui vaikų.
9 Ir dabar kirvis padėtas prie medžių šaknų. Todėl kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, yra nukertamas ir įmetamas į ugnį.
10 Žmonės jo klausė: “Ką mums daryti?
11 Jis atsako ir sako: “Kas turi du chalatus, tepaduoda tam, kuris neturi. o kas valgo, tegul taip pat daro.
12 Tada atėjo ir muitininkai krikštytis ir klausė: “Mokytojau, ką mums daryti?
13 Jis jiems tarė: “Netiksliau, nei jums paskirta”.
14 Kareiviai taip pat klausė jo: “Ką mums daryti? Jis tarė jiems: “Neprievartaukite žmogaus ir nieko nekaltinkite. ir būkite patenkinti savo atlyginimu.
15 Ir kaip žmonės laukė, ir visi žmonės savo širdyse svarstė Joną, ar jis Kristus, ar ne?
16 Jonas atsakė jiems visiems: “Aš tikrai jus krikštiju vandeniu. Bet ateina galingesnis už mane, kurio batų skląsčio aš nevertas atrišti: jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.
17 kurio vėduoklėje yra jo rankoje, jis visiškai išvalys grindis ir surinks kviečius į savo daržą. bet pelus jis sudegins neužgesinama ugnimi.
18 Ir daug kitų dalykų, ragindamas, jis skelbė žmonėms.
19 Bet tetraarchas Erodas, jo bartas dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados ir visų piktų, kurias Erodas padarė,
20 Dar pridėjo tai, kad jis uždarė Joną į kalėjimą.
21 Kai visi žmonės buvo pakrikštyti, atsivėrė ir Jėzus, krikštijamas ir besimeldžiantis, atsivėrė dangus,
22 Šventoji Dvasia kūnu kaip balandis nusileido ant jo, ir iš dangaus pasigirdo balsas: 'Tu esi mano mylimasis Sūnus! tavimi aš džiaugiuosi.
23 Ir pats Jėzus pradėjo būti maždaug trisdešimties metų, būdamas (kaip ir buvo manoma) Juozapo sūnus, kuris buvo Helio sūnus,
24 Kas buvo sūnus Matat, kuris buvo sūnus Levis, kuris buvo sūnus Melchi, kuris buvo sūnus Janna, kuris buvo Juozapo sūnus,
25 Kas buvo sūnus Matatijo, kuris buvo Amoso sūnus, kuris buvo Naumo sūnus, kuris buvo Eslio sūnus, kuris buvo Nagge sūnus,
26 Kas buvo sūnus Maato, kuris buvo sūnus Matatias, kuris buvo sūnus Semei, kuris buvo sūnus Juozapas, kuris buvo Judo sūnus,
27Joanos sūnus, Rėzos sūnus, Zorobabelio sūnus, Salatielio sūnus, Nerio sūnus,
28Jis buvo sūnus Melchio, kuris buvo Adžio sūnus, kuris buvo Kosamo sūnus, kuris buvo Elmodamo sūnus, kuris buvo Ero sūnus,
29Jis buvo sūnus Chosė, tas sūnus Eliezeras, kuris buvo sūnus Jorimas, kuris buvo sūnus Matat, kuris buvo Levio sūnus,
30 Kas buvo Simeono sūnus, kuris buvo Judo sūnus, kuris buvo Juozapo sūnus, kuris buvo Jonano sūnus, kuris buvo Eljakimo sūnus,
31 Kas buvo sūnus Melėjos, kuris buvo Menano sūnus, kuris buvo Matatos sūnus, kuris buvo Natano sūnus, kuris buvo Dovydo sūnus,
32Jis buvo sūnus Jesės, kuris buvo Obedo sūnus, kuris buvo Boozo sūnus, kuris buvo Salmono sūnus, kuris buvo Naasono sūnus,
33Jis buvo sūnus Aminadabo, kuris buvo Aramo sūnus, kuris buvo Esromo sūnus, kuris buvo Fareso sūnus, kuris buvo Judo sūnus,
34Jokūbo sūnus, Izaoko sūnus, Abraomo sūnus, Taros sūnus, Nachoro sūnus,
35 Kas buvo Sarucho sūnus, kuris buvo Ragau sūnus, kuris buvo Faleko sūnus, kuris buvo Hebero sūnus, kuris buvo Salos sūnus,
36 Kainano sūnus, Arpaksado sūnus, Semo sūnus, Nojaus sūnus, Lamecho sūnus,
37 Kuris buvo sūnus Mathusalos, kuris buvo Enocho sūnus, kuris buvo Jaredo sūnus, kuris buvo sūnus Maleleelio, kuris buvo Kainano sūnus,
38 Kuris buvo Enoso sūnus, Seto sūnus, Adomo sūnus, kuris buvo Dievo sūnus.

4 SKYRIUS

1 Jėzus, pilnas Šventosios Dvasios, sugrįžo iš Jordano ir buvo Dvasios nuvestas į dykumą,
2 Būdamas keturiasdešimt dienų gundomas velnio. Tomis dienomis jis nieko nevalgė, o jiems pasibaigus, jis išalko.
3 Velnias jam tarė: “Jei tu Dievo Sūnus, liepk šiam akmeniui paversti jį duona”.
4 Jėzus jam atsakė: “ Parašyta: 'Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Dievo žodžiu.
5 Ir velnias, nunešęs jį į aukštą kalną, akimirksniu parodė jam visas pasaulio karalystes.
6 Velnias jam tarė: “Duosiu tau visą šitą valdžią ir jų šlovę, nes tai man duota. ir kam noriu, duosiu.
7 Jei pagarbinsi mane, viskas bus tavo.
8 Jėzus jam atsakė: “ Pasitrauk nuo manęs, šėtone, nes parašyta: 'Garbink Viešpatį, savo Dievą, ir jam vienam tarnauk'.
9 Jis nuvedė jį į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos viršūnės ir jam tarė: “Jei tu Dievo Sūnus, mesk iš čia!
10 Nes parašyta: Jis įsakys savo angelams tave saugoti.
11 Jie nešios tave savo rankose, kad niekada neatsitrenktum koja į akmenį.
12 Jėzus jam atsakė: “ Pasakyta: “Negundyk Viešpaties, savo Dievo”.
13 Baigęs visas pagundas, velnias pasitraukė nuo jo kuriam laikui.
14 Dvasios galia Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir apie Jį pasklido šlovė visame apylinkėje.
15 Jis mokė jų sinagogose, visų šlovinamas.
16 Jis atvyko į Nazaretą, kur buvo užaugęs, ir, kaip buvo įpratęs, šabo dieną įėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti.
17 Ir jam buvo perduota pranašo Izaijo knyga. Ir atsivertęs knygą, jis rado vietą, kur buvo parašyta,
18 Viešpaties Dvasia ant manęs, nes Jis patepė mane skelbti Evangeliją vargšams. Jis atsiuntė mane gydyti sudužusiųjų, skelbti belaisviams išvadavimą, o akliesiems – regėjimo atgavimą, išlaisvinti sužalotus,
19 Skelbti priimtinus Viešpaties metus.
20 Jis uždarė knygą, vėl davė ją tarnui ir atsisėdo. Visų, buvusių sinagogoje, akys buvo nukreiptos į jį.
21 Jis pradėjo jiems kalbėti: “ Šiandien išsipildė šis Rašto tekstas, jūsų ausims”.
22 Visi jį liudijo ir stebėjosi maloniais žodžiais, sklindančiais iš jo burnos. Jie klausė: “Ar tai ne Juozapo sūnus?
23 Jis tarė jiems: “ Jūs tikrai man sakysite šią patarlę: 'Gydytojau, išsigydyk'. Ką girdėjome darant Kafarnaume, darykite ir čia, savo šalyje.
24 Jis atsakė: “ Iš tiesų sakau jums: nė vienas pranašas nėra priimtinas savo šalyje”.
25 Iš tiesų sakau jums: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo uždarytas trejus metus ir šešis mėnesius, kai visoje žemėje buvo didelis badas.
26 Bet Elijas nebuvo siųstas pas vieną, išskyrus į Sareptą, Sidono miestą, pas našlę.
27 Pranašo Eliziejaus laikais Izraelyje buvo daug raupsuotųjų. ir nė vienas iš jų nebuvo apvalytas, išskyrus sirą Naamaną.
28 Tai išgirdę, visi sinagogoje buvo pilni rūstybės,
29 Ir pakilo, išstūmė jį iš miesto ir nuvedė iki kalvos, ant kurios buvo pastatytas jų miestas, slenksčio, kad galėtų jį nugriauti stačia galva.
30 Bet jis, eidamas tarp jų, nuėjo savo keliu,
31 Atvyko į Kafarnaumą, Galilėjos miestą, ir mokė juos šabo dienomis.
32 Jie stebėjosi jo mokymu, nes Jo žodis buvo galingas.
33 Sinagogoje buvo žmogus, turintis nešvaraus velnio dvasią ir šaukęs garsiu balsu:
34 Sakydami: „Palikime ramybėje! ką mes turime su tavimi, Jėzau iš Nazareto? ar tu atėjai mūsų sunaikinti? Aš žinau, kas tu esi; Dievo Šventasis.
35 Jėzus sudraudė jį, sakydamas: “Tylėk ir išeik iš jo”. Ir kai velnias įmetė jį į vidurį, jis išėjo iš jo ir jo nepakenkė.
36 Visi stebėjosi ir kalbėjosi tarpusavyje: “Kas čia per žodis! nes su valdžia ir galia jis įsako nešvarioms dvasioms, ir jos išeina.
37 Ir šlovė apie jį pasklido visose apylinkėse.
38 Jis pakilo iš sinagogos ir įėjo į Simono namus. O Simono žmonos motina buvo paimta su dideliu karščiavimu; ir jie maldavo jo už ją.
39 Jis atsistojo virš jos ir sudraudė karštligę. Ji iš karto atsistojo ir jiems tarnavo.
40 Saulei leidžiantis, visi, sergantys įvairiomis ligomis, atvedė juos pas jį. Jis uždėjo rankas ant kiekvieno iš jų ir išgydė.
41 Iš daugelio išėjo demonai, šaukdami: “Tu esi Kristus Dievo Sūnus”. Jis bardamas juos neleido jiems kalbėti, nes jie žinojo, kad jis yra Kristus.
42 Išaušus dienai, jis iškeliavo ir nuėjo į dykumą. Žmonės jo ieškojo, atėjo pas jį ir sulaikė jį, kad jis nuo jų nepasitrauktų.
43 Jis tarė jiems: “ Aš turiu skelbti Dievo karalystę ir kitiems miestams, nes todėl esu siųstas”.
44 Jis pamokslavo Galilėjos sinagogose.

5 SKYRIUS

1 Ir buvo taip, kad kai žmonės veržėsi prie jo klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero,
2 Ir pamatė du laivus, stovinčius prie ežero, bet žvejai išlipo iš jų ir plaudavo tinklus.
3 Jis įlipo į vieną iš Simono laivų ir meldėsi, kad šis šiek tiek išstumtų iš žemės. Jis atsisėdo ir mokė žmones išlipti iš laivo.
4 Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: “ Paleisk į gelmę ir išmesk tinklus traukai”.
5 Simonas jam atsakė: “Mokytojau, mes dirbome visą naktį ir nieko nepasiėmėme. Tačiau tavo įsakymu išmesiu tinklą”.
6 Tai padarę, jie įtvėrė daugybę žuvų ir jų tinklas sulaužė.
7 Ir jie mostelėjo savo partneriams, kurie buvo kitame laive, kad ateitų jiems padėti. Jie priėjo ir pripildė abu laivus, kad jie pradėjo skęsti.
8 Pamatęs tai, Simonas Petras parpuolė Jėzui ant kelių ir tarė: „Pasitrauk nuo manęs! nes aš esu nuodėmingas žmogus, Viešpatie.
9Jis ir visi, kurie buvo su juo, stebėjosi žuvų, kurias jie paėmė, trauka.
10 Taip pat buvo ir Jokūbas bei Jonas, Zebediejaus sūnūs, kurie buvo Simono bendražygiai. Jėzus tarė Simonui: “ Nebijok! nuo šiol tu gaudysi vyrus.

11 Atgabenę laivus į sausumą, jie viską paliko ir nusekė paskui jį.
12 Jam būnant viename mieste, štai žmogus, pilnas raupsų. Pamatęs Jėzų, parpuolė ant veido ir maldavo: “Viešpatie, jei nori, gali mane apvalyti”.
13 Jis ištiesė ranką ir palietė jį, sakydamas: “ Noriu, būk švarus”. Ir tuojau raupsai nuo jo pasitraukė.
14 Jis įsakė jam niekam nepranešti, bet eik, pasirodyk kunigui ir aukok už apvalymą, kaip Mozė įsakė, kaip jiems liudijimą.
15 Bet juo labiau apie jį garsėjo, ir susirinko didžiulės minios, kad išgirstų ir išgydytų jį nuo savo negalavimų.
16 Jis pasitraukė į dykumą ir meldėsi.
17 Vieną dieną, jam mokant, šalia sėdėjo fariziejai ir įstatymo žinovai, atėję iš visų Galilėjos, Judėjos ir Jeruzalės miestų, ir Viešpaties galybė. atvyko jų išgydyti.
18 Ir štai vyrai atsinešė lovoje paralyžiuotą vyrą ir ieškojo būdų jį įvesti ir paguldyti prieš jį.
19 Neradę, kokiu keliu galėtų jį įvesti dėl daugybės, jie užlipo ant stogo ir nuleido jį per plyteles su gultu į vidurį prieš Jėzų.
20 Pamatęs jų tikėjimą, jis tarė: “ Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos”.
21 Rašto žinovai ir fariziejai pradėjo samprotauti, sakydami: “Kas čia piktžodžiauja? Kas gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?
22 Bet Jėzus, suvokęs jų mintis, jiems atsakė: “Ką mąstote savo širdyse?
23 Ar lengviau pasakyti: 'Tebūna tau atleistos tavo nuodėmės'. arba sakyti: Kelkis ir eik?
24 Bet kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi galią žemėje atleisti nuodėmes (jis pasakė paralyžiuojančiam ligoniui), sakau tau: kelkis, pasiimk gultą ir eik į savo namus.
25 Ir tuojau pat atsistojo prieš juos, pasiėmė tai, ant ko gulėjo, ir nuėjo į savo namus, šlovindamas Dievą.
26 Visi stebėjosi, šlovino Dievą ir buvo pilni baimės, sakydami: “Šiandien matėme keistų dalykų”.
27 Po to jis išėjo ir pamatė muitininką, vardu Levis, sėdintį prie muitinės ir tarė jam: “ Sek paskui mane”.
28 Jis paliko viską, atsistojo ir nusekė paskui jį.
29 Levis surengė jam didelę puotą savo namuose. Su jais sėdėjo daugybė muitininkų ir kitų.
30 Bet jų Rašto žinovai ir fariziejai murmėjo prieš jo mokinius, sakydami: “Kodėl valgote ir geriate su muitininkais ir nusidėjėliais?
31 Jėzus jiems atsakė: “ Sveikiems nereikia gydytojo. bet tie, kurie serga.
32 Aš atėjau kviesti atgailai ne teisiųjų, bet nusidėjėlių.
33 Jie jam atsakė: “Kodėl Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir meldžiasi, taip pat ir fariziejų mokiniai? bet tavo valgyti ir gerti?
34 Jis tarė jiems: “ Ar galite priversti vestuvininkus pasninkauti, kol jaunikis yra su jais?
35 Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada jie tomis dienomis pasninkaus.
36 Jis taip pat pasakė jiems palyginimą. Niekas neapvelka naujo drabužio ant seno. jei kitaip, tai ir naujasis moka nuomą, ir gabalas, kuris buvo paimtas iš naujo, nesutampa su senu.
37 Niekas nepila naujo vyno į senus butelius. kitu atveju naujas vynas sudaužys butelius ir išsipils, ir buteliai sunyks.
38 Bet naujas vynas turi būti pilamas į naujus butelius; ir abu yra išsaugoti.
39 Niekas, gėręs seną vyną, iš karto netrokšta naujo, nes jis sako: 'Senas yra geresnis'.

6 SKYRIUS

1 Antrą sabatą po pirmojo jis ėjo per javų laukus. Jo mokiniai plėšė javų varpas ir valgė, trindami jas rankose.
2 Kai kurie fariziejai jiems tarė: “Kodėl darote tai, ko neleistina daryti šabo dienomis?
3 Jėzus jiems atsakė: “ Ar neskaitėte tiek daug, ką Dovydas padarė, kai buvo alkanas, ir tie, kurie buvo su juo?
4 Kaip jis įėjo į Dievo namus, ėmė ir valgė rodomą duoną, taip pat davė tiems, kurie buvo su juo. kurių negalima valgyti, bet tik kunigams?
5 Jis tarė jiems: “Žmogaus Sūnus yra ir sabato Viešpats”.
6 Kitą šabą jis įėjo į sinagogą ir mokė. Ten buvo žmogus, kurio dešinė buvo nudžiūvusi.
7 Rašto žinovai ir fariziejai stebėjo jį, ar jis pagydys šabo dieną. kad jie rastų jam kaltinimą.
8 Bet jis žinojo jų mintis ir tarė žmogui, kurio ranka buvo nudžiūvusi: “ Kelkis ir atsistok į vidurį”. Ir jis atsistojo ir atsistojo.
9 Tada Jėzus jiems tarė: “ Aš paklausiu jūsų vieno dalyko. Ar šabo dienomis leidžiama daryti gera ar bloga? išgelbėti gyvybę, ar ją sunaikinti?
10 Apžvelgęs juos visus, jis tarė vyrui: “ Ištiesk ranką”. Jis taip ir padarė: ir jo ranka buvo atstatyta kaip kita.
11 Jie buvo pilni beprotybės; ir kalbėjosi vienas su kitu, ką jie galėtų padaryti Jėzui.
12 Tomis dienomis jis išėjo į kalną melstis ir visą naktį meldėsi Dievui.
13 Išaušus, jis pasišaukė savo mokinius. Iš jų jis išsirinko dvylika, kuriuos pavadino apaštalais.
14 Simonas (kurį dar pavadino Petru) ir jo brolis Andriejus, Jokūbas ir Jonas, Pilypas ir Baltramiejus,
15 Matas ir Tomas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Simonas, vadinamas zelotais,
16 Judas, Jokūbo brolis, ir Judas Iskarijotas, kuris taip pat buvo išdavikas.
17Jis nusileido su jais ir atsistojo lygumoje su savo mokinių būriu ir daugybe žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės bei Tyro ir Sidono jūros pakrantės, kurie atėjo jo klausytis. ir būti išgydytiems nuo jų ligų;
18 Ir tie, kurie buvo sunerimę nešvariųjų dvasių, buvo išgydyti.
19 Ir visa minia siekė Jį paliesti, nes iš jo išėjo dorybė ir visus išgydė.
20 Jis pakėlė akis į savo mokinius ir tarė: “ Palaiminti vargšai, nes jūsų yra Dievo karalystė”.
21 Palaiminti jūs, kurie dabar alkstate, nes būsite sotūs. Palaiminti jūs, kurie dabar verkiate, nes juoksitės.
22 Palaiminti jūs, kai žmonės jūsų nekęs, atskirs jus nuo savo draugijos, tyčios jus ir išmes jūsų vardą kaip piktą dėl Žmogaus Sūnaus.
23 Džiaukitės ta diena ir šokinėkite iš džiaugsmo, nes štai jūsų atlygis didelis danguje, nes panašiai elgėsi jų tėvai pranašams.
24 Bet vargas jums, turtingiems! nes jūs gavote paguodą.
25 Vargas jums, kurie sotūs! nes badausite. Vargas tau, kuris dabar juokiasi! nes jūs liūdėsite ir verksite.

26 Vargas jums, kai visi apie jus gerai kalbės! nes taip darė jų tėvai netikriesiems pranašams.
27 Bet aš sakau jums, kurie klausotės: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia,
28 Laimink tuos, kurie tave keikia, ir melskis už tuos, kurie tavimi piktai naudojasi.
29 Tam, kuris trenkia tau į vieną skruostą, aukok ir kitą. ir tas, kuris atima tavo apsiaustą, nedrausk ir tavo palto.
30 Duok kiekvienam, kuris tavęs prašo; ir iš to, kuris atima tavo turtą, daugiau neklausk.
31 Ir kaip norite, kad žmonės darytų jums, taip ir jūs darykite jiems.
32 Jei mylite tuos, kurie jus myli, koks jums ačiū? nes nusidėjėliai taip pat myli tuos, kurie juos myli.
33 Ir jei jūs darote gera tiems, kurie jums gera daro, koks jums ačiū? nes nusidėjėliai taip pat daro tą patį.
34 Ir jei skolinate tiems, iš kurių tikitės gauti, koks jums ačiū? nes nusidėjėliai irgi skolina nusidėjėliams, kad vėl tiek pat gautų.
35 Mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite, nieko nebesitikėdami. ir jūsų atlygis bus didelis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai, nes jis yra malonus nedėkingiesiems ir piktiesiems.
36 Todėl būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas yra gailestingas.
37 Neteiskite ir nebūsite teisiami; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista.
38 Duok, ir tau bus duota; Gerą saiką, prispaustą, suplaktą ir perbėgusį, žmonės duos į tavo krūtinę. Nes tokiu pačiu saiku, kuriuo išmatavote, bus jums atseikėta.
39 Jis pasakė jiems palyginimą: Ar gali aklas vesti aklą? ar jie abu neįkris į griovį?
40 Mokinys nėra pranašesnis už savo mokytoją, bet kiekvienas tobulas bus kaip jo šeimininkas.
41 Kodėl tu matai krislą savo brolio akyje, bet nematai sijos savo akyje?
42 Arba kaip tu gali pasakyti savo broliui: 'Broli, leisk man ištraukti raištelį tavo akyje, kai tu pats nematai sijos savo akyje? Veidmaine, pirmiausia išmesk rąstą iš savo akies, o tada pamatysi, kaip ištraukti skilteles savo brolio akyje.
43 Nes geras medis neduoda sugedusių vaisių; ir sugedęs medis neduoda gerų vaisių.
44 Kiekvienas medis žinomas iš jo paties vaisių. Nes iš erškėčių žmonės nerenka figų ir nerenka vynuogių iš erškėčių krūmo.
45 Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno iškelia tai, kas gera. o piktas žmogus iš pikto savo širdies lobyno iškelia tai, kas pikta, nes apie širdies gausą kalba jo burna.
46 Kodėl vadinate mane: Viešpatie, Viešpatie, ir nedarote to, ką sakau?
47 Kas ateis pas mane, klausys mano žodžių ir juos vykdys, aš jums parodysiu, į ką jis panašus.
48 Jis panašus į žmogų, kuris pastatė namą, iškasė giliai ir padėjo pamatą ant uolos. Kai pakilo potvynis, upelis smarkiai daužėsi į tą namą ir negalėjo jo pajudinti, nes jis buvo pastatytas ant uolos. .
49 Bet kas klauso, o nedaro, tas panašus į žmogų, kuris be pamatų pastatė namą ant žemės. į kurią upelis smarkiai daužėsi ir tuoj pat nukrito; ir to namo griuvėsiai buvo dideli.

7 SKYRIUS

1 Baigęs visus savo žodžius žmonių klausytojų akivaizdoje, jis įėjo į Kafarnaumą.
2 Vieno šimtininko tarnas, kuris jam buvo brangus, susirgo ir ruošėsi mirti.
3 Išgirdęs apie Jėzų, jis pasiuntė pas jį žydų vyresniuosius, prašydamas, kad ateitų ir išgydytų jo tarną.
4 Atėję pas Jėzų, jie tuojau pat maldavo Jį, sakydami: “Jis vertas, kad tai padarytų.
5 Jis myli mūsų tautą ir pastatė mums sinagogą.
6 Tada Jėzus nuėjo su jais. Kai jis jau nebuvo toli nuo namų, šimtininkas nusiuntė pas jį draugus, sakydamas: 'Viešpatie, nesijaudink, nes aš nevertas, kad įeitum po mano stogu.
7 Todėl nemaniau, kad aš vertas ateiti pas tave, bet sakyk žodžiu, ir mano tarnas pasveiks.
8 Aš taip pat esu valdingas žmogus, turintis pavaldų kareivių. Vienam sakau: eik, ir jis išeis. o kitam: ateik, ir jis ateis. ir mano tarnui: Daryk tai, ir jis tai padarys.
9 Tai išgirdęs, Jėzus stebėjosi juo, atsigręžė ir tarė žmonėms, kurie jį sekė: “ Sakau jums: tokio didelio tikėjimo neradau ne Izraelyje.
10 Pasiųstieji, grįžę į namus, rado tarną sveiką, sergantį.
11 Kitą dieną jis nuėjo į miestą, vadinamą Nainu. su juo ėjo daug jo mokinių ir daug žmonių.
12 Kai jis priartėjo prie miesto vartų, štai buvo išneštas negyvas, vienintelis savo motinos sūnus, o ji buvo našlė. Su ja buvo daug miesto žmonių.
13 Pamatęs ją, Viešpats jos pasigailėjo ir tarė: „ Neverk!
14 Jis priėjęs palietė priekabą, o jį pagimdžiusieji sustojo. Jis tarė: “ Jaunuoli, sakau tau: kelkis”.
15 Mirusysis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Ir jis atidavė jį savo motinai.
16 Visus apėmė baimė, ir jie šlovino Dievą, sakydami: “Kad tarp mūsų iškilo didis pranašas. ir: Dievas aplankė savo žmones.
17 Ir šitas gandas apie jį pasklido visoje Judėjoje ir visame apylinkėse.
18 Ir Jono mokiniai visa tai jam parodė.
19 Jonas, pasišaukęs du savo mokinius, pasiuntė juos pas Jėzų, sakydamas: “Ar tu esi tas, kuris turi ateiti? ar ieškome kito?
20 Vyrai, atėję pas jį, klausė: “Jonas Krikštytojas atsiuntė mus pas tave, sakydamas: 'Ar tu esi tas, kuris turi ateiti?' ar ieškome kito?
21 Tą pačią valandą jis išgydė daugelį jų negalavimų, negalavimų ir piktųjų dvasių. ir daugeliui aklųjų jis davė regėjimą.
22 Tada Jėzus jiems atsakė: “ Eikite ir pasakykite Jonui, ką matėte ir girdėjote. kaip aklieji mato, luošieji vaikšto, raupsuotieji apsivalo, kurtieji girdi, mirusieji prisikelia, vargšams skelbia Evangeliją.
23 Ir palaimintas, kas nesipiktins manimi.
24 Jono pasiuntiniams išvykus, jis pradėjo kalbėti žmonėms apie Joną: “ Ko jūs išėjote į dykumą pamatyti? Vėjo purtoma nendrė?
25 Bet ko jūs išėjote pamatyti? Vyras, apsirengęs minkštais drabužiais? Štai tie, kurie puošniai apsirengę ir švelniai gyvena, yra karalių kiemuose.
26 Bet ko jūs išėjote pamatyti? Pranašas? Taip, sakau jums, ir daug daugiau nei pranašas.

27 Tai yra tas, apie kurį parašyta: 'Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią prieš tave'.
28 Aš sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra didesnio pranašo už Joną Krikštytoją, bet mažiausias Dievo karalystėje yra didesnis už jį.
29 Ir visa tauta, kuri jį girdėjo, ir muitininkai išteisino Dievą, pakrikštyti Jono krikštu.
30 Bet fariziejai ir įstatymų žinovai atmetė Dievo sumanymą prieš save, nes nebuvo jo pakrikštyti.
31 Viešpats tarė: “ Su kuo aš galiu palyginti šios kartos vyrus? ir į ką jie panašūs?
32 Jie panašūs į vaikus, sėdinčius turgavietėje ir šaukiančius vieni kitiems: 'Mes jums skambinome dūdelėmis, o jūs nešokote. mes gedėjome jūsų, o jūs neverkėte.
33 Nes atėjo Jonas Krikštytojas, nevalgydamas duonos ir negerdamas vyno. o jūs sakote: 'Jis turi velnią'.
34 Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis. o jūs sakote: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių draugas!
35 Bet išmintis pateisinama visų jos vaikų.
36 Vienas iš fariziejų prašė, kad jis valgytų su juo. Jis nuėjo į fariziejaus namus ir atsisėdo valgyti.
37 Ir štai mieste moteris, kuri buvo nusidėjėlė, sužinojusi, kad Jėzus sėdi fariziejaus namuose, atnešė alebastro dėžutę tepalo,
38 Ir atsistojo prie jo kojų už jo verkdama ir ėmė plauti jo kojas ašaromis, šluostė jas savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir patepė jas tepalu.
39 Tai pamatęs fariziejus, kuris jį kvietė, prabilo savyje: “Jei šis vyras būtų pranašas, žinotų, kas ir kokia yra ši moteris, kuri jį liečia, nes ji yra nusidėjėlė”.
40 Jėzus jam atsakė: “ Simonai, turiu tau kai ką pasakyti”. Ir jis sako: „Mokytojau, sakyk toliau“.
41 Vienas kreditorius turėjo du skolininkus: vienas buvo skolingas penkis šimtus pensų, o kitas penkiasdešimt.
42 Ir kai jie neturėjo už ką mokėti, jis nuoširdžiai jiems abiem atleido. Tad pasakyk man, kuris iš jų jį mylės labiausiai?
43 Simonas atsakė: “Manau, kad jis, kuriam jis labiausiai atleido”. Jis tarė jam: “Teisingai teisiai”.
44 Jis atsigręžė į moterį ir tarė Simonui: “ Ar matai šią moterį? Įėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms, bet ji nuplovė man kojas ašaromis ir nušluostė jas savo galvos plaukais.
45 Tu manęs nebučiavai, bet ši moteris nuo to laiko, kai įėjau, nepaliauja bučiuoti mano kojų.
46 Tu nepatepei mano galvos aliejumi, bet ši moteris patepė tepalu mano kojas.
47 Todėl sakau tau: jos daugybės nuodėmės atleistos. nes ji daug mylėjo, bet kam mažai atleista, tas mažai myli.
48 Jis tarė jai: “ Tavo nuodėmės atleistos”.
49 O tie, kurie su juo sėdėjo prie stalo, pradėjo mąstyti: “Kas yra tas, kuris atleidžia ir nuodėmes?
50 Jis tarė moteriai: “ Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. eik ramiai.

8 SKYRIUS

1 Po to jis vaikščiojo po visus miestus ir kaimus, skelbdamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Dvylika buvo su juo.
2 Ir kai kurios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių ir negalių, Marija, vadinama Magdalietė, iš kurios išėjo septyni velniai,
3 Erodo prižiūrėtojo Chuzos žmona Joana, Suzana ir daugelis kitų, kurie jam tarnavo savo turtu.
4 Kai susirinko daug žmonių ir atvyko pas jį iš visų miestų, jis pasakė palyginimą:
5 Sėjėjas išėjo sėti savo sėklos. Jam sėjant, kai kurie nukrito prie kelio. Jis buvo sutryptas, ir oro paukščiai jį prarijo.
6 Kai kurie nukrito ant uolos; ir vos išdygusi nuvyto, nes trūko drėgmės.
7 Kai kurie krito tarp erškėčių; spygliai išdygo ir užspringo.
8 Kiti nukrito į gerą žemę, išdygo ir davė šimteriopą vaisių. Tai pasakęs, jis sušuko: “ Kas turi ausis, teklauso”.
9 Mokiniai paklausė Jį, sakydami: “Kas gali būti čia palyginimas?
10 Jis tarė: “ Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems – palyginimais. kad matydami nepamatytų, o girdėdami nesuprastų.
11 Palyginimas yra toks: sėkla yra Dievo žodis.
12 Pakeliui yra tie, kurie girdi; Tada ateina velnias ir išima žodį iš jų širdžių, kad jie neįtikėtų ir nebūtų išgelbėti.
13 Ant uolos yra tie, kurie, išgirdę, su džiaugsmu priima žodį. o šie neturi šaknų, kurie kurį laiką tiki, o pagundos metu atkrinta.
14 Ir tai, kas krito tarp erškėčių, yra tie, kurie, išgirdę, išeina ir yra pasmaugti šio gyvenimo rūpesčių, turtų ir malonumų ir neduoda tobulų vaisių.
15 Bet geroje žemėje yra tie, kurie sąžininga ir gera širdimi, išgirdę žodį, laikosi jo ir neša vaisių su kantrumu.
16 Niekas, uždegęs žvakę, neuždengia jos indu ir nepadeda po lova. bet pastato ją ant žvakidės, kad įėjusieji matytų šviesą.
17 Nes nieko nėra slapto, kas nepasireikš. ir nieko nepaslėpta, kas nebus žinoma ir nepateks į užsienį.
18 Todėl žiūrėkite, kaip girdite, nes kas turi, tam bus duota. o kas neturi, iš jo bus atimta net tai, ką jis atrodo turįs.
19 Paskui atėjo pas jį jo motina ir jo broliai, bet negalėjo prieiti prie jo dėl spaudos.
20 Kai kurie jam pranešė: 'Tavo motina ir tavo broliai stovi lauke ir nori tave pamatyti'.
21 Jis atsakė: “ Mano motina ir mano broliai yra tie, kurie klauso Dievo žodžio ir jį vykdo”.
22 Vieną dieną jis įlipo į laivą su savo mokiniais ir tarė jiems: “ Pereikime į kitą ežero krantą”. Ir jie paleido į priekį.
23 Jiems plaukiant, jis užmigo, ir ežere kilo audra. Jie prisipildė vandens ir buvo pavojuje.
24 Jie priėjo prie jo ir pažadino jį, sakydami: “Mokytojau, meistre, mes žūstame”. Tada jis atsikėlė ir sudraudė vėją ir vandens šėlsmą. Jie liovėsi ir stojo ramybė.
25 Jis tarė jiems: “ Kur jūsų tikėjimas? Jie išsigandę stebėjosi, sakydami vienas kitam: “Koks čia žmogus! Jis įsako net vėjams ir vandeniui, ir jie jam paklūsta.
26 Jie atvyko į Gadarėnų kraštą, esantį priešais Galilėją.

27 Kai jis išėjo į žemę, iš miesto jį pasitiko kažkoks vyras, kuris ilgą laiką turėjo demonų ir nenešiojo drabužių ir negyveno jokiuose namuose, tik kapuose.
28 Pamatęs Jėzų, jis sušuko, parpuolė priešais jį ir garsiai tarė: “Ką aš turiu su tavimi, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Prašau tavęs, nekankink manęs.
29 (Nes jis buvo įsakęs nešvariajai dvasiai išeiti iš žmogaus. Dažnai ji jį užklupdavo: jis buvo surištas grandinėmis ir pančiais; jis sulaužė pančius ir buvo velnio išvarytas į dykumą.)
30 Jėzus jo paklausė: “ Koks tavo vardas? Jis tarė: “Legionas, nes į jį buvo įžengta daug demonų”.
31 Ir jie maldavo Jį, kad jis neįsakytų jiems išeiti į gelmę.
32 Ant kalno ganėsi daugybė kiaulių. Jie maldavo, kad leistų joms į juos įeiti. Ir jis juos kentėjo.
33 Tada demonai išėjo iš žmogaus ir įėjo į kiaules. Kaimenė smarkiai nubėgo stačia vieta į ežerą ir užspringo.
34 Pamatę, kas buvo padaryta, maitintojai pabėgo, nuėjo ir papasakojo apie tai mieste ir užmiestyje.
35 Tada jie išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. ir priėjo prie Jėzaus ir rado vyrą, iš kurio velniai buvo pasišalinę, sėdintį prie Jėzaus kojų, apsirengusį ir sveiko proto. Jie išsigando.
36 Tie, kurie tai matė, papasakojo, kaip buvo išgydytas velnių apsėstasis.
37 Tada visa Gadarėnų krašto minia aplinkui prašė Jį pasitraukti nuo jų. Jis įlipo į valtį ir sugrįžo atgal.
38 Žmogus, iš kurio velniai buvo pasitraukę, maldavo jį, kad jis būtų su juo, bet Jėzus jį išsiuntė, sakydamas:
39 Grįžk į savo namus ir parodyk, kokių didelių dalykų Dievas tau padarė. Jis nuėjo savo keliu ir visame mieste paskelbė, kokius didelius dalykus Jėzus jam padarė.
40 Kai Jėzus sugrįžo, žmonės jį su džiaugsmu priėmė, nes visi jo laukė.
41 Ir štai atėjo vyras, vardu Jairas, kuris buvo sinagogos viršininkas. Jis parpuolė Jėzui po kojų ir maldavo jį įeiti į jo namus.
42 Nes jis turėjo vienintelę dukterį, maždaug dvylikos metų, ir ji gulėjo miršta. Bet jam einant žmonės susigrūdo jį.
43 Ir moteris, kuri dvylika metų sirgo krauju ir visą savo pragyvenimą skyrė gydytojams, ir negalėjo būti išgydyta.
44 Atėjo jam už nugaros ir palietė jo drabužio kraštą, ir tuojau jos kraujas nutilo.
45 Jėzus paklausė: “ Kas mane palietė? Visiems išsižadėjus, Petras ir su juo buvę žmonės tarė: “Mokytojau, minia tave spaudžia ir spaudžia. Tu klausi: ' Kas mane palietė?
46 Jėzus tarė: “ Kažkas mane palietė, nes aš matau, kad iš manęs išėjo dorybė”.
47 Moteris, pamačiusi, kad ji nėra pasislėpusi, priėjo drebėdama ir parpuolė prieš jį ir papasakojo jam visų žmonių akivaizdoje, dėl ko ji jį palietė ir kaip iš karto pasveiko.
48 Jis tarė jai: “ Dukra, būk paguoda! tavo tikėjimas išgydė tave. eik ramiai.
49 Jam dar tebekalbant, atėjo vienas iš sinagogos viršininko namų ir jam pasakė: “Tavo dukra mirė. bėda ne meistrui.
50 Tai išgirdęs, Jėzus jam atsakė: “ Nebijok, tik tikėk, ir ji bus išgydyta”.
51 Įėjęs į namus, niekam neleido įeiti, išskyrus Petrą, Jokūbą, Joną ir mergelės tėvą bei motiną.
52 Visi verkė ir raudojo, bet jis tarė: “ Neverk! ji ne mirusi, o miega.
53 Ir jie juokėsi iš jo, žinodami, kad ji mirė.
54 Jis visus išvarė, paėmė ją už rankos ir pašaukė, sakydamas: “ Tarnaite, kelkis”.
55 Jos dvasia sugrįžo, ir ji tuojau pat pakilo. Jis įsakė duoti jai maisto.
56 Jos tėvai buvo nustebę, bet jis įsakė jiems niekam nepasakoti, kas atsitiko.

9 SKYRIUS

1 Tada jis sušaukė savo dvylika mokinių ir suteikė jiems galią bei valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligas.
2 Jis pasiuntė juos skelbti Dievo karalystės ir gydyti ligonių.
3 Jis tarė jiems: “ Nieko nesiimkite į kelionę: nei lazdų, nei paplotėlių, nei duonos, nei pinigų. nė vienas neturi dviejų paltų.
4 Į kokius namus įeisite, ten pasilikite ir iš ten išeikite.
5 O kas jūsų nepriims, išeidami iš to miesto, nusikratykite nuo savo kojų dulkes, kad paliudytumėte prieš juos.
6 Jie iškeliavo ir ėjo per miestus, visur skelbdami Evangeliją ir gydydami.
7 Tetrarchas Erodas išgirdo apie visa, ką jis padarė.
8 Iš kai kurių buvo pasirodęs Elijas; o iš kitų – kad vienas iš senųjų pranašų vėl prisikėlė.
9 Erodas tarė: “Jonui aš nukirsdinau galvą. Kas čia toks, apie kurį aš tokius girdžiu? Ir jis norėjo jį pamatyti.
10 Grįžę apaštalai papasakojo jam viską, ką buvo padarę. Paėmęs juos, jis pasišalino atskirai į dykumą, priklausančią miestui, vadinamam Betsaida.
11 Žmonės, tai sužinoję, nusekė paskui jį. Jis juos priėmė, kalbėjo apie Dievo karalystę ir išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.
12 Dienai pradėjus slinkti, atėjo dvylika ir jam pasakė: „Paleisk minią, kad jie eitų į aplinkinius miestus ir kaimą, apsigyventų ir gautų maisto. dykumos vieta.
13 Bet jis jiems tarė: “ Duokite jiems valgyti”. Jie atsakė: “Neturime daugiau, tik penkis kepalus ir dvi žuvis. nebent turėtume eiti ir nupirkti mėsos visiems šiems žmonėms.
14 Mat jų buvo apie penkis tūkstančius vyrų. Jis tarė savo mokiniams: „ Susodinkite juos po penkiasdešimties“.
15 Jie taip padarė ir susodino visus.
16 Tada jis paėmė penkis kepalus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino juos, sulaužė ir davė mokiniams, kad jie padėtų miniai.
17 Jie valgė ir visi pasisotino, o likusių gabalėlių buvo surinkta dvylika pintinių.
18 Kai jis vienas meldėsi, jo mokiniai buvo su juo. Jis paklausė jų, sakydamas: ' Kuo mane laiko tauta?
19 Jie atsakė: “Jonas Krikštytojas! bet kai kurie sako: Elijas; o kiti sako, kad vienas iš senųjų pranašų prisikėlė.
20 Jis tarė jiems: “O jūs kuo mane laikote? Petras atsakė: „Dievo Kristus“.
21 Jis griežtai įsakė jiems ir įsakė niekam to nesakyti.
22 Sakydamas: “ Žmogaus Sūnus turės daug kentėti, būti vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Rašto žinovų atmestas, nužudytas ir trečią dieną prisikelti”.
23 Jis tarė jiems visiems: “ Jei kas nori sekti paskui mane, teišsižada savęs, kasdien teima savo kryžių ir teseka manimi”.

24 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs, tas ją išgelbės.
25 Nes kam naudingas žmogus, jei jis laimėtų visą pasaulį, o prarastų save arba būtų atstumtas?
26 Nes kas gėdysis manęs ir mano žodžių, gėdysis to Žmogaus Sūnus, kai ateis savo šlovėje, savo Tėvo ir šventųjų angelų.
27 Bet iš tiesų sakau jums: kai kurie čia stovi, kurie neragaus mirties, kol nepamatys Dievo karalystės.
28 Praėjus maždaug aštuonioms dienoms po šitų žodžių, jis pasiėmė Petrą, Joną ir Jokūbą ir pakilo į kalną melstis.
29 Jam besimeldžiant, jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai buvo balti ir blizgūs.
30 Ir štai, su juo kalbėjosi du vyrai: Mozė ir Elijas.
31 Jis pasirodė šlovėje ir kalbėjo apie savo mirtį, kurią jis turės įvykdyti Jeruzalėje.
32 Petrą ir tuos, kurie buvo su juo, apsunkino miegas. Pabudę jie pamatė Jo šlovę ir du vyrus, kurie stovėjo su juo.
33 Jiems atsitraukus nuo jo, Petras tarė Jėzui: “Mokytojau, gera mums čia būti! Padarykime tris palapines. vienas tau, vienas Mozei ir vienas Elijui, nežinodamas, ką jis pasakė.
34 Jam taip kalbant, atėjo debesis ir uždengė juos šešėliu. Jie bijojo įžengę į debesį.
35 Ir iš debesies pasigirdo balsas: “Tai yra mano mylimasis Sūnus!
36 Kai balsas nutilo, Jėzus buvo rastas vienas. Jie laikė jį arti ir tomis dienomis niekam nesakė nieko iš tų dalykų, kuriuos buvo matę.
37 Ir buvo taip, kad kitą dieną, kai jie nusileido nuo kalno, jį pasitiko daug žmonių.
38 Ir štai vienas vyras iš būrio šaukė: “Mokytojau, prašau tavęs, pažiūrėk į mano sūnų, nes jis yra mano vienturtis”.
39 Ir štai dvasia paėmė jį, ir jis staiga sušuko. Jį drasko, kad jis vėl putoja, ir sumušdamas jį sunkiai atitolsta.
40 Aš prašiau tavo mokinius, kad jie jį išvarytų. ir jie negalėjo.
41 Jėzus atsakė: “ O netikinti ir iškrypusi karta, kiek ilgai aš turėsiu su tavimi būti ir tave kentėti? Atvesk čia savo sūnų.
42 Jam dar tik ateinant, velnias jį parmetė ir sugniuždė. Ir Jėzus sudraudė nešvariąją dvasią, išgydė vaiką ir atidavė jį tėvui.
43 Ir jie visi stebėjosi galinga Dievo galia. Bet jiems visiems stebint, ką Jėzus darė, jis tarė savo mokiniams:
44 Tegul šie žodžiai nugrimzta į jūsų ausis, nes Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas.
45 Bet jie nesuprato šito žodžio ir buvo paslėpta nuo jų, kad jie to nesuvokė. Jie bijojo jo paklausti to žodžio.
46 Tada tarp jų kilo samprotavimų, kuris iš jų turėtų būti didžiausias.
47 Jėzus, suvokęs jų širdies mintis, paėmė vaiką ir pastatė prie jo,
48 Ir tarė jiems: “ Kas priima šitą vaiką mano vardu, tas priima mane, o kas priima mane, priima Tą, kuris mane siuntė.
49 Jonas atsakė: “Mokytojau, mes matėme žmogų, išvarantį demonus Tavo vardu. ir mes jam uždraudėme, nes jis neseka su mumis.
50 Jėzus jam tarė: “ Nedrausk, nes kas ne prieš mus, tas už mus”.
51 Ir buvo taip, kad atėjus laikui jį priimti, jis ryžtingai atsigręžė į Jeruzalę,
52 Ir pasiuntė pasiuntinius prieš Jo veidą. Jie nuėjo ir įėjo į samariečių kaimą, kad pasiruoštų jam.
53 Ir jie jo nepriėmė, nes jo veidas buvo toks, lyg jis eitų į Jeruzalę.
54 Tai pamatę, jo mokiniai Jokūbas ir Jonas tarė: “Viešpatie, ar nori, kad lieptume ugniai nusileisti iš dangaus ir juos sunaikinti, kaip tai padarė Elijas?
55 Bet jis atsigręžė, sudraudė juos ir tarė: “ Jūs nežinote, kokios dvasios esate”.
56 Nes Žmogaus Sūnus atėjo ne sunaikinti žmonių gyvybes, bet išgelbėti. Ir jie išvyko į kitą kaimą.
57 Jiems einant keliu, vienas vyras jam tarė: “Viešpatie, aš seks paskui tave, kur tik eisi”.
58 Jėzus jam tarė: “ Lapės turi duobes, o padangių paukščiai – lizdus. bet Žmogaus Sūnus neturi kur galvos padėti.
59 Jis tarė kitam: “ Sek paskui mane”. Bet jis tarė: Viešpatie, leisk man pirmiausia eiti palaidoti savo tėvo.
60 Jėzus jam tarė: “ Leisk mirusiems laidoti savo mirusiuosius, bet tu eik ir skelbk Dievo karalystę”.
61 Kitas taip pat tarė: “Viešpatie, aš eisiu paskui tave. bet pirmiausia leiskite man atsisveikinti su jais, kurios yra mano namuose.
62 Jėzus jam tarė: “ Nė vienas, priglaudęs ranką prie plūgo ir atsigręžęs, nėra tinkamas Dievo karalystei”.

10 SKYRIUS

1 Po šių dalykų Viešpats paskyrė ir kitus septyniasdešimt ir pasiuntė juos po du priešais save į kiekvieną miestą ir vietą, kur jis pats norėtų atvykti.
2 Todėl jis jiems tarė: “ Pjūtis tikrai didelis, o darbininkų mažai. Todėl melskite pjūties Viešpatį, kad jis pasiųstų darbininkus į savo pjūtį.
3 Eikite savo keliais, aš siunčiu jus kaip ėriukus tarp vilkų.
4 Nenešiokite nei piniginės, nei kuprinės, nei batų ir nieko nesveikinkite kelyje.
5 Į kokius namus įeisite, pirmiausia sakykite: 'Ramybė šiems namams'.
6 Ir jei ten yra ramybės sūnus, tavo ramybė ilsėsis ant jo, o jei ne, tai vėl atsigręš į tave.
7 Likite tuose pačiuose namuose, valgykite ir gerkite, ką jie duoda, nes darbininkas vertas savo užmokesčio. Neik iš namų į namą.
8 Ir į kurį miestą, į kurį įeisite ir jus priimtų, valgykite, kas jums yra padėta.
9 Išgydyk ligonius ir sakyk jiems: 'Dievo karalystė arti jūsų'.
10 Bet į kurį miestą įeisite ir jūsų nepriims, išeikite į to miesto gatves ir sakykite:
11 Net pačias jūsų miesto dulkes, kurios limpa ant mūsų, mes nušluostome prieš jus. Nepaisant to, būkite tikri, kad Dievo karalystė arti jūsų.
12 Bet aš sakau jums, kad tą dieną Sodomai bus lengviau nei tam miestui.
13 Vargas tau, Chorazinai! vargas tau, Betsaida! Nes jei Tyre ir Sidone būtų padaryti tie galingi darbai, kurie buvo padaryti jumyse, jie seniai būtų atgailavę, sėdėdami ašutinėmis ir pelenais.
14 Bet Tyrui ir Sidonui teisme bus lengviau nei jums.
15 O tu, Kafarnaumas, išaukštintas iki dangaus, būsi numestas į pragarą.

16 Kas jūsų klauso, klauso manęs. o kas tave niekina, tas niekina mane. o kas mane niekina, tas niekina tą, kuris mane siuntė.
17 Septyniasdešimt sugrįžo su džiaugsmu, sakydami: 'Viešpatie, net velniai pavaldūs mums Tavo vardu'.
18 Jis tarė jiems: “ Aš mačiau šėtoną kaip žaibą, krentantį iš dangaus”.
19 Štai aš duodu tau galią trypti gyvates ir skorpionus bei visą priešo jėgą, ir niekas tau nepakenks.
20 Nesidžiaukite tuo, kad dvasios jums paklūsta. o džiaukitės, nes jūsų vardai įrašyti danguje.
21 Tą valandą Jėzus džiaugėsi dvasia ir tarė: Dėkoju tau, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir protingųjų ir apreiškei kūdikiams. Taip pat, Tėve! nes taip tau atrodė gerai.
22 Viską man perdavė mano Tėvas. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus, tik Tėvas. ir kas yra Tėvas, o ne Sūnus ir tas, kuriam Sūnus jį apreikš.
23 Jis atsigręžė į savo mokinius ir tarė: “ Palaimintos akys, kurios mato tai, ką jūs matote!
24 Sakau jums, kad daugelis pranašų ir karalių troško pamatyti tai, ką matote, bet nematė. ir girdėti, ką girdite, bet negirdėjote.
25 Ir štai vienas įstatymo žinovas atsistojo ir gundė jį, sakydamas: „Mokytojau, ką man daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?
26 Jis paklausė: “ Kas parašyta įstatyme? kaip tu skaitai?
27 Jis atsakė: “Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu. o tavo artimas kaip tu pats.
28 Jis jam atsakė: “ Teisingai atsakei. Daryk tai ir liksi gyvas”.
29 Bet jis, norėdamas pasiteisinti, tarė Jėzui: “O kas yra mano artimas?
30 Jėzus atsakė: “ Vienas vyras nuėjo iš Jeruzalės į Jerichą ir pateko tarp vagių, kurie išplėšė iš jo drabužius, sužeidė ir paliko pusgyvį.
31 Atsitiktinai tuo keliu nuėjo vienas kunigas ir, jį pamatęs, praėjo pro šalį.
32 Taip pat levitas, kai jis buvo toje vietoje, atėjo, pažvelgė į jį ir praėjo pro kitą pusę.
33 Keliaudamas vienas samarietis atėjo ten, kur buvo, ir jį pamatęs pasigailėjo,
34 Nuėjęs pas jį, surišo jo žaizdas, įpylė aliejaus ir vyno, pasodino jį ant savo paties žvėries, nuvedė į užeigą ir juo rūpinosi.
35 Kitą dieną, išeidamas, jis paėmė du pensus, atidavė juos šeimininkui ir tarė: “Saugokis juo! ir ką tu išleisi daugiau, kai aš grįšiu, aš tau atlyginsiu.
36 Kuris iš šių trijų, tavo nuomone, buvo to, kuris pateko tarp vagių, artimas?
37 Jis atsakė: “Tas, kuris parodė jo gailestingumą”. Tada Jėzus jam tarė: „ Eik ir daryk taip pat“.
38 Jiems einant, jis įėjo į vieną kaimą, ir viena moteris, vardu Morta, priėmė jį į savo namus.
39 Ji turėjo seserį, vardu Marija, kuri taip pat sėdėjo prie Jėzaus kojų ir klausėsi jo žodžio.
40 Bet Morta buvo apsunkusi tarnauti ir priėjo prie jo ir tarė: Viešpatie, ar tau nerūpi, kad mano sesuo paliko mane vieną tarnauti? todėl liepk jai, kad ji man padėtų.
41 Jėzus jai atsakė: „ Morta, Morta, tu esi atsargi ir nerimauji dėl daugelio dalykų.
42 Tačiau reikia vieno: Marija pasirinko gerą dalį, kuri nebus iš jos atimta.

11 SKYRIUS

1 Ir buvo taip, kad jam besimeldžiant vienoje vietoje, jam nutrūkus, vienas iš jo mokinių tarė: Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas mokė savo mokinius.
2 Jis tarė jiems: “ Kai melskitės, sakykite: 'Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūnie šventas tavo vardas! Ateik tavo karalystė. Tebūnie Tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje.
3 Kasdienės mūsų duonos duok mums diena iš dienos.
4 Ir atleisk mums mūsų nuodėmes; nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums skolingas. Ir nevesk mūsų į pagundą; bet gelbėk mus nuo blogio.
5 Jis tarė jiems: “ Kas iš jūsų turės draugą ir eis pas jį vidurnaktį ir sakys: 'Bičiuli, paskolink man tris kepalus!
6 Ar vienas mano draugas atėjo pas mane, ir aš neturiu ko jam duoti?
7 Jis atsakys iš vidaus ir sakys: 'Nevargink manęs, durys užrakintos, o mano vaikai su manimi lovoje. Aš negaliu pakilti ir tau duoti.
8 Sakau jums: nors jis ir neatsikels, nes jis yra jo draugas, tačiau dėl savo įžūlumo jis pakils ir duos jam tiek, kiek jam reikia.
9 Aš sakau jums: prašykite, ir jums bus duota. ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta.
10 Kiekvienas, kuris prašo, gauna; o kas ieško, randa; o beldžiančiam bus atidaryta.
11 Jei sūnus iš jūsų, kuris yra tėvas, prašys duonos, ar jis duos jam akmenį? ar jei jis paprašys žuvies, ar už žuvį duos jam gyvatę?
12 Arba, jei jis paprašys kiaušinio, ar paaukos jam skorpioną?
13 Jeigu jūs, būdami pikti, mokate duoti gerų dovanų savo vaikams, tai juo labiau jūsų dangiškasis Tėvas duos Šventąją Dvasią tiems, kurie Jo prašo?
14 Jis išvarė demoną, kuris buvo nebylus. Ir atsitiko, kai velnias išėjo, nebylys prabilo. ir žmonės stebėjosi.
15 Tačiau kai kurie iš jų sakė: “Jis išvaro demonus per velnių vadą Belzebulą”.
16 O kiti, gundydami jį, prašė iš Jo ženklo iš dangaus.
17 Bet Jis, žinodamas jų mintis, jiems tarė: “ Kiekviena susiskaldžiusi karalystė bus sunaikinta. ir namas sugriuvo prieš namą.
18 Jei ir šėtonas susiskaldys prieš save, kaip išsilaikys jo karalystė? nes jūs sakote, kad aš išvarau demonus per Belzebulą.
19 Jei aš išvarysiu demonus Belzebulu, tai kuo jūsų sūnūs juos išvaro? todėl jie bus jūsų teisėjai.
20 Bet jei aš išvarysiu demonus Dievo pirštu, tai, be jokios abejonės, Dievo karalystė atėjo pas jus.
21 Kai ginkluotas stiprus vyras saugo savo rūmus, jo turtas bus ramus.
22 Bet kai stipresnis už jį užklumpa ir jį nugalės, jis atima iš jo visus jo ginklus, kuriais jis pasitikėjo, ir padalija grobį.
23 Kas ne su manimi, tas prieš mane, o kas nerenka su manimi, išsklaido.
24 Kai nešvari dvasia išeina iš žmogaus, jis vaikšto per sausas vietas, ieškodamas poilsio. Jis sako: 'Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau'.
25 Atėjęs jis randa jį iššluotą ir papuoštą.

26 Tada jis eina ir pasiima kitas septynias dvasias, blogesnes už jį patį. Jie įeina ir ten apsigyvena. Paskutinė to žmogaus būsena yra blogesnė už pirmąją.
27 Jam tai kalbant, viena moteris iš būrio pakėlė balsą ir tarė jam: “Palaimintos įsčios, kurios tave pagimdė, ir krūtys, kurias žindai”.
28 Bet jis atsakė: “ Labiau palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir jo laikosi”.
29 Kai žmonės susirinko gausiai, jis pradėjo kalbėti: “ Tai pikta karta. Jie ieško ženklo. ir nebus duotas joks ženklas, tik pranašo Jonos ženklas.
30 Nes kaip Jonas buvo ženklas nineviečiams, taip ir Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.
31 Pietų karalienė iškils teisme kartu su šios kartos vyrais ir juos pasmerks, nes ji atvyko iš žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties. ir štai čia yra didesnis už Saliamoną.
32 Ninevų vyrai sukils teisme kartu su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo Jonos pamokslu. ir štai čia didesnis už Joną.
33 Niekas, uždegęs žvakę, nededa jos į slaptą vietą, ne po tvarsčiu, o ant žvakidės, kad įėjusieji matytų šviesą.
34 Kūno šviesa yra akis. Taigi, kai tavo akis yra viena, visas tavo kūnas yra pilnas šviesos. bet kai tavo akis pikta, tavo kūnas taip pat pilnas tamsos.
35 Tad žiūrėk, kad tavyje esanti šviesa nebūtų tamsa.
36 Taigi, jei visas tavo kūnas bus pilnas šviesos ir nė vienos dalies tamsus, tai visas bus pilnas šviesos, tarsi šviesi žvakė apšviestų tave.
37 Jam kalbant, vienas fariziejus paprašė jo vakarieniauti su juo. Jis įėjo ir atsisėdo valgyti.
38 Tai pamatęs, fariziejus nustebo, kad prieš vakarienę nenusiprausė.
39 Viešpats jam tarė: “ Dabar jūs, fariziejai, valote taurės ir lėkštės išorę. bet tavo vidinė dalis pilna šėlsmo ir nedorybės.
40 Kvailiai, argi tas, kuris sukūrė tai, kas yra išorėje, nepadarė ir to, kas yra viduje?
41 Verčiau duokite išmaldą iš to, ką turite; ir štai viskas tau švaru.
42 Bet vargas jums, fariziejai! Jūs mokate dešimtinę nuo mėtų, rūtos ir visokių žolelių bei aplenkiate teismą ir Dievo meilę. Tai turėjote daryti, o kito nepalikti.
43 Vargas jums, fariziejai! Jūs mėgstate viršutines sėdynes sinagogose ir sveikinimus turguose.
44 Vargas jums, veidmainiai Rašto žinovai ir fariziejai! Jūs esate kaip nematomi kapai, ir žmonės, kurie jas vaikšto, jų nežino.
45 Tada vienas iš įstatymų žinovų jam tarė: “Mokytojau, taip sakai, kad tu ir mus priekaištauji”.
46 Jis tarė: “ Vargas ir jums, įstatymų žinovai! Jūs užkraunate žmonėms sunkias naštas, o patys neliečiate naštų nė vienu pirštu.
47 Vargas jums! nes jūs statote pranašų kapus, o jūsų tėvai juos iššudė.
48 Jūs tikrai liudijate, kad leidžiate savo tėvų poelgiams, nes jie tikrai juos nužudė, o jūs statote jų kapus.
49 Todėl taip pat sakoma Dievo išmintis: Aš siųsiu jiems pranašus ir apaštalus, o kai kuriuos iššudys ir persekios.
50 kad visų pranašų kraujas, pralietas nuo pasaulio sukūrimo, būtų pareikalautas iš šios kartos.
51 Nuo Abelio kraujo iki Zacharijo kraujo, kuris žuvo tarp aukuro ir šventyklos. Iš tiesų sakau jums: to bus pareikalauta iš šios kartos.
52 Vargas jums, įstatymų žinovai! Jūs atėmėte pažinimo raktą. Jūs neįžengėte į save, o įeinantiems sutrukdėte.
53 Kai jis jiems tai pasakė, Rašto žinovai ir fariziejai ėmė jį įnirtingai raginti ir erzinti jį kalbėti apie daugybę dalykų:
54 Laukdami jo ir bandydami ką nors išgauti iš jo burnos, kad galėtų jį apkaltinti.

12 SKYRIUS

1 Tuo tarpu, kai susirinko nesuskaičiuojama daugybė žmonių, tiek, kad jie trypė vienas ant kito, jis pradėjo sakyti savo mokiniams pirmiausia: Saugokitės fariziejų raugo, kuris yra veidmainystė.
2 Nes nėra nieko uždengto, kas nebus atskleista. nei pasislėpė, tai nebus žinoma.
3 Todėl visa, ką kalbėsite tamsoje, bus išgirsta šviesoje. ir tai, ką kalbėjote į ausį spintose, bus paskelbta ant stogų.
4 Aš sakau jums, savo draugams: nebijokite tų, kurie žudo kūną, o po to nebegali padaryti.
5 Bet aš jus įspėsiu, ko bijoti. Bijokite to, kuris nužudęs turi galią įmesti į pragarą. Taip, sakau jums: bijokite jo.
6 Argi ne penki žvirbliai parduodami už du šermenis ir nė vienas iš jų nėra pamirštas Dievo akivaizdoje?
7 Bet net tavo galvos plaukai yra suskaičiuoti. Todėl nebijokite: jūs esate brangesni už daugybę žvirblių.
8 Taip pat sakau jums: kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje.
9 Bet kas manęs išsižada žmonių akivaizdoje, bus išsižadėtas Dievo angelų akivaizdoje.
10 Ir kas pasakytų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas piktžodžiauja Šventajai Dvasiai, tai nebus atleista.
11 Ir kai jie jus atves į sinagogas, pas teisėjus ir valdžią, negalvokite, kaip ar ką atsakyti ar ką pasakyti.
12 Juk Šventoji Dvasia tą pačią valandą išmokys jus, ką turite sakyti.
13 Vienas iš būrio jam tarė: “Mokytojau, kalbėk su mano broliu, kad jis pasidalintų su manimi palikimą”.
14 Jis tarė jam: “ Žmogau, kas mane paskyrė teisėju ar skirstytuvu?
15 Jis tarė jiems: “ Žiūrėkite ir saugokitės godumo, nes žmogaus gyvybė priklauso ne nuo to, ką jis turi”.
16 Jis pasakė jiems palyginimą: “ Vieno turtuolio žemė buvo gausi.
17 Jis galvojo savyje: “Ką man daryti, nes neturiu vietos, kur dovanoti savo vaisius?
18 Jis tarė: “Aš padarysiu taip: nugriausiu savo tvartus ir pastatysiu didesnius. Ten aš padovanosiu visus savo vaisius ir gėrybes.
19 Aš pasakysiu savo sielai: 'Siela, tu turi daug gėrybių, sudėliotų daugelį metų. nusiramink, valgyk, gerk ir būk linksmas.
20 Bet Dievas jam tarė: “Kvaily, šią naktį iš tavęs bus pareikalauta tavo sielos. Tai kam bus tai, ką tu parūpėjai?
21 Taip elgiasi tas, kuris kaupia lobius ir nėra turtingas prieš Dievą.

22 Jis tarė savo mokiniams: “ Todėl sakau jums: nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite. nei dėl kūno, kuo apsirengsite.
23 Gyvybė yra daugiau nei mėsa, o kūnas yra daugiau nei drabužiai.
24 Atsižvelkite į varnus, nes jie nei sėja, nei pjauna; kurie neturi nei sandėlio, nei tvarto; Dievas juos maitina. Kuo jūs geresni už paukščius?
25 O kuris iš jūsų susimąstęs gali viena uolekte padidinti savo ūgį?
26 Jei negalite padaryti to, kas yra mažiausia, kam galvoji apie visa kita?
27 Pažiūrėkite, kaip auga lelijos: jos nedirba, neverpia; ir vis dėlto sakau jums, kad Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip apsirengęs kaip vienas iš šitų.
28 Jei Dievas taip aprengia žolę, kuri šiandien yra lauke, o rytoj metama į krosnį. argi jis jus aprengs, mažatikiai?
29 Neieškokite, ką valgysite ar gersite, ir nebūkite abejojantys.
30 Nes viso šito ieško pasaulio tautos, ir jūsų Tėvas žino, kad jums to reikia.
31 Verčiau ieškokite Dievo karalystės. ir visa tai bus jums pridėta.
32 Nebijok, mažoji kaimene! nes jūsų Tėvas nori duoti jums karalystę.
33 Parduokite, ką turite, ir duokite išmaldą. Pasirūpinkite maišais, kurie nepasensta, danguje neišsenkančiu lobiu, kur vagis nesiartina ir kandys nesugadina.
34 Nes kur tavo lobis, ten bus ir tavo širdis.
35 Tebūna jūsų strėnos sujuostos ir jūsų žiburiai dega.
36 Ir jūs esate panašūs į žmones, kurie laukia savo valdovo, kada jis grįš iš vestuvių. kad kai jis ateis ir pasibels, tuoj pat jam atsidarytų.
37 Palaiminti tie tarnai, kuriuos atėjęs viešpats ras budinčius. Iš tiesų sakau jums, kad jis susijuos, susodins valgyti ir išeis jiems tarnauti.
38 Ir jei jis ateis per antrąjį budėjimą arba ateis per trečią budėjimą ir juos taip suras, palaiminti tie tarnai.
39 Ir tai žinokite, kad jei namų šeimininkas būtų žinojęs, kurią valandą ateis vagis, jis būtų budėjęs ir neleisdamas, kad jo namai būtų išlaužti.
40 Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kai negalvojate.
41 Tada Petras jam tarė: Viešpatie, ar tu kalbi šį palyginimą mums ar net visiems?
42 Viešpats tarė: “ Kas yra tas ištikimas ir išmintingas ūkvedys, kurį šeimininkas paskirs savo namų valdovu, kad laiku atiduotų jiems maisto dalį?
43 Palaimintas tas tarnas, kurį jo valdovas atėjęs ras taip darant.
44 Iš tiesų sakau jums, kad jis paskirs jį viso to, ką turi, valdovu.
45 Bet jei tas tarnas sakytų savo širdyje: 'Mano viešpatie delsia atvykti'. ir pradės mušti tarnus ir mergeles, valgyti, gerti ir girtauti.
46 To tarno valdovas ateis tą dieną, kai jis jo nelauks, ir tą valandą, kai jis nežino, suskaldys jį ir paskirs jam dalį su netikinčiaisiais.
47 O tas tarnas, kuris žinojo savo valdovo valią, nesiruošė ir nedarė pagal jo valią, bus sumuštas daug mušimų.
48 Bet kas nežinojo ir padarė tai, kas verta muštynės, bus sumuštas nedaug. Nes iš kurio daug duota, iš to bus daug pareikalauta, o kam daug įsipareigojo, iš to jie prašys dar daugiau.
49 Aš atėjau pasiųsti ugnies į žemę. o ką aš padarysiu, jei jau užsidegs?
50 Bet aš turiu krikštą, kuriuo turiu būti pakrikštytas. ir kaip aš esu įtemptas, kol tai įvyks!
51 Ar manote, kad aš atėjau duoti ramybės žemėje? Sakau tau, ne; o greičiau padalijimas:
52 Nes nuo šiol vienuose namuose bus padalinti penki: trys prieš du ir du prieš tris.
53 Tėvas susiskaldys prieš sūnų, o sūnus prieš tėvą. motina prieš dukterį, o dukra prieš motiną; uošvė prieš marčią, o marti – prieš anytą.
54 Jis taip pat tarė žmonėms: “ Kai matote debesį kylant iš vakarų, tuojau pat sakote: “Pralieja lietus”. ir taip yra.
55 Pamatę pučiant pietų vėją, sakote: “Bus karštis”. ir tai išsipildo.
56 Veidmainiai, jūs galite atskirti dangaus ir žemės veidą. Bet kaip jūs nematote šio laiko?
57 Taip, ir kodėl jūs patys nespręsite, kas teisinga?
58 Kai eini su savo priešu pas magistrą, kelyje esi stropiai, kad būtum išgelbėtas nuo jo. kad jis nepavestų tavęs pas teisėją, o teisėjas neatiduotų tavęs pareigūnui, o valdininkas neįmestų į kalėjimą.
59 Sakau tau, tu neišeik iš ten, kol nesumokėsi paskutinės erkės.

13 SKYRIUS

1 Tuo metu buvo keli, kurie papasakojo jam apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišė su jų aukomis.
2 Jėzus jiems atsakė: “ Ar manote, kad šie galilėjiečiai buvo nusidėjėliai už visus galilėjiečius, nes jie taip kentėjo?
3 Sakau jums: ne, bet jei neatgailausite, visi taip pat pražūsite.
4 Ar tie aštuoniolika, ant kurių užgriuvo bokštas Siloame ir juos nužudė, manote, kad jie buvo nusidėjėliai už visus Jeruzalės gyventojus?
5 Sakau jums: ne, bet jei neatgailausite, visi taip pat pražūsite.
6 Jis pasakė ir šį palyginimą. Vienas vyras savo vynuogyne pasodino figmedį. Jis atėjo ir ieškojo ant jų vaisių, bet nerado.
7 Tada jis tarė savo vynuogyno tvarkytojui: “Štai trejus metus ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių, bet nerandu. Nukirsk jį! kodėl griauna žemę?
8 Jis jam atsakė: “Viešpatie, palik tai ir šiais metais, kol aš jį apkassiu ir išmesiu.
9 Ir jei jis duos vaisių, gerai, o jei ne, tada nukirsk jį.
10 Sabato dieną jis mokė vienoje iš sinagogų.
11 Ir štai buvo moteris, kuri aštuoniolika metų turėjo negalios dvasią, buvo nusilenkusi ir niekaip negalėjo pasikelti.
12 Ją pamatęs, Jėzus pasišaukė ją pas save ir tarė: “ Moterie, tu išlaisvinta iš savo negalavimų”.
13 Jis uždėjo ant jos rankas, ir ji tuoj pat buvo ištiesinta ir šlovino Dievą.
14 Sinagogos viršininkas pyktelėjo, kad Jėzus išgydė šabo dieną, ir tarė žmonėms: “Yra šešios dienos, per kurias žmogus turi dirbti. šabo diena.

15 Tada Viešpats jam atsakė: “ Veidmaine, ar kiekvienas iš jūsų per šabą nepaleidžia savo jaučio ar asilo nuo gardo ir nenuveda jo girdyti?
16 Ir argi ši moteris, Abraomo duktė, kurią šėtonas surišo per aštuoniolika metų, neturėtų būti atlaisvinta nuo šių pančių per šabo dieną?
17 Jam tai pasakius, visi jo priešai susigėdo, ir visa tauta džiaugėsi visais šlovingais darbais, kuriuos jis padarė.
18 Tada jis paklausė: “ Į ką panaši Dievo karalystė? ir į ką aš jį panašus?
19 Jis panašus į garstyčios grūdelį, kurį žmogus paėmė ir įmetė į savo sodą. Jis užaugo ir išvaškavo didelį medį. o oro paukščiai apsigyveno jo šakose.
20 Ir vėl jis tarė: Su kuo aš palyginsiu Dievo karalystę?
21 Jis panašus į raugą, kurį moteris paėmė ir paslėpė trijuose saikuose miltų, kol viskas įrūgo.
22 Jis ėjo per miestus ir kaimus, mokydamas ir keliaudamas į Jeruzalę.
23 Tada vienas jam tarė: “Viešpatie, ar mažai yra išgelbėtų? Ir jis tarė jiems:
24 Stenkitės įeiti pro ankštus vartus, nes, sakau jums, daugelis norės įeiti, bet negalės.
25 Kai tik namų šeimininkas atsikels ir uždarys duris, o jūs pradėsite stovėti lauke ir belstis į duris, sakydami: 'Viešpatie, Viešpatie, atidaryk mums! Jis atsakys ir sakys: 'Aš nežinau, iš kur esate.
26 Tada pradėsite sakyti: 'Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, o tu mokai mūsų gatvėse'.
27 Bet jis sakys: 'Sakau jums: aš nežinau, iš kur esate. šalin nuo manęs, visi piktadariai.
28 Ten bus verksmas ir dantų griežimas, kai pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus Dievo karalystėje, o patys save išstumtus.
29 Jie ateis iš rytų, iš vakarų, iš šiaurės ir pietų ir sėdės Dievo karalystėje.
30 Ir štai, yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmųjų, kurie bus paskutiniai.
31 Tą pačią dieną atėjo keli fariziejai, sakydami: “Išeik ir eik iš čia, nes Erodas tave nužudys”.
32 Jis tarė jiems: “ Eikite ir pasakykite tai lapei: 'Aš išvarysiu demonus ir gydau šiandien ir rytoj, o trečią dieną būsiu tobulas'.
33 Vis dėlto turiu vaikščioti ir dieną, ir rytoj, ir kitą dieną, nes negali būti, kad pranašas žūtų iš Jeruzalės.
34 Jeruzale, Jeruzale, kuri žudo pranašus ir užmėto akmenimis tuos, kurie pas tave siunčiami. Kaip dažnai aš būčiau rinkęs tavo vaikus, kaip višta surenka savo jauniklius po sparnais, o jūs to nenorėsite!
35 Štai jūsų namai liko jums apleisti.

14 SKYRIUS

1 Kai jis šabo dieną įėjo į vieno iš vyriausiųjų fariziejų namus valgyti duonos, jie jį stebėjo.
2 Ir štai, prieš jį buvo vienas žmogus, kuris sirgo lašeliais.
3 Jėzus atsakė Įstatymo žinovams ir fariziejams: “ Ar leistina gydytis šabo dieną?
4 Ir jie tylėjo. Jis paėmė jį, išgydė ir paleido.
5 Jis jiems atsakė: “ Kas iš jūsų įkris į duobę asilą ar jautį ir neištrauks jo tuojau pat šabo dieną?
6 Ir jie nebegalėjo jam atsakyti į šiuos dalykus.
7 Jis pasakė palyginimą tiems, kurie buvo pakviesti, kai pažymėjo, kaip jie renkasi pagrindinius kambarius. sakydamas jiems,
8 Kai kas nors tave pakviečia į vestuves, nesėsk aukščiausioje patalpoje. kad jis nebūtų pašauktas garbingesnio už tave žmogaus;
9 Tas, kuris tave liepė, ir jį atėjo ir tarė: 'Duok šitam žmogui vietą! ir tu pradedi su gėda užimti žemiausią kambarį.
10 Bet kai būsi pakviestas, eik ir atsisėsk žemiausiame kambaryje. kad ateis tas, kuris tave įsakė, sakytų: 'Bičiuli, eik aukštyn'! Tada tu turi garbinti tų, kurie sėdi su tavimi, akivaizdoje.
11 Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas; o kas save žemina, bus išaukštintas.
12 Tada jis taip pat tarė jam, kuris jį liepė: “ Ruošdamas vakarienę ar vakarienę, nekviesk savo draugų, brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų. kad jie dar kartą tavęs nepasakytų ir tau nebūtų atlyginta.
13 O kai rengi puotą, kviesk vargšą, luošą, luošą, aklą.
14 Ir būsi palaimintas; Jie negali tau atlyginti, nes tau bus atlyginta per teisiųjų prisikėlimą.
15 Tai išgirdęs vienas iš su juo sėdinčiųjų, tarė jam: “Palaimintas, kas valgys duoną Dievo karalystėje”.
16 Tada jis jam tarė: “ Vienas vyras surengė didelę vakarienę ir liepė daugeliui.
17 Vakarienės metu jis pasiuntė savo tarną pasakyti pakviestiesiems: 'Ateikite! nes dabar viskas paruošta.
18 Ir jie visi vienu susitarimu ėmė teisintis. Pirmasis jam tarė: “Aš nusipirkau žemės gabalą ir turiu eiti pažiūrėti. Meldžiu, atleisk mane”.
19 Kitas tarė: “Nusipirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išbandyti. Meldžiu, atleisk mane”.
20 Kitas pasakė: “Aš vedžiau žmoną, todėl negaliu atvykti”.
21 Tas tarnas atėjo ir apie tai pranešė savo valdovui. Tada namų šeimininkas, supykęs, tarė savo tarnui: „Skubiai išeik į miesto gatves ir gatves ir atvesk čia vargšus, suluošintus, sustojusius ir akluosius.
22 Tarnas tarė: “Viešpatie, padaryta, kaip tu įsakei, bet dar yra vietos”.
23 Viešpats tarė tarnui: “Išeik į greitkelius ir gyvatvores ir priversk juos įeiti, kad mano namai būtų pilni”.
24 Aš sakau jums: nė vienas iš tų vyrų, kurie buvo pakviesti, neragaus mano vakarienės.
25 Su juo ėjo didžiulės minios. Jis atsigręžė ir tarė jiems:
26 Jei kas ateina pas mane ir neapkenčia savo tėvo ir motinos, ir žmonos, ir vaikų, ir brolių, ir seserų, taip pat ir savo gyvybės, jis negali būti mano mokinys.
27 Ir kas neneša savo kryžiaus ir neseka paskui mane, negali būti mano mokinys.
28 Kuris iš jūsų, ketindamas statyti bokštą, pirmas neatsisėda ir neskaičiuoja išlaidų, ar turi pakankamai jį užbaigti?
29 Kad jam padėjus pamatą ir nepajėgus jo užbaigti, visi, kurie tai mato, nepradėtų tyčiotis iš jo,
30 Sakydamas: “Šis žmogus pradėjo statyti, bet nepajėgė užbaigti”.
31 Arba kuris karalius, eidamas kariauti su kitu karaliumi, neatsisėda pirmas ir nepasitaria, ar sugebės su dešimčia tūkstančių sutikti tą, kuris stoja prieš jį su dvidešimt tūkstančių?

32 Arba, kol kitas dar toli, jis siunčia pasiuntinį ir trokšta taikos sąlygų.
33 Taip pat kas iš jūsų, kuris neapleidžia visko, ką turi, negali būti mano mokinys.
34 Druska yra gera, bet jei druska prarado skonį, kuo ją pagardinti?
35 Jis netinka nei žemei, nei mėšlui. bet vyrai jį išmeta. Kas turi ausis girdėti, teklauso.

15 SKYRIUS

1 Tada visi muitininkai ir nusidėjėliai priėjo prie jo, kad jo išklausytų.
2 Fariziejai ir Rašto žinovai murmėjo, sakydami: “Šis priima nusidėjėlius ir valgo su jais”.
3 Ir jis pasakė jiems palyginimą, sakydamas:
4 Kas iš jūsų, turintis šimtą avių, pametęs vieną iš jų, nepalieka devyniasdešimt devynių dykumoje ir neieškos prarastosios, kol ją suranda?
5 Radęs, džiaugdamasis užsideda ant pečių.
6 Grįžęs namo, jis sukviečia draugus ir kaimynus, sakydamas jiems: 'Džiaukitės su manimi! Aš radau savo avį, kuri buvo pasiklydusi.
7 Sakau jums, taip pat danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio nei dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atgailos.
8 Kuri moteris, turėdama dešimt sidabrinių ir pametusi vieną, neužsidega žvakės, nešluoja namų ir uoliai neieško, kol randa?
9 Radusi, ji sušaukia savo draugus ir kaimynus, sakydama: 'Džiaukitės su manimi! nes radau gabalą, kurį pamečiau.
10 Taip pat sakau jums: Dievo angelai džiaugiasi vienu atgailaujančiu nusidėjėliu.
11 Jis tarė: “Vienas vyras turėjo du sūnus.
12 Jaunesnysis tarė savo tėvui: “Tėve, duok man tą gėrybių dalį, kuri man tenka”. Ir jis padalijo jiems savo pragyvenimą.
13 Po kelių dienų jaunesnysis sūnus susirinko ir išvyko į tolimą šalį ir ten iššvaistė savo turtą audringam gyvenimui.
14 Kai jis viską išnaudojo, toje žemėje kilo didžiulis badas. ir jam ėmė trūkti.
15 Jis nuėjo ir prisijungė prie tos šalies piliečio. ir pasiuntė jį į savo laukus kiaulių ganyti.
16 Jis norėtų pripildyti savo pilvą lukštų, kuriuos kiaulės valgė, ir niekas jam nedavė.
17 Kai jis susimąstė, jis tarė: “Kiek mano tėvo samdinių turi pakankamai duonos, ir aš mirštu iš bado!
18 Aš atsikelsiu, eisiu pas savo tėvą ir sakysiu jam: Tėve, nusidėjau dangui ir tau,
19 Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Padaryk mane vienu iš savo samdinių.
20 Jis atsikėlė ir atėjo pas savo tėvą. Bet kai jis dar buvo labai toli, tėvas jį pamatė ir pasigailėjo, nubėgo, puolė jam ant kaklo ir pabučiavo.
21 Sūnus jam tarė: “Tėve, aš nusidėjau dangui ir tavo akyse ir nebesu vertas vadintis tavo sūnumi”.
22 Bet tėvas tarė savo tarnams: “Išneškite geriausią drabužį ir apsivilk jį. ir užmovė jam ant rankos žiedą, o ant kojų – batus:
23 Atnešk nupenėtą veršį ir papjauti. valgykime ir linksminkimės:
24 Dėl to mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo. jis buvo pamestas ir yra rastas. Ir jie pradėjo linksmintis.
25 Vyresnysis jo sūnus buvo lauke. Atėjęs artintis prie namų, išgirdo muziką ir šokius.
26 Jis pasišaukė vieną iš tarnų ir paklausė, ką tai reiškia.
27 Jis jam tarė: “Atėjo tavo brolis. o tavo tėvas papjovė nupenėtą veršį, nes priėmė jį sveiką ir sveiką.
28 Jis supyko ir nenorėjo įeiti. Jo tėvas išėjo ir jį malšino.
29 Jis atsakė savo tėvui: “Štai tiek metų aš tau tarnauju ir nė karto neperžengiau tavo įsakymo, bet tu nedavei man vaiko, kad galėčiau linksmintis su savo draugais.
30 Bet kai tik ateis tavo sūnus, kuris su ištvirkėliais prarijo tavo pragyvenimą, tu papjovei jam nupenėtą veršį.
31 Jis tarė jam: “Sūnau, tu visada su manimi, ir viskas, ką turiu, yra tavo”.
32 Mums reikėjo linksmintis ir džiaugtis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo. ir buvo pamestas, ir yra rastas.

16 SKYRIUS

1 Jis taip pat tarė savo mokiniams: “ Vienas turtuolis turėjo prievaizdą. ir tas pats buvo apkaltintas, kad jis iššvaistė savo turtą.
2 Jis pasišaukė jį ir paklausė: “Kaip aš tai girdžiu apie tave? atsiskaityk apie savo prievaizdą; nes tu gali nebebūti prievaizdu.
3 Tada prievaizdas tarė savyje: „Ką man daryti? nes mano viešpats atima iš manęs prievaizdą. Aš negaliu kasti. maldauti man gėda.
4 Aš nusprendžiau, ką daryti, kad, kai būsiu pašalintas iš prievaizdos, jie priimtų mane į savo namus.
5 Jis pasišaukė visus savo valdovo skolininkus ir tarė pirmajam: “Kiek tu skolingas mano viešpačiui?
6 Jis atsakė: “Šimtas saikų aliejaus”. Jis tarė jam: “Paimk savo sąskaitą, greitai atsisėsk ir parašyk penkiasdešimt”.
7 Tada jis tarė kitam: “Kiek tu skolingas? Jis atsakė: “Šimtas saikų kviečių”. Jis tarė jam: “Paimk savo sąskaitą ir parašyk aštuoniasdešimt”.
8 Viešpats pagyrė neteisingą prievaizdą, nes jis elgėsi išmintingai, nes šio pasaulio vaikai savo kartoje yra išmintingesni už šviesos vaikus.
9 Aš sakau jums: darykite neteisybės mamonos draugus. kad jums nepasisekus jie priimtų jus į amžinąsias buveines.
10 Kas ištikimas mažiausioje srityje, tas ištikimas ir daugumoje, o kas neteisus mažumoje, tas ir daugumoje neteisus.
11 Jei nesate ištikimi neteisioje mamonoje, kas patikės jūsų pasitikėjimui tikrus turtus?
12 Ir jei nesate ištikimi tame, kas priklauso kitam, kas jums duos tai, kas priklauso?
13 Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės. antraip jis laikysis vieno, o kitą niekins. Jūs negalite tarnauti Dievui ir mamonai.
14 Visa tai girdėjo ir fariziejai, kurie buvo godūs, ir išjuokė jį.
15 Jis tarė jiems: “ Jūs teisinatės žmonių akivaizdoje. Bet Dievas pažįsta jūsų širdis, nes tai, kas žmonių tarpe aukštai vertinama, yra pasibjaurėtina Dievo akyse.
16 Įstatymas ir pranašai buvo iki Jono. Nuo to laiko skelbiama Dievo karalystė, ir kiekvienas į ją veržiasi.
17 Ir lengviau praeis dangus ir žemė, nei vienas įstatymo užrašas žlugti.

18 Kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną ir veda kitą, svetimauja, o kas veda ją, atstumtą nuo vyro, svetimauja.
19 Buvo vienas turtuolis, apsirengęs purpuriniais ir plonais drobiniais drabužiais ir kiekvieną dieną ištaigingai gyvenęs.
20 Prie jo vartų buvo paguldytas elgeta, vardu Lozorius, pilnas opų.
21 Norėdamas pasimaitinti trupiniais, kurie nukrito nuo turtuolio stalo. Be to, atėjo šunys ir laižė jo žaizdas.
22 Ir buvo taip, kad elgeta mirė ir angelų nunešė į Abraomo prieglobstį. Turtuolis taip pat mirė ir buvo palaidotas.
23 Pragare jis pakėlė akis, būdamas kentėdamas, ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių.
24 Jis šaukė: “Tėve Abraomai, pasigailėk manęs ir atsiųsk Lozorių, kad jis panardintų piršto galiuką į vandenį ir atvėsintų mano liežuvį. nes aš kankinuosi šioje liepsnoje.
25 Abraomas tarė: “Sūnau, atsimink, kad per savo gyvenimą gavai savo gėrybes, o Lozorius – pikta. Bet dabar jis paguodžiamas, o tu kankinasi”.
26 Be viso to, tarp mūsų ir jūsų yra didžiulė praraja. taip pat jie negali patekti pas mus, kad iš ten būtų.
27 Tada jis tarė: “Prašau tavęs, tėve, kad atsiųstum jį į mano tėvo namus.
28 Aš turiu penkis brolius; kad jis galėtų jiems paliudyti, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą.
29 Abraomas jam tarė: “Jie turi Mozę ir pranašus. leisk jiems juos išgirsti.
30 Jis tarė: “Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas nueitų pas juos iš numirusių, jie atgailaus”.
31 Jis jam tarė: “Jei jie neklausys Mozės ir pranašų, jie nebus įtikinti, nors kas nors prisikeltų iš numirusių”.

17 SKYRIUS

1 Tada Jis tarė mokiniams: “ Neįmanoma, kad nebūtų įžeidimų, bet vargas tam, per kurį jos kyla!
2 Jam būtų geriau, kad jam ant kaklo būtų pakabintas girnų akmuo ir jis būtų įmestas į jūrą, negu kad jis įžeistų vieną iš šitų mažutėlių.
3 Būkite atsargūs: jei jūsų brolis nusikalto prieš jus, sudrauskite jį. ir jei jis atgailauja, atleisk jam.
4 Jei jis nusižengs tau septynis kartus per dieną ir septynis kartus per dieną atsigręžtų į tave, sakydamas: 'Atgailauju'. tu jam atleisi.
5 Apaštalai tarė Viešpačiui: “Padidink mūsų tikėjimą”.
6 Viešpats tarė: “ Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, galėtumėte pasakyti šiam platinamedžiui: 'Būk išrautas nuo šaknų ir pasodintas jūroje! ir tai turėtų tau paklusti.
7 Bet kuris iš jūsų, turėdamas tarną, ariantį ar ganantį gyvulius, jam grįš iš lauko, sakys: eik ir sėsk valgyti?
8 Ir nesakysiu jam: 'Ruošk, kuo galėčiau vakarieniauti, apsijuosk ir tarnaus man, kol pavalgysiu ir atsigersiu. o po to valgysi ir gersi?
9 Ar jis dėkoja tam tarnui, kad jis padarė tai, kas jam buvo įsakyta? Aš nemeluoju.
10 Taip pat ir jūs, atlikę visa, kas jums įsakyta, sakykite: 'Mes esame nenaudingi tarnai. Mes padarėme tai, ką turėjome padaryti'.
11 Eidamas į Jeruzalę, jis perėjo per Samarijos ir Galilėjos vidurį.
12 Kai jis įėjo į vieną kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų, kurie stovėjo toli.
13 Jie pakėlė balsą ir tarė: Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!
14 Pamatęs juos, jis tarė: “ Eikite, pasirodykite kunigams”. Ir atsitiko, kad jiems eidami apsivalė.
15 Ir vienas iš jų, pamatęs, kad yra išgydytas, atsigręžė ir garsiu balsu šlovino Dievą,
16 Ir dėkojo jam, parpuolė veidu prie kojų. Jis buvo samarietis.
17 Jėzus atsakė: “ Argi nebuvo dešimt apsivalytų? bet kur tie devyni?
18 Nėra tų, kurie sugrįžtų šlovinti Dievą, išskyrus šį svetimšalį.
19 Jis jam tarė: “ Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgydė tave”.
20 Kai fariziejai jo paklausė, kada ateis Dievo karalystė, jis jiems atsakė: “ Dievo karalystė ateina ne stebint.
21 Jie taip pat nesakys: 'Štai čia! arba, štai! nes štai Dievo karalystė yra jumyse.
22 Jis tarė mokiniams: “ Ateis dienos, kai norėsite pamatyti vieną iš Žmogaus Sūnaus dienų, bet jos nebematysite”.
23 Jie tau sakys: 'Žiūrėk čia! arba, žiūrėk: neikite paskui juos ir nesek jų.
24 Kaip žaibas, šviečiantis iš vienos dalies po dangumi, šviečia kitai daliai po dangumi. taip bus ir Žmogaus Sūnus savo dieną.
25 Bet pirmiausia jis turi daug kentėti ir būti šios kartos atmestas.
26 Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnaus dienomis.
27 Jie valgė, gėrė, vedė žmonas, vedė iki tos dienos, kai Nojus įžengė į laivą ir užklupo potvynis ir visus sunaikino.
28 Taip pat kaip buvo Loto dienomis. jie valgė, gėrė, pirko, pardavė, sodino, statė;
29 Bet tą pačią dieną, kai Lotas išėjo iš Sodomos, iš dangaus lijo ugnimi ir siera ir juos visus sunaikino.
30 Taip bus tą dieną, kai bus apreikštas Žmogaus Sūnus.
31 Tą dieną tas, kuris bus ant stogo, ir jo daiktai namuose, tegul nenusileidžia jų išnešti, o kas lauke, tenegrįžta.
32 Prisimink Loto žmoną.
33 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras. o kas praras savo gyvybę, tas ją išgelbės.
34 Sakau jums, tą naktį du vyrai gulės vienoje lovoje. vienas bus paimtas, o kitas paliekamas.
35 Dvi moterys trins kartu; vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
36 Du vyrai bus lauke; vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
37 Jie atsakė: “Kur, Viešpatie? Jis tarė jiems: “Kur bus kūnas, ten susirinks ereliai”.

18 SKYRIUS

1 Tuo tikslu jis pasakė jiems palyginimą, kad žmonės visada turi melstis ir nenualpti.
2 Sakydami: „ Mieste gyveno teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nežiūrėjo į žmones.
3 Tame mieste buvo našlė. Ji priėjo prie jo, sakydama: “Atkeršyk man už mano priešą”.
4 Kurį laiką jis nenorėjo, bet po to tarė savyje: “Nors aš nebijau Dievo ir nežiūriu į žmogų.
5 Tačiau kadangi ši našlė mane vargina, aš jai atkeršysiu, kad ji manęs nepavargintų savo nuolatiniu atėjimu.

6 Viešpats tarė: “ Klausykite, ką sako neteisingas teisėjas”.
7 Argi Dievas neatkeršys už savo išrinktuosius, kurie dieną ir naktį jo šaukiasi, nors jis ilgai juos kankina?
8 Sakau jums, kad jis greitai už juos atkeršys. Vis dėlto, kai ateis Žmogaus Sūnus, ar jis ras tikėjimą žemėje?
9 Ir jis pasakė šį palyginimą kai kuriems, kurie pasitikėjo savimi, kad yra teisūs, o kitus niekino:
10 Du vyrai įėjo į šventyklą melstis. vienas fariziejus, o kitas muitininkas.
11 Fariziejus stovėjo ir meldėsi su savimi: 'Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks kaip kiti žmonės, grobikai, neteisieji, svetimautojai ar net kaip šis muitininkas.
12 Pasninkauju du kartus per savaitę, duodu dešimtinę iš viso, ką turiu.
13 O muitininkas, stovėdamas atokiai, nenorėjo pakelti nė akių į dangų, bet trenkė į krūtinę, sakydamas: “Dieve, būk gailestingas man, nusidėjėliui”.
14 Sakau jums: šis nuėjo į savo namus labiau išteisintas nei kitas, nes kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas. o kas save žemina, bus išaukštintas.
15 Jie atvedė pas jį ir kūdikius, kad jis juos paliestų. Bet tai pamatę, jo mokiniai sudraudė juos.
16 Bet Jėzus pasišaukė juos ir tarė: “ Leiskite vaikeliams ateiti pas mane ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė”.
17 Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip mažas vaikas, į ją neįeis.
18 Vienas valdovas jo paklausė: “Gerasis Mokytojau, ką man daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?
19 Jėzus jam tarė: “ Kodėl vadini mane geru? niekas nėra geras, išskyrus vieną, tai yra Dievas.
20 Tu žinai įsakymus, nesvetimauk, nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, gerbk savo tėvą ir motiną.
21 Jis tarė: “Viso šito laikiausi nuo pat jaunystės”.
22 Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: “ Tau dar trūksta vieno: parduok viską, ką turi, ir išdalyk vargšams, ir turėsi lobį danguje. Ateik ir sek paskui mane”.
23 Tai išgirdęs, jis labai nuliūdo, nes buvo labai turtingas.
24 Pamatęs, kad jis labai nuliūdęs, Jėzus tarė: “ Kaip sunkiai turtus turintys įeis į Dievo karalystę!
25 Nes kupranugariui lengviau išlįsti pro adatos ausį, nei turtingam įeiti į Dievo karalystę.
26 Tie, kurie tai girdėjo, klausė: “Kas gali būti išgelbėtas?
27 Jis tarė: “ Tai, kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui”.
28 Tada Petras tarė: “Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave.
29 Jis tarė jiems: “ Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno žmogaus, kuris dėl Dievo karalystės būtų palikęs namus, ar tėvus, ar brolius, ar žmoną, ar vaikus.
30 Kas negaus daug daugiau šiuo metu ir būsimajame pasaulyje amžinojo gyvenimo.
31 Tada jis pasiėmė tuos dvylika ir jiems tarė: “ Štai mes einame į Jeruzalę, ir viskas, ką pranašai parašė apie Žmogaus Sūnų, išsipildys”.
32 Nes jis bus atiduotas pagonims, bus išjuoktas, piktai maldinamas ir apspjaudytas.
33 Jį nuplaks ir nužudys, o trečią dieną jis prisikels.
34 Ir jie nieko iš šitų dalykų nesuprato. Šis žodis buvo nuo jų paslėptas, ir jie nežinojo, kas buvo pasakyta.
35 Ir buvo taip, kad jam artėjant prie Jericho, vienas aklas sėdėjo prie kelio ir elgetavo.
36 Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, ką tai reiškia.
37 Jie jam pranešė, kad Jėzus iš Nazareto eina pro šalį.
38 Jis šaukė: “Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs”.
39 Tie, kurie ėjo pirmiau, sudraudė jį, kad jis tylėtų. Bet jis dar labiau šaukė: Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!
40 Jėzus atsistojo ir liepė jį atvesti pas save. Priėjęs paklausė:
41 Sakydamas: 'Ką nori, kad aš tau padaryčiau? Ir jis tarė: 'Viešpatie, kad aš praregėčiau.
42 Jėzus jam tarė: “ Pragėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave”.
43 Jis tuojau praregėjo ir nusekė paskui jį šlovindamas Dievą. Visa tauta, tai išvydusi, šlovino Dievą.

19 SKYRIUS

1 Jėzus įėjo ir perėjo per Jerichą.
2 Ir štai buvo vyras, vardu Zachiejus, kuris buvo vyriausiasis tarp muitininkų ir buvo turtingas.
3 Jis norėjo pamatyti Jėzų, kas jis buvo; o spaudai negalėjo, nes buvo mažo ūgio.
4 Jis pribėgo priekyje ir įlipo į sikomorų medį, kad jį pamatytų, nes jis turėjo eiti tuo keliu.
5 Atėjęs į tą vietą, Jėzus pažvelgė aukštyn, pamatė jį ir tarė: “ Zachiejau, paskubėk ir nusileisk! nes šiandien turiu gyventi tavo namuose.
6 Jis nuskubėjo, nužengė ir džiaugsmingai jį priėmė.
7 Tai pamatę, visi murmėjo, sakydami: “Jis išvyko į svečius pas nusidėjėlį”.
8 Zachiejus atsistojo ir tarė Viešpačiui: Štai, Viešpatie, pusę savo turto atiduodu vargšams. o jei ką nors iš kurio nors atėmiau melagingu kaltinimu, grąžinu jį keturis kartus.
9 Jėzus jam tarė: “ Šią dieną išgelbėjimas atėjo į šiuos namus, nes jis taip pat yra Abraomo sūnus”.
10 Nes Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti to, kas buvo prarasta.
11 Tai išgirdęs, jis pridėjo ir pasakė palyginimą, nes buvo arti Jeruzalės ir kad jie manė, kad Dievo karalystė tuoj pasirodys.
12 Jis tarė: “ Vienas didikas išvyko į tolimą šalį, kad gautų sau karalystę ir sugrįžtų.
13 Jis pasišaukė dešimt savo tarnų, atidavė jiems dešimt svarų ir tarė: “Užsiimkite, kol ateisiu”.
14 Bet jo piliečiai jo nekentė ir siuntė paskui jį žinią, sakydami: 'Mes nenorime, kad šitas viešpatautų.
15 Ir buvo taip, kad grįžęs ir gavęs karalystę, jis įsakė pasikviesti šiuos tarnus, kuriems jis atidavė pinigus, kad žinotų, kiek kiekvienas uždirbo prekiaujant.
16 Tada atėjo pirmasis, sakydamas: Viešpatie, tavo svaras priaugo dešimt svarų.
17 Jis jam tarė: “Na, gerasis tarne! Kadangi buvai ištikimas labai mažai, turi valdžią dešimčiai miestų”.
18 Atėjo antrasis, sakydamas: Viešpatie, tavo svaras priaugo penkis svarus.
19 Jis taip pat jam tarė: “Būk ir tu penkių miestų viršininku”.
20 Atėjo kitas, sakydamas: “Viešpatie, štai tavo svaras, kurį laikiau sudėjęs į servetėlę.
21 Aš bijau tavęs, nes tu esi griežtas žmogus. Tu imi, ko nepadėjai, ir pjauni, ko nepasėjai.
22 Jis jam tarė: “Iš tavo paties lūpų teisiu tave, nedorasis tarne”. Tu žinojai, kad aš esu griežtas žmogus, imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nepasėjau.

23 Kodėl tada nedavei mano pinigų į banką, kad atėjęs būčiau pareikalavęs savųjų su lupiku?
24 Jis tarė šalia stovintiems: “Atimkite iš jo svarą ir duok tam, kuris turi dešimt svarų”.
25 (Jie jam pasakė: Viešpatie, jis turi dešimt svarų).
26 Nes sakau jums: kiekvienam, kas turi, bus duota. o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.
27 Bet tie mano priešai, kurie nenorėjo, kad aš jiems karaliaučiau, atveskite čia ir nužudykite juos prieš mane.
28 Tai pasakęs, jis nuėjo pirmyn ir pakilo į Jeruzalę.
29 Kai jis priartėjo prie Betfago ir Betanijos, prie kalno, vadinamo Alyvų kalnu, jis pasiuntė du savo mokinius,
30 Sakydami: 'Eikite į priešais esantį kaimą! kuriame įeidami rasite pririštą asilaitį, ant kurio dar niekas nesėdėjo. Atlaisvinkite jį ir atveskite čia.
31 Ir jei kas jūsų paklaustų: 'Kodėl jį atleidžiate? Taip jam sakysite: 'Nes Viešpačiui jo reikia'.
32 Pasiųstieji nuėjo ir rado taip, kaip Jis buvo jiems sakęs.
33 Jiems atrišant asilaitį, jo šeimininkai klausė: “Kam atrišate asilaitį?
34 Jie atsakė: “Jo reikia Viešpačiui”.
35 Jie atvedė Jį pas Jėzų, užmetė savo drabužius ant asilaičio ir pasodino ant jo Jėzų.
36 Jam einant, jie pasitiesė drabužius ant kelio.
37 Jam priartėjus, net dabar, nusileidus nuo Alyvų kalno, visa mokinių minia ėmė džiaugtis ir garsiai šlovinti Dievą už visus galingus darbus, kuriuos buvo matę.
38 Sakydami: “Palaimintas Karalius, kuris ateina Viešpaties vardu: ramybė danguje ir šlovė aukštybėse!
39 Kai kurie fariziejai iš minios jam tarė: “Mokytojau, bark savo mokinius”.
40 Jis atsakė: “ Sakau jums, jei šie tylėtų, akmenys tuoj šauktų”.
41 Priėjęs arčiau, jis pamatė miestą ir verkė dėl jo,
42 Sakydami: ' Jei tu būtum žinojęs, bent jau šią dieną, kas priklauso tavo ramybei! bet dabar jie paslėpti nuo tavo akių.
43 Nes tave ateis dienos, kai tavo priešai išmes aplink tave griovį, apsups tave ir saugos iš visų pusių,
44 Sudės tave su žeme ir tavo vaikus tavyje. ir jie nepaliks tavyje vieno akmens ant kito; nes tu nežinai savo aplankymo laiko.
45 Jis įėjo į šventyklą ir pradėjo išvaryti tuos, kurie joje pardavė, ir tuos, kurie pirko.
46 Sakydami jiems: “ Parašyta: 'Mano namai yra maldos namai, o jūs padarėte juos vagių duobė).
47 Jis kasdien mokė šventykloje. Bet aukštieji kunigai, Rašto žinovai ir tautos vadai siekė jį sunaikinti,
48 Ir nerado, ką daryti, nes visi žmonės labai atidžiai klausėsi jo.

20 SKYRIUS

1 Ir buvo taip, kad vieną iš tų dienų, kai jis mokė žmones šventykloje ir skelbė Evangeliją, aukštieji kunigai ir Rašto žinovai užpuolė jį su vyresniaisiais,
2 Ir kalbėjo jam: “Pasakyk mums, kokia valdžia tu tai darai? arba kas yra tas, kuris tau suteikė šią valdžią?
3 Jis atsakė: “ Taip pat paklausiu jūsų vieno dalyko. ir atsakyk man:
4 Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių?
5 Jie samprotavo: 'Jei sakysime: 'Iš dangaus'! Jis sakys: 'Kodėl tada juo netikėjote?
6 O jei sakysime: iš žmonių, visi žmonės užmuš mus akmenimis, nes jie įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas.
7 Jie atsakė, kad negali pasakyti, iš kur tai.
8 Jėzus jiems tarė: “ Nei aš jums nesakau, kokia valdžia tai darau”.
9 Tada jis pradėjo kalbėti žmonėms šį palyginimą. Vienas vyras pasodino vynuogyną ir išleido jį žemdirbiams ir ilgam išvyko į tolimą šalį.
10 Metu metu jis pasiuntė tarną pas vynininkus, kad šie duotų jam vynuogyno vaisių, bet vynininkai jį sumušė ir išsiuntė tuščią.
11 Jis vėl pasiuntė kitą tarną. Jie taip pat sumušė, gėdingai maldavo ir išleido tuščią.
12 Jis vėl pasiuntė trečią, ir jie jį sužeidė ir išvarė.
13 Tada vynuogyno valdovas klausė: “Ką man daryti? Aš atsiųsiu savo mylimą sūnų: gali būti, kad jie jį pagerbs, kai jį pamatys.
14 Jį pamatę, vynininkai svarstė: “Tai paveldėtojas. Ateik, nužudykime jį, kad palikimas būtų mūsų”.
15 Jie išmetė jį iš vynuogyno ir nužudė. Taigi ką vynuogyno valdovas jiems padarys?
16 Jis ateis ir sunaikins šiuos ūkininkus, o vynuogyną atiduos kitiems. Išgirdę, jie tarė: Neduok Dieve.
17 Jis pažvelgė į juos ir paklausė: “ Kas tai yra, kas parašyta: 'Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kampo galva?
18 Kas kris ant to akmens, bus sudaužytas; bet ant kurio jis kris, tą susmulkins į miltus.
19 Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai tą pačią valandą bandė uždėti ant jo rankas. Jie bijojo žmonių, nes suprato, kad jis kalbėjo prieš juos šį palyginimą.
20 Jie stebėjo jį ir siuntė šnipus, kurie apsimestų teisuoliais, kad suprastų jo žodžius ir atiduotų jį valdytojo valdžiai ir valdžiai.
21 Jie paklausė jo, sakydami: “Mokytojau, mes žinome, kad tu teisingai sakai ir mokai, nepriimi nė vieno asmens, bet moki iš tikrųjų Dievo kelio.
22 Ar mums leidžiama mokėti duoklę ciesoriui, ar ne?
23 Bet jis suprato jų klastingumą ir tarė: “ Kam mane gundote?
24 Parodyk man centą. Kieno atvaizdas ir užrašas? Jie atsakė: „Cezario“.
25 Jis tarė jiems: “ Atiduokite ciesoriui, kas priklauso ciesoriui, ir Dievui, kas priklauso Dievui”.
26 Jie negalėjo suprasti jo žodžių žmonių akivaizdoje. Jie stebėjosi jo atsakymu ir tylėjo.
27 Paskui atėjo pas jį kai kurie sadukiejai, kurie neigia, kad yra prisikėlimas. ir jie paklausė jo:
28 Sakydamas: “Mokytojau, Mozė mums parašė: 'Jei kurio nors brolis miršta turėdamas žmoną ir miršta be vaikų, kad jo brolis paimtų žmoną ir užaugintų savo broliui palikuonis.
29 Taigi buvo septyni broliai. Pirmasis paėmė žmoną ir mirė be vaikų.
30 Antrasis paėmė ją į žmonas, ir mirė bevaikis.
31 Trečiasis paėmė ją; Taip pat ir septynios. Jie nepaliko vaikų ir mirė.
32 Paskutinė moteris taip pat mirė.
33 Taigi, kieno žmona ji yra prisikėlus? septyniems ji buvo žmona.
34 Jėzus jiems atsakė: “ Šio pasaulio vaikai tuokiasi ir susituokia.
35 Bet tie, kurie bus laikomi vertais įgyti tą pasaulį ir prisikėlimą iš numirusių, nei tuoktis, nei tuoktis.

36 Jie nebegali mirti, nes jie lygūs angelams. ir yra Dievo vaikai, būdami prisikėlimo vaikai.
37 Dabar, kai mirusieji prisikelia, net Mozė parodė prie krūmo, kai jis vadina Viešpatį Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu.
38 Jis nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes visi Jam gyvi.
39 Kai kurie Rašto žinovai atsakė: “Mokytojau, tu gerai pasakei”.
40 Ir po to jie nedrįso jo klausti.
41 Jis tarė jiems: “ Kaip jie sako, kad Kristus yra Dovydo sūnus?
42 Pats Dovydas psalmių knygoje sako: “Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėskis mano dešinėje.
43 Kol aš padarysiu tavo priešus pakojis tavo kojoms.
44 Todėl Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaip jis yra jo sūnus?
45 Tada, klausydamas visų žmonių, jis tarė savo mokiniams:
46 Saugokitės Rašto aiškintojų, kurie trokšta vaikščioti ilgais drabužiais ir mėgsta sveikinimus turguose, aukščiausiose kėdėse sinagogose ir iškilmių kambariuose.
47 Kurie ryja našlių namus ir ilgai meldžiasi, tie gaus didesnį pasmerkimą.

21 SKYRIUS

1 Jis pažvelgė aukštyn ir pamatė turtuolius, metančius savo dovanas į iždą.
2 Jis taip pat pamatė vieną vargšę našlę, kuri įmetė dvi erkes.
3 Jis tarė: “ Iš tiesų sakau jums, kad ši vargšė našlė įmetė daugiau nei visos.
4 Visi jie iš savo gausos atidavė Dievo atnašoms, o ji iš savo skurdo įmetė visą savo gyvybę, kurią turėjo.
5 Kai kurie kalbėjo apie šventyklą, kad ji buvo išpuošta gražiais akmenimis ir dovanomis, jis tarė:
6 Kalbant apie šiuos dalykus, kuriuos matote, ateis dienos, kai neliks akmens ant kito, kuris nebus nuverstas.
7 Jie klausė: “Mokytojau, bet kada tai įvyks? ir koks bus ženklas, kai tai įvyks?
8 Jis tarė: “ Saugokitės, kad neapgautumėte, nes daugelis ateis mano vardu ir sakys: “Aš esu Kristus”. ir laikas artinasi. Todėl nesek paskui juos.
9 Išgirdę apie karus ir neramumus, neišsigąskite, nes tai pirmiausia turi įvykti. bet pabaiga dar ne pro šalį.
10 Tada jis jiems tarė: Tauta kils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę.
11 Įvairiose vietose bus didelių žemės drebėjimų, bado ir maro. ir baisių vaizdų bei didelių ženklų bus iš dangaus.
12 Bet prieš visa tai jie uždės ant tavęs rankas ir persekios, atiduos į sinagogas ir į kalėjimus, dėl mano vardo ves karalių ir valdovų akivaizdoje.
13 Ir tai bus į tave liudijimu.
14 Todėl įsitaisykite savo širdyse ir negalvokite, ką atsakyti:
15 Aš duosiu tau burną ir išmintį, kuriai visi tavo priešai negalės nei prieštarauti, nei atsispirti.
16 Jus išduos ir tėvai, ir broliai, ir giminės, ir draugai. o kai kuriuos iš jūsų jie nužudys.
17 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo.
18 Bet nė plaukas nuo jūsų galvos nepražus.
19 Savo kantrybe valdykite savo sielas.
20 Ir kai pamatysite Jeruzalę apsuptą kariuomenės, žinokite, kad jos dykumas arti.
21 Tada tie, kurie yra Judėjoje, tegul bėga į kalnus. ir tie, kurie yra jo viduryje, teišeina. ir tie, kurie yra tose šalyse, neleiskite į jį patekti.
22 Nes tai yra kerštо dienos, kad išsipildytų viskas, kas parašyta.
23 Bet vargas nėščiosioms ir žindančioms tomis dienomis! nes krašte bus didelis vargas ir rūstybė ant šios tautos.
24 Jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus išvesti į nelaisvę pas visas tautas. Ir Jeruzalė bus mindoma pagonių, kol išsipildys pagonių laikai.
25 Ir bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse; o žemėje tautų vargas su sumišimu; jūra ir ošiančios bangos;
26 Žmonių širdys glūdi dėl baimės ir rūpinimosi tuo, kas ateis žemėje, nes dangaus galybės bus sudrebintos.
27 Ir tada jie išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su galia ir didele šlove.
28 Kai visa tai pradės įvykti, pažiūrėkite aukštyn ir pakelkite galvas. nes tavo atpirkimas arti.
29 Jis pasakė jiems palyginimą. Štai figmedis ir visi medžiai.
30 Kai jie dabar šaudo, jūs patys matote ir žinote, kad vasara jau arti.
31 Taip pat ir jūs, matydami, kad tai vyksta, žinokite, kad Dievo karalystė arti.
32 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepraeis, kol viskas išsipildys.
33 Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis.
34 Ir saugokitės savęs, kad jūsų širdys niekada nebūtų perkrautos sloga, girtuokliavimu ir šio gyvenimo rūpesčiais, kad ta diena neužkluptų jūsų netikėtai.
35 Kaip spąstai ji užklups visus, kurie gyvena visoje žemėje.
36 Todėl budėkite ir visada melskitės, kad būtumėte laikomi vertais išvengti viso to, kas įvyks, ir stovėti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.
37 Dieną jis mokė šventykloje. o naktį jis išėjo ir apsistojo kalne, kuris vadinamas Alyvų kalnu.
38 Visi žmonės anksti rytą atėjo pas jį į šventyklą jo išklausyti.

22 SKYRIUS

1 Artėja Neraugintos duonos šventė, vadinama Pascha.
2 Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai ieškojo, kaip jį nužudyti. nes jie bijojo žmonių.
3 Tada šėtonas įžengė į Judą, vardu Iskarijotas, priklausantį iš dvylikos.
4 Jis nuėjo savo keliu ir kalbėjosi su aukštaisiais kunigais bei vadais, kaip galėtų jį jiems išduoti.
5 Jie apsidžiaugė ir sudarė sandorą duoti jam pinigų.
6 Jis pažadėjo ir ieškojo progos išduoti jį jiems, nesant miniai.
7 Tada atėjo neraugintos duonos diena, kai Pascha turi būti nužudyta.
8 Jis pasiuntė Petrą ir Joną, sakydami: “ Eikite ir paruoškite mums Paschą, kad galėtume valgyti”.
9 Jie paklausė: “Kur nori, kad mes paruoštume?
10 Jis tarė jiems: “Kai įžengsite į miestą, jus pasitiks žmogus, nešantis ąsotį vandens. sekite jį į namus, į kuriuos jis įeina.

11 Sakyk namų šeimininkui: 'Mokytojas tau sako: 'Kur yra svečių kambarys, kur aš valgysiu Paschos vakarienę su savo mokiniais?'
12 Jis parodys jums įrengtą didelį viršutinį kambarį.
13 Jie nuėjo ir rado, kaip Jis buvo jiems sakęs, ir paruošė Paschą.
14 Atėjus valandai, jis atsisėdo ir dvylika apaštalų su juo.
15 Jis tarė jiems: “ Aš labai troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas.
16 Nes sakau jums: daugiau jos nevalgysiu, kol tai išsipildys Dievo karalystėje.
17 Paėmęs taurę, jis padėkojo ir tarė: „ Imkite šitą ir pasidalykite tarpusavyje.
18 Aš sakau jums: aš negersiu iš vynmedžio vaisių, kol ateis Dievo karalystė.
19 Jis paėmė duoną, padėkojo, laužė ir davė jiems, sakydamas: “ Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui”.
20 Taip pat taurė po vakarienės sakydamas: ' Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas.
21 Bet štai mane išduodančiojo ranka yra su manimi ant stalo.
22 Ir tikrai Žmogaus Sūnus eina, kaip buvo nuspręsta, bet vargas tam žmogui, kuris jį išduoda!
23 Ir jie pradėjo tarpusavyje teirautis, kuris iš jų turėtų tai padaryti.
24 Ir tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų turėtų būti laikomas didžiausiu.
25 Jis tarė jiems: “ Pagonių karaliai viešpatauja jiems. o tie, kurie naudojasi jų valdžia, vadinami geradariais.
26 Bet jūs taip nebūkite, bet kas iš jūsų didžiausias, tebūnie kaip jaunesnis. o vyriausiasis kaip tarnaujantis.
27 Kas yra didesnis, sėdintis prie valgio, ar tas, kuris tarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi prie mėsos? bet aš esu tarp jūsų kaip tas, kuris tarnauja.
28 Jūs esate tie, kurie pasiliko su manimi mano pagundose.
29 Ir aš skiriu jums karalystę, kaip mano Tėvas man paskyrė;
30 Kad galėtumėte valgyti ir gerti prie mano stalo mano karalystėje ir sėdėti sostuose, teisti dvylika Izraelio giminių.
31 Viešpats tarė: Simonai, Simonai, štai šėtonas troško jus turėti, kad galėtų persijoti jus kaip kviečius.
32 Bet aš meldžiau už tave, kad tavo tikėjimas neišnyktų. Atsivertęs sustiprink savo brolius.
33 Jis tarė jam: “Viešpatie, aš pasiruošęs eiti su tavimi ir į kalėjimą, ir į mirtį”.
34 Jis atsakė: “ Sakau tau, Petrai, šiandien gaidys nepragys, kol tu tris kartus išsiginsi, kad mane pažįsti”.
35 Jis tarė jiems: “ Kai siunčiau jus be piniginės, dėklo ir batų, jums ko nors trūko? Ir jie atsakė: Nieko.
36 Tada jis tarė: “Kas turi piniginę, tegul paima ją ir savo dėklą, o kas neturi kardo, parduoda savo drabužį ir nusiperka”.
37 Aš sakau jums, kad tai, kas parašyta, dar turi išsipildyti manyje, ir jis buvo įtrauktas į nusikaltėlius, nes viskas, kas susiję su manimi, baigėsi.
38 Jie atsakė: “Viešpatie, štai du kardai”. Jis tarė jiems: “Gana”.
39 Jis išėjo ir, kaip buvo įpratęs, nuėjo į Alyvų kalną. Jį sekė ir jo mokiniai.
40 Būdamas toje vietoje, Jis tarė jiems: “ Melskitės, kad nepatektumėte į pagundą”.
41 Jis atsitraukė nuo jų maždaug akmeniu, atsiklaupė ir meldėsi:
42 Sakydami: ' Tėve, jei nori, atimk nuo manęs šią taurę. Tačiau tebūnie ne mano, bet tavo valia.
43 Ir jam pasirodė angelas iš dangaus, stiprindamas jį.
44 Apimtas agonijos, jis meldėsi dar nuoširdžiau. Jo prakaitas buvo tarsi dideli kraujo lašai, krintantys žemėn.
45 Atsikėlęs iš maldos ir atėjęs pas savo mokinius, jis rado juos miegančius iš sielvarto,
46 Ir tarė jiems: “Kodėl jūs miegate? kelkitės ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.
47 Jam tebekalbant, štai minia, vadinamas Judu, vienas iš dvylikos, ėjo pirma jų ir priartėjo prie Jėzaus, kad jį pabučiuotų.
48 Bet Jėzus jam tarė: Judai, ar tu išduodi Žmogaus Sūnų bučiniu?
49 Aplinkui esantys, pamatę, kas bus toliau, tarė: “Viešpatie, ar mušame kardu?
50 Vienas iš jų smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį.
51 Jėzus atsakė: “ Kęskite iki šiol”. Jis palietė jo ausį ir jį išgydė.
52 Tada Jėzus tarė aukštiesiems kunigams, šventyklos viršininkams ir vyresniesiems, kurie buvo atėję pas jį: “ Išeik kaip prieš vagį su kardais ir vėzdais?
53 Kai kasdien buvau su jumis šventykloje, jūs netiesėte prieš mane rankų, bet tai jūsų valanda ir tamsos valdžia.
54 Tada jie paėmė jį, nusivedė į vyriausiojo kunigo namus. Ir Petras nusekė iš tolo.
55 Jiems įkūrus ugnį salės viduryje ir atsisėdus kartu, Petras atsisėdo tarp jų.
56 Bet viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdintį prie ugnies, įdėmiai pažvelgė į jį ir tarė: “Šitas irgi buvo su juo”.
57 Jis jo išsižadėjo, sakydamas: “Moterie, aš jo nepažįstu”.
58 Po kurio laiko kitas jį pamatė ir tarė: “Tu taip pat iš jų”. Petras tarė: „Žmogau, aš nesu“.
59 Maždaug vieną valandą po kitos tvirtai tvirtino: “Tiesą sakant, šis vaikinas buvo su juo, nes jis galilėjietis”.
60 Petras tarė: “Žmogau, aš nežinau, ką tu sakai”. Ir tuojau, jam tebekalbant, gaidys pragydo.
61 Viešpats atsigręžė ir pažvelgė į Petrą. Petras prisiminė VIEŠPATIES žodį, kaip jis jam buvo sakęs: “ Gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi”.
62 Petras išėjo ir graudžiai verkė.
63 O vyrai, kurie sulaikė Jėzų, tyčiojosi iš jo ir mušė.
64 Uždengę jam akis, jie smogė jam į veidą ir klausė: “Pranašaukite, kas tave užmušė?
65 Ir daug kitų dalykų jie piktžodžiavo prieš jį.
66 Išaušus dienai, susirinko tautos vyresnieji, aukštieji kunigai ir Rašto žinovai ir nusivedė jį į savo tarybą, sakydami:
67 Ar tu esi Kristus? pasakyk mums. Jis tarė jiems: “ Jei aš jums pasakysiu, jūs nepatikėsite.
68 Ir jei aš jūsų paklausiu, jūs man neatsakysite ir nepaleisite.
69 Nuo šiol Žmogaus Sūnus sėdės Dievo jėgos dešinėje.
70 Tada visi klausė: “Tai ar tu esi Dievo Sūnus? Jis tarė jiems: “ Jūs sakote, kad aš esu”.
71 Jie klausė: “Ką mums dar reikia liudyti? nes mes patys girdėjome apie jo paties burną.

23 SKYRIUS

1 Visa jų minia pakilo ir nuvedė jį pas Pilotą.
2 Jie pradėjo jį kaltinti, sakydami: “Radome, kad šitas iškraipo tautą ir draudžia mokėti ciesoriui duoklę, sakydamas, kad jis pats yra Kristus Karalius”.
3 Pilotas jo paklausė: “Ar tu esi žydų karalius? Jis jam atsakė: “ Tu tai sakai”.
4 Tada Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir žmonėms: “Aš nerandu šitame žmoguje kaltės”.
5 Jie buvo dar įnirtingesni, sakydami: “Jis kursto tautą, mokydamas visoje žydų tautoje, pradedant nuo Galilėjos iki šios vietos”.
6 Išgirdęs apie Galilėją, Pilotas paklausė, ar tas žmogus galilėjietis.
7 Sužinojęs, kad jis priklauso Erodo jurisdikcijai, jis nusiuntė jį pas Erodą, kuris ir pats tuo metu buvo Jeruzalėje.
8 Pamatęs Jėzų, Erodas labai apsidžiaugė, nes norėjo jį pamatyti ilgą laiką, nes buvo daug apie jį girdėjęs. ir jis tikėjosi pamatyti kokį nors jo padarytą stebuklą.
9 Tada jis klausinėjo su juo daug žodžių. bet jis jam nieko neatsakė.
10 Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai stovėjo ir įnirtingai jį kaltino.
11 Erodas su savo kariais paniekino jį, tyčiojosi, aprengė puošniais drabužiais ir vėl pasiuntė pas Pilotą.
12 Tą pačią dieną Pilotas ir Erodas susidraugavo, nes anksčiau jie buvo susipykę.
13 Pilotas, sušaukęs aukštuosius kunigus, kunigus ir žmones,
14 Jis jiems pasakė: “Jūs atvedėte pas mane šitą vyrą, kaip tą, kuris iškraipo žmones”.
15 Ne, ir dar Erodas, nes aš tave siunčiau pas jį. ir štai jam nepadaryta nieko verto mirties.
16 Aš jį nubausiu ir paleisiu.
17 (Jis būtinai turi vieną jiems paleisti per šventę.)
18 Ir jie iškart šaukė: „Pašalink šitą vyrą ir paleisk mums Barabą!
19 (Kas už tam tikrą maištą mieste ir už žmogžudystę buvo įmestas į kalėjimą.)
20 Todėl Pilotas, norėdamas paleisti Jėzų, vėl jiems kalbėjo.
21 Bet jie šaukė: “Nukryžiuok jį!
22 Trečią kartą jis tarė: “Kodėl, ką jis blogo padarė? Neradau jame jokios mirties priežasties, todėl nubausiu jį ir paleisiu.
23 Ir jie tuoj pat garsiais balsais reikalavo, kad jis būtų nukryžiuotas. Ir jų bei aukštųjų kunigų balsai nugalėjo.
24 Pilotas davė nuosprendį, kad būtų taip, kaip jie norėjo.
25 Jis paleido jiems tą, kuris dėl maišto ir žmogžudystės buvo įmestas į kalėjimą, kurio jie norėjo. bet jis atidavė Jėzų jų valiai.
26 Vedami jį, jie sugriebė vieną Simoną, kirėnietį, išėjusį iš šalies, ir uždėjo ant jo kryžių, kad jis galėtų nešti jį paskui Jėzų.
27 Jį sekė daugybė žmonių ir moterų, kurios taip pat aimanavo ir apraudojo jį.
28 Bet Jėzus, atsigręžęs į jas, tarė: “ Jeruzalės dukros, neverkite manęs, verkite dėl savęs ir dėl savo vaikų”.
29 Nes štai ateina dienos, kai sakys: 'Palaimintos nevaisingos įsčios ir įsčios, kurios negimdė, ir kūdikiai, kurie niekada nežino'.
30 Tada jie ims sakyti kalnams: 'Pirkite ant mūsų! ir į kalnus, pridenk mus.
31 Jei jie tai daro su žaliuojančiu medžiu, kas bus daroma sausame?
32 Kartu su juo buvo ir kiti du piktadariai, vežami mirti.
33 Atėję į vietą, kuri vadinama Kalvarija, jie ten nukryžiavo jį ir piktadarius, vieną dešinėje, kitą kairėje.
34 Tada Jėzus tarė: “ Tėve, atleisk jiems! nes jie nežino, ką daro. Jie perskyrė jo drabužius ir metė burtą.
35 Žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Ir vyresnieji su jais tyčiojosi iš jo, sakydami: “Jis išgelbėjo kitus”. teišgelbsti pats save, jei jis yra Kristus, Dievo išrinktasis.
36 Kareiviai taip pat tyčiojosi iš jo, ateidami pas jį ir aukodami jam acto,
37 ir sakydamas: 'Jei tu esi žydų karalius, gelbėk save'.
38 Ant jo taip pat buvo užrašas graikiškomis, lotyniškomis ir hebrajiškomis raidėmis: TAI ŽYDŲ KARALIUS.
39 Vienas iš pakartų piktadarių jį išjuokė, sakydamas: “Jei tu esi Kristus, gelbėk save ir mus”.
40 Bet kitas atsakydamas sudraudė jį: “Ar tu nebijai Dievo, matydamas, kad esi toks pat pasmerktas?
41 Ir mes tikrai teisūs; Mes gauname tinkamą atlygį už savo darbus, bet šis nepadarė nieko blogo.
42 Jis tarė Jėzui: “Viešpatie, atsimink mane, kai ateisi į savo karalystę”.
43 Jėzus jam tarė: “ Iš tiesų sakau tau: šiandien būsi su manimi rojuje”.
44 Buvo apie šeštą valandą, ir visoje žemėje buvo tamsa iki devintos valandos.
45 Saulė aptemo, ir šventyklos šydas perplyšo viduryje.
46 Jėzus, sušukęs garsiu balsu, tarė: “ Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią”. Tai pasakęs, Jis atidavė dvasią.
47 Pamatęs, kas buvo padaryta, šimtininkas šlovino Dievą, sakydamas: “Tikrai tai buvo teisus žmogus”.
48 Visi susirinkę žmonės, pamatę, kas buvo daroma, trenkėsi į krūtis ir sugrįžo.
49 Visi jo pažįstami ir moterys, kurios sekė jį iš Galilėjos, stovėjo atokiai ir pamatė tai.
50 Ir štai buvo vyras, vardu Juozapas, patarėjas. ir jis buvo geras žmogus ir teisingas:
51 (Tas nesutiko su jų patarimu ir poelgiu;) jis buvo iš Arimatėjos, žydų miesto. Jis taip pat laukė Dievo karalystės.
52 Šis vyras nuėjo pas Pilotą ir maldavo Jėzaus kūno.
53 Jis jį nuėmė, suvyniojo į drobę ir padėjo į kapą, iškaltą akmenyje, kuriame niekas anksčiau nebuvo paguldytas.
54 Tą dieną buvo ruošiamasi, ir atėjo šabas.
55 Moterys, atėjusios su juo iš Galilėjos, nusekė paskui ir pamatė kapą ir kaip buvo paguldytas jo kūnas.
56 Jie sugrįžo ir paruošė kvepalų bei tepalų. ir ilsėjosi šabo dieną pagal įsakymą.

24 SKYRIUS

1 Pirmąją savaitės dieną, labai anksti ryte, jie atėjo prie kapo, atsinešdami paruoštų prieskonių ir kai kuriuos kitus su savimi.
2 Ir jie rado akmenį nuritusį nuo kapo.
3 Jie įėjo ir nerado Viešpaties Jėzaus kūno.
4 Kai jie buvo labai suglumę, prie jų stovėjo du vyrai spindinčiais drabužiais.

5 Kai jie išsigando ir nusilenkė veidu į žemę, jie jiems tarė: “Kam jūs ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?
6 Jo nėra čia, bet prisikėlė. Atsiminkite, kaip jis jums kalbėjo, kai dar buvo Galilėjoje,
7 Sakydami: “Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikels”.
8 Ir jie prisiminė jo žodžius,
9 Grįžęs iš kapo, papasakojo visa tai vienuolikai ir visiems kitiems.
10 Tai buvo Marija Magdalietė, Joana, Marija, Jokūbo motina, ir kitos su jomis buvusios moterys, kurios papasakojo tai apaštalams.
11 Jų žodžiai jiems atrodė kaip tuščios pasakos, ir jie jais netikėjo.
12 Tada Petras atsikėlė ir nubėgo prie kapo. ir pasilenkęs, pamatęs drobinius drabužius, nuėjo patys, stebėdamasis, kas atsitiko.
13 Ir štai du iš jų tą pačią dieną išvyko į kaimą, vadinamą Emausu, kuris buvo iš Jeruzalės maždaug šešiasdešimties varstų.
14 Ir jie kalbėjosi apie visa tai, kas įvyko.
15 Ir buvo taip, kad jiems besikalbant ir mąstant, pats Jėzus priartėjo ir nuėjo su jais.
16 Bet jų akys buvo užmerktos, kad Jo nepažintų.
17 Jis tarė jiems: “ Kokios jūsų kalbos, kai vaikščiojate ir liūdite?
18 Vienas iš jų, vardu Kleopas, jam atsakė: “Ar tu tik ateivis Jeruzalėje ir nežinai, kas ten vyksta šiomis dienomis?
19 Jis tarė jiems: “Kas yra? Jie jam atsakė: “Apie Jėzų iš Nazareto, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akivaizdoje.
20 Ir kaip aukštieji kunigai bei mūsų vadovai atidavė jį pasmerkti mirti ir nukryžiavo.
21 Bet mes tikėjomės, kad tai buvo tas, kuris turėjo išpirkti Izraelį. Be viso to, šiandien yra trečia diena, kai tai buvo padaryta.
22 Taip, ir kai kurios moterys iš mūsų grupės privertė mus nustebinti, anksti žengusias prie kapo.
23 Neradę jo kūno, jie atėjo, sakydami, kad matė ir angelų regėjimą, kuris sakė, kad jis gyvas.
24 Kai kurie iš tų, kurie buvo su mumis, nuėjo prie kapo ir rado taip, kaip moterys sakė, bet jo nematė.
25 Tada jis jiems tarė: “ O kvailiai ir lėtos širdies tikėti visa, ką pranašai kalbėjo.
26 Argi Kristus neturėjo tai kentėti ir įeiti į savo šlovę?
27 Pradėdamas nuo Mozės ir visų pranašų, jis paaiškino jiems viską apie save visuose Raštuose.
28 Jie priartėjo prie kaimo, kur ėjo.
29 Bet jie jį įsakė: “Pasilik su mumis, nes jau vakaras, o diena jau toli”. Ir jis įėjo pas juos pasilikti.
30 Sėdėdamas su jais prie stalo, jis paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė.
31 Jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jį. ir jis dingo iš jų akių.
32 Jie kalbėjosi vienas su kitu: “Argi mūsų širdis nedegė mumyse, kai jis kalbėjo su mumis kelyje ir atvėrė mums Raštus?
33 Tą pačią valandą jie atsikėlę grįžo į Jeruzalę ir rado vienuolika susirinkusius ir tuos, kurie buvo su jais,
34 Sakydami: “Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui”.
35 Jie papasakojo, kas buvo padaryta kelyje ir kaip jie žinojo, kaip jie laužė duoną.
36 Jiems taip kalbant, pats Jėzus atsistojo tarp jų ir tarė: “ Ramybė jums!
37 Bet jie išsigando ir išsigando ir manė matę dvasią.
38 Jis tarė jiems: “ Kodėl jūs sunerimę? o kodėl mintys kyla jūsų širdyse?
39 Pažvelkite į mano rankas ir kojas, kad tai aš pats. nes dvasia neturi nei mėsos, nei kaulų, kaip matote mane turintį.
40 Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir kojas.
41 Kol jie dar netikėjo iš džiaugsmo ir stebėjosi, Jis jiems tarė: “ Ar turite čia maisto?
42 Jie davė jam gabalėlį keptos žuvies ir korio.
43 Jis paėmė jį ir valgė jų akivaizdoje.
44 Jis tarė jiems: “ Štai tie žodžiai, kuriuos kalbėjau jums dar būdamas su jumis, kad turi išsipildyti viskas, kas parašyta Mozės įstatyme, pranašuose ir psalmėse. apie mane.
45 Tada Jis atvėrė jiems supratimą, kad jie suprastų Raštus,
46 Ir tarė jiems: „ Taip parašyta, ir taip Kristus turėjo kentėti ir trečią dieną prisikelti iš numirusių.
47 Ir kad atgaila ir nuodėmių atleidimas turi būti skelbiamas Jo vardu visoms tautoms, pradedant nuo Jeruzalės.
48 Ir jūs esate šitų dalykų liudytojai.
49 Ir štai aš siunčiu jums savo Tėvo pažadą, bet pasilikite Jeruzalės mieste, kol būsite apdovanoti galia iš aukštybių.
50 Jis išvedė juos iki Betanijos, iškėlęs rankas palaimino juos.
51 Ir buvo taip, kad jam laimindamas juos, jis buvo atskirtas nuo jų ir pakeltas į dangų.
52 Jie pagarbino jį ir su dideliu džiaugsmu grįžo į Jeruzalę.
53 Ir nuolat buvo šventykloje, šlovindami ir laimindami Dievą. Amen.

Jonas

1 SKYRIUS

1 Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.
2 Tas pats pradžioje buvo pas Dievą.
3 Viskas buvo jo sukurta; ir be jo nebuvo sukurta nieko, kas būtų padaryta.
4 Jame buvo gyvybė; o gyvenimas buvo žmonių šviesa.
5 Ir šviesa šviečia tamsoje; ir tamsa to nesuvokė.
6 Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas.
7 Tas pats atėjo liudyti, liudyti apie šviesą, kad visi žmonės per jį įtikėtų.
8 Jis nebuvo ta šviesa, bet buvo pasiųstas liudyti apie tą šviesą.
9 Tai buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį.
10 Jis buvo pasaulyje, pasaulis buvo jo sukurtas, ir pasaulis jo nepažino.
11 Jis atėjo pas savuosius, o savieji jo nepriėmė.
12 Bet visiems, kurie jį priėmė, Jis suteikė galią tapti Dievo vaikais, tiems, kurie tiki jo vardą.
13 kurie gimė ne iš kraujo, ne iš kūno, nei iš žmogaus valios, bet iš Dievo.
14 Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų (ir mes regėjome Jo šlovę, šlovę Tėvo viengimio), pilną malonės ir tiesos.
15 Jonas liudijo apie jį ir šaukė, sakydamas: “Tai buvo tas, apie kurį kalbėjau. Tas, kuris ateina paskui mane, yra pirmesnis už mane, nes jis buvo anksčiau už mane”.
16 Iš Jo pilnatvės mes gavome viską ir malonę už malonę.
17 Įstatymą davė Mozė, o malonę ir tiesą atėjo per Jėzų Kristų.
18 Niekas niekada nėra matęs Dievo. Viengimis Sūnus, esantis Tėvo prieglobstyje, jį paskelbė.
19 Tai yra Jono metraštis, kai žydai siuntė kunigus ir levitus iš Jeruzalės jo paklausti: “Kas tu esi?
20 Jis prisipažino ir neišsižadėjo. bet išpažinau, aš ne Kristus.
21 Jie paklausė: “Kas tada? Ar tu Elias? Ir jis sako: Aš nesu. Ar tu tas pranašas? Ir jis atsakė: Ne.
22 Tada jie paklausė: “Kas tu esi? kad galėtume atsakyti tiems, kurie mus siuntė. Ką tu sakai apie save?
23 Jis tarė: “Aš esu šaukiančiojo balsas dykumoje: Ištiesinkite Viešpaties kelią, kaip sakė pranašas Izaijas.
24 Ir tie, kurie buvo išsiųsti, buvo iš fariziejų.
25 Jie paklausė Jį: “Kodėl tu krikšti, jei nesi tas Kristus, ne Elijas, nei tas pranašas?
26 Jonas jiems atsakė: “Aš krikštiju vandeniu. Bet tarp jūsų yra vienas, kurio jūs nepažįstate.
27 Jis yra tas, kuris ateis paskui mane, pirmenybę teikdamas man, kurio bato skląsčio aš nevertas atrišti.
28 Tai buvo padaryta Betabaroje anapus Jordano, kur Jonas krikštijo.
29 Kitą dieną Jonas pamatė Jėzų ateinantį pas jį ir tarė: Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę.
30 Tai yra tas, apie kurį sakiau: 'Po manęs ateina vyras, kuris buvo pirmesnis už mane, nes jis buvo anksčiau už mane'.
31 Aš jo nepažinojau, bet kad jis būtų apreikštas Izraeliui, todėl atėjau krikštyti vandeniu.
32 Jonas liudijo, sakydamas: “Aš mačiau Dvasią, nusileidžiančią iš dangaus kaip balandį, ir ji apsigyveno ant jo”.
33 Ir aš jo nepažinojau, bet tas, kuris siuntė mane krikštyti vandeniu, man pasakė: 'Apie kurį pamatysi nusileidžiančią ir ant jo pasiliekančią Dvasią, tas yra tas, kuris krikštija Šventąja Dvasia.
34 Aš mačiau ir paliudijau, kad tai yra Dievo Sūnus.
35 Kitą dieną vėl atsistojo Jonas ir du jo mokiniai.
36 Pažvelgęs į Jėzų, kuris vaikščiojo, jis tarė: Štai Dievo Avinėlis!
37 Abu mokiniai išgirdo jį kalbant ir nusekė paskui Jėzų.
38 Tada Jėzus atsigręžė ir pamatė juos sekančius ir paklausė: “ Ko jūs ieškote? Jie tarė jam: “Rabi, (tai reiškia, Mokytojau), kur tu gyveni?
39 Jis jiems sako: “Ateikite ir pamatysite”. Jie atėjo, pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną pasiliko pas jį, nes buvo apie dešimtą valandą.
40 Vienas iš dviejų, kurie girdėjo Joną kalbant ir sekė jį, buvo Andriejus, Simono Petro brolis.
41 Jis pirmiausia suranda savo brolį Simoną ir jam sako: “Mes radome Mesiją, o tai reiškia Kristų”.
42 Ir atvedė jį pas Jėzų. Pamatęs jį, Jėzus tarė: “ Tu esi Simonas, Jonos sūnus, vadinsis Kefas, o tai reiškia – akmuo.
43 Kitą dieną Jėzus išėjo į Galilėją, rado Pilypą ir tarė: “ Sek paskui mane”.
44 Pilypas buvo iš Betsaidos, Andriejaus ir Petro miesto.
45 Pilypas sutiko Natanaelį ir jam sako: “Radome Tą, apie kurį Mozė įstatyme ir pranašai rašė, Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų”.
46 Natanaelis jam atsakė: “Ar gali iš Nazareto išeiti kas nors gero? Pilypas jam tarė: „Ateik ir pažiūrėk“.
47 Jėzus pamatė Natanaelį ateinantį pas jį ir tarė: “ Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!
48 Natanaelis jam tarė: “Iš kur mane pažįsti? Jėzus jam atsakė: “ Prieš Pilypui tavęs pasišaukus, kai buvai po figmedžiu, mačiau tave”.
49 Natanaelis jam tarė: “Rabi, tu Dievo Sūnus! tu esi Izraelio karalius.
50 Jėzus jam atsakė: “ Ar tiki, kad aš tau sakiau: 'Mačiau tave po figmedžiu? tu pamatysi didesnių dalykų už tai.
51 Jis jam tarė: “Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: po to jūs pamatysite atsivėrusį dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus”.

2 SKYRIUS

1 Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. ir Jėzaus motina buvo ten:
2 Ir Jėzus, ir jo mokiniai buvo pašaukti į vestuves.
3 Kai jie norėjo vyno, Jėzaus motina jam tarė: “Jie neturi vyno”.
4 Jėzus jai sako: “ Moterie, ką aš turiu su tavimi? mano valanda dar neatėjo.
5 Jo motina sako tarnams: “Ką jis jums sakys, darykite”.
6 Ten buvo pastatyti šeši akmeniniai vandens puodai pagal žydų apsivalymo būdą, kiekviename po du ar tris firkines.
7 Jėzus jiems tarė: Pripildykite vandens puodus vandens. Ir jie užpildė juos iki kraštų.

8 Jis tarė jiems: “ Ištraukite ir neškite šventės valdytojui”. Ir jie tai atlaikė.
9 Kai šventės valdytojas paragavo vandens, iš kurio virto vynu, ir nežinojo, iš kur jis yra, bet tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo, šventės valdytojas pašaukė jaunikį,
10 Ir tarė jam: “Kiekvienas pradžioje paduoda gero vyno. o kai žmonės gerai išgėrė, tada blogiau, bet gero vyno pasilaikei iki šiol.
11 Šitą stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje ir apreiškė savo šlovę. ir jo mokiniai juo tikėjo.
12 Po to jis, jo motina, broliai ir mokiniai nuėjo į Kafarnaumą. Jie ten išbuvo neilgai.
13 Artėjo žydų Pascha, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę,
14 Ir rado šventykloje sėdinčius jaučius, avis, balandžius ir pinigų keitėjus.
15 Padaręs rykštę iš mažų virvelių, jis išvijo juos visus iš šventyklos, avis ir jaučius. ir išpylė keitėjų pinigus ir nuvertė stalus;
16 Jis tarė balandžių pardavėjams: “ Imkite tai iš čia! nepaversk mano Tėvo namų prekybos namais.
17 Jo mokiniai prisiminė, kad parašyta: 'Uolumas dėl tavo namų suvalgė mane'.
18 Tada žydai atsakė: “Kokį ženklą tu mums rodai, matydamas, kad tu tai darai?
19 Jėzus jiems atsakė: “ Sugriaukite šią šventyklą, ir aš ją atstatysiu per tris dienas”.
20 Tada žydai klausė: “Keturiasdešimt šešerius metus ši šventykla buvo statoma, ir ar tu ją atstatysi per tris dienas?
21 Bet jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą.
22 Kai jis prisikėlė iš numirusių, jo mokiniai prisiminė, kad Jis jiems tai pasakė. ir jie patikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytu žodžiu.
23 Kai jis buvo Jeruzalėje per Paschos šventę, daugelis patikėjo jo vardu, matydami Jo daromus stebuklus.
24 Bet Jėzus jiems nepasidavė, nes pažinojo visus žmones,
25 Ir nereikėjo, kad kas nors liudytų apie žmogų, nes jis žinojo, kas yra žmoguje.

3 SKYRIUS

1 Buvo vienas iš fariziejų, vardu Nikodemas, žydų valdovas.
2 Naktį tas atėjo pas Jėzų ir tarė: „Rabi, mes žinome, kad tu esi mokytojas, kilęs iš Dievo.
3 Jėzus jam atsakė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei žmogus negims iš naujo, jis negalės pamatyti Dievo karalystės”.
4 Nikodemas jam tarė: “Kaip gali pasenęs žmogus gimti? Ar gali jis antrą kartą įeiti į motinos įsčias ir gimti?
5 Jėzus atsakė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei žmogus negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę”.
6 Kas gimė iš kūno, yra kūnas. o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia.
7 Nenustebk, kad tau pasakiau: 'Tu turi gimti iš naujo'.
8 Vėjas pučia, kur nori, ir tu girdi jo garsą, bet negali pasakyti, iš kur jis ateina ir kur nueina. Taip elgiasi kiekvienas, gimęs iš Dvasios.
9 Nikodemas atsakė: “Kaip tai gali būti?
10 Jėzus jam atsakė: “ Ar tu esi Izraelio šeimininkas ir to nežinai?
11 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme. ir jūs nepriimate mūsų liudijimo.
12 Jei aš jums sakiau žemiškus dalykus, o jūs netikite, kaip jūs patikėsite, jei aš jums pasakysiu apie dangiškus dalykus?
13 Ir niekas nėra pakilęs į dangų, tik tas, kuris nužengė iš dangaus, Žmogaus Sūnus, kuris yra danguje.
14 Ir kaip Mozė iškėlė gyvatę dykumoje, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus.
15 kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.
16 Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.
17 Nes Dievas nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulio pasmerktų. bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.
18 Kas Jį tiki, tas nėra pasmerktas, o kas netiki, jau yra pasmerktas, nes netiki viengimio Dievo Sūnaus vardo.
19 Ir toks yra pasmerkimas, kad šviesa atėjo į pasaulį, ir žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti.
20 Kiekvienas, kuris daro pikta, nekenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai nebūtų barti.
21 Kas vykdo tiesą, ateina į šviesą, kad būtų atskleisti jo darbai, atlikti Dieve.
22 Po to Jėzus ir jo mokiniai atėjo į Judėjos žemę. Ten jis pasiliko su jais ir pakrikštijo.
23 Ir Jonas krikštijo Enone netoli Salimo, nes ten buvo daug vandens. Jie atėję buvo pakrikštyti.
24 Mat Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą.
25 Tada tarp kai kurių Jono mokinių ir žydų kilo klausimas dėl apsivalymo.
26 Jie atėjo pas Joną ir jam tarė: “Rabi, tas, kuris buvo su tavimi anapus Jordano, apie kurį tu paliudijai, štai jis krikštija, ir visi ateina pas jį”.
27 Jonas atsakė: “Žmogus nieko negali priimti, jeigu jam neduota iš dangaus”.
28 Jūs patys liudijate mane, kad aš sakiau: 'Aš nesu Kristus, bet esu siųstas pirma Jo.
29 Kas turi nuotaką, tas yra jaunikis, o jaunikio draugas, kuris stovi ir jo klauso, labai džiaugiasi dėl jaunikio balso. Taigi mano džiaugsmas išsipildė.
30 Jis turi augti, o aš mažėti.
31 Kas ateina iš aukštybių, yra aukščiau už viską. Kas yra iš žemės, yra žemiškas ir kalba apie žemę, kas ateina iš dangaus, yra aukščiau už viską.
32 Ir ką jis matė ir girdėjo, tą liudija. ir niekas nepriima jo liudijimo.
33 Kas priėmė jo liudijimą, užantspaudavo, kad Dievas yra tikras.
34 Nes tas, kurį Dievas siuntė, kalba Dievo žodžius, nes Dievas jam neduoda Dvasios pagal saiką.
35 Tėvas myli Sūnų ir visa atidavė į Jo rankas.
36 Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, o kas netiki Sūnumi, gyvenimo nematys. bet ant jo pasilieka Dievo rūstybė.

4 SKYRIUS

1 Kai Viešpats sužinojo, kaip fariziejai išgirdo, kad Jėzus padarė ir pakrikštijo daugiau mokinių nei Jonas,
2 (Nors ne pats Jėzus krikštijo, o jo mokiniai,
3 Jis paliko Judėją ir vėl išvyko į Galilėją.
4 Ir jis turi eiti per Samariją.

5 Tada jis atvyko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli žemės sklypo, kurį Jokūbas davė savo sūnui Juozapui.
6 Ten buvo Jokūbo šulinys. Jėzus, pavargęs nuo kelionės, taip atsisėdo ant šulinio. Buvo apie šeštą valandą.
7 Ateina moteris iš Samarijos semtis vandens. Jėzus jai sako: “ Duok man atsigerti”.
8 (Jo mokiniai buvo išvykę į miestą nusipirkti mėsos.)
9 Samarietė jam tarė: “Kaip tu, būdamas žydas, prašai manęs, samarietės, atsigerti? nes žydai neturi reikalų su samariečiais.
10 Jėzus jai tarė: “ Jei žinotum Dievo dovaną ir kas tau sako: “Duok man atsigerti”. tu būtum jo paprašęs, o jis tau būtų davęs gyvojo vandens.
11 Moteris jam tarė: “Viešpatie, tu neturi iš ko semtis, o šulinys gilus. Iš kur tada turi tą gyvąjį vandenį?
12 Ar tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris davė mums šulinį ir pats iš jo gėrė, jo vaikai ir galvijai?
13 Jėzus jai tarė: “ Kiekvienas, kuris geria šio vandens, vėl ištrokš.
14 Bet kas geria vandens, kurį jam duosiu, niekada nebetrokš. bet vanduo, kurį jam duosiu, bus jame vandens šaltinis, trykštantis į amžinąjį gyvenimą.
15 Moteris jam tarė: “Viešpatie, duok man šio vandens, kad aš netrokščiau ir neičiau čia pasisemti”.
16 Jėzus jai sako: “ Eik, pakviesk savo vyrą ir ateik čia”.
17 Moteris atsakė: “Aš neturiu vyro”. Jėzus jai tarė: „ Gerai pasakei: aš neturiu vyro.
18 Tu turėjai penkis vyrus; o tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras.
19 Moteris jam tarė: “Viešpatie, aš suprantu, kad esi pranašas”.
20 Mūsų tėvai garbino šitame kalne. o jūs sakote, kad Jeruzalėje yra vieta, kur žmonės turi garbinti.
21 Jėzus jai sako: “ Moterie, patikėk manimi, ateina valanda, kai nei šiame kalne, nei Jeruzalėje negarbinsite Tėvo”.
22 Jūs garbinate, nežinote ką, mes žinome, ką garbiname, nes išgelbėjimas yra iš žydų.
23 Bet ateina valanda ir dabar yra, kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa, nes Tėvas ieško Jį garbinančių.
24 Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie Jį garbina, turi garbinti Jį dvasia ir tiesa.
25 Moteris jam tarė: “Aš žinau, kad ateina Mesijas, vadinamas Kristumi. Kai ateis, Jis mums viską pasakys”.
26 Jėzus jai sako: “Aš esu tas, kuris su tavimi kalbu”.
27 Tada atėjo Jo mokiniai ir stebėjosi, kad jis kalbėjosi su moterimi. Tačiau nė vienas vyras nepasakė: ko tu ieškai? arba: Kodėl tu su ja kalbiesi?
28 Moteris paliko savo vandens puodą, nuėjo į miestą ir tarė vyrams:
29 Ateik ir pamatyk žmogų, kuris man papasakojo visa, ką aš padariau: argi tai ne Kristus?
30 Tada jie išėjo iš miesto ir atėjo pas jį.
31 Tuo tarpu jo mokiniai meldėsi jam: “Mokytojau, valgyk”.
32 Bet jis jiems tarė: “ Turiu valgyti, ko jūs nežinote”.
33 Todėl mokiniai kalbėjosi vienas kitam: “Ar kas nors atnešė jam valgyti?
34 Jėzus jiems sako: “ Mano maistas yra vykdyti valią To, kuris mane siuntė, ir užbaigti jo darbą”.
35 Ar nesakyk: dar keturi mėnesiai, o tada ateis pjūtis? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus. nes jie jau balti iki derliaus nuėmimo.
36 O kas pjauna, gauna atlyginimą ir renka vaisių amžinajam gyvenimui, kad kartu džiaugtųsi ir sėja, ir pjovėjas.
37 Ir čia teisingas posakis: vienas sėja, kitas pjauna.
38 Aš siunčiau jus pjauti tai, dėl ko jūs nedirbote. Kiti dirbo, o jūs įtraukėte į jų darbus.
39 Daugelis to miesto samariečių įtikėjo juo dėl tos moters žodžio, kuri paliudijo: “Jis man papasakojo viską, ką aš padariau”.
40 Samariečiai, atėję pas jį, maldavo jį pasilikti su jais. Jis ten pasiliko dvi dienas.
41 Ir daug daugiau įtikėjo dėl jo paties žodžio.
42 Ir tarė moteriai: “Dabar mes tikime ne dėl tavo žodžių, nes mes patys jį girdėjome ir žinome, kad tai yra Kristus, pasaulio Gelbėtojas”.
43 Po dviejų dienų jis išvyko iš ten ir nuėjo į Galilėją.
44 Juk pats Jėzus paliudijo, kad pranašas neturi garbės savo šalyje.
45 Kai jis atvyko į Galilėją, galilėjiečiai jį priėmė, matydami viską, ką jis darė Jeruzalėje per šventę. Jie taip pat ėjo į šventę.
46 Jėzus vėl atėjo į Galilėjos Kaną, kur vandenį pavertė vynu. Ir buvo vienas didikas, kurio sūnus sirgo Kafarnaume.
47 Išgirdęs, kad Jėzus iš Judėjos atkeliavo į Galilėją, jis nuėjo pas jį ir maldavo, kad nueitų ir išgydytų jo sūnų, nes jis buvo mirties vietoje.
48 Tada Jėzus jam tarė: “ Jei nepamatysite ženklų ir stebuklų, nepatikėsite”.
49 Didikas jam tarė: “Viešpatie, ateik, kol mano vaikas nemirs”.
50 Jėzus jam tarė: “Eik! tavo sūnus gyvas. Vyras patikėjo žodžiu, kurį jam pasakė Jėzus, ir nuėjo savo keliu.
51 Jam besileidžiant žemyn, jį pasitiko tarnai ir pranešė: “Tavo sūnus gyvas”.
52 Tada jis paklausė jų valandą, kada pradėjo taisytis. Jie jam atsakė: “Vakar septintą valandą karščiavimas jį paliko”.
53 Tėvas sužinojo, kad tai buvo tą pačią valandą, kai Jėzus jam pasakė: “ Tavo sūnus gyvas”. Jis įtikėjo ir visi jo namai.
54 Tai vėlgi antrasis stebuklas, kurį padarė Jėzus, kai iš Judėjos išėjo į Galilėją.

5 SKYRIUS

1 Po to buvo žydų šventė. ir Jėzus pakilo į Jeruzalę.
2 Jeruzalėje prie avių turgaus yra baseinas, hebrajų kalba vadinamas Betesda, turintis penkias prieangas.
3 Juose gulėjo daugybė bejėgių žmonių, aklų, sustojusių, nudžiūvusių, laukiančių vandens pajudėjimo.
4 Mat angelas tam tikru metu nužengė į tvenkinį ir sudrebino vandenį. Kiekvienas, kuris po vandens tvenkimo įžengė pirmas, pasveiko nuo bet kokios ligos.
5 Ten buvo vienas vyras, kuris sirgo trisdešimt aštuonerius metus.
6 Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs, kad jis jau seniai tuo atveju, Jėzus paklausė: “ Ar būsi sveikas?
7 Bejėgis jam atsakė: “Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris įleistų mane į tvenkinį, kai vanduo sustingsta.

8 Jėzus jam tarė: “ Kelkis, imk savo lovą ir eik”.
9 Vyras iškart pasveiko, atsikėlė savo lovą ir vaikščiojo. Tą pačią dieną buvo šabatas.
10 Išgydytam žydai sakė: “Šabas yra. Tau neleistina nešti savo lovą”.
11 Jis jiems atsakė: “Kas mane išgydė, tas man pasakė: “Imk savo lovą ir eik”.
12 Tada jie paklausė: “Kas yra tas žmogus, kuris tau pasakė: “Imk savo lovą ir eik?”
13 Ir tas, kuris buvo išgydytas, nežinojo, kas tai buvo, nes Jėzus buvo pasitraukęs, nes toje vietoje buvo daugybė.
14 Paskui Jėzus surado jį šventykloje ir jam tarė: “ Štai tu išgydytas. Daugiau nenusidėk, kad tau nenutiktų kas blogiau”.
15 Vyras nuėjo ir pasakė žydams, kad Jėzus jį išgydė.
16 Todėl žydai persekiojo Jėzų ir siekė jį nužudyti, nes jis tai padarė šabo dieną.
17 Bet Jėzus jiems atsakė: “ Mano Tėvas dirba iki šiol, o aš dirbu”.
18 Todėl žydai dar labiau stengėsi jį nužudyti, nes jis ne tik sulaužė šabą, bet ir pasakė, kad Dievas yra jo Tėvas, prilygindamas save Dievui.
19 Tada Jėzus jiems atsakė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali padaryti iš savęs, tik tai, ką mato darant Tėvą.
20 Nes Tėvas myli Sūnų ir rodo jam visa, ką pats daro. Jis parodys jam didesnių darbų už šiuos, kad jūs stebėtumėte.
21 Nes kaip Tėvas prikelia numirusius ir atgaivina juos. taip ir Sūnus atgaivina, ką nori.
22 Nes Tėvas nieko neteisia, bet visą teismą pavedė Sūnui.
23 kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbtų Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, negerbia jį siuntusio Tėvo.
24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas klauso mano žodžio ir tiki Tą, kuris mane siuntė, turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į pasmerkimą. bet perkeliamas iš mirties į gyvenimą.
25 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda ir dabar yra, kai mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, o kas girdi, gyvens.
26 Nes kaip Tėvas turi gyvybę savyje; taip Jis davė Sūnui turėti gyvybę savyje.
27 Taip pat suteikė jam valdžią vykdyti teismą, nes Jis yra Žmogaus Sūnus.
28 Nesistebėkite tuo, nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs jo balsą,
29 Ir išeis; tie, kurie padarė gera, prisikėlimui; o tie, kurie darė pikta, prisikels pasmerkimui.
30 Aš pats nieko negaliu padaryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano sprendimas teisingas. Nes aš ieškau ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane siuntė.
31 Jei aš liudiju apie save, mano liudijimas nėra tikras.
32 Yra kitas, kuris liudija apie mane. ir aš žinau, kad liudijimas, kurį jis liudija apie mane, yra teisingas.
33 Jūs siuntėte pas Joną, ir jis paliudijo tiesą.
34 Bet aš nepriimu liudijimo iš žmonių, bet tai sakau, kad būtumėte išgelbėti.
35 Jis buvo degantis ir spindintis šviesa, ir jūs norėjote kurį laiką džiaugtis jo šviesa.
36 Bet aš turiu didesnį liudytoją nei Jonas: darbai, kuriuos man davė Tėvas, tie patys, kuriuos darau, liudija apie mane, kad mane siuntė Tėvas.
37 Ir pats Tėvas, kuris mane siuntė, paliudijo apie mane. Jūs niekada negirdėjote jo balso ir nematėte jo pavidalo.
38 Jo žodis nepasilieka jumyse. Ką Jis siuntė, tuo netikite.
39 Tyrinėkite Raštus; Jūs manote, kad juose turite amžinąjį gyvenimą, ir jie liudija apie mane.
40 Ir jūs neisite pas mane, kad turėtumėte gyvenimą.
41 Aš nepriimu garbės iš žmonių.
42 Bet aš pažįstu jus, kad neturite savyje Dievo meilės.
43 Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs manęs nepriimate. Jei kitas ateis savo vardu, jį priimsite.
44 Kaip jūs galite tikėti, kurie vienas iš kito priimate garbę ir neieškote garbės, kuri ateina tik iš Dievo?
45 Nemanykite, kad aš jus apkaltinsiu Tėvui: yra vienas, kuris jus kaltina, Mozė, kuriuo pasitikite.
46 Jei tikėtumėte Moze, būtumėte tikėję manimi, nes jis rašė apie mane.
47 Bet jei netikite jo raštais, kaip tikėsite mano žodžiais?

6 SKYRIUS

1 Po to Jėzus perėjo per Galilėjos ežerą, tai yra Tiberijaus jūra.
2 Jį sekė didžiulė minia, nes matė Jo stebuklus, kuriuos jis padarė su sergančiaisiais.
3 Jėzus pakilo į kalną ir ten atsisėdo su savo mokiniais.
4 Artėjo Pascha, žydų šventė.
5 Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs, kad prie jo ateina daug žmonių, paklausė Pilypo: „ Iš kur pirksime duonos, kad šie valgytų?
6 Tai jis pasakė norėdamas jį įrodyti, nes jis pats žinojo, ką darys.
7 Pilypas jam atsakė: “Dviejų šimtų centų duonos jiems neužtenka, kad kiekvienas iš jų paimtų šiek tiek”.
8 Vienas iš jo mokinių, Andriejus, Simono Petro brolis, jam sako:
9 Čia yra berniukas, turintis penkis miežių kepalus ir dvi mažas žuveles. Bet kas jos iš tiek daug?
10 Jėzus tarė: “Pasodinkite vyrus”. Dabar toje vietoje buvo daug žolės. Taigi vyrai susėdo, maždaug penki tūkstančiai.
11 Jėzus paėmė duoną. Padėkojęs, išdalijo mokiniams, o mokiniai atsisėdusiems. taip pat ir žuvų tiek, kiek jos norėtų.
12 Kai jie pasisotino, jis tarė savo mokiniams: „ Surinkite likusias skeveldras, kad niekas neprarastų“.
13 Todėl jie surinko juos ir pripildė dvylika pintinių penkių miežių kepalų gabalėliais, kurie liko tiems, kurie valgė.
14 Tie vyrai, pamatę Jėzaus padarytą stebuklą, tarė: “Tai iš tikrųjų pranašas, kuris ateis į pasaulį”.
15 Kai Jėzus suprato, kad jie ateis ir paims jį prievarta, kad padarytų jį karaliumi, jis vėl nukeliavo vienas į kalną.
16 Vakarui atėjus, jo mokiniai nusileido prie jūros,
17 Įlipęs į laivą, nuplaukė jūra link Kafarnaumo. Ir dabar buvo tamsu, ir Jėzus nebuvo atėjęs pas juos.
18 Ir jūra pakilo nuo didelio vėjo, kuris pūtė.
19 Irkluodami apie dvidešimt penkias ar trisdešimt vartų, jie pamatė Jėzų einantį jūra ir besiartinantį prie laivo ir išsigando.
20 Bet Jis jiems atsakė: “ Tai aš. nebijok.
21 Tada jie noriai priėmė jį į laivą, ir laivas tuojau pat buvo toje žemėje, į kurią jie plaukė.
22 Kitą dieną, kai žmonės, stovėję kitoje jūros pusėje, pamatė, kad ten nėra jokios kitos valties, išskyrus tą, į kurią buvo įlipę jo mokiniai, ir kad Jėzus įlipo ne su savo mokiniais į valtį, o mokiniai išvyko vieni;

23 (Tačiau VIEŠPAČIUI padėkojus, iš Tiberijaus atplaukė kitos valtys prie vietos, kur valgė duoną).
24 Žmonės, pamatę, kad ten nėra nei Jėzaus, nei jo mokinių, jie taip pat išplaukė į Kafarnaumą ir ieškojo Jėzaus.
25 Radę jį kitoje jūros pusėje, jie paklausė: “Rabi, kada čia atėjai?
26 Jėzus jiems atsakė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs manęs ieškote ne todėl, kad matėte stebuklus, bet todėl, kad valgėte duonos ir pasisotinote”.
27 Nedirbkite dėl pražūtingo maisto, bet dėl maisto, kuris išlieka amžinam gyvenimui, kurį Žmogaus Sūnus jums duos, nes jį Dievas Tėvas užantspaudavo.
28 Tada jie paklausė: “Ką mums daryti, kad dirbtume Dievo darbus?
29 Jėzus jiems atsakė: “ Tai yra Dievo darbas, kad tikėtumėte Tą, kurį Jis siuntė”.
30 Jie klausė: “Kokį ženklą parodei, kad pamatytume ir tavimi patikėtume? ka tu dirbi?
31 Mūsų tėvai valgė maną dykumoje. kaip parašyta: Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus.
32 Tada Jėzus jiems tarė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Mozė nedavė jums duonos iš dangaus. bet mano Tėvas duoda jums tikrosios duonos iš dangaus.
33 Nes Dievo duona yra tas, kuris nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę.
34 Tada jie jam tarė: “Viešpatie, duok mums visada šios duonos”.
35 Jėzus jiems tarė: “ Aš esu gyvenimo duona. Kas ateina pas mane, niekada nealks. o kas mane tiki, tas niekada netrokš.
36 Bet aš jums sakiau: ir jūs mane matėte, bet netikite.
37 Viskas, ką man duoda Tėvas, ateis pas mane. ir to, kuris ateina pas mane, aš neišvarysiu.
38 Nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė.
39 Ir tokia yra mane siuntusio Tėvo valia, kad iš visko, ką Jis man davė, nieko neprarasčiau, bet prikelčiau tai paskutinę dieną.
40 Tokia yra To, kuris mane siuntė, valia, kad kiekvienas, kuris mato Sūnų ir Jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą. Ir Aš jį prikelsiu paskutinę dieną.
41 Tada žydai murmėjo ant jo, nes jis pasakė: “Aš esu duona, nužengusi iš dangaus”.
42 Jie klausė: “Ar tai ne Jėzus, Juozapo sūnus, kurio tėvą ir motiną pažįstame? kaip tada jis sako: 'Aš nužengiau iš dangaus'?
43 Jėzus jiems atsakė: “ Nemurmėkite tarpusavyje!
44 Niekas negali ateiti pas mane, jei mane siuntęs Tėvas nepatraukia. Ir aš jį prikelsiu paskutinę dieną.
45 Pranašuose parašyta: 'Ir jie visi bus Dievo mokyti'. Taigi kiekvienas, kuris išgirdo ir sužinojo iš Tėvo, ateina pas mane.
46 Ne todėl, kad kas nors yra matęs Tėvą, tik tas, kuris yra iš Dievo, yra matęs Tėvą.
47 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, turi amžinąjį gyvenimą.
48 Aš esu ta gyvenimo duona.
49 Jūsų tėvai valgė maną dykumoje ir mirė.
50 Tai duona, nužengusi iš dangaus, kad žmogus valgytų ją ir nemirtų.
51 Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Jei kas valgys šios duonos, jis gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas, kurį duosiu už pasaulio gyvybę.
52 Todėl žydai ginčijosi tarpusavyje, sakydami: “Kaip šis gali duoti mums valgyti savo kūną?
53 Tada Jėzus jiems tarė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės”.
54 Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą. ir aš jį prikelsiu paskutinę dieną.
55 Nes mano kūnas yra tikras maistas ir mano kraujas yra tikras gėrimas.
56 Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame.
57 Kaip mane atsiuntė gyvasis Tėvas, ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane.
58 Tai duona, nužengusi iš dangaus. Ne taip, kaip jūsų tėvai valgė maną ir mirė. Kas valgo šią duoną, gyvens per amžius.
59 Tai jis pasakė sinagogoje, mokydamas Kafarnaume.
60 Daugelis Jo mokinių, tai išgirdę, sakė: “Tai sunkus žodis. kas gali tai girdėti?
61 Sužinojęs, kad jo mokiniai dėl to murmėjo, Jėzus jiems tarė: “ Ar tai jus įžeidžia?
62 O jei pamatysite Žmogaus Sūnų kylantį ten, kur buvo anksčiau?
63 Dvasia atgaivina; kūnas nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos jums sakau, yra dvasia ir gyvenimas.
64 Bet kai kurie iš jūsų netiki. Nes Jėzus nuo pat pradžių žinojo, kas netiki ir kas jį išduos.
65 Jis tarė: “ Todėl aš jums sakiau, kad niekas negali ateiti pas mane, jei to jam neduotų mano Tėvas”.
66 Nuo to laiko daugelis jo mokinių sugrįžo ir daugiau su juo nebevaikščiojo.
67 Tada Jėzus klausė dvylikos: “ Ar jūs taip pat išeisite?
68 Simonas Petras jam atsakė: “Viešpatie, pas ką eisime? tu turi amžinojo gyvenimo žodžius.
69 Mes tikime ir esame tikri, kad tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.
70 Jėzus jiems atsakė: “ Argi aš neišsirinkau jūsų dvylikos, o vienas iš jūsų yra velnias?
71 Jis kalbėjo apie Judą Iskarijotą, Simono sūnų, nes jis turėjo jį išduoti, būdamas vienas iš dvylikos.

7 SKYRIUS

1 Po to Jėzus vaikščiojo Galilėjoje, nes nenorėjo vaikščioti žydais, nes žydai siekė jį nužudyti.
2 Artėjo žydų palapinių šventė.
3 Tada jo broliai jam tarė: “Eik iš čia ir eik į Judėją, kad ir tavo mokiniai pamatytų tavo darbus”.
4 Nes nėra žmogaus, kuris ką nors darytų slaptai ir pats siektų būti žinomas. Jei tai darai, parodyk save pasauliui.
5 Nes ir jo broliai juo netikėjo.
6 Tada Jėzus jiems tarė: “ Mano laikas dar neatėjo, bet jūsų laikas jau paruoštas”.
7 Pasaulis negali tavęs nekęsti; bet manęs ji nekenčia, nes aš liudiju, kad jos darbai yra blogi.
8 Eikite į šią šventę. Aš dar neinu į šią šventę. nes mano laikas dar nesibaigė.
9 Taręs jiems šiuos žodžius, jis pasiliko Galilėjoje.

10 Kai jo broliai buvo užėję, jis irgi nuėjo į šventę ne atvirai, o tarsi slapta.
11 Tada žydai per šventę jo ieškojo ir klausė: “Kur jis yra?
12 Žmonės daug murmėjo dėl jo, nes vieni sakė: 'Jis geras žmogus', kiti sakė: 'Ne!' bet jis klaidina žmones.
13 Tačiau niekas atvirai apie jį nekalbėjo, bijodamas žydų.
14 Įpusėjus šventei Jėzus nuėjo į šventyklą ir mokė.
15 Žydai stebėjosi, sakydami: “Iš kur šitas žmogus žino raides, niekada nesimokant?
16 Jėzus jiems atsakė: “ Mano doktrina ne mano, bet to, kuris mane siuntė”.
17 Jei kas nori vykdyti jo valią, jis žinos apie mokslą, ar tai Dievo, ar aš kalbu apie save.
18 Kas kalba apie save, ieško savo šlovės, o kas ieško savo šlovės, kuris jį siuntė, tas yra tiesa, ir jame nėra neteisumo.
19 Argi ne Mozė jums davė įstatymo, bet niekas iš jūsų nesilaiko įstatymo? Kodėl tu ketini mane nužudyti?
20 Žmonės atsakė: “Tu turi velnią. Kas ruošiasi tave nužudyti?
21 Jėzus jiems atsakė: “ Aš padariau vieną darbą, ir jūs visi stebitės”.
22 Todėl Mozė jums davė apipjaustymą. (ne todėl, kad tai yra iš Mozės, bet iš tėvų) ir šabo dieną apipjaustykite žmogų.
23 Jei žmogus šabo dieną bus apipjaustytas, kad nebūtų pažeistas Mozės įstatymas. Ar pykstate ant manęs, kad per šabą padariau žmogų sveiką?
24 Neteisk pagal išvaizdą, bet teisk teisingą sprendimą.
25 Kai kurie iš Jeruzalės klausė: “Argi ne tai, kurį jie nori nužudyti?
26 Bet štai jis kalba drąsiai, o jie jam nieko nesako. Ar tikrai valdovai žino, kad tai yra pats Kristus?
27 Tačiau mes žinome, iš kur jis yra, bet kai Kristus ateina, niekas nežino, iš kur jis yra.
28 Tada Jėzus šaukė šventykloje, mokydamas: “ Jūs ir pažįstate mane, ir žinote, iš kur aš esu”.
29 Bet aš jį pažįstu, nes esu iš jo, ir jis mane siuntė.
30 Tada jie bandė jį suimti, bet niekas nepriėmė rankų, nes dar neatėjo jo valanda.
31 Daugelis žmonių įtikėjo Jį ir klausė: “Ar ateis Kristus, ar jis padarys daugiau stebuklų, nei šis padarė?”
32 Fariziejai išgirdo, kad žmonės murmėjo apie jį. o fariziejai ir aukštieji kunigai pasiuntė pareigūnus jo paimti.
33 Tada Jėzus jiems tarė: “ Dar valandėlę esu su jumis, tada eisiu pas mane siuntėjusį”.
34 Jūs manęs ieškosite ir nerasite. Kur aš esu, ten negalite ateiti.
35 Tada žydai kalbėjosi tarpusavyje: “Kur jis eis, kad jo nerastume? Ar jis eis pas išsklaidytus tarp pagonių ir mokys pagonis?
36 Kaip jis pasakė: 'Jūs manęs ieškosite, bet nerasite'. Kur aš esu, ten negalite ateiti?
37 Paskutinę dieną, didžiąją šventės dieną, Jėzus stovėjo ir šaukė: “ Jei kas trokšta, teateina pas mane ir geria”.
38 Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš jo pilvo tekės gyvojo vandens upės.
39 (Bet tai kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti tie, kurie Jį tiki, nes Šventoji Dvasia dar nebuvo duota, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.)
40 Daugelis žmonių, išgirdę šį žodį, sakė: “Tikrai tai pranašas”.
41 Kiti sakė: “Tai yra Kristus”. Tačiau kai kurie klausė: „Ar Kristus išeis iš Galilėjos?
42 Argi Raštas nesakė: 'Kristus ateina iš Dovydo palikuonių ir iš Betliejaus miesto, kur buvo Dovydas?
43 Dėl jo kilo susiskaldymas tarp žmonių.
44 Kai kurie iš jų norėjo jį paimti. bet niekas ant jo rankų nepadėjo.
45 Tada pareigūnai atėjo pas aukštuosius kunigus ir fariziejus. Jie jiems atsakė: “Kodėl jūs jo neatnešėte?
46 Pareigūnai atsakė: “Niekada žmogus nekalbėjo taip, kaip šis.
47 Tada fariziejai jiems atsakė: “Ar ir jūs esate apgauti?
48 Ar kas nors iš valdovų ar fariziejų juo tikėjo?
49 Bet ši tauta, kuri nežino įstatymo, yra prakeikta.
50 Nikodemas jiems sako: „Tas, kuris naktį atėjo pas Jėzų, būdamas vienas iš jų,
51 Ar mūsų įstatymas teisia ką nors, kol neišklauso ir nežino, ką jis daro?
52 Jie atsakė: “Ar ir tu iš Galilėjos? Ieškokite ir ieškokite, nes iš Galilėjos neatsiranda nė vieno pranašo.
53 Kiekvienas nuėjo į savo namus.

8 SKYRIUS

1 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną.
2 Anksti rytą jis vėl atėjo į šventyklą, ir visi žmonės atėjo pas jį. Jis atsisėdo ir mokė juos.
3 Rašto žinovai ir fariziejai atvedė pas jį moterį, suimtą svetimaujant. ir kai jie pastatė ją į vidurį,
4 Jie jam sako: “Mokytojau, ši moteris buvo sugauta svetimaujant.
5 Mozė įstatyme mums įsakė tokius užmėtyti akmenimis, bet ką tu sakai?
6 Tai jie pasakė, gundydami jį, kad galėtų jį apkaltinti. Bet Jėzus pasilenkė ir pirštu rašė ant žemės, tarsi jų negirdėtų.
7 Kai jie jo klausinėjo, jis pakilo ir tarė: “ Kas tarp jūsų be nuodėmės, tegul pirmas meta į ją akmenį”.
8 Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.
9 Tie, kurie tai išgirdo, būdami įsitikinę savo sąžinės, išėjo po vieną, pradedant vyresniuoju, iki paskutinio. Jėzus liko vienas, o moteris stovėjo viduryje.
10 Pasikėlęs Jėzus, nematęs nieko, išskyrus moterį, tarė jai: “ Moterie, kur tie tavo kaltintojai? Argi niekas tavęs nepasmerkė?
11 Ji tarė: Nieko, Viešpatie. Jėzus jai tarė: “ Aš tavęs nesmerkiu. Eik ir daugiau nenusidėk”.
12 Tada Jėzus vėl jiems kalbėjo: “ Aš esu pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą”.
13 Tada fariziejai jam tarė: “Tu liudiji apie save. tavo įrašas netikras.
14 Jėzus jiems atsakė: “ Nors aš liudiju apie save, mano liudijimas yra tikras, nes aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu. bet jūs negalite pasakyti, iš kur aš ateinu ir kur einu.
15 Jūs teisiate pagal kūną; Neteisiu nė vieno žmogaus.
16 Ir jei aš teisiu, mano sprendimas teisingas, nes aš ne vienas, bet aš ir mane siuntęs Tėvas.
17 Tavo įstatyme taip pat parašyta, kad dviejų žmonių liudijimas yra tikras.
18 Aš liudiju apie save, o mane siuntęs Tėvas liudija apie mane.

19 Tada jie paklausė: “Kur yra tavo Tėvas? Jėzus atsakė: „ Jūs nepažįstate nei manęs, nei mano Tėvo. Jei būtumėte pažinę mane, pažintumėte ir mano Tėvą“.
20 Šiuos žodžius Jėzus kalbėjo iždinėje, mokydamas šventykloje. nes jo valanda dar neatėjo.
21 Tada Jėzus jiems vėl tarė: “ Aš einu, jūs manęs ieškosite ir mirsite savo nuodėmėse. Kur aš einu, jūs negalite ateiti”.
22 Tada žydai klausė: “Ar jis nusižudys? nes jis sako: 'Kur aš einu, jūs negalite ateiti'.
23 Jis jiems tarė: “ Jūs esate iš apačios. Aš esu iš aukštybių. Jūs esate iš šio pasaulio. Aš nesu iš šio pasaulio.
24 Todėl sakiau jums, kad mirsite savo nuodėmėse. Jei netikėsite, kad Aš esu, mirsite savo nuodėmėse.
25 Tada jie paklausė: “Kas tu esi? Jėzus jiems tarė: “ Tą patį, ką sakiau jums nuo pat pradžių”.
26 Turiu daug ką apie jus pasakyti ir teisti, bet Tas, kuris mane siuntė, yra tikras. ir aš kalbu pasauliui tai, ką apie jį girdėjau.
27 Jie nesuprato, kad Jis kalbėjo jiems apie Tėvą.
28 Jėzus jiems tarė: “ Kai pakelsite Žmogaus Sūnų, suprasite, kad Aš esu ir kad nieko iš savęs nedarau. bet kaip mane mokė mano Tėvas, aš tai kalbu.
29 Ir Tas, kuris mane siuntė, yra su manimi. Tėvas nepaliko manęs vieno. nes aš visada darau tai, kas jam patinka.
30 Kai jis kalbėjo šiuos žodžius, daugelis juo tikėjo.
31 Tada Jėzus tarė žydams, kurie Jį tikėjo: “ Jei laikysitės mano žodžio, tai jūs tikrai esate mano mokiniai.
32 Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus.
33 Jie jam atsakė: “Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada nebuvome niekam vergauti. Kaip tu sakai: 'Jūs būsite laisvi?
34 Jėzus jiems atsakė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kuris daro nuodėmę, yra nuodėmės tarnas”.
35 Tarnas nepasilieka namuose amžinai, o Sūnus pasilieka amžinai.
36 Taigi, jei Sūnus jus išlaisvins, jūs tikrai būsite laisvi.
37 Aš žinau, kad jūs esate Abraomo palikuonys. bet jūs siekiate mane nužudyti, nes mano žodžiui nėra vietos jumyse.
38 Aš kalbu tai, ką mačiau pas savo Tėvą, o jūs darote tai, ką matėte pas savo tėvą.
39 Jie atsakė: “Abraomas yra mūsų tėvas”. Jėzus jiems sako: “ Jei būtumėte Abraomo vaikai, darytumėte Abraomo darbus”.
40 Bet dabar jūs siekiate nužudyti mane, žmogų, kuris jums pasakė tiesą, kurią girdėjau iš Dievo. Abraomas to nepadarė.
41 Jūs darote savo tėvo darbus. Tada jie jam tarė: “Mes negimę iš paleistuvystės. mes turime vieną Tėvą, Dievą.
42 Jėzus jiems tarė: “ Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, mylėtumėte mane, nes aš išėjau ir atėjau nuo Dievo. ir aš neatėjau iš savęs, bet jis mane siuntė.
43 Kodėl jūs nesuprantate mano kalbos? net todėl, kad negirdi mano žodžio.
44 Jūs esate iš savo tėvo velnio, ir vykdysite savo tėvo geismus. Jis nuo pat pradžių buvo žudikas ir nepasiliko tiesoje, nes jame nėra tiesos. Kalbėdamas melą, jis kalba apie savo, nes jis melagis ir jo tėvas.
45 Ir kadangi sakau jums tiesą, jūs manimi netikite.
46 Kuris iš jūsų įtikina mane nuodėme? O jei sakau tiesą, kodėl manimi netikite?
47 Kas yra iš Dievo, tas Dievo žodžių klauso, todėl jūs jų neklausote, nes nesate iš Dievo.
48 Tada žydai atsakė: “Argi mes nesame gerai, kad tu samarietis, o pas tave velnias?
49 Jėzus atsakė: “Aš neturiu velnio. bet aš gerbiu savo Tėvą, o jūs niekinate mane.
50 Aš neieškau savo šlovės, yra, kuris ieško ir teisia.
51 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kas laikysis mano žodžio, jis niekada nematys mirties.
52 Tada žydai jam tarė: “Dabar mes žinome, kad tu turi velnią”. Abraomas mirė ir pranašai; o tu sakai: 'Jei kas laikysis mano žodžio, jis niekada neragaus mirties.
53 Ar tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? o pranašai mirę. Kuo tu pats save padarei?
54 Jėzus atsakė: “ Jei aš gerbiu save, mano garbė yra niekis. Mano Tėvas mane gerbia. apie kurį jūs sakote, kad jis yra jūsų Dievas.
55 Tačiau jūs jo nepažinote. Bet aš jį pažįstu. Ir jei sakyčiau: 'Nepažįstu jo, būsiu melagis kaip tu. Bet aš jį pažįstu ir laikausi jo žodžių.
56 Jūsų tėvas Abraomas apsidžiaugė matydamas mano dieną, matydamas ją ir apsidžiaugė.
57 Tada žydai jam tarė: “Tu dar neturi penkiasdešimties metų ir ar matei Abraomą?
58 Jėzus jiems tarė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: prieš Abraomui gimstant, aš esu”.
59 Tada jie ėmė akmenis, kad mestų į jį, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos, eidamas pro juos ir taip praėjo pro šalį.

9 SKYRIUS

1 Praeidamas pro šalį Jėzus pamatė vyrą, kuris buvo aklas nuo pat gimimo.
2 Jo mokiniai klausė: “Mokytojau, kas nusidėjo, šis, ar jo tėvai, kad jis gimė aklas?
3 Jėzus atsakė: “ Nei šis, nei jo tėvai nenusidėjo, o kad jame apsireikštų Dievo darbai”.
4 Aš turiu dirbti darbus To, kuris mane siuntė, kol yra diena; ateina naktis, kai niekas negali dirbti.
5 Kol esu pasaulyje, aš esu pasaulio šviesa.
6 Tai pasakęs, jis spjovė ant žemės, padarė molio iš iešmo ir patepė moliu aklo akis,
7 ir tarė jam: “ Eik, nusiprausk Siloamo tvenkinyje (tai yra išaiškinta, atsiųsta). Jis nuėjo, nusiprausė ir pamatė”.
8 Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matė jį esant aklą, klausė: “Argi tai ne tas, kuris sėdėjo ir elgetavo?
9 Vieni sakė: 'Tai jis, kiti sakė: 'Jis panašus į jį', o jis atsakė: 'Aš esu'.
10 Todėl jie klausė: “Kaip atsivėrė tavo akys?
11 Jis atsakė: “Žmogus, vadinamas Jėzumi, padarė molio, patepė man akis ir tarė: “Eik į Siloamo tvenkinį ir nusiprausk. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau”.
12 Tada jie paklausė: “Kur jis yra? Jis pasakė: aš nežinau.
13Jie atvedė pas fariziejus tą, kuris anksčiau buvo aklas.
14 Tai buvo šabo diena, kai Jėzus padarė molį ir atvėrė akis.
15 Tada fariziejai taip pat paklausė jo, kaip jis praregėjo. Jis tarė jiems: “Jis uždėjo molio man ant akių, aš nusiprausiau ir matau”.
16 Todėl kai kurie fariziejai sakė: “Šis žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko sabato”. Kiti sakė: „Kaip nusidėjėlis gali daryti tokius stebuklus? Ir tarp jų buvo susiskaldymas.

17 Jie vėl klausia neregio: “Ką sakai apie jį, kad jis atvėrė tavo akis? Jis pasakė: Jis yra pranašas.
18 Bet žydai netikėjo juo, kad jis buvo aklas ir praregėjo, kol nepasišaukė regėtojo tėvų.
19 Jie klausė jų: “Ar tai jūsų sūnus, kuris, jūsų manymu, gimė aklas? kaip tada jis dabar mato?
20 Jo tėvai jiems atsakė: “Mes žinome, kad tai mūsų sūnus ir kad jis gimė aklas.
21 Bet ką jis dabar mato, mes nežinome. Mes nežinome, kas atvėrė akis. paklausk jo: jis kalbės už save.
22 Tuos žodžius kalbėjo jo tėvai, nes bijojo žydų, nes žydai jau buvo sutarę, kad jei kas prisipažintų esąs Kristus, būtų pašalintas iš sinagogos.
23 Todėl jo tėvai sakė: “Jis pilnametis. paklausk jo.
24 Tada jie vėl pašaukė vyrą, kuris buvo aklas, ir jam tarė: “Šlovink Dievą! Mes žinome, kad šis žmogus nusidėjėlis”.
25 Jis atsakė: “Ar jis nusidėjėlis, ar ne, aš nežinau. Aš žinau vieną dalyką: kol buvau aklas, dabar matau”.
26 Tada jie vėl klausė: “Ką jis tau padarė? kaip jis atvėrė tavo akis?
27 Jis jiems atsakė: “Aš jums jau sakiau, bet jūs negirdėjote. Kodėl norite tai išgirsti dar kartą? Ar jūs taip pat būsite jo mokiniai?
28 Tada jie keikė jį ir sakė: “Tu esi jo mokinys! bet mes esame Mozės mokiniai.
29 Mes žinome, kad Dievas kalbėjo su Moze. Nežinome, iš kur jis kilęs.
30 Vyras jiems atsakė: “Kodėl čia nuostabu, kad jūs nežinote, iš kur jis, bet jis atvėrė man akis”.
31 Dabar mes žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjėlių, bet jei kas yra Dievo garbintojas ir vykdo jo valią, tas jį išklauso.
32 Nuo pat pasaulio pradžios nebuvo girdėti, kad kas nors būtų atvėręs akis gimusiam aklui.
33 Jei šis žmogus nebūtų iš Dievo, jis nieko negalėtų padaryti.
34 Jie atsakė: “Tu iš viso gimei nuodėmėse ir ar tu mus mokai? Ir jie jį išvarė.
35 Jėzus išgirdo, kad jie jį išvarė. ir suradęs jį paklausė: “ Ar tiki Dievo Sūnų?
36 Jis atsakė: “Kas jis, Viešpatie, kad aš juo tikėčiau?
37 Jėzus jam tarė: “ Tu matei jį ir kalbasi su tavimi”.
38 Jis tarė: “Viešpatie, aš tikiu”. Ir jis jį garbino.
39 Jėzus tarė: “ Teismui atėjau į šį pasaulį, kad neregintieji pamatytų. ir kad regintieji taptų akli.
40 Kai kurie su juo buvę fariziejai, išgirdę šiuos žodžius, paklausė: “Ar mes irgi akli?
41 Jėzus jiems tarė: “ Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės. Bet dabar jūs sakote: “Mes matome”. todėl jūsų nuodėmė išlieka.

10 SKYRIUS

1 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas įeina ne pro duris į avių gardą, o lipa kitu keliu, tas vagis ir plėšikas.
2 Bet kas įeina pro duris, yra avių ganytojas.
3 Jam atidaro sargas; ir avys girdi jo balsą. Jis pašaukia savo avis vardu ir jas išveda.
4 Išleisdamas savo avis, jis eina pirma jų, o avys seka paskui jį, nes pažįsta jo balsą.
5 Svetimo jie neseka, bet bėgs nuo jo, nes nepažįsta svetimų balso.
6 Šį palyginimą Jėzus kalbėjo jiems, bet jie nesuprato, ką Jis jiems kalbėjo.
7 Tada Jėzus vėl jiems tarė: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš esu avių durys”.
8 Visi, kas buvo prieš mane, yra vagys ir plėšikai, bet avys jų negirdėjo.
9 Aš esu durys. Jei kas įeis per mane, bus išgelbėtas, įeis ir išeis bei ras ganyklą.
10 Vagis ateina ne, bet vogti, žudyti ir naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą ir jo apsčiai turėtų.
11 Aš esu gerasis ganytojas, gerasis ganytojas atiduoda savo gyvybę už avis.
12 Bet samdinys, o ne piemuo, kuriam avys nepriklauso, pamato ateinantį vilką, palieka avis ir pabėga. Vilkas jas sugauna ir išsklaido.
13 Samdinys bėga, nes jis yra samdinys ir nesirūpina avimis.
14 Aš esu gerasis ganytojas, pažįstu savo avis ir mane pažįsta.
15 Kaip mane pažįsta Tėvas, taip ir aš pažįstu Tėvą ir guldau savo gyvybę už avis.
16 Turiu ir kitų avių, kurios nėra iš šios aidės. ir bus vienas avidas ir vienas ganytojas.
17 Todėl mano Tėvas myli mane, nes aš atiduodu savo gyvybę, kad vėl ją atimčiau.
18 Niekas neatima iš manęs, bet aš ją atiduodu pats. Aš turiu galią jį padėti ir turiu galią vėl paimti. Šį įsakymą gavau iš savo Tėvo.
19 Dėl šių žodžių vėl kilo susiskaldymas tarp žydų.
20 Daugelis iš jų sakė: “Jis turi demoną ir yra išprotėjęs. kodėl tu jį girdi?
21 Kiti sakė: “Tai ne velnio turinčiojo žodžiai”. Ar gali velnias atverti akis akliesiems?
22 Jeruzalėje buvo pašventinimo šventė, buvo žiema.
23 Jėzus vaikščiojo šventykloje Saliamono prieangyje.
24 Tada žydai apėjo jį ir klausė: “Kaip ilgai dar vers mus abejoti? Jei tu esi Kristus, pasakyk mums atvirai.
25 Jėzus jiems atsakė: “ Aš jums sakiau, o jūs netikėjote: darbai, kuriuos darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane”.
26 Bet jūs netikite, nes nesate iš mano avių, kaip aš jums sakiau.
27 Mano avys girdi mano balsą, aš jas pažįstu, ir jos seka mane.
28 Aš duodu jiems amžinąjį gyvenimą; ir jie niekada nepražus ir niekas jų neišplėš iš mano rankos.
29 Mano Tėvas, kuris juos man davė, yra didesnis už visus. ir niekas negali jų išplėšti iš mano Tėvo rankų.
30 Aš ir mano Tėvas esame viena.
31 Tada žydai vėl ėmė akmenis, kad jį užmėtytų akmenimis.
32 Jėzus jiems atsakė: “ Daug gerų darbų jums parodžiau iš savo Tėvo. už kurį iš tų darbų užmėtote mane akmenimis?
33 Žydai jam atsakė: “Už gerą darbą mes tavęs neužmėtome akmenimis. bet už šventvagystę; ir todėl, kad tu, būdamas vyras, pasidarai Dievu.
34 Jėzus jiems atsakė: “ Argi jūsų įstatyme neparašyta: Aš sakiau: 'Jūs esate dievai?
35 Jei jis vadintų juos dievais, kuriems atėjo Dievo žodis, ir Raštas negali būti sulaužytas.
36 Sakyk apie Tą, kurį Tėvas pašventino ir atsiuntė į pasaulį: 'Tu piktžodžiauji!' nes aš sakiau: Aš esu Dievo Sūnus?

37 Jei aš nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi.
38 Bet jei darau, nors netikite manimi, tikėkite darbais, kad žinotumėte ir patikėtumėte, jog Tėvas manyje ir aš jame.
39 Todėl jie vėl bandė jį suimti, bet jis pabėgo iš jų rankų,
40 Ir vėl iškeliavo už Jordano į vietą, kur Jonas iš pradžių krikštijo. ir ten jis apsistojo.
41 Daugelis kreipėsi į jį ir sakė: “Jonas nepadarė jokio stebuklo, bet visa, ką Jonas kalbėjo apie šį žmogų, buvo tiesa”.
42 Ten daugelis jį įtikėjo.

11 SKYRIUS

1 Betanijoje, Marijos ir jos sesers Mortos miestelyje, susirgo vienas vyras, vardu Lozorius.
2 (Tai buvo ta Marija, kuri patepė VIEŠPATĮ tepalu ir nušluostė jo kojas savo plaukais, o jos brolis Lozorius sirgo.)
3 Todėl jo seserys pasiuntė pas jį, sakydamos: “Viešpatie, štai, tas, kurį myli, serga”.
4 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: “ Ši liga ne mirtina, bet Dievo šlovei, kad per ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus”.
5 Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių.
6 Išgirdęs, kad serga, jis dar dvi dienas pasiliko toje pačioje vietoje, kur buvo.
7 Po to jis tarė savo mokiniams: “ Eikime vėl į Judėją”.
8 Jo mokiniai jam sako: “Mokytojau, vėlai žydai norėjo tave užmėtyti akmenimis. o tu vėl eini ten?
9 Jėzus atsakė: “ Ar paroje nėra dvylikos valandų? Jei kas vaikšto dieną, jis nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą.
10 Bet jei kas vaikšto naktį, jis suklumpa, nes jame nėra šviesos.
11 Tai jis pasakė, o po to jiems pasakė: “ Mūsų draugas Lozorius miega. bet aš einu, kad pažadinčiau jį iš miego.
12 Tada jo mokiniai tarė: “Viešpatie, jei jis užmigs, pasidarys gerai”.
13 Tačiau Jėzus kalbėjo apie savo mirtį, bet jie manė, kad jis kalbėjo apie poilsį miego metu.
14 Tada Jėzus jiems aiškiai pasakė: “ Lozorius mirė”.
15 Aš džiaugiuosi dėl jūsų, kad manęs ten nebuvo, kad jūs patikėtumėte. vis dėlto eikime pas jį.
16 Tada Tomas, vadinamas Didymu, tarė savo bendramoksliams: „Eikime ir mes, kad numirtume su juo“.
17 Atėjęs Jėzus pamatė, kad jau keturias dienas gulėjo kape.
18 Betanė buvo netoli Jeruzalės, maždaug už penkiolikos vartų.
19 Daugelis žydų atėjo pas Mortą ir Mariją paguosti dėl jų brolio.
20 Morta, išgirdusi, kad Jėzus ateina, nuėjo ir pasitiko, o Marija sėdėjo namuose.
21 Tada Morta tarė Jėzui: “Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs”.
22 Bet aš žinau, kad ir dabar, ko tik prašysi Dievo, Dievas tau duos.
23 Jėzus jai sako: “Tavo brolis prisikels”.
24 Morta jam tarė: “Aš žinau, kad jis prisikels per prisikėlimą paskutinę dieną”.
25 Jėzus jai tarė: “ Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas mane tiki, nors ir būtų miręs, gyvens.
26 Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, niekada nemirs. Ar tu tuo tiki?
27 Ji jam sako: „Taip, Viešpatie! Aš tikiu, kad tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į pasaulį“.
28 Tai pasakiusi, ji nuėjo ir slapta pasišaukė savo seserį Mariją, sakydama: “Atėjo Mokytojas ir kviečia tave”.
29 Tai išgirdusi, ji greitai atsikėlė ir priėjo prie jo.
30 Jėzus dar nebuvo įėjęs į miestą, bet buvo toje vietoje, kur Morta jį pasitiko.
31 Tada žydai, kurie buvo su ja namuose ir ją guodė, pamatę, kad Marija skubiai atsikėlė ir išėjo, nusekė paskui ją, sakydami: “Ji eina į kapą verkti”.
32 Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus, ir jį pamačiusi, parpuolė jam po kojų, sakydama: 'Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.
33 Jėzus, pamatęs ją verkiančią ir kartu su ja atėjusius žydus verkiančius, dvasioje aimanavo ir buvo sunerimęs,
34 ir paklausė: “ Kur jį padėjote? Jie tarė jam: Viešpatie, ateik ir pažiūrėk.
35 Jėzus verkė.
36 Tada žydai kalbėjo: “Štai kaip jis jį mylėjo!
37 Kai kurie iš jų sakė: “Ar šis žmogus, kuris atvėrė akliesiems akis, negalėjo padaryti, kad net šis žmogus nebūtų miręs?
38 Todėl Jėzus vėl dejuodamas savyje ateina į kapą. Tai buvo urvas, ant jo gulėjo akmuo.
39 Jėzus tarė: Nuimkite akmenį. Mirusiojo sesuo Morta jam tarė: “Viešpatie, jau dabar jis smirda, nes jis mirė keturias dienas”.
40 Jėzus jai tarė: “ Ar aš nesakiau tau, kad jei tikėtum, pamatytum Dievo šlovę?
41 Tada jie paėmė akmenį iš vietos, kur buvo paguldytas mirusysis. Jėzus pakėlė akis ir tarė: “ Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei”.
42 Ir aš žinojau, kad tu mane visada klausai, bet dėl žmonių, kurie stovi, tai pasakiau, kad jie patikėtų, jog tu mane siuntei.
43 Tai pasakęs, jis garsiu balsu sušuko: Lozorius, išeik!
44 Mirusysis išėjo, rankomis ir kojomis surištas antkapiais, o veidas buvo surištas servetėle. Jėzus jiems sako: Paleiskite jį ir paleiskite.
45 Tada daugelis žydų, atėjusių pas Mariją ir matę, ką Jėzus padarė, įtikėjo Jį.
46 Bet kai kurie iš jų nuėjo pas fariziejus ir papasakojo, ką Jėzus padarė.
47 Tada aukštieji kunigai ir fariziejai surinko tarybą ir klausė: “Ką mums daryti? nes šis žmogus daro daug stebuklų.
48 Jei paliksime jį ramybėje, visi juo patikės, ir romėnai ateis ir atims mūsų vietą ir tautą.
49 Vienas iš jų, vardu Kajafas, tų pačių metų vyriausiasis kunigas, tarė jiems: “Jūs nieko nežinote.
50 Taip pat nemanykite, kad mums naudinga, kad vienas žmogus mirtų už žmones ir kad visa tauta nepražūtų.
51 Jis kalbėjo ne apie save, bet, būdamas tų metų vyriausiuoju kunigu, pranašavo, kad Jėzus mirs už tą tautą.
52 Ir ne tik tai tautai, bet ir tam, kad jis suburtų į vieną Dievo vaikus, kurie buvo išblaškyti.
53 Nuo tos dienos jie kartu tarėsi jį nužudyti.
54 Todėl Jėzus daugiau atvirai nevaikščiojo tarp žydų. bet iš ten nuėjo į kraštą netoli dykumos, į miestą, vadinamą Efraimu, ir ten pasiliko su jo mokiniais.
55 Žydų Pascha buvo arti, ir daugelis prieš Velykas išvyko iš krašto į Jeruzalę apsivalyti.

56 Tada jie ieškojo Jėzaus ir, stovėdami šventykloje, kalbėjosi tarpusavyje: “Ką manote, kad jis neateis į šventę?
57 Ir aukštieji kunigai, ir fariziejai buvo davę įsakymą, jei kas žinotų, kur jis yra, jį parodytų, kad jį suimtų.

12 SKYRIUS

1 Tada Jėzus šešias dienas prieš Paschos atėjo į Betaniją, kur buvo miręs Lozorius, kurį prikėlė iš numirusių.
2 Ten jie paruošė jam vakarienę. ir Morta tarnavo, bet Lozorius buvo vienas iš tų, kurie sėdėjo su juo prie stalo.
3 Marija paėmė svarą labai brangaus spygliuočių tepalo, patepė Jėzaus kojas ir nušluostė jo kojas savo plaukais. Namai prisipildė tepalo kvapo.
4 Tada vienas iš jo mokinių, Simono sūnus Judas Iskarijotas, sako, kad jį išduos:
5 Kodėl šis tepalas nebuvo parduotas už tris šimtus pensų ir neparduotas vargšams?
6 Tai jis pasakė ne todėl, kad rūpinosi vargšais. bet kadangi jis buvo vagis, turėjo maišą ir atnešė, kas į jį buvo įdėta.
7 Tada Jėzus tarė: “ Palik ją ramybėje. Ji išsaugo tai iki mano palaidojimo dienos”.
8 Vargšų visada turite su savimi. bet mane jūs turite ne visada.
9 Todėl daugelis žydų žinojo, kad jis ten yra, ir atėjo ne vien dėl Jėzaus, bet ir norėdami pamatyti Lozorių, kurį jis prikėlė iš numirusių.
10 Tačiau aukštieji kunigai nusprendė nužudyti ir Lozorių.
11 Nes dėl jo daugelis žydų pasitraukė ir įtikėjo Jėzų.
12 Kitą dieną daug žmonių, atėjusių į šventę, išgirdę, kad Jėzus ateina į Jeruzalę,
13 Paėmė palmių šakas, išėjo jo pasitikti ir šaukė: Osana! Palaimintas Izraelio karalius, kuris ateina Viešpaties vardu.
14 Jėzus, radęs jauną asilą, atsisėdo ant jo. kaip parašyta,
15 Nebijok, Siono dukra! Štai ateina tavo karalius, sėdėdamas ant asilo asilaičio.
16 Jo mokiniai iš pradžių šito nesuprato, bet kai Jėzus buvo pašlovintas, tada jie prisiminė, kad apie jį tai buvo parašyta ir kad jie taip jam padarė.
17 Taigi žmonės, kurie buvo su juo, kai jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė jį iš numirusių, liudijo.
18 Dėl šios priežasties žmonės jį sutiko ir išgirdo, kad jis padarė šį stebuklą.
19 Fariziejai kalbėjosi tarpusavyje: “Ar suprantate, kaip nieko nenugalite? štai pasaulis nuėjo paskui jį.
20 Tarp jų buvo keletas graikų, kurie atėjo pagarbinti per šventę.
21 Tas pats atėjo pas Pilypą, kilusį iš Galilėjos Betsaidos, ir paprašė jo, sakydamas: “Viešpatie, mes pamatysime Jėzų”.
22 Ateina Pilypas ir praneša Andriui, o Andriejus ir Pilypas vėl praneša Jėzui.
23 Jėzus jiems atsakė: “ Atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus bus pašlovintas”.
24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečių grūdas nenukrenta į žemę ir nemiršta, jis pasilieka vienas, o jei miršta, jis duoda daug vaisių.
25 Kas myli savo gyvybę, tas ją praras; o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui.
26 Jei kas man tarnauja, tese seka manimi. Kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Jei kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas.
27 Dabar mano siela sunerimusi. ir ka as pasakysiu? Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos, bet dėl to aš atėjau į šią valandą.
28 Tėve, šlovink savo vardą. Tada pasigirdo balsas iš dangaus, sakydamas: „Aš tai pašlovinau ir dar šlovinsiu“.
29 Žmonės, kurie stovėjo ir išgirdo tai, sakė, kad griaustinis, kiti sakė: “Angelas jam kalbėjo”.
30 Jėzus atsakė: “ Šis balsas pasigirdo ne dėl manęs, bet dėl jūsų.
31 Dabar yra šio pasaulio teismas. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas.
32 Ir aš, jei būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs.
33 Tai jis pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi jis turės mirti.
34 Žmonės jam atsakė: “Mes girdėjome iš įstatymo, kad Kristus pasilieka per amžius. O kaip tu sakai: 'Žmogaus Sūnus turi būti pakeltas?' kas yra šis Žmogaus Sūnus?
35 Tada Jėzus jiems tarė: “ Dar valandėlė šviesa su jumis”. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad jūsų neaplenktų tamsa, nes tas, kuris vaikšto tamsoje, nežino, kur eina.
36 Kol turite šviesą, tikėkite šviesa, kad būtumėte šviesos vaikai. Tai kalbėjo Jėzus, pasitraukė ir nuo jų pasislėpė.
37 Bet nors jis prieš juos padarė tiek daug stebuklų, jie netikėjo juo.
38 Kad išsipildytų pranašo Izaijo žodis, kurį jis pasakė: Viešpatie, kas patikėjo mūsų pranešimu? ir kam buvo apreikšta Viešpaties ranka?
39 Todėl jie negalėjo patikėti, nes Izaijas vėl pasakė:
40 Jis apakino jų akis ir užkietino širdis. kad jie nematytų akimis ir nesuprastų širdimi, neatsiverstų ir Aš jų nepagydyčiau.
41 Tai kalbėjo Izaijas, matydamas savo šlovę ir kalbėdamas apie jį.
42 Tačiau daugelis aukštųjų valdovų jį tikėjo. bet dėl fariziejų jie jo neišpažino, kad nebūtų išvaryti iš sinagogos.
43 Nes jie mėgo žmonių šlovę labiau nei Dievo šlovę.
44 Jėzus šaukdamas tarė: “ Kas mane tiki, netiki mane, bet Tą, kuris mane siuntė”.
45 Kas mane mato, mato tą, kuris mane siuntė.
46 Aš atėjau šviesa į pasaulį, kad kiekvienas, kuris mane tiki, neliktų tamsoje.
47 Ir jei kas klauso mano žodžių ir netiki, aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet išgelbėti pasaulio.
48 Kas mane atmeta ir nepriima mano žodžių, turi jį teisti. Žodis, kurį pasakiau, teis jį paskutinę dieną.
49 Aš nekalbėjau apie save. Bet mane siuntęs Tėvas davė man įsakymą, ką man sakyti ir ką kalbėti.
50 Ir aš žinau, kad Jo įsakymas yra amžinasis gyvenimas. Taigi, ką kalbu, taip ir kalbu, kaip man pasakė Tėvas.

13 SKYRIUS

1 Prieš Paschos šventę, kai Jėzus žinojo, kad atėjo jo valanda, kada jis turi išeiti iš šio pasaulio pas Tėvą, mylėdamas savuosius, kurie buvo pasaulyje, mylėjo juos iki galo.
2 Vakarienei pasibaigus, velnias įdėjo į Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdį, kad jį išduotų.
3 Jėzus žinodamas, kad Tėvas viską atidavė į jo rankas, kad jis buvo kilęs iš Dievo ir nuėjo pas Dievą.

4 Jis atsikelia iš vakarienės ir nusimeta savo drabužius. paėmė rankšluostį ir apsijuosė.
5 Po to jis įpylė vandens į dubenį, ėmė plauti mokiniams kojas ir šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo susijuosęs.
6 Tada jis atėjo pas Simoną Petrą. Petras jam paklausė: Viešpatie, ar tu plauni man kojas?
7 Jėzus jam atsakė: “ Ką aš darau, tu dabar nežinai. bet vėliau sužinosi.
8 Petras jam tarė: “Niekada neplausi man kojų”. Jėzus jam atsakė: “ Jei aš tavęs nenuplausiu, tu neturėsi dalies su manimi”.
9 Simonas Petras jam tarė: “Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas bei galvą”.
10 Jėzus jam tarė: “ Kas yra nusiprausęs, tam nereikia tik nusiplauti kojas, bet jis yra švarus iki galo. Ir jūs esate švarūs, bet ne visi”.
11 Jis žinojo, kas jį išduos; Todėl jis tarė: “Ne visi esate švarūs”.
12 Nuplovęs jiems kojas, pasiėmęs drabužius ir vėl atsisėdęs, jis tarė: “ Ar žinote, ką aš jums padariau?
13 Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu. nes toks ir esu.
14 Jei aš, tavo Viešpats ir Mokytojas, nuploviau tau kojas, ir jūs turite nuplauti vienas kitam kojas.
15 Aš daviau jums pavyzdį, kad jūs darytumėte, kaip aš jums padariau.
16 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas nėra didesnis už savo valdovą. nei siųstasis didesnis už tą, kuris jį siuntė.
17 Jei tai žinote, būsite laimingi, jei tai darote.
18 Nekalbu apie jus visus. Žinau, ką išsirinkau, bet kad išsipildytų Raštas: Kas valgo duoną su manimi, pakėlė savo kulną prieš mane.
19 Dabar sakau jums, prieš tai įvykstant, kad, kai tai įvyks, patikėtumėte, jog Aš esu.
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima, ką siunčiu, tas priima mane. o kas mane priima, priima tą, kuris mane siuntė.
21 Tai pasakęs, Jėzus sunerimo dvasia ir paliudijo: “ Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad vienas iš jūsų mane išduos”.
22 Tada mokiniai žiūrėjo vienas į kitą, abejodami, apie ką jis kalba.
23 Vienas iš jo mokinių, kurį Jėzus mylėjo, atsirėmė į Jėzaus krūtinę.
24 Simonas Petras jam mostelėjo paklausti, kas yra tas, apie kurį jis kalbėjo.
25 Tada jis, gulėdamas ant Jėzaus krūtinės, klausia: “Viešpatie, kas tai?
26 Jėzus atsakė: “Tai yra, kam duosiu sopą, kai pamirkysiu”. Pamirkęs sriubą, atidavė ją Judui Iskarijotui, Simono sūnui.
27 Ir po šėtono į jį įėjo šėtonas. Tada Jėzus jam tarė: “Ką darai, daryk greičiau”.
28 Dabar nė vienas žmogus, sėdėjęs prie stalo, nežinojo, kokiu tikslu jis jam tai pasakė.
29 Kai kurie iš jų manė, kad Judas turėjo maišelį, kad Jėzus jam pasakė: “Pirkite, ko mums reikia šventei”. arba kad jis ką nors duotų vargšams.
30 Gavęs sodą, jis tuojau pat išėjo, ir buvo naktis.
31 Todėl, jam išeinant, Jėzus tarė: “ Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas jame”.
32 Jei Dievas bus pašlovintas jame, Dievas pašlovins jį ir pats savyje ir tuojau pašlovins jį.
33 Vaikeli, dar truputį aš su jumis. Jūs manęs ieškosite. Kaip sakiau žydams: 'Kur aš einu, jūs negalite ateiti. taigi dabar sakau tau.
34 Aš duodu jums naują įsakymą, kad mylėtumėte vieni kitus. Kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą.
35 Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus.
36 Simonas Petras jam tarė: “Viešpatie, kur eini? Jėzus jam atsakė: “ Kur aš einu, tu dabar negali man sekti. bet paskui tu eisi paskui mane.
37 Petras jam tarė: “Viešpatie, kodėl dabar negaliu sekti paskui tave? Dėl tavęs atiduosiu savo gyvybę.
38 Jėzus jam atsakė: “ Ar tu atleisi savo gyvybę dėl manęs? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: gaidys nepragys, kol tris kartus manęs neišsižadėsi.

14 SKYRIUS

1 Tebūna jūsų širdis sunerimęs: jūs tikėkite Dievą, tikėkite ir mane.
2 Mano Tėvo namuose yra daug dvarų. Jei taip nebūtų, būčiau jums pasakęs. Einu paruošti tau vietos.
3 Ir jei aš eisiu ir paruošiu jums vietą, sugrįšiu ir priimsiu jus pas save. kad ten, kur aš esu, būtumėte ir jūs.
4 Kur aš einu, jūs žinote ir žinote kelią.
5 Tomas jam tarė: “Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini. ir kaip mes galime žinoti kelią?
6 Jėzus jam sako: “ Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane”.
7 Jei būtumėte pažinę mane, pažintumėte ir mano Tėvą. Nuo šiol jį pažįstate ir matėte.
8 Pilypas jam sako: “Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir mums pakaks”.
9 Jėzus jam tarė: “Ar aš taip ilgai buvau su tavimi, bet tu manęs nepažinai, Pilypai? kas mane matė, matė Tėvą. Ir kaip tu sakai: 'Parodyk mums Tėvą'?
10 Ar netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Žodžius, kuriuos jums sakau, kalbu ne iš savęs, bet Tėvas, kuris gyvena manyje, daro darbus.
11 Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje, arba tikėkite manimi dėl darbų.
12 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, tas darys ir darbus, kuriuos darau. Jis darys didesnius darbus už šiuos. nes aš einu pas savo Tėvą.
13 Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje.
14 Jei ko nors prašysite mano vardu, aš tai padarysiu.
15 Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų.
16 Aš melsiuosi Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad jis liktų su jumis per amžius.
17 Tiesos Dvasia; kurio pasaulis negali priimti, nes jo nemato ir nepažįsta, bet jūs jį pažįstate. nes jis gyvena su jumis ir bus jumyse.
18 Aš nepaliksiu tavęs be paguodos, ateisiu pas tave.
19 Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. bet jūs mane matote. Kadangi aš gyvenu, gyvensite ir jūs.
20 Tą dieną jūs žinosite, kad Aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse.
21 Kas turi mano įsakymus ir jų laikosi, tas mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas. Aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu.

22 Judas jam sako: 'Ne Iskarijotas: 'Viešpatie, kaip tai gali būti, kad Tu apsireikši mums, o ne pasauliui?
23 Jėzus jam atsakė: “ Jei kas mane myli, laikysis mano žodžių. Mano Tėvas jį mylės, ir mes ateisime pas jį ir apsigyvensime pas jį”.
24 Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. Žodis, kurį girdite, yra ne mano, bet mane siuntusio Tėvo.
25 Tai aš jums kalbėjau, dar būdamas su jumis.
26 Bet Guodėtojas, kuri yra Šventoji Dvasia, kurią Tėvas atsiųs mano vardu, išmokys jus visko ir viską primins, ką aš jums sakiau.
27 Aš palieku jums ramybę, savo ramybę duodu jums. Ne taip, kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tebūna jūsų širdis sunerimęs ir nebijokite.
28 Jūs girdėjote, kaip aš jums sakiau: 'Išeinu ir grįšiu pas jus'. Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, nes sakiau: Aš einu pas Tėvą, nes mano Tėvas yra didesnis už mane.
29 Ir dabar aš jums sakiau prieš tai įvykstant, kad, kai tai įvyks, jūs patikėtumėte.
30 Toliau su jumis daug nekalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis ir nieko savyje neturi.
31 Bet kad pasaulis žinotų, jog aš myliu Tėvą. ir kaip Tėvas man įsakė, taip ir darau. Kelkis, eikime iš čia.

15 SKYRIUS

1 Aš esu tikras vynmedis, o mano Tėvas yra žemdirbys.
2 Kiekvieną šakelę manyje, kuri neduoda vaisių, Jis pašalina, o kiekvieną šakelę, kuri duoda vaisių, nuvalo, kad ji duotų daugiau vaisių.
3 Dabar jūs esate švarūs dėl žodžio, kurį jums pasakiau.
4 Pasilikite manyje, ir aš jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus iš savęs, nebent pasiliktų vynmedyje; daugiau nebegalite, jei nepasiliksite manyje.
5 Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių, nes be manęs jūs nieko negalite padaryti.
6 Jei kas nepasilieka manyje, jis bus išmestas kaip šakelė ir nudžiūvo. Žmonės surenka juos ir įmetė į ugnį, ir jie sudeginami.
7 Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, prašysite, ko norite, ir jums bus padaryta.
8 Štai mano Tėvas pašlovintas, kad duosite daug vaisių. taip ir jūs būsite mano mokiniai.
9 Kaip mane pamilo Tėvas, taip ir aš jus mylėjau. Likite mano meilėje.
10 Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje. kaip aš vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje.
11 Tai aš jums kalbėjau, kad mano džiaugsmas liktų jumyse ir jūsų džiaugsmas būtų pilnas.
12 Tai yra mano įsakymas: mylėkite vieni kitus, kaip aš jus mylėjau.
13 Niekas neturi didesnės meilės už tai, kad žmogus aukoja gyvybę už draugus.
14 Jūs esate mano draugai, jei darote, ką jums įsakau.
15 Nuo šiol nevadinu jūsų tarnais. Tarnas nežino, ką daro jo valdovas, bet aš jus vadinu draugais. nes visa, ką girdėjau apie savo Tėvą, aš jums paskelbiau.
16 Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad jūs eitumėte ir neštumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų. Kad ko tik prašysite Tėvo mano vardu, Jis jums duos. .
17 Tai aš jums įsakau, kad mylėtumėte vieni kitus.
18 Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad jis manęs nekentė anksčiau, nei jūsų.
19 Jei būtumėte iš pasaulio, pasaulis mylėtų savuosius, bet kadangi jūs nesate iš pasaulio, o Aš jus išsirinkau iš pasaulio, todėl pasaulis jūsų nekenčia.
20 Atsiminkite žodį, kurį jums sakiau: 'Tarnas ne didesnis už savo šeimininką'. Jei jie persekiojo mane, persekios ir jus; Jei jie laikysis mano žodžio, laikysis ir tavo žodžio.
21 Bet visa tai jie darys jums dėl mano vardo, nes jie nepažįsta To, kuris mane siuntė.
22 Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės, bet dabar jie neturi savo nuodėmės dangos.
23 Kas manęs nekenčia, nekenčia ir mano Tėvo.
24 Jei nebūčiau tarp jų daręs darbų, kurių nedarė niekas kitas, jie neturėtų nuodėmės, bet dabar jie matė ir nekentė manęs ir mano Tėvo.
25 Bet tai atsitinka, kad išsipildytų žodis, parašytas jų įstatyme: “Jie nekentė manęs be priežasties”.
26 Bet kai ateis Guodėjas, kurį aš jums atsiųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, kylanti iš Tėvo, jis paliudys apie mane.
27 Ir jūs taip pat liudysite, nes buvote su manimi nuo pradžios.

16 SKYRIUS

1 Tai aš jums kalbėjau, kad neįsižeistumėte.
2 Jie pašalins jus iš sinagogų. Taip, ateis laikas, kai kiekvienas, kuris jus nužudys, manys, kad jis tarnauja Dievui.
3 Ir tai jie darys jums, nes nepažino nei Tėvo, nei manęs.
4 Bet tai aš jums sakiau, kad, kai ateis laikas, jūs prisimintumėte, ką aš jums apie tai sakiau. Ir šito aš jums nesakiau pradžioje, nes buvau su jumis.
5 Bet dabar einu pas tą, kuris mane siuntė. ir nė vienas iš jūsų manęs neklausia: „Kur eini?
6 Bet kadangi aš jums tai sakiau, liūdesys apėmė jūsų širdį.
7 Vis dėlto sakau jums tiesą; Jums naudinga, kad aš eičiau, nes jei aš neišeisiu, Guodėjas neateis pas jus. bet jei išeisiu, atsiųsiu jį pas jus.
8 Atėjęs jis bars pasauliui už nuodėmę, teisumą ir teismą.
9 Dėl nuodėmės, nes jie netiki manimi.
10 Teisumu, nes aš einu pas savo Tėvą, o jūs manęs nebematote.
11 Teismui, nes šio pasaulio kunigaikštis yra teisiamas.
12 Dar daug ką turiu jums pasakyti, bet dabar negalite jų pakęsti.
13 Bet kai ateis Ji, Tiesos Dvasia, ji ves jus į visą tiesą, nes jis nekalbės apie save. Bet ką jis išgirs, tą jis kalbės ir parodys jums būsimus dalykus.
14 Jis šlovins mane, nes jis ims iš mano ir parodys jums.
15 Visa, ką turi Tėvas, yra mano. Todėl aš sakiau, kad jis ims iš mano ir jums parodys.
16 Valandėlė, ir manęs nebematysite, ir vėl valandėlė, ir pamatysite mane, nes aš einu pas Tėvą.
17 Kai kurie jo mokiniai kalbėjosi tarpusavyje: “Ką jis mums sako: 'Trumpa valandėlė, ir manęs nebematysi, ir vėl valandėlė, ir pamatysite mane. Tėvas?
18 Jie klausė: “Ką jis sako: 'Trumpai'? negalime pasakyti, ką jis sako.

19 Dabar Jėzus žinojo, kad jie nori jo paklausti, ir tarė jiems: “ Ar jūs pasidomėkite, ką sakiau: 'Trumpa valandėlė, ir manęs nebematysi' ?
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis; jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.
21 Moteris gimdymo metu liūdi, nes atėjo jos valanda. Bet vos pagimdžiusi kūdikį, ji nebeprisimena sielvarto, džiaugsmo, kad vyras gimė pasauliui.
22 Ir dabar jūs liūdite, bet aš vėl jus pamatysiu, ir jūsų širdis džiaugsis, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų neatims.
23 Tą dieną jūs manęs nieko neklausite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvo mano vardu, Jis jums duos.
24 Iki šiol nieko neprašėte mano vardu. Prašykite, ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.
25 Tai aš jums kalbėjau patarlėmis, bet ateis laikas, kai daugiau nekalbėsiu jums patarlėmis, bet aiškiai parodysiu jums apie Tėvą.
26 Tą dieną jūs prašysite mano vardu, o aš nesakau jums, kad melsiuos už jus Tėvą.
27 Juk pats Tėvas jus myli, nes jūs mylėjote mane ir įtikėjote, kad aš išėjau iš Dievo.
28 Aš išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą.
29 Jo mokiniai jam tarė: “Štai dabar tu kalbi atvirai ir nekalbi patarlių.
30 Dabar esame tikri, kad tu viską žinai ir nereikia, kad kas nors tavęs klaustų. Tuo mes tikime, kad tu išėjai iš Dievo.
31 Jėzus jiems atsakė: “ Ar dabar tikite?
32 Štai ateina valanda, taip, jau atėjo, kai būsite išsklaidyti, kiekvienas pas save, ir paliksite mane vieną, bet aš nesu vienas, nes Tėvas yra su manimi.
33 Tai aš jums kalbėjau, kad manyje turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūs turėsite suspaudimų, bet būkite drąsūs. Aš įveikiau pasaulį.

17 SKYRIUS

1 Šiuos žodžius kalbėjo Jėzus, pakėlė akis į dangų ir tarė: “ Tėve, atėjo valanda! šlovink savo Sūnų, kad ir tavo Sūnus šlovintų tave.
2 Kaip tu davei jam valdžią visam kūnui, kad jis duotų amžinąjį gyvenimą tiems, kuriuos tu jam davei.
3 O tai yra amžinasis gyvenimas, kad pažintų Tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo atsiųstąjį Jėzų Kristų.
4 Aš pašlovinau tave žemėje, užbaigiau darbą, kurį man pavedei atlikti.
5 O dabar, Tėve, pašlovink mane su savimi ta šlove, kurią turėjau su tavimi prieš pasaulio atsiradimą.
6 Aš apreiškiau tavo vardą žmonėms, kuriuos tu man davei iš pasaulio. Jie buvo tavo, ir tu davei jiems mane. ir jie laikėsi tavo žodžio.
7 Dabar jie žino, kad visa, ką man davei, yra iš tavęs.
8 Aš daviau jiems žodžius, kuriuos man davei. Jie juos priėmė ir tikrai žinojo, kad aš išėjau iš tavęs, ir jie patikėjo, kad tu mane siuntei.
9 Meldžiu už juos. Meldžiuosi ne už pasaulį, bet už tuos, kuriuos man davei. nes jie tavo.
10 Visa, kas mano, yra tavo, ir tavo yra mano. ir aš juose pašlovintas.
11 Ir dabar manęs nebėra pasaulyje, bet šitie yra pasaulyje, ir aš ateinu pas tave. Šventasis Tėve, išsaugok savo vardu tuos, kuriuos man davei, kad jie būtų viena, kaip ir mes.
12 Būdamas su jais pasaulyje, saugojau juos Tavo vardu. Tuos, kuriuos man davei, išlaikiau, ir niekas iš jų nepražuvo, tik pražūties sūnus. kad Raštas išsipildytų.
13 O dabar aš ateisiu pas tave; Ir tai aš kalbu pasaulyje, kad mano džiaugsmas būtų patenkintas savyje.
14 Aš daviau jiems tavo žodį. ir pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio.
15 Meldžiu ne, kad išimtum juos iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo blogio.
16 Jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio.
17 Pašventink juos savo tiesa. Tavo žodis yra tiesa.
18 Kaip tu siuntei mane į pasaulį, taip ir Aš juos siunčiau į pasaulį.
19 Dėl jų aš pašventinu save, kad ir jie būtų pašventinti tiesoje.
20 Aš meldžiu ne vien už juos, bet ir už tuos, kurie tiki mane jų žodžiu.
21 kad jie visi būtų viena; kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, kad jie būtų viena mumyse, kad pasaulis patikėtų, jog Tu mane siuntei.
22 Ir šlovę, kurią man davei, atidaviau jiems. kad jie būtų viena, kaip ir mes esame viena:
23 Aš juose ir tu manyje, kad jie būtų tobuli viename. ir kad pasaulis žinotų, kad tu mane siuntei ir pamilai juos, kaip pamilai mane.
24 Tėve, aš noriu, kad ir tie, kuriuos man davei, būtų su manimi ten, kur aš esu. kad jie pamatytų mano šlovę, kurią man davei, nes pamilai mane prieš pasaulio sutvėrimą.
25 Teisusis Tėve, pasaulis tavęs nepažino, bet aš pažįstu tave, o šie žino, kad tu mane siuntei.
26 Aš paskelbiau jiems tavo vardą ir skelbsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose ir aš juose.

18 SKYRIUS

1 Ištaręs šiuos žodžius, Jėzus su savo mokiniais išėjo per Cedrono upelį, kur buvo sodas, į kurį jis įėjo.
2 Jį išdavęs Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus dažnai ten apsilankydavo su savo mokiniais.
3 Judas, gavęs būrį vyrų ir tarnų iš aukštųjų kunigų ir fariziejų, atvyko su žibintais, fakelais ir ginklais.
4 Jėzus, žinodamas viską, kas jį ištiks, išėjo ir tarė jiems: “ Ko jūs ieškote?
5Jie jam atsakė: Jėzus iš Nazareto. Jėzus jiems sako: “Aš esu”. Kartu su jais stovėjo ir Judas, kuris jį išdavė.
6 Kai tik Jis jiems pasakė: „Aš esu“, jie atsitraukė ir parpuolė ant žemės.
7 Tada jis vėl jų paklausė: ko jūs ieškote? Jie atsakė: Jėzus iš Nazareto.
8 Jėzus atsakė: Aš jums sakiau, kad aš esu.
9 Kad išsipildytų jo žodžiai: ' Iš tų, kuriuos man davei, aš nieko nepraradau'.
10 Tada Simonas Petras, turintis kardą, jį ištraukė, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį. Tarno vardas buvo Malchas.
11 Tada Jėzus tarė Petrui: “ Kišk savo kardą į makštį. Ar negersiu taurės, kurią man davė mano Tėvas?
12 Tada būrys, vadas ir žydų karininkai paėmė Jėzų ir surišo,

13 ir pirmiausia nuvedė jį pas Aną. nes jis buvo Kajafo, kuris tais pačiais metais buvo vyriausiasis kunigas, uošvis.
14 Kajafas buvo tas, kuris patarė žydams, kad geriau už žmones mirti vienas žmogus.
15 Simonas Petras ir kitas mokinys sekė paskui Jėzų. Tas mokinys buvo pažįstamas vyriausiajam kunigui ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo rūmus.
16 Bet Petras stovėjo lauke prie durų. Tada išėjo ta kita mokinė, kurią pažinojo vyriausiasis kunigas, ir kalbėjo su ja, kuri saugojo duris, ir įvedė Petrą.
17 Tada mergina, kuri sergėjo duris, tarė Petrui: “Ar tu taip pat ne viena iš šio žmogaus mokinių? Jis sako: aš nesu.
18 Ten stovėjo tarnai ir pareigūnai, sukūrę ugnį iš anglių. Jie šildėsi. Petras stovėjo su jais ir šildė save.
19 Tada vyriausiasis kunigas paklausė Jėzaus apie jo mokinius ir jo doktriną.
20 Jėzus jam atsakė: “ Aš atvirai kalbėjau pasauliui. Aš visada mokiau sinagogoje ir šventykloje, kur žydai visada lankosi; ir slapčia nieko nesakiau.
21 Kodėl tu manęs klausi? Paklausk tų, kurie mane girdėjo, ką jiems sakiau. Štai jie žino, ką sakiau.
22 Jam tai pasakius, vienas iš šalia stovėjusių pareigūnų smogė Jėzui delnu, sakydamas: “Ar taip atsakai vyriausiajam kunigui?
23 Jėzus jam atsakė: “ Jei aš kalbėjau pikta, liudyk apie pikta. Bet jei gerai, tai kam mane mušate?
24 Anasas pasiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.
25 Simonas Petras atsistojo ir šildėsi. Jie klausė: “Ar tu taip pat ne vienas iš jo mokinių? Jis tai neigė ir pasakė: Aš nesu.
26 Vienas iš vyriausiojo kunigo tarnų, jo giminaitis, kuriam Petras nukirto ausį, klausia: “Ar nemačiau tavęs sode su juo?
27 Tada Petras vėl neigė, ir tuojau pragieda gaidys.
28 Tada jie nuvedė Jėzų iš Kajafo į teismo salę. ir jie patys nėjo į teismo salę, kad nesusiteptų. bet kad jie valgytų Paschą.
29 Tada Pilotas išėjo pas juos ir paklausė: “Kokį kaltinimą keliate šiam žmogui?
30 Jie atsakė: “Jei jis nebūtų piktadarys, nebūtume jo tau atidavę”.
31 Tada Pilotas jiems tarė: “Imkite jį ir teisti pagal savo įstatymą”. Tada žydai jam tarė: „Mums neleistina nė vieno žmogaus mirti“.
32 Kad išsipildytų Jėzaus žodis, kurį jis pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi jis turės mirti.
33 Tada Pilotas vėl įėjo į teismo salę, pasišaukė Jėzų ir paklausė: “Ar tu esi žydų karalius?
34 Jėzus jam atsakė: “ Ar tu tai sakai iš savęs, ar kiti tau apie mane sakė?
35 Pilotas atsakė: “Ar aš žydas? Tavo tauta ir aukštieji kunigai atidavė tave man. Ką tu padarei?
36 Jėzus atsakė: “ Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, tai mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet dabar mano karalystė ne iš čia”.
37 Pilotas jam tarė: “Tai tu esi karalius? Jėzus atsakė: “ Tu sakai, kad aš esu karalius”. Tam aš gimiau ir dėl to atėjau į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, girdi mano balsą.
38 Pilotas jam tarė: “Kas yra tiesa? Tai pasakęs, jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: “Aš nerandu jame jokios kaltės”.
39 Bet jūs turite paprotį, kad per Paschos šventę aš paleisiu jums vieną. Ar jūs išleisite jums žydų karalių?
40 Tada jie vėl šaukė: “Ne šitas, o Barabas”. Dabar Barabas buvo plėšikas.

19 SKYRIUS

1 Tada Pilotas paėmė Jėzų ir plakė.
2 Kareiviai uždėjo erškėčių vainiką ir uždėjo jam ant galvos, o apsivilko purpuriniu drabužiu,
3 Ir tarė: „Sveikas, žydų karaliau! ir jie mušė jį rankomis.
4 Tada Pilotas vėl išėjo ir jiems tarė: “Štai aš išvedu jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu jame jokios kaltės”.
5 Tada Jėzus išėjo, vilkėdamas erškėčių vainiku ir purpuriniu drabužiu. Pilotas jiems tarė: “Štai žmogus!
6 Jį pamatę aukštieji kunigai ir pareigūnai šaukė: “Nukryžiuok jį! Pilotas jiems sako: “Imkite jį ir nukryžiuok, nes aš nerandu jame kaltės”.
7 Žydai jam atsakė: “Mes turime įstatymą ir pagal mūsų įstatymą jis turi mirti, nes pasiskelbė Dievo Sūnumi”.
8 Pilotas, išgirdęs tą žodį, dar labiau išsigando.
9 Ir vėl nuėjo į teismo salę ir klausė Jėzų: „Iš kur tu? Bet Jėzus jam neatsakė.
10 Tada Pilotas jam tarė: “Ar tu nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu galią tave nukryžiuoti ir paleisti?
11 Jėzus atsakė: “ Tu neturėtum jokios valdžios prieš mane, jei tau ji nebūtų duota iš aukštybių. Todėl tas, kuris atidavė mane tau, turi didesnę nuodėmę”.
12 Nuo tada Pilotas bandė jį paleisti, bet žydai šaukė: “Jei paleisi šį vyrą, tu nesi ciesoriaus draugas.
13 Išgirdęs tą žodį, Pilotas išvedė Jėzų ir atsisėdo į teismo krėslą vietoje, kuri vadinama grindiniu, o hebrajiškai Gabata.
14 Buvo ruošiamasi Paschos šventei, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: “Štai jūsų karalius!
15 Bet jie šaukė: “Šalin jį, šalink jį, nukryžiuok jį”. Pilotas jiems sako: „Ar man nukryžiuoti jūsų karalių? Aukštieji kunigai atsakė: “Mes neturime karaliaus, tik Cezarį”.
16 Tada jis atidavė jį jiems nukryžiuoti. Jie paėmė Jėzų ir nusivedė.
17 Ir jis, nešdamas savo kryžių, išėjo į vietą, vadinamą kaukolės vieta, kuri hebrajiškai vadinama Golgota.
18 Kur jie nukryžiavo jį ir kitus du su juo, iš abiejų pusių, ir Jėzų viduryje.
19 Pilotas užrašė titulą ir uždėjo ant kryžiaus. Ir buvo parašyta: JĖZUS IŠ NAZARETO, ŽYDŲ KARALIUS.
20 Tada daugelis žydų skaitė šį pavadinimą, nes vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas, buvo netoli miesto; jis buvo parašytas hebrajų, graikų ir lotynų kalbomis.
21 Tada aukštieji žydų kunigai sakė Pilotui: “Nerašyk: “Žydų karalius”. bet kad jis pasakė: Aš esu žydų karalius.
22 Pilotas atsakė: “Ką parašiau, parašiau”.
23 Tada kareiviai, nukryžiavę Jėzų, paėmė jo drabužius ir padarė keturias dalis, kiekvienam kareiviui po dalį. ir jo paltas: dabar paltas buvo be siūlės, austas iš viršaus.
24 Jie kalbėjosi tarpusavyje: 'Neperplėškime, o meskime burtą, kieno tai bus, kad išsipildytų Raštas, kuriame sakoma: 'Jie pasidalijo mano drabužius, o už mano apdarą metė burtą'. Todėl kareiviai padarė šiuos dalykus.
25 Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina ir jo motinos sesuo Marija, Kleofo žmona, ir Marija Magdalietė.

26 Pamatęs savo motiną ir šalia stovintį mokinį, kurį mylėjo, Jėzus tarė savo motinai: “ Moterie, štai tavo sūnus!
27 Tada jis tarė mokiniui: “ Štai tavo motina! Ir nuo tos valandos tas mokinys pasiėmė ją į savo namus.
28 Po to Jėzus, žinodamas, kad viskas jau atlikta, kad išsipildytų Raštas, sako: “ Trokštu”.
29 Ten buvo pastatytas indas, pilnas acto. Jie pripylė acto į kempinę, uždėjo ant izopo ir prikišo jam prie burnos.
30 Gavęs acto, Jėzus tarė: “ Atlikta!” , nulenkęs galvą atidavė dvasią.
31 Todėl žydai, kadangi tai buvo pasiruošimas, kad šabo dieną kūnų neliktų ant kryžiaus, (nes ta sabato diena buvo aukšta diena), žydai maldavo Pilotą, kad jiems būtų sulaužytos kojos ir jie būtų sulaužyti. atimta.
32 Tada atėjo kareiviai ir sulaužė kojas pirmajam ir kitam, kuris buvo nukryžiuotas kartu su juo.
33 Bet priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jam kojų.
34 Bet vienas iš kareivių ietimi perdūrė jam šoną, ir tuoj pat ištekėjo kraujas ir vanduo.
35 Tas, kuris tai matė, paliudijo, ir jo liudijimas yra tikras. Jis žino, kad sako tiesą, kad jūs patikėtumėte.
36 Nes tai buvo padaryta, kad išsipildytų Raštas: „Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas“.
37 Ir vėl kitas Raštas sako: “Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė”.
38 Po to Juozapas iš Arimatėjos, būdamas Jėzaus mokinys, bet slapta, bijodamas žydų, maldavo Pilotą, kad šis atimtų Jėzaus kūną, ir Pilotas jam leido. Todėl jis atėjo ir paėmė Jėzaus kūną.
39 Atėjo ir Nikodemas, kuris pirmą kartą atėjo pas Jėzų naktį ir atnešė miros ir alavijų mišinio, sveriantį apie šimtą svarų.
40 Tada jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo jį į lininius drabužius su kvepalais, kaip žydai turi laidoti.
41 Toje vietoje, kur jis buvo nukryžiuotas, buvo sodas. o sode naujas kapas, kuriame žmogus dar nebuvo paguldytas.
42 Ten jie paguldė Jėzų dėl žydų pasiruošimo dienos. nes kapas buvo arti.

20 SKYRIUS

1 Pirmąją savaitės dieną Marija Magdalietė ateina anksti, kai dar buvo tamsu, prie kapo ir pamatė, kad akmuo buvo nuimtas nuo kapo.
2 Tada ji nubėga, ateina pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir jiems tarė: “Jie paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur Jį padėjo”.
3 Petras ir tas kitas mokinys išėjo ir priėjo prie kapo.
4 Jie abu bėgo kartu, o kitas mokinys aplenkė Petrą ir pirmas atėjo prie kapo.
5 Pasilenkęs ir pažvelgęs į vidų, pamatė gulinčius lininius drabužius. tačiau jis neįėjo.
6 Tada Simonas Petras atėjo paskui jį, įėjo į kapą ir pamatė gulinčius lininius drabužius.
7 Ir servetėlė, kuri buvo aplink galvą, ne gulėjo su lininiais drabužiais, o suvyniota į vieną vietą.
8 Tada įėjo ir tas kitas mokinys, kuris pirmas atėjo prie kapo, pamatė ir patikėjo.
9 Nes jie dar nežinojo Rašto, kad Jis turi prisikelti iš numirusių.
10 Tada mokiniai vėl išvyko į savo namus.
11 Marija stovėjo lauke prie kapo verkdama, o verkdama nusilenkė ir pažvelgė į kapą,
12 Ir pamatė du angelus baltais drabužiais sėdinčius, vieną prie galvos, o kitą prie kojų, ten, kur gulėjo Jėzaus kūnas.
13 Jie jai klausė: “Moterie, kodėl tu verki? Ji jiems sako: “Jie atėmė mano Viešpatį, ir aš nežinau, kur jį padėjo”.
14 Tai pasakiusi, ji atsigręžė ir pamatė stovintį Jėzų, bet nežinojo, kad tai Jėzus.
15 Jėzus jai tarė: “ Moterie, kodėl tu verki? ko tu ieškai? Ji, manydama, kad jis yra sodininkas, jam sako: 'Pone, jei išnešei jį iš čia, pasakyk man, kur jį padėjai, ir aš jį paimsiu'.
16 Jėzus jai tarė: Marija! Ji atsigręžė ir tarė jam: „Rabboni! o tai reiškia, Mokytojau.
17 Jėzus jai sako: “ Neliesk manęs! Nes aš dar nesu įžengęs pas savo Tėvą, bet eik pas mano brolius ir sakyk jiems: Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą. ir mano Dievui, ir tavo Dievui.
18 Marija Magdalietė atėjo ir papasakojo mokiniams, kad ji matė Viešpatį ir kad Jis jai tai pasakė.
19 Tą pačią dieną vakare, pirmą savaitės dieną, kai buvo uždarytos durys, kur mokiniai buvo susirinkę, bijodami žydų, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė jiems: „ Ramybė jums!
20 Tai pasakęs, jis parodė jiems savo rankas ir šoną. Tada mokiniai apsidžiaugė, pamatę Viešpatį.
21 Tada Jėzus vėl jiems tarė: “ Ramybė jums! Kaip mane siuntė mano Tėvas, taip ir Aš jus siunčiu”.
22 Tai pasakęs, jis įkvėpė juos ir tarė: „ Imkite Šventąją Dvasią!
23 Kam atleisite nuodėmes, jos bus atleistos. ir kurių nuodėmes sulaikysite, jos bus sulaikytos.
24 Bet Tomo, vieno iš dvylikos, vardu Didymu, Jėzui atėjus nebuvo su jais.
25 Kiti mokiniai jam atsakė: “Mes matėme Viešpatį”. Bet jis jiems tarė: „Jei nepamatysiu jo rankose vinių pėdsakų ir neįkišiu pirštu į vinių atspaudą ir neįkišiu rankos jam į šoną, nepatikėsiu.
26 Po aštuonių dienų Jo mokiniai ir Tomas su jais vėl buvo viduje. Tada Jėzus atėjo, durims uždarytas, atsistojo viduryje ir tarė: “ Ramybė jums”.
27 Tada jis tarė Tomui: “Ištiesk pirštą ir pažiūrėk į mano rankas. Ištiesk čia savo ranką ir įsmei ją man į šoną. Nebūk neištikimas, bet tikintis.
28 Tomas atsakė: “Mano Viešpatie ir mano Dievas”.
29 Jėzus jam tarė: “ Tomai, tu įtikėjai, nes mane matei. Palaiminti, kurie nemato, bet tiki”.
30 Ir daug kitų ženklų Jėzus padarė savo mokinių akivaizdoje, kurie nėra surašyti šioje knygoje:
31 Bet tai surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus. ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

21 SKYRIUS

1 Po to Jėzus vėl apsireiškė mokiniams prie Tiberijaus jūros. ir apie tai išmintingai parodė jis pats.
2 Kartu buvo Simonas Petras, Tomas, vadinamas Didymu, ir Natanaelis iš Kanos Galilėjoje, Zebediejaus sūnūs ir dar du jo mokiniai.

3 Simonas Petras jiems tarė: “Einu žvejoti”. Jie jam sako: 'Mes taip pat einame su tavimi'. Jie išėjo ir tuoj pat įlipo į laivą. ir tą naktį jie nieko nesugavo.
4 Rytui išaušus, Jėzus stovėjo ant kranto, bet mokiniai nežinojo, kad tai Jėzus.
5 Tada Jėzus jiems tarė: “ Vaikeliai, ar turite maisto? Jie jam atsakė: Ne.
6 Jis tarė jiems: “ Užmeskite tinklą į dešinę laivo pusę ir rasite”. Todėl jie metė, o dabar negalėjo patraukti jo dėl daugybės žuvų.
7 Todėl tas mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: “Tai Viešpats”. Simonas Petras, išgirdęs, kad tai Viešpats, apsijuosė savo žvejo chalatą (nes buvo nuogas) ir nukrito į jūrą.
8 Kiti mokiniai atplaukė nedideliu laivu. (nes jie buvo netoli nuo sausumos, o lyg du šimtai uolekčių), tempdami tinklą su žuvimis.
9 Kai tik atėjo į sausumą, jie pamatė ten žarijų ugnį, ant jos padėtą žuvį ir duoną.
10 Jėzus jiems sako: “ Atneškite žuvies, kurią dabar pagavote”.
11 Simonas Petras pakilo ir ištraukė tinklą į žemę, pilną didelių žuvų, šimto penkiasdešimt trijų. Jų buvo tiek daug, bet tinklas nebuvo nulaužtas.
12 Jėzus jiems sako: “Ateikite vakarieniauti”. Ir nė vienas iš mokinių nedrįso jo paklausti: kas tu esi? žinodami, kad tai Viešpats.
13 Tada Jėzus ateina, paima duonos, duoda ir žuvies.
14 Tai jau trečias kartas, kai Jėzus apsireiškė savo mokiniams po to, kai prisikėlė iš numirusių.
15 Jiems pietaujant, Jėzus tarė Simonui Petrui: Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane labiau už šiuos? Jis tarė jam: 'Taip, Viešpatie! tu žinai, kad aš tave myliu. Jis tarė jam: Ganyk mano ėriukus.
16 Jis antrą kartą jam tarė: Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane? Jis tarė jam: 'Taip, Viešpatie! tu žinai, kad aš tave myliu. Jis tarė jam: Ganyk mano avis.
17 Jis tarė jam trečią kartą: Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane? Petras nuliūdo, nes trečią kartą jam pasakė: „Ar myli mane? Jis jam tarė: “Viešpatie, tu viską žinai. tu žinai, kad aš tave myliu. Jėzus jam tarė: Ganyk mano avis.
18 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, tu apsijuosei ir vaikščiojai, kur nori, o kai pasensi, ištiesi rankas, o kitas tave sujuos ir neš ten, kur tu nori. nenorėčiau.
19 Tai jis kalbėjo, nurodydamas, kokia mirtimi jis šlovins Dievą. Tai pasakęs, jis tarė: “ Sek paskui mane”.
20 Petras, apsisukęs, pamatė, kad seka mokinys, kurį Jėzus mylėjo. kuris vakarienės metu atsirėmė į jo krūtinę ir tarė: 'Viešpatie, kas tave išduoda?'
21 Jį pamatęs Petras tarė Jėzui: “Viešpatie, o ką tas žmogus darys?
22 Jėzus jam tarė: “ Jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas tau? sek paskui mane.
23 Tada šis žodis pasklido tarp brolių, kad tas mokinys nemirtų. Tačiau Jėzus jam nesakė: “Jis nemirs”. Bet jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kol aš ateisiu, kas tau?
24 Tai yra mokinys, kuris tai liudija ir tai parašė. Mes žinome, kad jo liudijimas yra tikras.
25 Taip pat yra daug kitų dalykų, kuriuos padarė Jėzus. Jei jie būtų parašyti kiekvienas, manau, kad net pats pasaulis negalėtų sutalpinti knygų, kurias reikia parašyti. Amen.

Apaštalų Darbai

1 SKYRIUS

1 Teofiliau, aš sudariau ankstesnį traktatą apie viską, ką Jėzus pradėjo daryti ir mokyti,
2 Iki tos dienos, kurią buvo paimtas, po to per Šventąją Dvasią davė įsakymus apaštalams, kuriuos išsirinko:
3 Jam jis taip pat pasirodė gyvas po savo aistros daugybe neklystamų įrodymų, matydamas juos keturiasdešimt dienų ir kalbėdamas apie Dievo karalystę.
4 Ir, susirinkę su jais, įsakė jiems neiti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, kurį, pasak Jis, girdėjote apie mane.
5 Nes Jonas tikrai krikštijo vandeniu; bet po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia.
6 Susirinkę jie jo klausė: 'Viešpatie, ar tu šiuo metu sugrąžinsi Izraeliui karalystę?
7 Jis tarė jiems: “ Ne jūsų reikalas žinoti laikus ir laikus, kuriuos Tėvas paskyrė savo valdžiai”.
8 Bet jūs gausite galią, kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, ir būsite mano liudytojai ir Jeruzalėje, ir visoje Judėjoje, ir Samarijoje, ir iki pat žemės pakraščių.
9 Tai pasakęs, jiems matant, jis buvo pakeltas. ir debesis patraukė jį iš jų akių.
10 Kai jie tvirtai žiūrėjo į dangų, jam kylant aukštyn, prie jų stovėjo du vyrai baltais drabužiais.
11 Jis taip pat pasakė: “Galilėjos vyrai, kam stovite, žvelgdami į dangų? tas pats Jėzus, kuris buvo paimtas iš jūsų į dangų, ateis taip, kaip matėte jį įžengiant į dangų.
12 Tada jie grįžo į Jeruzalę nuo kalno, vadinamo Alyvuogių, kuris yra nuo Jeruzalės per sabatą.
13 Įėję jie nuėjo į viršutinį kambarį, kur apsigyveno ir Petras, ir Jokūbas, ir Jonas, ir Andriejus, ir Pilypas, ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Simonas zelotas, ir Jokūbo brolis Judas.
14 Jie visi vieningai meldėsi ir maldavo su moterimis, Marija, Jėzaus motina, ir su jo broliais.
15 Tomis dienomis Petras atsistojo tarp mokinių ir tarė: Vardų skaičius buvo apie šimtas dvidešimt.
16 Vyrai ir broliai, turėjo būti įvykdyta ši Rašto eilutė, kurią Šventoji Dvasia Dovydo lūpomis anksčiau kalbėjo apie Judą, kuris buvo vadovas tiems, kurie paėmė Jėzų.
17 Jis buvo priskirtas prie mūsų ir gavo dalį šios tarnybos.
18 Šis vyras nusipirko lauką už atlygį už kaltę. ir griūdamas stačia galva, jis plyšo viduryje, ir visi jo viduriai ištryško.
19 Ir tai buvo žinoma visiems Jeruzalės gyventojams. tiek, kiek tas laukas jų tinkama kalba vadinamas Aceldama, tai yra, kraujo lauku.
20 Psalmių knygoje parašyta: 'Tebūna jo buveinė dykyne ir niekas ten negyvena, o jo vyskupystę tegul paima kitas.
21 Todėl iš tų vyrų, kurie visą laiką buvo su mumis, kai Viešpats Jėzus ėjo ir išėjo tarp mūsų,
22 Nuo Jono krikšto iki tos pačios dienos, kai jis buvo paimtas iš mūsų, turi būti įšventintas kartu su mumis liudyti Jo prisikėlimą.
23 Jie paskyrė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, kuris buvo pavadintas Justu, ir Motiejų.
24 Jie meldėsi ir tarė: Tu, Viešpatie, pažįsti visų žmonių širdis, parodyk, ar iš šių dviejų išsirinkai?
25 Kad jis galėtų dalyvauti šioje tarnystėje ir apaštalystėje, nuo kurios Judas nusižengė, kad galėtų eiti į savo vietą.
26 Jie atidavė savo burtus. ir burtas krito Motijui; ir jis buvo priskaitytas prie vienuolikos apaštalų.

2 SKYRIUS

1 Atėjus Sekminių dienai, jie visi buvo vieningai vienoje vietoje.
2 Ir staiga iš dangaus pasigirdo triukšmas, tarsi pučiantis stiprus vėjas, ir jis užpildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo.
3 Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, ir jie atsisėdo ant kiekvieno iš jų.
4 Ir jie visi buvo pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia davė jiems kalbėti.
5 Jeruzalėje gyveno pamaldūs žydai iš visų tautų po dangumi.
6 Kai tai nuskambėjo, minia susirinko ir suglumo, nes kiekvienas girdėjo juos kalbant savo kalba.
7 Visi stebėjosi ir stebėjosi, sakydami vieni kitiems: “Argi visi šie kalbantys ne galilėjiečiai?
8 Ir kaip mes kiekvienas girdime savo kalba, kuria gimėme?
9 Partai, medai, elamitai ir Mesopotamijos, Judėjos, Kapadokijos, Ponto ir Azijos gyventojai,
10 Frygija ir Pamfilija, Egipte ir Libijos dalyse aplink Kirėnę, ir Romos ateiviai, žydai ir prozelitai,
11 Kretos ir arabų, girdime juos kalbant mūsų kalbomis apie nuostabius Dievo darbus.
12 Visi stebėjosi ir abejojo, klausinėdami vienas kitam: “Ką tai reiškia?
13 Kiti tyčiodamiesi sakė: “Šie vyrai pilni naujo vyno”.
14 Bet Petras, atsistojęs su vienuolika, pakėlė balsą ir jiems tarė: “Jūs, Judėjos vyrai ir visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma ir klausykite mano žodžių.
15 Nes jie nėra girti, kaip jūs manote, nes yra tik trečia valanda dienos.
16 Bet tai yra tai, ką pasakė pranašas Joelis.
17 Paskutinėmis dienomis,sako Dievas, Aš išliesiu savo Dvasią ant visų kūno. Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o senukai sapnuos sapnus. :
18 Tomis dienomis Aš išliesiu savo Dvasios ant savo tarnų ir tarnaičių. ir jie pranašaus:
19 Aš rodysiu stebuklus aukštai danguje ir ženklus apačioje. kraujas, ugnis ir dūmų garai:
20 Saulė pavirs tamsa, o mėnulis pavirs krauju, kol ateis ta didžioji ir įžymioji Viešpaties diena.
21 Ir bus taip, kad kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.
22 Izraelio vyrai, klausykite šių žodžių. Jėzus iš Nazareto, žmogus, kurį Dievas patvirtino tarp jūsų stebuklais, stebuklais ir ženklais, kuriuos Dievas padarė per jį tarp jūsų, kaip jūs ir patys žinote.
23 Jį, Dievo ryžtingo patarimo ir numatymo išgelbėtą, paėmėte, piktomis rankomis nukryžiavote ir nužudėte.
24 Jį Dievas prikėlė, išlaisvindamas mirties skausmus, nes nebuvo įmanoma jo sulaikyti.
25 Nes Dovydas apie jį kalba: Aš visada mačiau Viešpatį savo akivaizdoje, nes jis yra mano dešinėje, kad aš nesujudinčiau.
26 Todėl mano širdis džiaugėsi ir liežuvis džiaugėsi. be to, ir mano kūnas ilsėsis su viltimi.

27 Nes tu nepaliksi mano sielos pragare ir neleisi savo Šventajam matyti sugedimo.
28 Tu man suteikei gyvenimo kelius. tu padarysi mane pilną džiaugsmo savo veidu.
29 Vyrai ir broliai, leiskite man laisvai kalbėti apie patriarchą Dovydą, kad jis yra miręs ir palaidotas, o jo kapas yra pas mus iki šios dienos.
30 Todėl, būdamas pranašu ir žinodamas, kad Dievas jam prisiekė, kad iš jo strėnų vaisiaus pagal kūną, jis prikels Kristų sėdėti savo soste.
31 Tai matydamas anksčiau, jis kalbėjo apie Kristaus prisikėlimą, kad jo siela nebuvo palikta pragare ir jo kūnas nematė sugedimo.
32 Šį Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame to liudytojai.
33 Todėl būdamas išaukštintas Dievo dešinėje ir gavęs iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą, Jis išliejo tai, ką dabar matote ir girdite.
34 Nes Dovydas nėra pakilęs į dangų, bet pats sako: 'Viešpats pasakė mano Viešpačiui: 'Sėskis mano dešinėje'
35 Kol nepadėsiu tavo priešų pakojis tavo kojoms.
36 Todėl tegul visi Izraelio namai tikrai žino, kad Dievas tą Jėzų, kurį jūs nukryžiavote, padarė Viešpačiu ir Kristumi.
37 Tai išgirdę, jie sudrebėjo į širdį ir tarė Petrui ir kitiems apaštalams: “Vyrai ir broliai, ką mums daryti?
38 Tada Petras jiems tarė: “Atgailaukite ir kiekvienas pasikrikštykite Jėzaus Kristaus vardu, kad būtų atleistos nuodėmės, ir gausite Šventosios Dvasios dovaną”.
39 Nes pažadas skirtas jums, jūsų vaikams ir visiems toli esantiems, kuriuos pašauks Viešpats, mūsų Dievas.
40 Ir daug kitų žodžių jis liudijo ir ragino, sakydamas: 'Gelbėkite save nuo šios nelaimingos kartos'.
41 Tada tie, kurie su džiaugsmu priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti, ir tą pačią dieną prie jų prisidėjo apie trys tūkstančiai sielų.
42 Ir jie tvirtai laikėsi apaštalų mokymo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldos.
43 Kiekvieną sielą apėmė baimė. Apaštalai padarė daug stebuklų ir ženklų.
44 Visi tikintieji buvo kartu ir turėjo viską bendra.
45 Ir pardavė savo turtą bei turtus ir išdalijo visiems, kiek kiekvienam reikėjo.
46 Ir jie, kasdien vieningai eidami šventykloje ir laužydami duoną iš namų į namus, valgė savo mėsą su džiaugsmu ir nuoširdžia širdimi,
47 šlovinkite Dievą ir malonę su visais žmonėmis. Ir Viešpats kasdien įtraukdavo į bažnyčią tuos, kurie turėjo būti išgelbėti.

3 SKYRIUS

1 Petras ir Jonas kartu nuėjo į šventyklą maldos valandą, devintą valandą.
2 Buvo nešamas vienas luošas nuo savo motinos įsčių, kurį jie kasdien guldydavo prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiuoju, prašyti išmaldos iš įėjusiųjų į šventyklą.
3 Kas, pamatęs Petrą ir Joną, ruošiasi eiti į šventyklą, paprašė išmaldos.
4 Petras, pažvelgęs į jį kartu su Jonu, tarė: “Pažvelk į mus”.
5 Jis pažvelgė į juos, tikėdamasis ką nors iš jų gauti.
6 Petras tarė: “Neturiu sidabro ir aukso. Bet tuos, kuriuos turiu, aš tau duodu: Jėzaus Kristaus iš Nazareto vardu kelkis ir eik.
7 Jis paėmė jį už dešinės rankos ir pakėlė, ir tuojau jo pėdos bei kulkšnių kaulai sustiprėjo.
8 Jis pašokęs atsistojo, ėjo ir įėjo su jais į šventyklą, vaikščiodamas, šokinėdamas ir šlovindamas Dievą.
9 Ir visi žmonės pamatė jį vaikščiojantį ir šlovinantį Dievą.
10 Jie žinojo, kad tai Jis, kuris sėdi išmaldos prašyti prie Gražiųjų šventyklos vartų, ir buvo pilni nuostabos ir nuostabos dėl to, kas jam atsitiko.
11 Kai išgydytas luošas laikė Petrą ir Joną, visi žmonės labai nustebę nubėgo pas juos į prieangį, vadinamą Saliamono.
12 Tai pamatęs, Petras tarė žmonėms: “Izraelitai, kodėl jūs tuo stebitės? arba kodėl taip nuoširdžiai žiūrite į mus, tarsi savo jėgomis ar šventumu būtume privertę šį žmogų vaikščioti?
13 Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, mūsų tėvų Dievas, pašlovino savo Sūnų Jėzų. kurį atidavėte ir išsižadėjote Piloto akivaizdoje, kai jis buvo pasiryžęs jį paleisti.
14 Bet jūs išsižadėjote Šventojo ir Teisiojo ir norėjote, kad jums būtų suteiktas žmogžudys.
15 ir nužudė gyvybės kunigaikštį, kurį Dievas prikėlė iš numirusių. kurio liudininkai esame.
16 Jo vardas per tikėjimą jo vardu sustiprino šį vyrą, kurį matote ir pažįstate. Taip, jo tikėjimas suteikė jam tobulą tvirtumą jūsų visų akivaizdoje.
17 Ir dabar, broliai, aš supratau, kad tai padarėte dėl nežinojimo, kaip ir jūsų valdovai.
18 Bet tuos dalykus, kuriuos Dievas anksčiau buvo parodęs visų savo pranašų lūpomis, kad Kristus turės kentėti, Jis taip įvykdė.
19 Todėl atgailaukite ir atsiverskite, kad jūsų nuodėmės būtų ištrintos, kai nuo Viešpaties akivaizdos ateis atgaivos metas.
20 Ir jis atsiųs Jėzų Kristų, kuris anksčiau buvo jums skelbtas:
21 Jį turi priimti dangus iki visų dalykų atstatymo laikų, ką Dievas yra kalbėjęs visų savo šventųjų pranašų lūpomis nuo pat pasaulio pradžios.
22 Nes Mozė iš tiesų pasakė tėvams: 'Viešpats, jūsų Dievas, iš jūsų brolių iškels jums pranašą, panašų į mane. Jūs girdėsite jį visame kame, ką jis jums pasakys.
23 Ir atsitiks, kad kiekviena siela, kuri neklausys to pranašo, bus išnaikinta iš tautos.
24 Taip, ir visi pranašai nuo Samuelio bei kiti, kurie kalbėjo, taip pat išpranašavo apie šias dienas.
25 Jūs esate vaikai pranašų ir sandoros, kurią Dievas sudarė su mūsų tėvais, sakydamas Abraomui: 'Ir tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės'.
26 Pirmiausia Dievas, prikėlęs savo Sūnų Jėzų, atsiuntė jį palaiminti, kad kiekvieną atitrauktų nuo savo kaltės.

4 SKYRIUS

1 Kai jie kalbėjo žmonėms, kunigai, šventyklos viršininkas ir sadukiejai užpuolė juos,
2 Liūdėdami, kad jie mokė žmones ir per Jėzų skelbė prisikėlimą iš numirusių.
3 Jie uždėjo ant jų rankas ir sulaikė kitai dienai, nes buvo vakaras.
4 Tačiau daugelis iš tų, kurie girdėjo žodį, įtikėjo. o vyrų buvo apie penkis tūkstančius.
5 Kitą dieną jų vadovai, vyresnieji ir Rašto žinovai,

6 Vyriausiasis kunigas Anas, Kajafas, Jonas, Aleksandras ir visi iš vyriausiojo kunigo giminės buvo susirinkę į Jeruzalę.
7 Pastatę juos viduryje, jie paklausė: “Kokia galia ar kokiu vardu tai padarėte?
8 Tada Petras, kupinas Šventosios Dvasios, jiems tarė: „Jūs, tautos valdovai ir Izraelio vyresnieji!
9 Jei šiandien mus ištiria, koks geras darbas buvo padarytas bejėgiui, kaip jis išgydomas?
10 Tebūnie jums visiems ir visai Izraelio tautai žinoma, kad Jėzaus Kristaus iš Nazareto, kurį jūs nukryžiavote, kurį Dievas prikėlė iš numirusių, vardu šis žmogus stovi čia jūsų akivaizdoje.
11 Tai yra akmuo, kurį jūs, statybininkai, niekinote, ir tapo kampo viršūne.
12 Nėra išgelbėjimo kituose, nes žmonėms nėra duota po dangumi kito vardo, kuriuo mes turime būti išgelbėti.
13 Pamatę Petro ir Jono drąsą ir supratę, kad jie yra neišmokyti ir neišmanantys žmonės, jie stebėjosi. ir jie sužinojo apie juos, kad jie buvo su Jėzumi.
14 Pamatę išgydytą vyrą stovintį su jais, jie negalėjo nieko prieš tai pasakyti.
15 Bet liepę pasišalinti iš tarybos, jie pasitarė:
16 Sakydami: 'Ką darysime su šitais vyrais? Nes tai, kad jie padarė didelį stebuklą, yra akivaizdus visiems Jeruzalės gyventojams. ir mes negalime to paneigti.
17 Bet kad tai daugiau neišplistų tarp žmonių, griežtai grasinkime jiems, kad nuo šiol jie niekam nekalbės tuo vardu.
18 Jie pasišaukė juos ir įsakė nekalbėti ir nemokyti Jėzaus vardu.
19 Bet Petras ir Jonas jiems atsakė: “Ar teisinga Dievo akyse jūsų klausyti labiau nei Dievo, spręskite patys”.
20 Juk negalime nekalbėti to, ką matėme ir girdėjome.
21 Jiems dar labiau pagrasinę, jie paleido juos, nerasdami, kaip juos nubausti dėl žmonių, nes visi šlovino Dievą už tai, kas buvo padaryta.
22 Nes vyras buvo vyresnis nei keturiasdešimt metų, kuriam buvo parodytas išgijimo stebuklas.
23 Paleisti, jie nuėjo pas savo būrį ir papasakojo visa, ką jiems buvo sakę aukštieji kunigai ir vyresnieji.
24 Tai išgirdę, jie vieningai pakėlė balsą į Dievą ir tarė: Viešpatie, tu esi Dievas, kuris sutvėrė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose.
25 Kas tavo tarno Dovydo lūpomis pasakė: 'Kodėl pagonys siautėja, o žmonės galvoja tuščius dalykus?
26 Žemės karaliai atsistojo, ir valdovai susibūrė prieš Viešpatį ir prieš jo Kristų.
27 Dėl tiesos prieš tavo šventąjį kūdikį Jėzų, kurį patepei, Erodas ir Poncijus Pilotas su pagonimis ir Izraelio tauta buvo susirinkę,
28 Nes daryti visa, ką tavo ranka ir tavo patarimas nutarė.
29 O dabar, Viešpatie, pažvelk į jų grasinimus ir duok savo tarnams, kad jie su visa drąsa skelbtų tavo žodį,
30 Ištiesk savo ranką, kad išgydytum; ir kad tavo šventojo vaiko Jėzaus vardu būtų daromi ženklai ir stebuklai.
31 Jiems pasimeldus, sudrebėjo vieta, kur jie buvo susirinkę. ir visi buvo pilni Šventosios Dvasios ir drąsiai kalbėjo Dievo žodį.
32 Daugybė įtikėjusiųjų buvo vienos širdies ir vienos sielos. Nė vienas iš tų, kuriems priklauso jo turtas, nesakė, kad jis priklauso jam. bet jiems viskas buvo bendra.
33 Ir su didele galia liudijo apaštalus apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą, ir jiems visiems buvo didelė malonė.
34 Nebuvo ir jų stokojančių, nes visi, kas turėjo žemių ar namų, pardavė juos ir atnešė parduotų daiktų kainas,
35 Paguldė juos prie apaštalų kojų, ir kiekvienam buvo išdalinta pagal poreikį.
36 O Jozė, kurį apaštalai pavadino Barnabu, (tai išvertus yra paguodos sūnus), levitas ir iš Kipro šalies,
37 Turėdamas žemės, pardavė ją, atnešė pinigus ir padėjo apaštalams prie kojų.

5 SKYRIUS

1 Bet vienas vyras, vardu Ananijas, su žmona Safyra pardavė nuosavybę,
2 Dalį kainos pasiliko, nes jo žmona taip pat žinojo, dalį atnešė ir padėjo apaštalams prie kojų.
3 Petras tarė: Ananijai, kodėl šėtonas pripildė tavo širdį meluoti Šventajai Dvasiai ir pasilikti dalį žemės kainos?
4 Kol jis liko, argi jis nebuvo tavo? o po to, kai jis buvo parduotas, ar tai nebuvo tavo galioje? Kodėl tu sugalvojai tai savo širdyje? tu melavai ne žmonėms, bet Dievui.
5 Ananijas, išgirdęs šiuos žodžius, parpuolė ir atidavė dvasią. Didelė baimė apėmė visus, kurie tai girdėjo.
6 Jaunuoliai atsistojo, suvyniojo jį, išnešė ir palaidojo.
7 Ir tai buvo maždaug po trijų valandų, kai įėjo jo žmona, nežinodama, kas buvo padaryta.
8 Petras jai atsakė: “Pasakyk man, ar pardavei žemę už tiek daug? Ir ji pasakė: „Taip, už tiek daug“.
9 Tada Petras jai tarė: “Kaip jūs sutarėte gundyti Viešpaties Dvasią? Štai kojos tų, kurie palaidojo tavo vyrą, yra prie durų ir išneš tave.
10 Ji tuoj pat parkrito jam po kojų ir atidavė dvasią. Jaunuoliai įėję rado ją negyvą ir, išnešę ją, palaidojo pas jos vyrą.
11 Didelė baimė apėmė visą bažnyčią ir tuos, kurie tai girdėjo.
12 Apaštalų rankomis buvo padaryta daug ženklų ir stebuklų tarp žmonių. (ir jie visi vieningai buvo Saliamono prieangyje.
13 O iš kitų niekas nedrįso prie jų prisijungti, bet žmonės juos išaukštino.
14 Ir tikinčiųjų prie Viešpaties prisidėjo daug vyrų ir moterų.
15 Taip, kad ligonius išvedė į gatves ir paguldė ant lovų ir gultų, kad bent kai kuriuos iš jų nustelbtų pro šalį einančio Petro šešėlis.
16 Iš aplinkinių miestų į Jeruzalę atvyko daugybė žmonių, atgabenusių ligonių ir nešvariųjų dvasių apimtus žmones, ir visi buvo išgydyti.
17 Tada pakilo vyriausiasis kunigas ir visi, kurie buvo su juo (tai yra sadukiejų sekta), ir buvo pilni pasipiktinimo,
18 Ir uždėjo rankas ant apaštalų ir įmetė į bendrą kalėjimą.
19 Bet Viešpaties angelas naktį atidarė kalėjimo duris, išvedė juos ir tarė:
20Eik, stovėk ir kalbėk šventykloje žmonėms visus šio gyvenimo žodžius.
21 Tai išgirdę, anksti rytą įėjo į šventyklą ir mokė. Bet atėjo vyriausiasis kunigas ir su juo esantys asmenys, sušaukę tarybą bei visą izraelitų senatą ir pasiuntė į kalėjimą jų atvesti.

22 Bet atėję pareigūnai nerado jų kalėjime, jie sugrįžo ir pasakė:
23 Sakydami: 'Kalėjimas tikrai buvo uždarytas, o sargybiniai stovi lauke priešais duris, bet atidarę viduje neradome žmogaus.
24 Tai išgirdę vyriausiasis kunigas, šventyklos viršininkas ir aukštieji kunigai, jie abejojo, kam tai išaugs.
25 Tada atėjo vienas ir pranešė jiems: “Štai vyrai, kuriuos įkalinote, stovi šventykloje ir moko žmones.
26 Tada kapitonas nuėjo su karininkais ir atvedė juos be smurto, nes jie bijojo žmonių, kad nebūtų užmėtyti akmenimis.
27 Atnešę juos, pastatė prieš tarybą, o vyriausiasis kunigas paklausė:
28 Sakydami: 'Argi mes jums griežtai įsakėme, kad nemokytumėte šituo vardu? ir štai jūs pripildėte Jeruzalę savo doktrina ir ketinate užkrėsti mums šio žmogaus kraują.
29 Tada Petras ir kiti apaštalai atsakė: “Dievo turime klausyti labiau nei žmonių”.
30 Mūsų tėvų Dievas prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte ir pakorėte ant medžio.
31 Jį Dievas savo dešine išaukštino kunigaikščiu ir Gelbėtoju, kad suteiktų Izraeliui atgailą ir nuodėmių atleidimą.
32 Mes esame Jo liudytojai šitų dalykų. taip pat ir Šventoji Dvasia, kurią Dievas davė tiems, kurie Jam paklūsta.
33 Tai išgirdę, jiems skaudėjo širdį ir jie nusprendė juos nužudyti.
34 Tada taryboje atsistojo vienas fariziejus, vardu Gamalielis, teisės mokslų daktaras, išgarsėjęs tarp visų žmonių, ir įsakė apaštalams skirti šiek tiek vietos.
35 Ir tarė jiems: “Izraelitai, žiūrėkite, ką ketinate daryti, paliesdami tuos vyrus.
36 Nes prieš šias dienas pakilo Teudas, girdamasis, kad yra kažkas. Prie jų prisidėjo apie keturis šimtus vyrų: kuris buvo nužudytas; ir visi, kas jam pakluso, buvo išblaškyti ir nuversti.
37 Po šito atsikėlė Judas iš Galilėjos mokesčių apmokestinimo dienomis ir patraukė paskui save daug žmonių. Jis taip pat žuvo. ir visi, net visi, kurie jam pakluso, buvo išblaškyti.
38 O dabar sakau jums: susilaikykite nuo šitų vyrų ir palikite juos ramybėje, nes jei šis patarimas ar darbas yra žmonių, tai bus niekais.
39 Bet jei tai iš Dievo, jūs negalite jos sunaikinti. kad net nepasirodytumėte kovojantys prieš Dievą.
40 Jie sutiko su juo ir, pasikvietę apaštalus, juos sumušė, įsakė nekalbėti Jėzaus vardu ir paleido juos.
41 Ir jie pasitraukė iš tarybos, džiaugdamiesi, kad buvo laikomi vertais kęsti gėdą dėl jo vardo.
42 Kasdien šventykloje ir visuose namuose jie nesiliovė mokyti ir skelbti Jėzų Kristų.

6 SKYRIUS

1 Tomis dienomis, kai mokinių skaičius padaugėjo, graikai pradėjo murmėti prieš hebrajus, nes jų našlės buvo nepaisomos kasdienėje tarnyboje.
2 Tada dvylika pasišaukė daugybę mokinių ir tarė: “Neverta palikti Dievo žodžio ir aptarnauti stalus”.
3 Taigi, broliai, atkreipkite dėmesį į septynis nuoširdžius vyrus, pilnus Šventosios Dvasios ir išminties, kuriuos galėtume paskirti šiam reikalui.
4 Bet mes nuolat atsiduosime maldai ir žodžio tarnybai.
5 Šis žodis patiko visai miniai: jie išsirinko Steponą, pilną tikėjimo ir Šventosios Dvasios vyrą, Pilypą, Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir Antiochijos prozelitą Nikolajų.
6 Jie pastatė juos prieš apaštalus ir, pasimeldę, uždėjo ant jų rankas.
7 Dievo žodis padaugėjo; ir mokinių skaičius Jeruzalėje labai išaugo. ir didelė būrys kunigų buvo paklusnūs tikėjimui.
8 Steponas, kupinas tikėjimo ir jėgos, padarė didelių stebuklų ir stebuklų tarp žmonių.
9 Tada kai kurie iš sinagogos, vadinamos Libertinų, Kirėniečių, Aleksandrijos ir Kilikijos bei Azijos sinagoga, kilo ginčytis su Steponu.
10 Ir jie negalėjo atsispirti išminčiai ir dvasiai, kuria jis kalbėjo.
11 Tada jie paleido vyrus, kurie sakė: “Mes girdėjome jį kalbant piktžodžiavimu Mozei ir Dievui”.
12 Jie kurstė žmones, vyresniuosius ir Rašto žinovus, užpuolė jį, sugavo ir atvedė į tarybą,
13 Ir iškėlė melagingus liudytojus, kurie sakė: “Šis žmogus nesiliauja kalbėjęs piktžodžiavimo prieš šią šventąją vietą ir įstatymą”.
14 Mes girdėjome jį sakant, kad Jėzus iš Nazareto sunaikins šią vietą ir pakeis papročius, kuriuos Mozė mums davė.
15 Ir visi, kurie sėdėjo taryboje, tvirtai žiūrėjo į jį, pamatė jo veidą kaip angelo veidą.

7 SKYRIUS

1 Tada vyriausiasis kunigas paklausė: “Ar taip yra?
2 Jis tarė: “Vyrai, broliai ir tėvai, klausykite! Šlovės Dievas pasirodė mūsų tėvui Abraomui, kai jis buvo Mesopotamijoje, prieš jam apsigyvendamas Charane,
3 ir tarė jam: “Išeik iš savo šalies, iš savo giminės ir ateik į kraštą, kurį tau parodysiu”.
4 Tada jis išėjo iš chaldėjų žemės ir apsigyveno Charane. Iš ten, mirus jo tėvui, jis iškėlė jį į šią žemę, kurioje jūs dabar gyvenate.
5 Jis nedavė jam jokio paveldėjimo, ne tiek, kiek įkėlė koją. Tačiau jis pažadėjo, kad atiduos jį už nuosavybę ir jo palikuonims po jo, kai jis dar neturėjo vaiko. .
6 Dievas kalbėjo apie tai: 'Jo palikuonys gyvens svetimoje žemėje. ir kad jie pavestų juos į vergiją ir maldų juos pikta keturis šimtus metų.
7 Aš teisiu tautą, kuriai jie bus vergijoje,sako Dievas. Po to jie išeis ir man tarnaus šioje vietoje.
8 Jis davė jam apipjaustymo sandorą. Taip Abraomui gimė Izaokas ir aštuntą dieną jį apipjaustė. Izaokui gimė Jokūbas. Jokūbui gimė dvylika patriarchų.
9 Patriarchai, pavydėti, pardavė Juozapą į Egiptą, bet Dievas buvo su juo,
10 Jis išgelbėjo jį iš visų jo vargų ir suteikė jam malonę bei išmintį faraono, Egipto karaliaus, akyse. Jis paskyrė jį Egipto ir visų jo namų valdytoju.
11 Visą Egipto ir Kanaano žemę apėmė stygius ir dideli vargai, ir mūsų tėvai nerado pragyvenimo.

12 Išgirdęs, kad Egipte yra javų, Jokūbas pirmiausia išsiuntė mūsų tėvus.
13 Antrą kartą Juozapas buvo paskelbtas savo broliams. Juozapo giminė buvo paskelbta faraonui.
14 Tada atsiuntė Juozapą ir pasišaukė savo tėvą Jokūbą ir visus savo gimines, šešiasdešimt penkiolika sielų.
15 Jokūbas nuėjo į Egiptą ir mirė, jis ir mūsų tėvai,
16 Jie buvo perkelti į Sichemą ir paguldyti kape, kurį Abraomas nupirko už pinigus iš Sichemo tėvo Emmoro sūnų.
17 Bet kai artėjo pažado laikas, kuriuo Dievas buvo prisiekęs Abraomui, Egipte augo ir daugėjo žmonės,
18 Kol iškilo kitas karalius, nepažinęs Juozapo.
19 Jie gudriai elgėsi su mūsų giminėmis ir piktai elgėsi mūsų tėvams, kad jie išvarytų savo mažamečius, kad jie nebeliktų gyvi.
20 Tuo metu Mozė gimė ir buvo nepaprastai gražus ir tris mėnesius maitinosi savo tėvo namuose.
21 Kai jis buvo išvarytas, faraono duktė paėmė jį ir maitino savo sūnumi.
22 Mozė buvo išmoktas visos egiptiečių išminties ir buvo galingas žodžiais bei darbais.
23 Kai jam buvo pilna keturiasdešimt metų, jam kilo mintis aplankyti savo brolius izraelitus.
24 Pamatęs, kad vienas iš jų kenčia, jis gynė jį, atkeršijo prispaustajam ir sumušė egiptietį.
25 Jis manė, kad jo broliai supras, kaip Dievas per jo ranką juos išgelbės, bet jie nesuprato.
26 Kitą dieną jis pasirodė jiems, kai jie kovojo, ir vėl būtų suvienijęs, sakydamas: 'Ponai, jūs esate broliai! kodėl jūs skriaudžiate vienas kitą?
27 Bet tas, kuris padarė skriaudą savo artimui, atstūmė jį, sakydamas: 'Kas paskyrė tave mūsų valdovu ir teisėju?
28 Ar nužudysi mane, kaip vakar padarei egiptietį?
29 Tada Mozė pabėgo dėl šito žodžio ir buvo svetimas Madiano žemėje, kur jam gimė du sūnūs.
30 Kai praėjo keturiasdešimt metų, Sinos kalno dykumoje jam pasirodė Viešpaties angelas ugnies liepsnoje krūme.
31 Pamatęs tai, Mozė stebėjosi tuo reginiu. Kai priartėjo pažiūrėti, Viešpaties balsas pasigirdo:
32 Sakydami: Aš esu tavo tėvų Dievas, Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas. Tada Mozė drebėjo ir nedrįso žiūrėti.
33 Tada Viešpats jam tarė: “Nusiauk batus nuo kojų, nes vieta, kur stovi, yra šventa žemė”.
34 Aš mačiau, mačiau savo tautos vargą Egipte, išgirdau jų dejavimą ir nuėjau jų išgelbėti. O dabar ateik, aš atsiųsiu tave į Egiptą.
35 Tą Mozę jie atsisakė, sakydami: 'Kas tave paskyrė valdovu ir teisėju? tą patį Dievas atsiuntė būti valdovu ir gelbėtoju angelo, kuris jam pasirodė krūme, ranka.
36 Jis išvedė juos, daręs stebuklus ir ženklus Egipto žemėje, Raudonojoje jūroje ir dykumoje keturiasdešimt metų.
37 Tai yra tas Mozė, kuris pasakė izraelitams: 'Viešpats, jūsų Dievas, iš jūsų brolių iškels jums pranašą, panašų į mane. jį išgirsite.
38 Tai yra tas, kuris buvo bažnyčioje dykumoje su angelu, kuris jam kalbėjo Sinos kalne, ir su mūsų tėvais. Jis gavo gyvus žodžius, kuriuos mums davė.
39 Kuriam mūsų tėvai nenorėjo paklusti, bet atstūmė jį nuo jų ir jų širdyse vėl sugrįžo į Egiptą,
40 Sakydamas Aaronui: 'Padaryk mums dievus, kurie eitų pirma mūsų, nes mes nežinome, kas su juo atsitiko'.
41 Tomis dienomis jie padarė veršį, aukojo stabui aukas ir džiaugėsi savo rankų darbais.
42 Tada Dievas atsigręžė ir atidavė juos garbinti dangaus kareiviją. Kaip parašyta pranašų knygoje: “O jūs, Izraelio namai, ar per keturiasdešimt metų dykumoje atnašavote man užmuštus žvėris ir aukas?
43 Taip, jūs pasiėmėte Molocho palapinę ir savo dievo Remfano žvaigždę, figūras, kurias padarėte joms garbinti. Aš išnešiu jus už Babilono.
44 Mūsų tėvai turėjo liudijimo palapinę dykumoje, kaip jis buvo nurodęs, kalbėdamas su Moze, kad padarytų ją taip, kaip matė.
45 Taip pat mūsų tėvai, kurie buvo po to, kartu su Jėzumi atvedė į pagonių nuosavybę, kuriuos Dievas išvarė mūsų tėvų akivaizdoje iki Dovydo dienų.
46 Kuris rado malonę prieš Dievą ir troško rasti Jokūbo Dievo palapinę.
47 Bet Saliamonas pastatė jam namą.
48 Tačiau Aukščiausiasis negyvena rankų darbo šventyklose. kaip sako pranašas,
49 Dangus yra mano sostas ir žemė yra mano pakojis. Kokius namus man pastatysite? Arba kokia yra mano poilsio vieta?
50 Argi ne mano ranka visa tai padarė?
51 Jūs, kietasprandžiai, neapipjaustyti širdimi ir ausimis, visada priešinatės Šventajai Dvasiai. Kaip darė jūsų tėvai, taip ir jūs.
52 Kurio iš pranašų jūsų tėvai nepersekiojo? ir jie nužudė tuos, kurie anksčiau skelbė Teisiojo atėjimą. kurių išdavikai ir žudikai dabar buvote jūs:
53 Kurie priėmė įstatymą angelų valia ir jo nesilaikė.
54 Tai išgirdę, jiems skaudėjo širdį ir jie griežė ant jo dantimis.
55 Bet jis, pilnas Šventosios Dvasios, tvirtai pažvelgė į dangų ir pamatė Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje,
56 Ir tarė: “Aš matau atsivėrusį dangų ir Žmogaus Sūnų, stovintį Dievo dešinėje”.
57 Tada jie šaukė garsiu balsu, užkimšo ausis ir vieningai puolė ant jo,
58 Išmetė jį iš miesto ir užmėtė akmenimis, o liudytojai padėjo drabužius prie kojų jaunuoliui, vardu Saulius.
59 Steponą jie užmėtė akmenimis, šaukdamiesi Dievo ir sakydami: 'Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią'.
60 Jis atsiklaupė ir sušuko garsiu balsu: “Viešpatie, nekaltink jiems šios nuodėmės”. Ir tai pasakęs, jis užmigo.

8 SKYRIUS

1 Saulius sutiko su savo mirtimi. Ir tuo metu buvo didelis persekiojimas prieš bažnyčią, kuri buvo Jeruzalėje. ir visi, išskyrus apaštalus, buvo išblaškyti po Judėjos ir Samarijos kraštus.
2 Pamaldūs vyrai nunešė Steponą į jo laidotuves ir labai apraudojo jį.
3 Saulius nusiaubė bažnyčią, įeidamas į visus namus ir gaudydamas vyrus bei moteris, pasodino juos į kalėjimą.
4 Todėl išblaškytieji visur ėjo skelbdami žodį.
5 Tada Pilypas nusileido į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų.

6 Ir žmonės vieningai žiūrėjo į tai, ką kalbėjo Pilypas, girdėdami ir matydami jo daromus stebuklus.
7 Iš daugelio apsėstųjų išėjo nešvarios dvasios, šaukdamos garsiu balsu, ir daugelis paralyžiuotų ir luošų buvo išgydyti.
8 Ir tame mieste buvo didelis džiaugsmas.
9 Bet buvo vienas žmogus, vardu Simonas, kuris anksčiau tame pačiame mieste kerėjo ir užkerėjo Samarijos žmones, sakydamas, kad jis yra koks nors didis.
10 Visi, nuo mažiausio iki didžiausio, į jį žiūrėjo, sakydami: “Šis žmogus yra didžioji Dievo jėga”.
11 Jie žiūrėjo į jį, nes jis ilgą laiką kerėjo juos kerais.
12 Bet kai jie patikėjo Pilypu, skelbiančiu apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, jie buvo pakrikštyti, tiek vyrai, tiek moterys.
13 Pats Simonas taip pat patikėjo ir, pasikrikštytas, pasiliko su Pilypu ir stebėjosi, matydamas padarytus stebuklus ir ženklus.
14 Jeruzalėje buvę apaštalai, išgirdę, kad Samarija priėmė Dievo žodį, pasiuntė pas juos Petrą ir Joną:
15Jie, jiems nužengus, meldėsi už juos, kad jie gautų Šventąją Dvasią.
16 (Jis dar nebuvo užpuolęs nė vieno iš jų, tik jie buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu).
17 Tada jie uždėjo ant jų rankas, ir jie gavo Šventąją Dvasią.
18 Pamatęs, kad per apaštalų rankų uždėjimą buvo suteikta Šventoji Dvasia, Simonas paaukojo jiems pinigų,
19 Sakydami: „Duok ir man šią galią, kad kiekvienas, ant kurio uždėsiu rankas, gautų Šventąją Dvasią“.
20 Bet Petras jam tarė: “Tavo pinigai pražus kartu su tavimi, nes manai, kad Dievo dovaną galima nusipirkti už pinigus”.
21 Tu neturi nei dalies, nei burtų šiuo klausimu, nes tavo širdis neteisi Dievo akyse.
22 Todėl atgailauk dėl šio savo nedorumo ir melski Dievą, jei gal būtų tau atleista tavo širdies mintis.
23 Matau, kad tu esi kartėlio tulžies ir neteisybės pančių.
24 Tada Simonas atsakė: “Melskitės už mane Viešpaties, kad niekas iš to, ką jūs kalbėjote, manęs nenutiktų”.
25 Jie, paliudiję ir skelbę Viešpaties žodį, sugrįžo į Jeruzalę ir skelbė Evangeliją daugelyje samariečių kaimų.
26 Viešpaties angelas kalbėjo Pilypui: “Kelkis ir eik į pietus, į kelią, kuris eina iš Jeruzalės į Gazą, kuri yra dykuma”.
27 Jis atsikėlė ir nuėjo: štai vyras iš Etiopijos, Etiopijos karalienės Kandakės valdomas eunuchas, kuris buvo atsakingas už visus jos lobius ir buvo atvykęs į Jeruzalę pagarbinti.
28 Grįžęs ir sėdėdamas savo vežime skaitė pranašą Izaiją.
29 Tada Dvasia tarė Pilypui: “Prieik ir prisijunk prie šio vežimo”.
30 Pilypas nubėgo pas jį ir išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: “Ar supranti, ką skaitai?”
31 Jis tarė: “Kaip aš galiu, jei kas nors nepavestų manęs? Ir jis norėjo, kad Pilypas ateitų ir atsisėstų su juo.
32 Rašto vieta, kurią jis perskaitė, buvo ši: Jis buvo nuvestas kaip avis skerdimui. ir kaip nebylys avinėlis savo kirpėjo akivaizdoje, taip jis neatvėrė burnos.
33 Jo pažeminimas atėmė nuosprendį. Kas paskelbs jo kartai? nes jo gyvybė paimta iš žemės.
34 Eunuchas atsakė Pilypui: “Prašau tavęs, apie ką pranašas tai kalba? apie save ar nuo kito žmogaus?
35 Tada Pilypas atvėrė burną ir pradėjo nuo to paties Rašto ir pamokslavo jam Jėzų.
36 Eidami savo keliu, jie priėjo prie vandens. Eunuchas tarė: “Štai vanduo! kas man trukdo krikštytis?
37 Pilypas tarė: “Jei tiki visa širdimi, gali”. Jis atsakė: „Tikiu, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus“.
(Gns) 38 Jis įsakė kovos vežimui sustoti, ir jie abu, Pilypas ir eunuchas, nusileido į vandenį. ir jis jį pakrikštijo.
39 Kai jie išlipo iš vandens, Viešpaties Dvasia pagavo Pilypą, ir eunuchas jo nebematė.
40 Bet Pilypas buvo rastas Azote ir, eidamas pro šalį, pamokslavo visuose miestuose, kol atvyko į Cezarėją.

9 SKYRIUS

1 Saulius, vis dar grasindamas ir žudydamas Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą,
2 Ir prašė iš jo laiškų į Damaską sinagogoms, kad jei rastų ką nors iš šito kelio, nesvarbu, ar tai būtų vyrai, ar moterys, surištus nugabentų į Jeruzalę.
3 Keliaudamas jis priartėjo prie Damasko ir staiga aplink jį nušvito šviesa iš dangaus.
4 Jis parkrito ant žemės ir išgirdo balsą, sakantį jam: Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?
5 Jis paklausė: “Kas tu esi, Viešpatie? Viešpats tarė: “ Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Sunku tau spirti į dyglius”.
6 Jis drebėdamas ir nustebęs tarė: “Viešpatie, ką nori, kad aš daryčiau? Viešpats jam tarė: “ Kelkis ir eik į miestą, ir tau bus pasakyta, ką tu turi daryti”.
7 Vyrai, kurie keliavo su juo, stovėjo be žado, girdėjo balsą, bet nematė nė vieno.
8 Saulius pakilo nuo žemės. Kai jo akys atsivėrė, jis nieko nematė, bet paėmė jį už rankos ir įvedė į Damaską.
9 Jis buvo tris dienas neregėjęs, nevalgė ir negėrė.
10 Damaske buvo vienas mokinys, vardu Ananijas. Viešpats jam tarė regėjime: Ananijas. Ir jis tarė: Štai aš čia, Viešpatie.
11 Viešpats jam tarė: „ Kelkis, eik į gatvę, kuri vadinama Tiesiąja, ir Judo namuose pasiteirauti dėl vieno, vadinamo Sauliumi, iš Tarso, nes štai jis meldžiasi.
12 Ir regėjime matė įeinantį vyrą, vardu Ananijas, ir uždėjo ant jo ranką, kad jis praregėtų.
13 Ananijas atsakė: “Viešpatie, aš daug girdėjau apie šitą žmogų, kiek daug pikto jis padarė tavo šventiesiems Jeruzalėje.
14 Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimą surišti visus, kurie šaukiasi Tavo vardo.
15 Bet Viešpats jam tarė: “ Eik, nes jis yra mano pasirinktas indas, kad nešiotų mano vardą pagonims, karaliams ir Izraelio vaikams”.
16 Aš jam parodysiu, kokių didelių dalykų jis turės kentėti dėl mano vardo.
17 Ananijas nuėjo ir įėjo į namus. ir, uždėjęs ant jo rankas, tarė: „Broli Sauliau, Viešpats, Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, kai atėjai, atsiuntė mane, kad praregėtum ir būtum pilnas Šventosios Dvasios“.
18 Tuojau nuo jo akių nukrito tarsi žvynai. Jis tuoj praregėjo, atsikėlė ir buvo pakrikštytas.
19 Gavęs mėsos, jis sustiprėjo. Tada Saulius keletą dienų buvo su mokiniais Damaske.
20 Ir tuojau pat pamokslavo Kristų sinagogose, kad Jis yra Dievo Sūnus.

21 Bet visi, kurie jį girdėjo, nustebo ir kalbėjo: Argi ne jis sunaikino tuos, kurie šaukėsi šito vardo Jeruzalėje ir atėjo čia dėl to, kad galėtų juos surištus nuvesti pas aukštuosius kunigus?
22 Bet Saulius dar labiau stiprėjo ir suglumino žydus, gyvenusius Damaske, įrodydamas, kad tai yra Kristus.
23 Prabėgus daugybei dienų, žydai nusprendė jį nužudyti.
24 Bet Saulius žinojo apie jų laukimą. Ir jie stebėjo vartus dieną ir naktį, kad jį nužudytų.
25 Tada mokiniai naktį paėmė jį ir nuleido krepšyje prie sienos.
26 Kai Saulius atvyko į Jeruzalę, jis bandė prisijungti prie mokinių, bet visi jo bijojo ir netikėjo, kad jis yra mokinys.
27 Bet Barnabas paėmė jį, nuvedė pas apaštalus ir papasakojo jiems, kaip matė Viešpatį kelyje, kad jis su juo kalbėjo ir kaip jis drąsiai pamokslavo Damaske Jėzaus vardu.
28 Jis buvo su jais įeidamas ir išeidamas į Jeruzalę.
29 Jis drąsiai kalbėjo Viešpaties Jėzaus vardu ir ginčijosi prieš graikus, bet jie ketino jį nužudyti.
30 Tai sužinoję, broliai nuvedė jį į Cezarėją ir išsiuntė į Tarsą.
31 Tada bažnyčios ilsėjosi visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje ir buvo statomos. ir vaikščiodami Viešpaties baimėje bei Šventosios Dvasios paguodoje, padaugėjo.
32 Ir buvo taip, kad Petras, eidamas per visus rajonus, nusileido ir pas šventuosius, gyvenusius Lydoje.
33 Ten jis rado vieną vyrą, vardu Enėjas, kuris aštuonerius metus gulėjo lovoje ir sirgo paralyžiumi.
34 Petras jam tarė: Enejau, Jėzus Kristus išgydo tave. Kelkis ir pasiklok lovą. Ir jis iškart atsikėlė.
35 Visi Lydos ir Sarono gyventojai, pamatę jį, atsigręžė į Viešpatį.
36 Jopėje buvo viena mokinė, vardu Tabita, kurią išvertus vadina Dorka. Ši moteris buvo kupina gerų darbų ir išmaldos, kurią ji padarė.
37 Tomis dienomis ji susirgo ir mirė. Nuplovę ją paguldė į viršutinį kambarį.
38 Kadangi Lyda buvo arti Jopės, o mokiniai išgirdo, kad Petras yra ten, jie nusiuntė pas jį du vyrus, prašydami, kad jis nedelstų atvykti pas juos.
39 Tada Petras atsikėlė ir nuėjo su jais. Jam atėjus, jie nuvedė jį į viršutinį kambarį. Visos našlės stovėjo prie jo verkdamos ir rodydamos paltus bei drabužius, kuriuos Dorkas pasiuvo jai būdama su jais.
40 Bet Petras juos visus išleido, atsiklaupė ir meldėsi. ir atsigręžęs į kūną tarė: „Tabita, kelkis! Ji atsimerkė ir, pamačiusi Petrą, atsisėdo.
41 Jis padavė jai ranką, pakėlė ją ir, pasišaukęs šventuosius bei našles, pristatė ją gyvą.
42 Ir tai buvo žinoma visoje Jopėje. ir daugelis tikėjo Viešpačiu.
43 Ir buvo taip, kad jis daug dienų pasiliko Jopėje su vienu odininku Simonu.

10 SKYRIUS

1 Cezarėjoje buvo vienas vyras, vardu Kornelijus, šimtininkas iš būrio, vadinamo italų gauja,
2 Pamaldus žmogus, kuris bijojo Dievo su visais savo namais, davė daug išmaldos žmonėms ir nuolat meldėsi Dievo.
3 Jis regėjime, matyt, apie devintą valandą išvydo Dievo angelą, ateinantį pas jį ir tariantį jam: “Kornelijus”.
4 Pažvelgęs į jį, jis išsigando ir paklausė: “Kas yra, Viešpatie? Jis tarė jam: “Tavo maldos ir tavo išmalda atėjo į atminimą prieš Dievą”.
5 O dabar nusiųskite vyrus į Jopę ir pasikvieskite Simoną, kurio pavardė yra Petras.
6 Jis nakvoja pas vieną Simoną, odininką, kurio namai yra prie jūros. Jis tau pasakys, ką tu turi daryti.
7 Kai angelas, kalbėjęs Kornelijui, išvyko, jis pasišaukė du savo namų tarnus ir pamaldų kareivį iš tų, kurie nuolat jo laukė.
8 Viską jiems paskelbęs, jis išsiuntė juos į Jopę.
9 Kitą dieną, jiems keliaujant ir artėjant prie miesto, Petras apie šeštą valandą užlipo ant stogo melstis.
10 Jis tapo labai alkanas ir norėjo valgyti, bet jiems ruošdamasis jis pateko į transą,
11 Ir pamatė atsivėrusį dangų ir vieną indą, nusileidusį prie jo, tarsi iš keturių kampų numegztą didelę paklodę, ir nuleistą ant žemės.
12 Ten buvo visokie keturkojai žemės žvėrys, laukiniai žvėrys, ropliai ir padangių paukščiai.
13 Jam pasigirdo balsas: Kelkis, Petrai! nužudyk ir valgyk.
14 Bet Petras atsakė: “Ne, Viešpatie! nes aš niekada nevalgiau nieko paprasto ar nešvaraus.
15 Balsas jam vėl prabilo antrą kartą: “Ką Dievas apvalė, nevadink tavęs įprastu”.
16 Tai buvo padaryta tris kartus, ir indas vėl buvo paimtas į dangų.
17 Kol Petras abejojo, ką turėtų reikšti šis regėjimas, kurį jis matė, štai vyrai, išsiųsti iš Kornelijaus, teiravosi dėl Simono namų ir stovėjo priešais vartus.
18 Paskambino ir paklausė, ar ten apsigyveno Simonas, pavarde Petras.
19 Petrui mąstant apie regėjimą, Dvasia jam tarė: “Štai trys vyrai tavęs ieško”.
20 Taigi kelkis, nusileisk ir eik su jais, nieko neabejodamas, nes aš juos siunčiau.
21 Tada Petras nuėjo pas vyrus, kuriuos jam siuntė Kornelijus. ir tarė: “Aš esu tas, kurio jūs ieškote. Kokia priežastis, kodėl atėjote?
22 Ir jie sakė: “Šimtininkas Kornelijus, teisus ir Dievo bijantis žmogus, turintis gerą žinią visai žydų tautai, buvo įspėtas nuo Dievo švento angelo, kad atsiųstų tave į savo namus ir išgirstų. tavo žodžiai.
23 Tada jis pasišaukė juos ir apgyvendino. Rytojaus dieną Petras išvyko su jais, o kai kurie broliai iš Jopės jį lydėjo.
24 Kitą dieną jie įžengė į Cezarėją. Kornelijus jų laukė ir susikvietė savo gimines bei artimus draugus.
25 Petrui įeinant, Kornelijus pasitiko jį, puolė jam po kojų ir pagarbino jį.
26 Bet Petras paėmė jį, sakydamas: „Kelkis! Aš pats taip pat esu vyras.
27 Kalbėdamas su juo, jis įėjo ir rado daug susirinkusių.
28 Jis tarė jiems: “Jūs žinote, kad žydui draudžiama draugauti ar ateiti pas kitą tautą. Bet Dievas man parodė, kad nevadinčiau nė vieno žmogaus niekšišku ar nešvariu.
29 Todėl, kai tik buvau pasiųstas, atėjau pas jus nieko priešingai. Taigi klausiu, kokiu tikslu jūs mane atsiuntėte?
30 Kornelijus tarė: “Prieš keturias dienas pasninkavau iki šios valandos. devintą valandą aš pasimeldžiau savo

namuose, ir štai priešais mane stovėjo vyras šviesiais drabužiais,
31 Jis tarė: “Kornelijau, tavo malda išklausyta ir tavo išmalda atsimenama Dievo akyse”.
32 Todėl nusiųskite į Jopę ir pasikvieskite čia Simoną, kurio pavardė Petras. Jis apsigyveno vieno Simono odininko namuose prie jūros. Jis, atėjęs, pakalbės su tavimi.
33 Todėl aš tuojau pat pasiunčiau pas tave. ir tu gerai padarei, kad atėjai. Taigi dabar mes visi esame čia, Dievo akivaizdoje, kad išgirstume viską, ką Dievas tau įsakė.
34 Tada Petras atvėrė burną ir tarė: „Iš tiesų aš suprantu, kad Dievas nežiūri į asmenis.
35 Bet kiekvienoje tautoje tas, kuris jo bijo ir daro teisumą, yra jam priimtinas.
36 Žodis, kurį Dievas siuntė Izraelio vaikams, skelbdamas taiką per Jėzų Kristų: Jis yra visų Viešpats.
37 Sakau, jūs žinote tą žodį, kuris buvo paskelbtas visoje Judėjoje ir prasidėjo nuo Galilėjos po krikšto, kurį paskelbė Jonas.
38 Kaip Dievas patepė Jėzų iš Nazareto Šventąja Dvasia ir jėga. Jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio prispaustuosius. nes Dievas buvo su juo.
39 Mes esame liudytojai visko, ką jis padarė žydų šalyje ir Jeruzalėje. kurį jie nužudė ir pakorė ant medžio:
40 Trečią dieną Dievas Jį prikėlė ir jį viešai parodė.
41 Ne visai tautai, bet Dievo išrinktiems liudytojams, mums, kurie valgėme ir gėrėme kartu su juo, jam prisikėlus iš numirusių.
42 Ir jis įsakė mums skelbti žmonėms ir liudyti, kad būtent Jis buvo Dievo paskirtas gyvųjų ir mirusiųjų Teisėjas.
43 Liudykite apie jį visi pranašai, kad kiekvienas, kuris jį tiki, per Jo vardą gaus nuodėmių atleidimą.
44 Petrui tebekalbant šiuos žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie girdėjo žodį.
45 Ir tikintieji apipjaustytieji stebėjosi, visi, kurie atėjo su Petru, nes ir ant pagonių buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana.
46 Nes jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą. Tada Petras atsakė:
47 Ar gali kas uždrausti vandenį, kad jie nebūtų pakrikštyti, kurie gavo Šventąją Dvasią taip pat, kaip ir mes?
48 Ir jis įsakė juos pakrikštyti Viešpaties vardu. Tada jie meldėsi, kad jis pasiliktų tam tikras dienas.

11 SKYRIUS

1 Judėjos apaštalai ir broliai išgirdo, kad ir pagonys priėmė Dievo žodį.
2 Petrui atėjus į Jeruzalę, apipjaustytieji ginčijosi su juo,
3 Sakydamas: “Tu įėjai pas neapipjaustytus žmones ir su jais valgei”.
4 Bet Petras nuo pat pradžių papasakojo apie tai ir pagal įsakymą jiems paaiškino, sakydamas:
5 Aš meldžiausi Jopės mieste ir transo būsenoje pamačiau regėjimą: nusileido indas, tarsi didelis paklodė, nuleistas iš dangaus už keturių kampų. ir net man atėjo:
6 Užmerkęs akis, aš pamąsčiau ir pamačiau keturkojus žemės žvėris, laukinius žvėris, roplius ir padangių paukščius.
7 Ir išgirdau balsą, sakantį man: Kelkis, Petrai! užmušti ir valgyti.
8 Bet aš atsakiau: 'Ne taip, Viešpatie, nes į mano burną niekada nepateko nieko paprasto ar nešvaraus'.
9 Bet balsas man vėl atsiliepė iš dangaus: “Ką Dievas apvalė, nevadink niekiniu”.
10 Tai buvo padaryta tris kartus, ir visi vėl buvo patraukti į dangų.
11 Ir štai iš karto į namus, kuriuose buvau, jau buvo atėję trys vyrai, atsiųsti iš Cezarėjos pas mane.
12 Ir Dvasia liepė man eiti su jais, nieko neabejodama. Be to, šie šeši broliai lydėjo mane, ir mes įėjome į to vyro namus:
13 Jis mums parodė, kaip savo namuose matė angelą, kuris stovėjo ir jam tarė: “Siųsk vyrus į Jopę ir pasikviesk Simoną, kurio pavardė Petras”.
14 Kas pasakys tau žodžius, kuriais tu ir visi tavo namai būsi išgelbėti?
15 Ir man pradėjus kalbėti, Šventoji Dvasia nužengė ant jų, kaip ir ant mūsų pradžioje.
16 Tada prisiminiau Viešpaties žodį, kaip jis pasakė: “ Jonas tikrai krikštijo vandeniu”. bet jūs būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia.
17 Kadangi Dievas jiems davė tokią pat dovaną, kaip ir mums, tikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų. kas aš buvau, kad galėjau atsispirti Dievui?
18 Tai išgirdę, jie nutilo ir šlovino Dievą, sakydami: “Taigi Dievas pagonims suteikė atgailą gyventi”.
19 Tie, kurie buvo išblaškyti dėl persekiojimo, kilusio dėl Stepono, keliavo iki Finikės, Kipro ir Antiochijos, skelbdami žodį niekam, tik žydams.
20 Kai kurie iš jų buvo vyrai iš Kipro ir Kirėnės, kurie, atvykę į Antiochiją, kalbėjo graikams, skelbdami Viešpatį Jėzų.
21 Viešpaties ranka buvo su jais, ir daugelis įtikėjo ir atsigręžė į Viešpatį.
22 Tada žinia apie tai pasiekė Jeruzalės bažnyčios ausis. Jie išsiuntė Barnabą, kad jis nueitų iki Antiochijos.
23 Jis, atėjęs ir pamatęs Dievo malonę, apsidžiaugė ir ragino juos visus tvirta širdimi glaustis prie Viešpaties.
24 Jis buvo geras žmogus, pilnas Šventosios Dvasios ir tikėjimo, ir daug žmonių prisidėjo prie Viešpaties.
25 Tada Barnabas iškeliavo į Tarsą ieškoti Sauliaus.
26 Radęs jį, nuvedė į Antiochiją. Ir buvo taip, kad ištisus metus jie rinkdavosi į bažnyčią ir mokė daug žmonių. O mokiniai pirmiausia buvo vadinami krikščionimis Antiochijoje.
27 Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atvyko pranašai.
28 Ir atsistojo vienas iš jų, vardu Agabas, ir Dvasia pareiškė, kad visame pasaulyje bus didelis trūkumas. Tai atsitiko Klaudijaus Cezario laikais.
29 Tada mokiniai, kiekvienas pagal savo sugebėjimus, nusprendė siųsti pagalbą broliams, gyvenantiems Judėjoje.
30 Tai jie padarė ir Barnabo bei Sauliaus rankomis nusiuntė vyresniesiems.

12 SKYRIUS

1 Maždaug tuo metu karalius Erodas ištiesė rankas, kad suerzintų kai kuriuos bažnyčios narius.
2 Jis nužudė kardu Jokūbą, Jono brolį.
3 Matydamas, kad tai patinka žydams, jis nuėjo toliau, kad paimtų ir Petrą. (Tuomet buvo neraugintos duonos dienos.)

4 Sulaikęs jį, pasodino į kalėjimą ir atidavė keturiems kareivių kvartalams saugoti. ketindamas po Velykų išvesti jį į žmones.
5 Todėl Petras buvo laikomas kalėjime, bet bažnyčioje be paliovos meldėsi už jį Dievui.
6 Kai Erodas norėjo jį išvesti, tą naktį Petras miegojo tarp dviejų kareivių, surištas dviem grandinėmis, o sargai priešais duris saugojo kalėjimą.
7 Ir štai Viešpaties angelas atėjo ant jo, ir kalėjime nušvito šviesa. Jis smogė Petrui į šoną ir pakėlė jį, sakydamas: „Kelkis greičiau“. Ir jam grandinės nukrito nuo rankų.
8 Angelas jam tarė: Apsijuosk ir apsiauk kurpes. Ir taip jis padarė. Ir jis jam tarė: Apmesk drabužį ir sek paskui mane.
9 Jis išėjo ir nusekė paskui jį. ir nesupraskite, kad tai buvo tiesa, ką padarė angelas; bet manė matąs regėjimą.
10 Praėję pirmąją ir antrąją palatą, jie priėjo prie geležinių vartų, vedančių į miestą. kuris jiems atsidarė savo noru. Jie išėjo ir praėjo viena gatve. ir angelas tuojau nuo jo pasitraukė.
11 Kai Petras priėjo prie savęs, jis tarė: “Dabar tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė savo angelą ir išgelbėjo mane iš Erodo rankos ir iš visų žydų tautos lūkesčių”.
12 Tai apsvarstęs, jis atėjo į Marijos, Jono motinos, kurios pavardė buvo Morkus, namus. kur daugelis susirinko melstis.
13 Petrui beldžiant į vartų duris, pasiklausyti atėjo mergina, vardu Roda.
14 Išgirdusi Petro balsą, ji iš džiaugsmo neatidarė vartų, bet įbėgo ir papasakojo, kaip Petras stovėjo priešais vartus.
15 Jie jai atsakė: “Tu išprotėjai”. Tačiau ji nuolat tvirtino, kad taip yra. Tada jie pasakė: “Tai jo angelas”.
16 Bet Petras toliau beldėsi. Atidarę duris, pamatę Jį, jie nustebo.
17 Bet jis, mostelėdamas jiems ranka tylėti, papasakojo, kaip Viešpats jį išvedė iš kalėjimo. Jis tarė: “Eik, parodyk tai Jokūbui ir broliams”. Jis nuėjo ir nuėjo į kitą vietą.
18 Išaušus dienai, tarp kareivių kilo nemenkas sujudimas, kaip atsitiko Petrui.
19 Erodas, jo ieškojęs, nerado, ištyrė prižiūrėtojus ir įsakė juos nubausti. Jis nusileido iš Judėjos į Cezarėją ir ten apsistojo.
20 Erodas buvo labai nepatenkintas Tyro ir Sidono gyventojais. Bet jie vienbalsiai atėjo pas jį ir, paskytę savo draugu karaliaus kambarininku Blastą, troško taikos. nes jų šalis buvo maitinama karaliaus šalimi.
21 Nustatytą dieną Erodas, apsirengęs karališkais drabužiais, atsisėdo į savo sostą ir pasakė jiems kalbą.
22 Žmonės šaukė: “Tai dievo, o ne žmogaus balsas”.
23 Viešpaties angelas iš karto jį ištiko, nes jis nedavė Dievui šlovės. Jis buvo suėstas nuo kirminų ir atidavė dvasią.
24 Bet Dievo žodis augo ir daugėjo.
25 Atlikę savo tarnystę, Barnabas ir Saulius grįžo iš Jeruzalės ir pasiėmė Joną, kurio pavardė buvo Morkus.

13 SKYRIUS

1 Antiochijos bažnyčioje buvo pranašų ir mokytojų. kaip Barnabas, Simeonas, vadinamas Nigeriu, ir Liucijus Kirėnietis, ir Manaenas, užaugęs kartu su tetraarchu Erodu, ir Saulius.
2 Kai jie tarnavo Viešpačiui ir pasninkavo, Šventoji Dvasia tarė: Atskirkite man Barnabą ir Saulių darbui, kuriam juos pašaukiau.
3 Kai jie pasninkavo, meldėsi ir uždėjo ant jų rankas, jie juos išleido.
4 Taigi jie, Šventosios Dvasios išsiųsti, išvyko į Seleukiją. ir iš ten jie išplaukė į Kiprą.
5 Būdami Salamyje, jie skelbė Dievo žodį žydų sinagogose, o jų tarnas buvo ir Jonas.
6 Perėję salą į Pafosą, jie rado vieną burtininką, netikrą pranašą, žydą, vardu Barjėzus.
7 Kuris buvo su krašto vietininku Sergijumi Pauliumi, protingu žmogumi; kuris pašaukė Barnabą ir Saulių ir troško klausytis Dievo žodžio.
8 Bet burtininkas Elimas (nes toks yra jo vardas, kaip išaiškinta) priešinosi jiems, siekdamas atitraukti vietininką nuo tikėjimo.
9 Tada Saulius (dar vadinamas Pauliumi), pilnas Šventosios Dvasios, pažvelgė į jį,
10 Ir tarė: “O kupinas visokių gudrybių ir visokių piktadarybių, tu velnio vaike, visokio teisumo prieše, ar nesiliausi iškraipęs teisingų Viešpaties kelių?
11 Ir dabar štai, Viešpaties ranka yra ant tavęs, ir tu būsi aklas, kurį laiką nematydamas saulės. Ir tuojau ant jo užgriuvo rūkas ir tamsa; ir jis vaikščiojo ieškodamas, kas vestų jį už rankos.
12 Pamatęs, kas buvo padaryta, pavaduotojas patikėjo ir nustebo Viešpaties mokymu.
13 Kai Paulius ir jo būrys pabėgo iš Pafoso, jie atvyko į Pergą Pamfilijoje, o Jonas, pasitraukęs iš jų, sugrįžo į Jeruzalę.
14 Išvykę iš Pergos, jie atvyko į Pisidijos Antiochiją, šabo dieną įėjo į sinagogą ir atsisėdo.
15 Perskaitę Įstatymą ir pranašus, sinagogos vadovai siuntė pas juos, sakydami: “Vyrai ir broliai, jei turite ką nors raginančio žodžio žmonėms, sakykite”.
16 Tada Paulius atsistojo ir, mostelėdamas ranka, tarė: “Izraelitai, ir jūs, kurie bijai Dievo, pasiklausykite”.
17 Šios Izraelio tautos Dievas išsirinko mūsų tėvus ir išaukštino žmones, kai jie gyveno kaip svetimšaliai Egipto žemėje, ir iškėlė iš jos iškelta ranka.
18 Ir maždaug keturiasdešimt metų jis kentėjo jų elgesį dykumoje.
19 Išnaikinęs septynias tautas Kanaano krašte, jis burtų keliu pasidalino joms jų žemę.
20 Po to jis davė jiems teisėjus maždaug keturiems šimtams penkiasdešimčiai metų iki pranašo Samuelio.
21 Po to jie norėjo karaliaus, ir Dievas jiems davė Ciso sūnų Saulių, vyrą iš Benjamino giminės, keturiasdešimčiai metų.
22 Jį pašalinęs, jis pakėlė Dovydą jiems karaliumi. Jis taip pat liudijo ir pasakė: “Radau Jesės sūnų Dovydą, vyrą pagal savo širdį, kuris įvykdys visą mano valią”.
23 Iš šio žmogaus palikuonių Dievas, kaip buvo pažadėjęs, prikėlė Izraeliui Gelbėtoją Jėzų.
24Kai Jonas pirmą kartą prieš savo atėjimą skelbė atgailos krikštą visai Izraelio tautai.
25 Vykdydamas savo kelią, Jonas tarė: “Kuo jūs manote, kad aš esu? Aš nesu jis. Bet štai paskui mane ateina vienas, kurio batų aš nevertas nusegti.
26 Vyrai ir broliai, Abraomo giminės vaikai ir visi, kurie iš jūsų bijo Dievo, jums siunčiamas šio išgelbėjimo žodis.

27 Jeruzalės gyventojai ir jų valdovai, nes nepažino jo, nei pranašų balsai, kurie skaitomi kiekvieną šabo dieną, išpildė jį pasmerkdami.
28 Ir nors jie nerado jame jokios mirties priežasties, Pilotas prašė, kad jis būtų nužudytas.
29 Išpildę viską, kas apie jį parašyta, nuėmė jį nuo medžio ir paguldė į kapą.
30 Bet Dievas prikėlė jį iš numirusių.
31 Jis buvo matomas daug dienų tų, kurie su juo atėjo iš Galilėjos į Jeruzalę, kurie yra jo liudytojai žmonėms.
32 Ir mes skelbiame jums džiugią žinią, kad pažadas, duotas tėvams,
33 Dievas tai įvykdė mums, jų vaikams, prikeldamas Jėzų. kaip parašyta antrojoje psalmėje: 'Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau'.
34 O dėl to, kad jis prikėlė jį iš numirusių ir dabar nebegrįš į sugedimą, jis pasakė: “Aš tau duosiu Dovydo malonę”.
35 Todėl jis sako ir kitoje psalmėje: „Neleisi savo Šventajam matyti sugedimo“.
36 Nes Dovydas, Dievo valia tarnavęs savo kartai, užmigo, buvo paguldytas pas savo tėvus ir pamatė sugedimą.
37 Bet tas, kurį Dievas prikėlė, nematė sugedimo.
38 Tad tebūnie jums žinoma, vyrai ir broliai, kad per šį žmogų jums skelbiamas nuodėmių atleidimas.
39 Ir Juo visi, kurie tiki, yra išteisinti iš visko, iš ko jūs negalėjote būti išteisinti Mozės įstatymu.
40 Todėl saugokitės, kad jūsų nenutiktų to, apie ką kalba pranašai.
41 Štai jūs, niekintojai, stebėkitės ir žūkite, nes aš atlieku darbą jūsų dienomis, kurio jūs niekaip nepatikėsite, nors žmogus jums tai paskelbs.
42 Kai žydai išėjo iš sinagogos, pagonys prašė, kad šie žodžiai būtų jiems paskelbti kitą šabą.
43 Susirinkimui iširus, daug žydų ir religingų prozelitų sekė Paulių ir Barnabą, kurie, kalbėdami su jais, įtikino juos pasilikti Dievo malonėje.
44 Kitą šabo dieną beveik visas miestas susirinko klausytis Dievo žodžio.
45 Matydami minias, žydai apėmė pavydą ir kalbėjo prieš Pauliaus žodžius, prieštaraudami ir piktžodžiuodami.
46 Tada Paulius ir Barnabas drąsiai tarė: “Būtina, kad Dievo žodis būtų pasakytas jums. .
47 Nes taip mums įsakė Viešpats, sakydamas: 'Paskyriau tave šviesa pagonims, kad būtum išgelbėjimas iki žemės pakraščių'.
48 Tai išgirdę pagonys džiaugėsi ir šlovino Viešpaties žodį, ir visi, kurie buvo paskirti amžinajam gyvenimui, įtikėjo.
49 Ir Viešpaties žodis buvo paskelbtas visame krašte.
50 Bet žydai kurstė pamaldiąsias ir garbingas moteris bei miesto vyriausiuosius vyrus, persekiojo Paulių ir Barnabą ir išvijo juos iš savo kraštų.
51 Bet jie nusikratė prieš juos dulkes nuo kojų ir atėjo į Ikonijų.
52 Mokiniai buvo pilni džiaugsmo ir Šventosios Dvasios.

14 SKYRIUS

1 Ikonijaus mieste jie abu kartu nuėjo į žydų sinagogą ir taip kalbėjo, kad įtikėjo daugybė žydų ir graikų.
2 Bet netikintys žydai kurstė pagonis ir paveikė savo mintis prieš brolius.
3 Todėl jie ilgai pasiliko, drąsiai kalbėdami Viešpatyje, kuris liudijo savo malonės žodį ir leido daryti ženklus bei stebuklus jų rankomis.
4 Miesto minia pasidalijo: dalis priklausė žydams, o dalis apaštalams.
5 Ir kai buvo užpulti pagonys, taip pat žydai su jų valdovais, kad jie nepaisydami jų naudotųsi ir užmėtytų akmenimis,
6 Jie tai žinojo ir pabėgo į Listrą ir Derbę, Likaonijos miestus, ir į aplinkui esančią sritį.
7 Ten jie skelbė Evangeliją.
8 Listroje sėdėjo vienas vyras, bejėgis kojomis, nuo motinos įsčių luošas, niekada nevaikščiojęs.
9 Tas pats girdėjo kalbant Paulių, kuris tvirtai pažvelgė į jį ir suprato, kad turi tikėjimą pasveikti,
10 Garsiu balsu tarė: Atsistok tiesiai ant kojų. Ir jis pašoko ir ėjo.
11 Žmonės, pamatę, ką padarė Paulius, pakėlė balsą, likaoniečių kalboje sakydami: “Dievai nužengė pas mus kaip žmonės”.
12 Barnabą jie vadino Jupiteriu. ir Paulius, Merkurijus, nes jis buvo pagrindinis kalbėtojas.
13 Tada Jupiterio kunigas, buvęs priešais jų miestą, atnešė jaučius ir girliandas prie vartų ir norėjo aukoti su žmonėmis.
14 Apie tai išgirdę apaštalai Barnabas ir Paulius persiplėšė drabužius ir įbėgo tarp žmonių, šaukdami:
15 ir sakydamas: “Ponai, kodėl jūs taip darote? Mes taip pat esame su jumis panašių aistrų žmonės ir skelbiame jums, kad nuo šių tuštybių atsigręžtumėte į gyvąjį Dievą, kuris sukūrė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose.
16 kurie praeityje leido visoms tautoms vaikščioti savo keliais.
17 Vis dėlto jis nepaliko savęs be liudijimo, darydamas gera ir davė mums lietaus iš dangaus bei vaisingų metų, pripildydamas mūsų širdis maisto ir džiaugsmo.
18 Ir tokiais žodžiais jie retai sutramdė žmones, kad jie neaukojo jiems.
19 Kai kurie žydai atėjo iš Antiochijos ir Ikonijaus, kurie įtikino žmones ir, užmėtę Paulių akmenimis, ištraukė jį iš miesto, manydami, kad jis miręs.
20 Tačiau mokiniams stovint aplink jį, jis atsikėlė ir atėjo į miestą, o kitą dieną su Barnabu išvyko į Derbę.
21Paskelbę Evangeliją tam miestui ir daug ką išmokę, jie vėl grįžo į Listrą, Ikoniją ir Antiochiją,
22 Patvirtindamas mokinių sielas ir ragindamas juos išlikti tikėjime ir kad per daug vargų turime įeiti į Dievo karalystę.
23 Paskyrę juos vyresniaisiais kiekvienoje bažnyčioje ir pasimeldę pasninku, jie atidavė juos Viešpačiui, kurį jie tikėjo.
24 Pervažiavę Pisidiją, jie atvyko į Pamfiliją.
25 Paskelbę žodį Pergoje, jie nuėjo į Ataliją.
26 Iš ten išplaukė į Antiochiją, iš kur jie buvo rekomenduoti Dievo malonei už darbą, kurį jie atliko.
27 Kai jie atėjo ir surinko bažnyčią, jie papasakojo visa, ką Dievas padarė su jais ir kaip Jis atvėrė tikėjimo duris pagonims.
28 Ten jie ilgai pasiliko su mokiniais.

15 SKYRIUS

1 Kai kurie vyrai, atvykę iš Judėjos, mokė brolius, sakydami: “Jei nebūsite apipjaustyti taip, kaip Mozė, negalite būti išgelbėti”.
2 Kai dėl to Paulius ir Barnabas turėjo su jais nesutarimų ir ginčų, jie nusprendė, kad Paulius, Barnabas ir kai kurie kiti iš jų turi vykti į Jeruzalę pas apaštalus ir vyresniuosius šiuo klausimu.
3 Bažnyčios atvesti jie perėjo per Finikę ir Samariją, skelbdami pagonių atsivertimą. Ir sukėlė didelį džiaugsmą visiems broliams.
4 Atvykę į Jeruzalę, juos priėmė bažnyčia, apaštalai ir vyresnieji, ir jie papasakojo visa, ką Dievas jiems padarė.
5 Bet kai kurie iš fariziejų sektos atsikėlė, kurie tikėjo, sakydami: “Reikia juos apipjaustyti ir įsakyti laikytis Mozės įstatymo”.
6 Apaštalai ir vyresnieji susirinko svarstyti šio reikalo.
7 Prasidėjus daug ginčų, Petras atsikėlė ir jiems tarė: “Vyrai ir broliai, jūs žinote, kad seniai Dievas pasirinko tarp mūsų, kad pagonys mano lūpomis išgirstų Evangelijos žodį. ir tikėk.
8 Ir Dievas, kuris pažįsta širdis, paliudijo jas, duodamas joms Šventąją Dvasią, kaip ir mums.
9 Nedarykite skirtumo tarp mūsų ir jų, apvalydami jų širdis tikėjimu.
10 Kodėl dabar gundote Dievą, uždėdami mokiniams ant kaklo jungą, kurio nei mūsų tėvai, nei mes negalėjome pakelti?
11 Bet mes tikime, kad per Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę būsime išgelbėti, kaip ir jie.
12 Tada visa minia tylėjo ir klausėsi Barnabo bei Pauliaus, skelbdama, kokius stebuklus ir stebuklus Dievas per juos padarė tarp pagonių.
13 Jiems nutilus, Jokūbas atsakė: “Vyrai, broliai, klausykite manęs!
14 Simeonas papasakojo, kaip Dievas iš pradžių aplankė pagonis, kad išvestų iš jų tautą savo vardui.
15 Ir su tuo sutinka pranašų žodžiai; kaip parašyta,
16 Po to aš sugrįšiu ir atstatysiu sugriuvusią Dovydo palapinę. Aš atstatysiu jos griuvėsius ir pastatysiu.
17 Kad likę žmonės ieškotų Viešpaties ir visi pagonys, kuriais vadinamas mano vardas,sako Viešpats, kuris visa tai daro.
18 Dievui žinomi visi Jo darbai nuo pasaulio pradžios.
19 Todėl mano nuosprendis, kad mes nevargintume tų, kurie iš pagonių atsigręžė į Dievą.
20 Bet kad jiems parašytume, kad jie susilaikytų nuo sutepimo stabais, ištvirkavimo, pasmaugtų daiktų ir kraujo.
21 Senovės laikais Mozė kiekviename mieste turi savo pamokslininkus ir kiekvieną šabatą skaito sinagogose.
22 Tada apaštalams ir vyresniesiems su visa bažnyčia patiko pasiųsti į Antiochiją rinktinius su Pauliumi ir Barnabu. būtent Judas, vardu Barsabas, ir Silas, vyriausieji vyrai tarp brolių:
23 Jie taip rašė laiškus. Apaštalai, vyresnieji ir broliai siunčia sveikinimą broliams iš pagonių Antiochijoje, Sirijoje ir Kilikijoje:
24 Kadangi girdėjome, kai kurie iš mūsų išėjo, vargino jus žodžiais, sugadindami jūsų sielas, sakydami: 'Jūs turite būti apipjaustyti ir laikytis įstatymo, kuriems mes nedavėme tokio įsakymo.
25 Mums atrodė gera, susirinkusiems vieningai, pasiųsti pas jus išrinktuosius su mūsų mylimais Barnabu ir Pauliumi,
26 Žmonių, kurie kėlė pavojų savo gyvybėms dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo.
27 Mes išsiuntėme Judą ir Silą, kurie jums tą patį pasakys į lūpas.
28 Nes Šventajai Dvasiai ir mums atrodė gera neužkrauti jums didesnės naštos už šiuos būtinus dalykus;
29 kad susilaikytumėte nuo stabams paaukoto maisto, kraujo, pasmaugtų daiktų ir paleistuvystės. Jei apsisaugosite, gerai pasielgsite. Sek tau gerai.
30 Taigi, kai buvo atleisti, jie atvyko į Antiochiją ir, surinkę minią, perdavė laišką:
31 Kurį perskaitę, jie džiaugėsi paguoda.
32 Judas ir Silas, patys būdami pranašai, ragino brolius daugybe žodžių ir juos patvirtino.
33 Po to, kai jie ten pabuvo, jie buvo ramiai išleidžiami nuo brolių pas apaštalus.
34 Vis dėlto Silui patiko ten pasilikti.
35 Paulius ir Barnabas pasiliko Antiochijoje, kartu su daugeliu kitų mokydami ir skelbdami Viešpaties žodį.
36 Po kelių dienų Paulius tarė Barnabui: „Eikime dar kartą aplankyti savo brolius kiekviename mieste, kur skelbėme Viešpaties žodį, ir pažiūrėkime, kaip jiems sekasi“.
37 Barnabas nusprendė pasiimti su savimi Joną, kurio pavardė buvo Morkus.
38 Bet Pauliui nebuvo gera imti su jais jį, kuris pasitraukė nuo jų iš Pamfilijos ir nenuėjo su jais į darbą.
39 Nesutarimas tarp jų buvo toks aštrus, kad jie atsiskyrė vienas nuo kito. Taigi Barnabas paėmė Marką ir išplaukė į Kiprą.
40 Paulius išsirinko Silą ir, brolių rekomenduotas Dievo malonei, išvyko.
41 Jis ėjo per Siriją ir Kilikiją, tvirtindamas bažnyčias.

16 SKYRIUS

1 Tada jis atvyko į Derbę ir Listrą, ir štai ten buvo vienas mokinys, vardu Timotiejus, vienos žydės, tikinčios, sūnus. bet jo tėvas buvo graikas:
2 Apie tai gerai pranešė broliai, buvę Listroje ir Ikonijaus.
3 Paulius turėtų eiti su juo; paėmė ir apipjaustė jį dėl tose vietose esančių žydų, nes jie viską žinojo, kad jo tėvas buvo graikas.
4 Eidami per miestus, jie atidavė jiems vykdyti įsakymus, kuriuos įsakė apaštalai ir vyresnieji, buvę Jeruzalėje.
5 Taip pat bažnyčios įsitvirtino tikėjime ir kasdien gausėjo.
6 Kai jie apkeliavo Frygiją ir Galatijos regioną ir Šventoji Dvasia jiems uždraudė skelbti žodį Azijoje,
7 Atvykę į Misiją, jie bandė eiti į Bitiniją, bet Dvasia jų neleido.
8 Praeidami pro Misiją, jie nusileido į Troadą.
9 Naktį Paulius pasirodė regėjimas. Ten stovėjo vyras iš Makedonijos ir meldėsi jam, sakydamas: „Eik į Makedoniją ir padėk mums“.
10 Ir po to, kai jis pamatė regėjimą, mes iš karto stengėmės vykti į Makedoniją, įsitikinę, kad Viešpats mus pašaukė skelbti jiems Evangeliją.
11 Todėl, pabėgę nuo Troados, tiesiai keliavome į Samotrakiją, o kitą dieną – į Neapolį.

12 Iš ten į Filipus, kuris yra tos Makedonijos dalies vyriausiasis miestas ir kolonija. Mes buvome tame mieste keletą dienų.
13 Šabo dieną mes išėjome iš miesto prie upės kranto, kur buvo įprasta melstis. Mes atsisėdome ir kalbėjomės su moterimis, kurios ten užsuko.
14 Mus išgirdo viena moteris, vardu Lidija, purpuro pardavėja iš Tiatyros miesto, kuri garbino Dievą.
15 Kai ji ir jos namiškiai buvo pakrikštyti, ji maldavo mus: “Jei manote, kad esu ištikima Viešpačiui, ateikite į mano namus ir pasilikite ten”. Ir ji mus suvaržė.
16 Mums einant melstis, mus pasitiko mergina, apsėsta būrimo dvasios, kuri atnešė savo šeimininkams daug naudos, sakydama:
17 Tas pats sekė Paulių ir mus ir šaukė: “Šie vyrai yra aukščiausiojo Dievo tarnai, kurie mums rodo išgelbėjimo kelią”.
18 Ir tai ji darė daug dienų. Bet Paulius, nuliūdęs, atsigręžė ir tarė dvasiai: Jėzaus Kristaus vardu įsakau tau išeiti iš jos. Ir jis išėjo tą pačią valandą.
19 Kai jos šeimininkai pamatė, kad vilties pasipelnyti nebėra, jie sugavo Paulių ir Silą ir nuvilko juos į turgų pas valdovus.
20 Ir nuvedė juos pas teisėjus, sakydamas: “Šie vyrai, būdami žydai, labai vargina mūsų miestą.
21 ir mokykite papročių, kurių mums, romėnams, neleistina nei priimti, nei laikytis.
22 Minia sukilo prieš juos. Valdytojai perplėšė jiems drabužius ir liepė juos mušti.
23 Padėję jiems daug kirčių, įmetė juos į kalėjimą, įpareigodami kalėjimo prižiūrėtoją saugoti juos.
24 Jis, gavęs tokį įsakymą, įmetė juos į vidinį kalėjimą ir įstūmė jų kojas į audrą.
25 Vidurnaktį Paulius ir Silas meldėsi ir giedojo šlovę Dievui, ir kaliniai juos išgirdo.
26 Ir staiga įvyko stiprus žemės drebėjimas, taip sudrebėjo kalėjimo pamatai. Tuojau atsidarė visos durys, ir kiekvieno pančius atsiplėšė.
27 Kalėjimo prižiūrėtojas, pabudęs iš miego ir pamatęs atidarytas kalėjimo duris, išsitraukė kardą ir būtų nusižudęs, manydamas, kad kaliniai pabėgo.
28 Bet Paulius garsiai šaukė: “Nedaryk sau blogo, nes mes visi esame čia”.
29 Tada jis pašaukė žiburį, pribėgo, drebėdamas parpuolė prieš Paulių ir Silą.
30 Išvedė juos ir tarė: “Ponai, ką man daryti, kad būčiau išgelbėtas?
31 Jie atsakė: “Tikėk Viešpatį Jėzų Kristų, ir tu ir tavo namai būsi išgelbėti”.
32 Jie kalbėjo jam Viešpaties žodį ir visiems, kurie buvo jo namuose.
33 Jis paėmė juos tą pačią nakties valandą ir nuplovė jų brūkšnius. ir buvo pakrikštytas, jis ir visi jo, tuojau pat.
34 Atsinešęs juos į savo namus, jis padėjo jiems valgyti ir džiaugėsi, tikėdamas Dievą su visais savo namais.
35 Atėjus dienai, teisėjai pasiuntė tarnus, sakydami: “Paleiskite tuos vyrus”.
36 Kalėjimo prižiūrėtojas pasakė Pauliui: “Teisėjai siuntė tave paleisti. Taigi dabar eik ir eik ramybėje”.
37 Bet Paulius jiems tarė: “Jie mus, romėnus, viešai ir nepasmerktus sumušė ir įmetė į kalėjimą. o dabar jie mus slapta išstumia? tikrai ne; bet tegul patys ateina ir mus išveža.
38 Tarnautojai pasakė šiuos žodžius teisėjams, ir jie išsigando, išgirdę, kad yra romėnai.
39 Jie atėjo, maldavo, išvedė ir prašė, kad jie išvyktų iš miesto.
40 Išėję iš kalėjimo, jie įėjo į Lydijos namus. Pamatę brolius, paguodė juos ir iškeliavo.

17 SKYRIUS

1Perėję Amfipolį ir Apoloniją, jie atvyko į Tesaloniką, kur buvo žydų sinagoga.
2 Paulius, kaip buvo, įėjo pas juos ir tris sabato dienas tarėsi su jais iš Raštų,
3 Atidengdami ir teigdami, kad Kristus turėjo kentėti ir prisikelti iš numirusių; ir kad šis Jėzus, kurį jums skelbiu, yra Kristus.
4 Kai kurie iš jų įtikėjo ir susidraugavo su Pauliumi ir Silu. ir pamaldžių graikų daug, o vyriausiųjų moterų – nemaža.
5 Bet netikėję žydai sujudo iš pavydo, pasiėmė pas save kai kuriuos niekšiškus niekšiškus žmones, subūrė būrį ir sukėlė sujudimą visame mieste, užpuolė Jasono namus ir bandė juos išvesti. žmonėms.
6 Ir jų neradę, jie patraukė Jasoną ir kai kuriuos brolius pas miesto vadovus, šaukdami: “Tie, kurie apvertė pasaulį aukštyn kojomis, atėjo ir čia”.
7 Jį Jasonas gavo. Visi jie prieštarauja ciesoriaus įsakymams, sakydami, kad yra kitas karalius, vienas Jėzus.
8 Tai išgirdę, jie kėlė nerimą žmonėms ir miesto vadovams.
9 Paėmę Jasono ir kito apsaugą, jie juos paleido.
10 Broliai nedelsdami išsiuntė Paulių ir Silą naktį į Berėją. Ten atėję įėjo į žydų sinagogą.
11 Jie buvo kilnesni nei tie, kurie gyvena Tesalonikuose, nes priėmė žodį su visa širdimi ir kasdien tyrinėjo Raštus, ar taip yra.
12 Todėl daugelis jų įtikėjo; taip pat garbingų moterų, kurios buvo graikų, ir vyrų, ne keletas.
13 Bet kai Tesalonikos žydai sužinojo, kad Paulius Berėjoje skelbė Dievo žodį, jie atėjo ir ten ir kurstė žmones.
14 Tada broliai tuojau pat išsiuntė Paulių, kad jis eitų prie jūros, o Silas ir Timotiejus ten pasiliko.
15 Vadovaujantys Pauliumi, nuvedė jį į Atėnus. Gavę įsakymą Silui ir Timotiejui skubiai pas jį ateiti, jie iškeliavo.
16 Kai Paulius jų laukė Atėnuose, jo dvasia jame sujaudino, kai jis pamatė miestą, visiškai atiduotą stabmeldystėms.
17 Todėl jis ginčijosi sinagogoje su žydais ir pamaldžiais žmonėmis, o turguje kasdien su tais, kurie su juo susitikdavo.
18 Tada su juo susidūrė kai kurie epikūriečių ir stoikų filosofai. O kai kurie klausė: „Ką pasakys šitas plepėjas? kai kurie, atrodo, kad Jis yra svetimų dievų skleidėjas, nes skelbė jiems Jėzų ir prisikėlimą.
19 Jie paėmė jį ir nuvedė į Areopagą, sakydami: “Ar galime sužinoti, kokia yra ši nauja doktrina, apie kurią tu kalbi?
20 Tu atneši mūsų ausims keistus dalykus, todėl mes norėtume žinoti, ką tai reiškia.
21 (Nes visi atėniečiai ir svetimšaliai, kurie buvo ten, praleido laiką niekuo kitu, kaip tik tam, kad papasakotų arba išgirstų ką nors naujo.)

22 Tada Paulius atsistojo Marso kalvos viduryje ir tarė: “Atėnų vyrai, aš suprantu, kad esate per daug prietaringi.
23 Nes eidamas pro šalį ir pamačiau jūsų pamaldumą, radau aukurą su tokiu užrašu: NEŽINOMAM DIEVUI. Taigi, kurį jūs nežinodami garbinate, skelbiu jums.
24 Dievas, kuris sukūrė pasaulį ir visa, kas jame yra, nes Jis yra dangaus ir žemės Viešpats, jis negyvena rankomis padarytose šventyklose.
25 Nė vienas nėra garbinamas žmonių rankomis, tarsi jam ko nors reiktų, nes jis duoda visiems gyvybę, kvapą ir viską.
26 Sukūrė iš vieno kraujo visas žmonių tautas, kad gyventų visame žemės paviršiuje, ir nustatė iš anksto nustatytus laikus bei jų gyvenamosios vietos ribas.
27 Kad jie ieškotų Viešpaties, jei tiktų, kad Jį pajustų ir rastų, nors jis nėra toli nuo kiekvieno iš mūsų.
28 Jame mes gyvename, judame ir esame. kaip yra sakę kai kurie jūsų poetai: Mes taip pat esame jo palikuonys.
29 Kadangi esame Dievo palikuonys, neturėtume manyti, kad Dievybė yra kaip auksas, sidabras ar akmuo, iškaltas meno ir žmogaus sumanymais.
30 Ir Dievas mirktelėjo šio nežinojimo laikus; bet dabar įsako visiems žmonėms visur atgailauti:
31 Nes Jis paskyrė dieną, kurią teisingai teis pasaulį per tą žmogų, kurį paskyrė. dėl ko jis visiems patikino, prikeldamas jį iš numirusių.
32 Išgirdę apie mirusiųjų prisikėlimą, vieni šaipėsi, o kiti sakė: “Mes dar išgirsime apie tai”.
33 Paulius pasitraukė iš jų.
34 Tačiau kai kurie vyrai jam pritarė ir įtikėjo: tarp jų buvo Dionisijus Areopagitas, moteris, vardu Damaris, ir kiti su jais.

18 SKYRIUS

1 Po to Paulius išvyko iš Atėnų ir atvyko į Korintą.
2 Ir rado vieną žydą, vardu Akvila, gimusį Ponte, neseniai atvykusį iš Italijos, su savo žmona Priscila. (nes Klaudijus įsakė visiems žydams išvykti iš Romos:) ir atėjo pas juos.
3 Kadangi jis buvo to paties amato, jis apsigyveno su jais ir dirbo, nes pagal savo darbą jie buvo palapinių statytojai.
4 Jis svarstė sinagogoje kiekvieną sabatą ir įtikinėjo žydus bei graikus.
5 Kai Silas ir Timotiejus atvyko iš Makedonijos, Paulius buvo prislėgtas dvasios ir paliudijo žydams, kad Jėzus yra Kristus.
6 Kai jie priešinosi ir piktžodžiavo, jis papurtė savo drabužius ir tarė jiems: “Jūsų kraujas ant jūsų pačių galvų! Aš esu švarus: nuo šiol eisiu pas pagonis.
7 Iš ten jis iškeliavo ir įėjo į vieno žmogaus, vardu Justas, garbintojo namus, kurio namai buvo tvirtai sujungti su sinagoga.
8 Sinagogos vyriausiasis viršininkas Krispas su visais savo namais įtikėjo Viešpatį. ir daugelis korintiečių, girdėdami, įtikėjo ir buvo pakrikštyti.
9 Tada Viešpats naktį regėjimu tarė Pauliui: Nebijok, bet kalbėk ir nenutylėk.
10 Aš esu su tavimi ir niekas nepuls tavęs įskaudinti, nes aš turiu daug žmonių šiame mieste.
11 Jis ten išbuvo metus ir šešis mėnesius, mokydamas tarp jų Dievo žodį.
12 Kai Galjonas buvo Achajos vietininkas, žydai vieningai sukilo prieš Paulių ir atvedė jį į teismo krėslą.
13 Sakydamas: “Šitas įtikinėja žmones garbinti Dievą priešingai įstatymui”.
14 Kai Paulius jau ruošėsi atverti savo burną, Galijas tarė žydams: „Jei tai būtų neteisingas ar nedoras ištvirkimas, o jūs žydai, aš galėčiau pakęsti jus.
15 Bet jei kalbama apie žodžius, vardus ir jūsų įstatymą, žiūrėkite į tai. nes aš nebūsiu tokių dalykų teisėjas.
16 Jis išvarė juos nuo teismo krėslo.
17 Tada visi graikai paėmė Sosteną, sinagogos vyriausiąjį viršininką, ir sumušė jį prieš teismo krėslę. Ir Gallio niekuo iš tų dalykų nerūpėjo.
18 Po to Paulius dar kurį laiką ten pasiliko, tada atsisveikino su broliais ir išplaukė į Siriją, o kartu su juo Priscilė ir Akvila. nukirpęs galvą Kenchrėjoje, nes jis davė įžadą.
19 Jis atvyko į Efezą ir juos ten paliko, o pats įėjo į sinagogą ir tarėsi su žydais.
20 Kai jie norėjo, kad jis pasiliktų su jais ilgiau, jis nesutiko.
21 Bet atsisveikino su jais, sakydamas: “Aš būtinai privalau švęsti šią šventę, kuri ateina Jeruzalėje. Ir jis išplaukė iš Efezo.
22 Nusileidęs į Cezarėją, pakilęs ir pasveikinęs bažnyčią, jis nusileido į Antiochiją.
23 Kurį laiką ten pabuvęs, jis iškeliavo ir eilės tvarka perėjo visą Galatijos ir Frygijos kraštą, stiprindamas visus mokinius.
24 Į Efezą atvyko vienas žydas, vardu Apolas, gimęs Aleksandrijoje, iškalbingas žmogus ir galingas Raštuose.
25 Šis vyras buvo pamokytas Viešpaties kelio. ir būdamas karštas dvasios, jis kalbėjo ir uoliai mokė Viešpaties dalykų, žinodamas tik Jono krikštą.
26 Jis ėmė drąsiai kalbėti sinagogoje. Akvilė ir Priscilė, išgirdę jį, pasiėmė jį pas save ir išsamiau paaiškino jam Dievo kelią.
27 Kai jis ketino eiti į Achają, broliai rašė, ragindami mokinius priimti Jį. Jis atėjęs malone daug padėjo įtikėjusiesiems.
28 Nes jis stipriai įtikino žydus ir tai viešai, Raštais parodydamas, kad Jėzus yra Kristus.

19 SKYRIUS

1 Apolui būnant Korinte, Paulius, perėjęs aukštutines pakrantes, atvyko į Efezą ir rado keletą mokinių,
2 Jis tarė jiems: “Ar gavote Šventąją Dvasią, kai įtikėjote? Jie jam atsakė: “Mes net negirdėjome, ar yra Šventoji Dvasia”.
3 Jis tarė jiems: “Kuo tada jūs buvote pakrikštyti? Jie atsakė: “Iki Jono krikšto”.
4 Tada Paulius pasakė: “Jonas tikrai krikštijo atgailos krikštu, sakydamas žmonėms, kad jie tikėtų Tą, kuris ateis po jo, tai yra Kristų Jėzų.
5 Tai išgirdę, jie buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu.
6 Kai Paulius uždėjo ant jų rankas, Šventoji Dvasia nužengė ant jų. jie kalbėjo kalbomis ir pranašavo.
7 Visų vyrų buvo apie dvylika.
8 Jis nuėjo į sinagogą ir drąsiai kalbėjo tris mėnesius, ginčydamas ir įtikinėdamas dalykus apie Dievo karalystę.
9 Kai narai buvo užkietėję ir netikėjo, bet piktai kalbėjo apie tą kelią minios akivaizdoje, jis pasitraukė nuo jų ir

išskyrė mokinius, kasdien ginčydamasis vieno Tirano mokykloje.
10 Ir tai tęsėsi dvejus metus; Taip visi Azijos gyventojai, žydai ir graikai, girdėjo Viešpaties Jėzaus žodį.
11 Ir Dievas Pauliaus rankomis padarė ypatingų stebuklų:
12 Taip, kad iš jo kūno ligoniams buvo atneštos nosinės ar prijuostės, nuo jų pasitraukė ligos ir iš jų išėjo piktosios dvasios.
13 Tada kai kurie klajojantys žydai, egzorcistai, ėmėsi šaukti piktųjų dvasių turinčius Viešpaties Jėzaus vardą, sakydami: “Prisaikiu jus Jėzumi, kurį skelbia Paulius”.
14 Vieno Skevos, žydo, vyriausiojo kunigų, buvo septyni sūnūs, kurie tai padarė.
15 Piktoji dvasia atsiliepė: “Jėzų aš pažįstu ir Paulių pažįstu. bet kas tu toks?
16 Žmogus, kuriame buvo piktoji dvasia, užpuolė ant jų, nugalėjo juos ir nugalėjo, todėl jie pabėgo iš tų namų nuogi ir sužeisti.
17 Tai žinojo visi žydai ir graikai, taip pat gyvenantys Efeze. ir juos visus apėmė baimė, ir Viešpaties Jėzaus vardas buvo išaukštintas.
18 Daugelis tikinčiųjų atėjo, išpažino ir skelbė savo darbus.
19 Daugelis iš smalsių amatų sunešė savo knygas ir sudegino jas visų akivaizdoje. Suskaičiavę jų kainą, rado penkiasdešimt tūkstančių sidabrinių.
20 Taip stipriai augo Dievo žodis ir nugalėjo.
21 Pasibaigus šiam reikalui, Paulius dvasioje nutarė, perėjęs Makedoniją ir Achają, vykti į Jeruzalę, sakydamas: “Kai ten būsiu, turėsiu pamatyti ir Romą”.
22 Jis išsiuntė į Makedoniją du iš jam tarnautojų: Timotiejų ir Erastą. bet pats sezoną pasiliko Azijoje.
23 Ir tuo pačiu metu dėl to kilo nemenkas sujudimas.
24 Nes vienas vyras, vardu Demetrijus, sidabrakalys, gaminęs Dianai sidabrines šventoves, atnešė amatininkams nemenką naudą.
25 Jis pasikvietė juos su panašaus darbo darbininkais ir tarė: “Ponai, jūs žinote, kad iš šio amato mes turime savo turtus”.
26 Be to, jūs matote ir girdite, kad ne vienas Efeze, bet beveik visoje Azijoje šis Paulius įtikino ir atstūmė daug žmonių, sakydamas, kad jie nėra dievai, sukurti rankomis.
27 Kad ne tik šiam mūsų amatui gresia pavojus, kad jis bus panaikintas. bet ir kad didžiosios deivės Dianos, kurią garbina visa Azija ir pasaulis, šventykla būtų niekinama ir jos didybė sugriauta.
28 Išgirdę šiuos žodžius, jie buvo pilni rūstybės ir šaukė: “Diana iš Efeziečių”.
29 Visas miestas buvo pilnas sumaišties. Sugavę Gėjų ir Aristarchą, Makedonijos vyrus, Pauliaus bendražygius, vieningai puolė į teatrą.
30 Kai Paulius norėjo įeiti pas žmones, mokiniai jo neleido.
31 Ir kai kurie iš Azijos vadovų, kurie buvo jo draugai, pasiuntė pas jį, prašydami, kad jis nesileistų į teatrą.
32 Todėl vieni šaukė vienaip, kiti kitaip, nes susirinkimas buvo sutrikęs. ir dauguma nežinojo, kodėl jie susirinko.
33 Jie ištraukė Aleksandrą iš minios, žydams jį iškėlus. O Aleksandras mostelėjo ranka ir būtų ginęs žmones.
34 Sužinoję, kad jis žydas, visi vienu balsu maždaug dvi valandas sušuko: “Diana iš Efeziečių”.
35 Kai miesto tarnautojas nuramino žmones, jis tarė: „Efezo vyrai, kas yra žmogus, kuris nežino, kad efeziečių miestas garbina didžiąją deivę Dianą ir atvaizdą, nukritusį nuo Jupiterio. ?
36 Matydami, kad šitam dalykui negalima prieštarauti, turite tylėti ir nieko nedaryti neapgalvotai.
37 Jūs atvedėte čia tuos vyrus, kurie nėra nei bažnyčių plėšikai, nei jūsų deivės piktžodžiautojai.
38 Todėl, jei Demetrijus ir su juo esantys amatininkai turi reikalų prieš kurį nors žmogų, įstatymas yra atviras ir yra pavaduotojai.
39 Bet jei klausiate ko nors dėl kitų dalykų, tai bus nuspręsta teisėtoje susirinkime.
40 Nes mums gresia pavojus būti suabejotiems dėl šios dienos šurmulio, nes nėra jokios priežasties, dėl kurios galėtume papasakoti apie tai.
41 Tai pasakęs, jis paleido susirinkimą.

20 SKYRIUS

1 Sujudimui pasibaigus, Paulius pasišaukė mokinius, apkabino juos ir iškeliavo į Makedoniją.
2 Perėjęs tas vietas ir daug jas paraginęs, jis atvyko į Graikiją,
3 Ten išbuvo tris mėnesius. Ir kai žydai jo laukė, kai jis ruošėsi plaukti į Siriją, jis ketino grįžti per Makedoniją.
4 Ten jį lydėjo į Aziją Sopatras iš Berėjos. o iš tesalonikiečių Aristarchas ir Sekundas; Gajus iš Derbės ir Timotiejus; o iš Azijos – Tichikas ir Trofimas.
5 Tie, kurie ėjo pirmyn, pasiliko pas mus Troadoje.
6 Po neraugintos duonos dienų išplaukėme iš Filipų ir per penkias dienas atvykome pas juos į Troadą. kur apsistojome septynias dienas.
7 Pirmąją savaitės dieną, kai mokiniai susirinko laužyti duonos, Paulius pamokslavo jiems, pasiruošęs išvykti rytoj. ir tęsė savo kalbą iki vidurnakčio.
8 Viršutiniame kambaryje, kur jie buvo susirinkę, buvo daug žibintų.
9 Lange sėdėjo kažkoks jaunuolis, vardu Eutichas, užmigęs giliu miegu. Pauliui ilgai pamokslaujant, jis nugrimzdo iš miego, nukrito iš trečiojo palėpės ir buvo pakeltas negyvas.
10 Paulius nulipo žemyn, puolė ant jo ir, apkabinęs jį, tarė: “Nesijaudinkite! nes jo gyvybė yra jame.
11 Kai jis sugrįžo, laužė duoną, valgė ir ilgai kalbėjo, net iki ryto, jis iškeliavo.
12 Ir jie atvedė jauną vyrą gyvą ir nebuvo šiek tiek paguodžiami.
13 Mes nuplaukėme į laivą ir nuplaukėme į Asą, ketindami ten priimti Paulių, nes taip jis buvo nusprendęs eiti pėsčiomis.
14 Kai jis susitiko su mumis Asose, mes jį priėmėme ir atvykome į Mitilenę.
15 Mes išplaukėme iš ten ir kitą dieną atplaukėme į Chiosą. o kitą dieną mes atvykome į Samosą ir apsistojome prie Trogilio. o kitą dieną atvykome į Miletą.
16 Paulius buvo nusprendęs plaukti per Efezą, nes nenorėjo praleisti laiko Azijoje, nes Sekminių dieną, jei tik galėjo, skubėjo būti Jeruzalėje.
17 Iš Mileto jis pasiuntė į Efezą ir pasikvietė bažnyčios vyresniuosius.
18 Kai jie atėjo pas jį, jis jiems tarė: “Jūs žinote, nuo pirmos dienos, kai atvykau į Aziją, kokiu būdu buvau su jumis visais metų laikais.
19 Tarnauju Viešpačiui su visu nuolankumu, su daugybe ašarų ir pagundų, kurios mane ištiko tykant žydams.

20 Ir kaip aš nesulaikiau nieko, kas jums buvo naudinga, bet viešai ir iš namų į namus jus parodžiau ir mokiau,
21 Liudydamas ir žydams, ir graikams atgailą prieš Dievą ir tikėjimą mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.
22 Ir dabar štai aš einu surištas dvasios į Jeruzalę, nežinodamas, kas ten mane ištiks.
23 Išskyrus tai, kad Šventoji Dvasia liudija kiekviename mieste, sakydama, kad mane lydi vergai ir vargai.
24 Bet niekas iš šių dalykų manęs nejaudina ir nelaikau savo gyvenimo brangiu sau, kad galėčiau su džiaugsmu užbaigti savo kelią ir tarnystę, kurią gavau iš Viešpaties Jėzaus, liudyti Dievo malonės Evangeliją. .
25 Ir dabar, štai, aš žinau, kad jūs visi, tarp kurių buvau skelbęs Dievo karalystę, daugiau nebematysite mano veido.
26 Todėl šiandien liudiju jus, kad esu tyras nuo visų žmonių kraujo.
27 Nes aš nevengiau skelbti jums visų Dievo patarimų.
28 Todėl saugokitės savęs ir visos kaimenės, kuriai Šventoji Dvasia jus paskyrė prižiūrėtojais, kad ganytumėte Dievo bažnyčią, kurią jis nusipirko savo krauju.
29 Aš žinau tai, kad man pasitraukus, pas jus pateks žiaurūs vilkai, negailėdami kaimenės.
30 Ir iš jūsų pačių atsiras žmonių, kurie kalba iškrypėlius, kad atitrauktų paskui save mokinius.
31 Todėl budėkite ir atsiminkite, kad per trejus metus aš nenustojau perspėti kiekvieną dieną ir naktį su ašaromis.
32 O dabar, broliai, pavedu jus Dievui ir Jo malonės žodžiui, kuris gali jus statyti ir duoti paveldėjimą tarp visų pašventintųjų.
33 Niekam negeidžiu nei sidabro, nei aukso, nei drabužių.
34 Taip, jūs patys žinote, kad šios rankos pasitarnavo mano reikmėms ir tiems, kurie buvo su manimi.
35 Aš jums viską parodžiau, kad taip dirbdami turite palaikyti silpnuosius ir atsiminti Viešpaties Jėzaus žodžius, kuriuos jis pasakė: “ Labiau palaiminta duoti nei imti”.
36 Tai pasakęs, jis atsiklaupė ir su visais meldėsi.
37 Visi verkė, puolė Pauliui ant kaklo ir bučiavo jį,
38 Labiausiai liūdėdamas dėl žodžių, kuriuos jis pasakė, kad jie daugiau nebematytų jo veido. Ir jie palydėjo jį į laivą.

21 SKYRIUS

1 Ir buvo taip, kad po to, kai buvome paleisti iš jų ir paleisti, mes tiesiu keliu atėjome į Kusą, o kitą dieną – į Rodą, o iš ten – į Patarą.
2 Radę laivą, plaukiantį į Finikiją, įlipome į laivą ir iškeliavome.
3 Kai atradome Kiprą, palikome jį kairėje, išplaukėme į Siriją ir nusileidome Tyre, nes ten laivas turėjo iškrauti savo naštą.
4 Radę mokinių, mes ten išbuvome septynias dienas. Jie per Dvasią pasakė Pauliui, kad jis neitų į Jeruzalę.
5 Pasibaigus toms dienoms, mes iškeliavome ir patraukėme savo keliu. Jie visi atvedė mus su žmonomis ir vaikais, kol išėjome iš miesto. Mes suklaupėme ant kranto ir meldėmės.
6 Atsisveikindami vienas su kitu, išplaukėme į laivą. ir jie vėl grįžo namo.
7 Baigę kelionę iš Tyro, atvykome į Ptolemaja, pasveikinome brolius ir vieną dieną pasilikome pas juos.
8 Kitą dieną mes, iš Pauliaus, iškeliavome į Cezarėją. Mes įėjome į evangelisto Pilypo namus, kurie buvo vienas iš septynių. ir apsigyventi pas jį.
9 Tas pats vyras turėjo keturias dukteris, mergeles, kurios pranašavo.
10 Kai ten praleidome daug dienų, iš Judėjos atėjo pranašas, vardu Agabas.
11 Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus juostą, surišo savo rankas ir kojas ir tarė: Taip sako Šventoji Dvasia: Taip Jeruzalės žydai suriš vyrą, kuriam priklauso ši juosta, ir atiduos jį pagonių rankas.
12 Tai išgirdę, mes ir tos vietos gyventojai prašėme jo neiti į Jeruzalę.
13 Paulius atsakė: “Ką reiškia verkti ir daužyti mano širdį? Aš pasiruošęs ne tik būti surištas, bet ir mirti Jeruzalėje dėl Viešpaties Jėzaus vardo.
14 Kai jis nebuvo įtikintas, mes liovėsi sakydami: 'Tebūnie Viešpaties valia'.
15 Po tų dienų mes paėmėme savo vežimus ir pakilome į Jeruzalę.
16 Kai kurie Cezarėjos mokiniai taip pat atėjo su mumis ir atsivedė vieną seną mokinį Mnasoną iš Kipro, pas kurį turėtume nakvoti.
17 Kai atvykome į Jeruzalę, broliai mus mielai priėmė.
18 Kitą dieną Paulius nuėjo su mumis pas Jokūbą. ir visi vyresnieji buvo šalia.
19 Pasveikinęs juos, jis ypač papasakojo, ką Dievas savo tarnavimu padarė tarp pagonių.
20 Tai išgirdę, jie šlovino Viešpatį ir tarė jam: “Matai, broli, kiek tūkstančių žydų yra tikinčiųjų. ir jie visi uoliai laikosi įstatymo.
21 Tau praneša, kad tu mokai visus žydus tarp pagonių palikti Mozę, sakydamas, kad jie neturi apipjaustyti savo vaikų ir nesilaikyti papročių.
22 Taigi kas tai yra? Daugybė turi susiburti, nes jie išgirs, kad tu ateini.
23 Todėl daryk, ką tau sakome: 'Mes turime keturis vyrus, kurie davė įžadą.
24 Imk ir apsivalyk kartu su jais, kad jie nusiskustų galvas. Visi žinotų, kad tai, kas jiems buvo pranešta apie tave, yra niekis. bet kad tu taip pat tvarkingai vaikščiotum ir laikykis įstatymo.
25 Kalbant apie pagonis, kurie tiki, mes parašėme ir padarėme išvadą, kad jie nieko panašaus nepaiso, tik saugosi nuo stabams paaukotų dalykų, nuo kraujo, nuo pasmaugimo ir ištvirkavimo.
26 Tada Paulius pasiėmė vyrus ir kitą dieną apsivalydamas įėjo į šventyklą, pranešdamas apie apsivalymo dienų pabaigą, kol bus paaukota auka už kiekvieną iš jų.
27 Septynioms dienoms beveik pasibaigus, Azijos žydai, pamatę jį šventykloje, sujudino visą tautą ir uždėjo ant jo rankas,
28 Šauki, Izraelio vyrai, padėk! Tai tas žmogus, kuris visur visus moko prieš tautą, įstatymą ir šią vietą. Jis atvedė ir graikus į šventyklą ir suteršė šią šventą vietą.
29 (Nes jie anksčiau buvo matę su juo Trofimą mieste efezietį, kurį, kaip manė, Paulius buvo atvedęs į šventyklą).
30 Visas miestas sujudo, žmonės susibėgo. Paėmę Paulių, ištraukė jį iš šventyklos, durys tuojau buvo uždarytos.
31 Jiems ruošiantis jį nužudyti, būrio vadas pasiekė žinia, kad visa Jeruzalė siautėja.

32 Jie tuojau pat paėmė kareivius ir šimtininkus ir nubėgo pas juos. Pamatę vyriausiąjį kapitoną ir kareivius, jie ėmė mušti Paulių.
33 Tada priėjo vyriausiasis kapitonas, paėmė jį ir įsakė surišti dviem grandinėmis. ir paklausė, kas jis toks ir ką padarė.
(Gns) 34 Vieni šaukė vieno, kiti kito tarp minios. Negalėdamas tiksliai žinoti, ar sujudimas, liepė jį nunešti į pilį.
35 Kai jis užlipo ant laiptų, taip buvo, kad jis buvo kareivių nuneštas už žmonių smurtą.
36 Daugybė žmonių sekė paskui save, šaukdami: “Pašalink jį”.
37 Kai Paulius turėjo būti įvestas į pilį, jis tarė vyriausiajam kapitonui: “Ar galiu su tavimi pasikalbėti?” Kas pasakė: „Ar tu moki kalbėti graikiškai?
38 Ar tu ne tas egiptietis, kuris iki šių dienų sukėlė triukšmą ir išvedė į dykumą keturis tūkstančius žmogžudžių?
39 Bet Paulius tarė: “Aš esu Tarso, Kilikijos miesto, žydas, niekam tikusio miesto pilietis.
40 Išdavęs jam leidimą, Paulius atsistojo ant laiptų ir mostelėjo ranka žmonėms. Kai stojo didelė tyla, jis kalbėjo jiems hebrajų kalba, sakydamas:

22 SKYRIUS

1 Vyrai, broliai ir tėvai, išgirskite mano gynybą, kurią dabar jums siūlau.
2 (Ir išgirdę, kad jis jiems kalbėjo hebrajų kalba, jie dar labiau tylėjo, ir jis sako:
3 Aš tikrai esu žydas, gimęs Tarse, Kilikijos mieste, tačiau užaugintas šiame mieste prie Gamalielio kojų ir mokęs pagal tobulą tėvų įstatymo būdą ir uolus. Dieve, kaip ir jūs visi šią dieną.
4 Aš persekiojau šiuo keliu iki mirties, surišdamas ir į kalėjimus įvesdamas tiek vyrus, tiek moteris.
5 Kaip mane liudija vyriausiasis kunigas ir visas vyresniųjų palikimas. Iš jų gavau laiškus broliams ir nuvykau į Damaską surištųjų parvežti į Jeruzalę, kad būtų nubausti.
6 Ir buvo taip, kad man keliaujant ir apie vidurdienį artėjant prie Damasko, staiga iš dangaus aplink mane nušvito didžiulė šviesa.
7 Aš parpuoliau ant žemės ir išgirdau balsą, sakantį man: Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?
8 Aš atsakiau: Kas tu esi, Viešpatie? Jis man pasakė: “ Aš esu Jėzus iš Nazareto, kurį tu persekioji”.
9 Tie, kurie buvo su manimi, iš tikrųjų matė šviesą ir išsigando. bet jie negirdėjo balso to, kuris man kalbėjo.
10 Aš paklausiau: „Ką man daryti, Viešpatie? Ir Viešpats man tarė: Kelkis ir eik į Damaską. ir ten tau bus pranešta apie viską, kas tau paskirta.
11 Ir kai aš negalėjau matyti tos šviesos šlovės, vedamas su manimi buvusių rankų, atvykau į Damaską.
12 Ir vienas Ananijas, pamaldus vyras pagal įstatymą, gerai žinantis visus ten gyvenančius žydus,
13 Priėjo prie manęs, atsistojo ir tarė: “Broli Sauliau, atgauk”. Ir tą pačią valandą pažvelgiau į jį.
14 Jis tarė: “Mūsų tėvų Dievas išsirinko tave, kad žinotum Jo valią, pamatytum tą Teisingąjį ir išgirstum jo burnos balsą”.
15 Tu būsi jo liudytojas visiems, ką matai ir girdėjai.
16 O kodėl dabar delsi? kelkis, pasikrikštyk ir nusiplauk savo nuodėmes, šaukdamasis Viešpaties vardo.
17 Ir buvo taip, kad sugrįžęs į Jeruzalę, net melsdamasis šventykloje, buvau transe.
18 Ir išvydau jį sakantį: “ Skubėk ir išeik iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavo liudijimo apie mane”.
19 Aš tariau: Viešpatie, jie žino, kad aš įkalinau ir sumušiau kiekvienoje sinagogoje tuos, kurie Tave tiki.
20 Kai buvo pralietas tavo kankinio Stepono kraujas, aš taip pat stovėjau šalia ir sutikau su jo mirtimi ir saugojau tų, kurie jį nužudė, drabužius.
21 Jis man tarė: “ Išeik, nes aš siųsiu tave toli iš čia pas pagonis”.
22 Jie klausė šio žodžio, tada pakėlė balsą ir tarė: “Pašalink tokį žmogų nuo žemės, nes jam nedera gyventi”.
23 Kai jie šaukė, nusimetė drabužius ir mėtė į orą dulkes,
24 Vyriausiasis kapitonas įsakė įvesti jį į pilį ir liepė jį apžiūrėti plakant. kad jis žinotų, kodėl jie taip prieš jį šaukėsi.
25 Kai jie surišo jį diržais, Paulius paklausė šalia stovėjusio šimtininko: “Ar tau leidžiama plakti romėną, kuris yra nepasmerktas?
26 Tai išgirdęs, šimtininkas nuėjo ir pranešė vyriausiajam kapitonui: “Žiūrėk, ką darai, nes šis yra romėnas”.
27 Tada atėjo vyriausiasis kapitonas ir paklausė: “Sakyk man, ar tu romėnas? Jis pasakė: Taip.
28 Vyriausiasis kapitonas atsakė: “Už didelę sumą aš gavau šią laisvę”. Ir Paulius pasakė: Bet aš gimiau laisvas.
29 Tada jie tuojau pasitraukė nuo to, kuris turėjo jį ištirti. Ir vyriausiasis kapitonas taip pat išsigando, sužinojęs, kad jis romėnas, ir dėl to, kad jį surišo.
30 Rytoj, kadangi jis būtų žinojęs, kodėl jį apkaltino žydai, jis išlaisvino jį iš pančių ir įsakė atvykti aukštiesiems kunigams bei visai jų tarybai, nuvedė Paulių ir pastatė prieš juos.

23 SKYRIUS

1 Paulius, įdėmiai žiūrėdamas į susirinkimą, tarė: “Vyrai, broliai, iki šios dienos gyvenau visa gera sąžine Dievo akivaizdoje”.
2 Vyriausiasis kunigas Ananijas įsakė stovintiems šalia jo smogti jam per burną.
3 Tada Paulius jam tarė: “Dievas išmuš tave, tu nubalinta siena. Tu sėdi, kad teistum mane pagal įstatymą ir liepi sumušti prieš įstatymą?
4 O tie, kurie stovėjo šalia, klausė: “Ar tu šmeižiate vyriausiąjį Dievo kunigą?
5 Tada Paulius tarė: “Nežinau, broliai, kad jis buvo vyriausiasis kunigas, nes parašyta: 'Nekalbėk pikta savo tautos vadovui'.
6 Bet kai Paulius suprato, kad viena dalis yra sadukiejai, o kita – fariziejai, taryboje jis sušuko: “Vyrai ir broliai, aš esu fariziejus, fariziejaus sūnus. Vilties ir mirusiųjų prisikėlimo esu pašauktas. klausimu.
7 Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo nesutarimas, ir minia pasidalijo.
8 Sadukiejai sako, kad nėra prisikėlimo, nėra nei angelo, nei dvasios, bet fariziejai išpažįsta abu.
9 Pasigirdo didelis šauksmas. Fariziejų Rašto žinovai pakilo ir ginčijosi sakydami: 'Mes neradome šitame žmoguje jokio pikto. Dieve.

10 Kilus dideliam nesutarimui, vyriausiasis kapitonas, bijodamas, kad Paulius nebūtų suplėšytas, įsakė kareiviams nusileisti, paimti jį jėga iš savo tarpo ir įvesti į pilį.
11 Kitą naktį Viešpats stovėjo šalia jo ir tarė: “ Būk drąsus, Pauliau, nes kaip tu paliudijai apie mane Jeruzalėje, taip ir Romoje turi liudyti”.
12 Išaušus dienai, kai kurie žydai susibūrė ir prisirišo prie prakeikimo, sakydami, kad nevalgys ir negers, kol nenužudys Pauliaus.
13 Ir jų buvo daugiau nei keturiasdešimt, kurie sudarė šį sąmokslą.
14 Jie atėjo pas aukštuosius kunigus ir vyresniuosius ir sakė: “Mes prisiėmėme didelį prakeikimą ir nieko nevalgysime, kol nenužudysime Pauliaus”.
15 Taigi dabar jūs su taryba pranešate vyriausiajam kapitonui, kad jis atvestų jį pas jus rytoj, tarsi norėtumėte ko nors tobulesnio apie jį pasiteirauti. Ir mes, ar kada nors jis prisiartins, esame pasirengę jį nužudyti.
16 Pauliaus sesers sūnus, išgirdęs apie jų tyčia, nuėjo, įėjo į pilį ir pranešė Pauliui.
17 Tada Paulius pasišaukė vieną šimtininką ir tarė: “Atveskite šį jaunuolį pas vyriausiąjį kapitoną, nes jis turi jam kai ką pasakyti”.
18 Jis paėmė jį, nuvedė pas vyriausiąjį kapitoną ir tarė: “Kalinis Paulius pasišaukė mane pas save ir paprašė atvesti pas tave šitą jaunuolį, kuris turi tau ką pasakyti”.
19 Tada vyriausiasis kapitonas paėmė jį už rankos, nuėjo su juo atskirai ir paklausė: “Ką tu turi man pasakyti?
20 Jis tarė: “Žydai sutiko tavęs trokšti, kad tu rytoj nuvestum Paulių į tarybą, tarsi jie norėtų jo geriau paklausti”.
21 Nepasiduok jiems, nes Jo laukia daugiau nei keturiasdešimt vyrų, prisiekusių nevalgyti ir negerti, kol jo neužmuš. Ir dabar jie pasiruošę. ieškau pažado iš tavęs.
22 Tada vyriausiasis kapitonas išleido jaunuolį ir įsakė jam: “Žiūrėk, niekam nesakyk, kad man tai parodei”.
23 Jis pašaukė du šimtininkus, sakydamas: “Pasiruošk du šimtus kareivių trečią valandą nakties eiti į Cezarėją, šešiasdešimt raitelių ir du šimtus ietininkų.
24 Parūpink jiems žvėris, kad jie galėtų įsodinti Paulių ir saugiai nuvežti pas valdytoją Feliksą.
25 Ir jis parašė laišką tokiu būdu:
26 Klaudijus Lizijas siunčia sveikinimą puikiajam valdytojui Feliksui.
27 Tą vyrą paėmė žydai ir turėjo juos nužudyti. Tada aš atėjau su kariuomene ir išgelbėjau jį, supratęs, kad jis romėnas.
28 Ir kai sužinojau priežastį, kodėl jie jį apkaltino, aš išvedžiau jį į jų tarybą.
29 Aš supratau, kad jis yra apkaltintas jų įstatymo klausimais, bet neturintis nieko jam kaltinto, verto mirties ar pančių.
30 Kai man buvo pranešta, kaip žydai tykojo to vyro, aš tuojau pat nusiunčiau pas tave ir įsakiau jo kaltintojams pasakyti prieš tave, ką jie turi prieš jį. Atsisveikinimas.
31Kareiviai, kaip buvo įsakyta, paėmė Paulių ir naktį nuvedė į Antipatrį.
32Rytoj jie paliko raitelius eiti su juo ir grįžo į pilį.
33 Kai jie atvyko į Cezarėją ir perdavė laišką valdytojui, pristatė ir Paulių.
34 Perskaitęs laišką, valdytojas paklausė, kurioje provincijoje jis yra. Ir kai jis suprato, kad yra iš Kilikijos;
35 Aš išklausysiu tave, pasakė jis, kai ateis ir tavo kaltintojai. Ir įsakė jį laikyti Erodo teismo salėje.

24 SKYRIUS

1 Po penkių dienų vyriausiasis kunigas Ananijas nusileido su vyresniaisiais ir vienu oratoriumi, vardu Tertulas, kuris pranešė valdytojui prieš Paulių.
2 Kai jis buvo iškviestas, Tertulas ėmė jį kaltinti, sakydamas: „Matydamas, kad per tave mes mėgaujamės didele ramybe ir kad tavo apvaizda šiai tautai daro labai vertų darbų,
3 Mes visada ir visur tai priimame, kilniausias Feliksas, su visu dėkingumu.
4 Nepaisant to, kad aš tavęs nebevarginčiau, meldžiu tavęs, kad išklausytum keletą žodžių apie tavo malonę.
5 Matome, kad šis žmogus yra maras, maišto kurstytojas tarp visų žydų visame pasaulyje ir nazariečių sektos vadas.
6 Jis taip pat sutepė šventyklą. Mes jį paėmėme ir norėjome teisti pagal savo įstatymą.
7 Bet vyriausiasis kapitonas Lisijas užpuolė mus ir su dideliu smurtu paėmė jį iš mūsų rankų,
8 Įsakydamas savo kaltintojams ateiti pas tave. Išnagrinėjęs, ką pats gali sužinoti apie visa tai, dėl ko mes jį kaltiname.
9 Ir žydai taip pat sutiko, sakydami, kad taip yra.
10 Po to, kai gubernatorius liepė jam kalbėti, Paulius atsakė: „Kadangi žinau, kad tu daug metų esi šios tautos teisėjas, tai dar linksmiau atsakau už save.
11 Kad suprastum, kad dar liko dvylika dienų nuo tada, kai nuėjau į Jeruzalę šlovinti.
12 Ir jie nerado manęs nei šventykloje besiginčijančio su kuo nors, nei šaukiančio žmonių, nei sinagogose, nei mieste.
13 Jie taip pat negali įrodyti dalykų, kuriais dabar mane kaltina.
14 Bet aš tau išpažįstu: vadovaudamasis keliu, kurį jie vadina erezija, aš garbinu savo tėvų Dievą, tikėdamas viskuo, kas parašyta Įstatyme ir pranašuose.
15 Ir turėkite viltį į Dievą, kurią jie ir patys leidžia, kad įvyks mirusiųjų, tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų, prisikėlimas.
16 Ir tuo aš stengiuosi visada turėti tuščią sąžinę, kuri nesipiktintų Dievu ir žmonėmis.
17 Po daugelio metų atėjau atnešti išmaldos savo tautai ir atnašauti.
18 Kai kurie žydai iš Azijos rado mane apvalytą šventykloje nei nuo gausybės, nei nuo šurmulio.
19 Kas turėjo būti čia prieš tave ir prieštarauti, jei būtų prieš mane.
20 Kitaip tegul tie patys čia sako, jei pastebėjo mane darant pikta, kai aš stovėjau prieš Tarybą,
21 Išskyrus šį vieną balsą, aš šaukiau stovėdamas tarp jų: „Šiandien jūs klausiate apie mirusiųjų prisikėlimą“.
22 Tai išgirdęs, Feliksas, geriau žinodamas apie tai, atidėjo juos ir tarė: “Kai ateis vyriausiasis vadas Lisijas, aš viską suprasiu”.
23 Ir jis įsakė šimtininkui saugoti Paulių, leisti jam laisvai ir nedrausti niekam iš savo pažįstamų tarnauti ar ateiti pas jį.
24 Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Drusilla, kuri buvo žydė, ir pasiuntė Paulių ir išklausė jį apie tikėjimą Kristumi.

25 Kai jis svarstė apie teisumą, nuosaikumą ir būsimą teismą, Feliksas drebėjo ir atsakė: “Eik šį kartą! kai turėsiu patogų sezoną, pakviesiu tave.
26 Jis taip pat tikėjosi, kad iš Pauliaus jam duos pinigų, kad jis galėtų jį paleisti.
27 Po dvejų metų Porcijus Festas atėjo į Felikso kambarį.

25 SKYRIUS

1 Kai Festas atvyko į provinciją, po trijų dienų jis pakilo iš Cezarėjos į Jeruzalę.
2 Tada vyriausiasis kunigas ir žydų vyriausiasis pranešė jam prieš Paulių ir maldavo:
3 ir prašė malonės prieš jį, kad jis pasiųstų jį į Jeruzalę, laukdamas, kaip jį nužudyti.
4 Bet Festas atsakė, kad Paulius turi būti laikomas Cezarėjoje ir kad jis pats netrukus ten išvyks.
5 Taigi tie, kurie iš jūsų gali, tegul ateina su manimi ir apkaltina šį vyrą, jei jame yra kokių nors nedorybių.
6 Išbuvęs tarp jų daugiau nei dešimt dienų, jis nuėjo į Cezarėją. ir kitą dieną, sėdėdamas ant teisėjo kėdės, liepė atvesti Paulių.
7 Jam atėjus, žydai, atvykę iš Jeruzalės, stovėjo aplinkui ir pateikė daug rimtų priekaištų Pauliui, kurių jie negalėjo įrodyti.
8 Kol jis pats už save atsakė: 'Nei žydų įstatymui, nei šventyklai, nei ciesoriui aš visiškai nieko nepažeidžiau.
9 Festas, norėdamas padaryti žydams malonumą, atsakė Pauliui: “Ar tu eisi į Jeruzalę, kad ten būtų teisiami prieš mane?
10 Tada Paulius tarė: “Aš stoviu prie ciesoriaus teismo krėslo, kur turiu būti teisiamas. Kaip tu puikiai žinai, žydams nepadariau nieko blogo.
11 Jei esu nusikaltėlis ar padariau ką nors, kas verta mirties, aš atsisakau mirti. Bet jei nėra nieko iš šitų dalykų, kuriais jie mane kaltina, niekas negali manęs jiems atiduoti. Kreipiuosi į Cezarį.
12 Festas, pasitaręs su taryba, atsakė: “Ar kreipėtės į ciesorių? eik pas Cezarį.
13 Po kelių dienų karalius Agripa ir Bernikė atvyko į Cezarėją pasveikinti Festo.
14 Kai jie ten buvo daug dienų, Festas paskelbė karaliui Pauliaus reikalą, sakydamas: “Yra vienas vyras, kurį Feliksas paliko sukaustytas.
15 Kai buvau Jeruzalėje, man pranešė aukštieji kunigai ir žydų vyresnieji, trokšdami jį teisti.
16 Aš jam atsakiau: “Romėnai netinka atiduoti mirti, kol kaltinamasis neturi kaltintojų akis į akį ir neturi teisės atsakyti už jam skirtą nusikaltimą”.
17 Todėl, kai jie čia atvyko, rytoj nedelsdamas atsisėdau ant teismo krėslo ir įsakiau išvesti tą vyrą.
18 Prieš kurį kaltintojai, atsistoję, nepateikė jokių kaltinimų tokiais dalykais, kaip aš maniau:
19 Bet turėjo tam tikrų klausimų prieš jį dėl savo prietarų ir dėl vieno mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą.
20 Ir kadangi aš suabejojau tokiais klausimais, paklausiau jo, ar jis vyks į Jeruzalę ir ten bus teisiamas dėl šių dalykų.
21 Bet kai Paulius paprašė palikti jį Augusto klausymui, aš įsakiau jį saugoti, kol išsiųsiu pas ciesorių.
22 Tada Agripa tarė Festui: “Aš taip pat išklausysiu tą vyrą”. Rytoj, pasakė jis, tu jį išgirsi.
23 Kitą dieną, kai atvyko Agripa ir Bernikė su didele pompastiškumu ir buvo įžengti į klausymo vietą kartu su miesto vyriausiaisiais vadais ir vyriausiais vyrais, Festo įsakymu Paulius buvo išvestas.
24 Festas tarė: Karaliau Agripa ir visi čia esantys vyrai, matote šį vyrą, dėl kurio visa daugybė žydų kalbėjosi su manimi tiek Jeruzalėje, tiek čia, šaukdami, kad jis neturėtų gyventi ilgiau.
25 Bet kai sužinojau, kad jis nepadarė nieko verto mirties ir kad jis pats kreipėsi į Augustą, nusprendžiau jį išsiųsti.
26 Apie juos neturiu ką parašyti savo viešpačiui. Todėl aš jį išvedžiau prieš tave, o ypač prieš tave, karaliau Agripa, kad ištyręs turėčiau ką parašyti.
27 Nes man atrodo neprotinga siųsti kalinį ir nereikšti jam nusikaltimų.

26 SKYRIUS

1 Agripa tarė Pauliui: “Tau leidžiama kalbėti pačiam”. Tada Paulius ištiesė ranką ir atsakė sau:
2 Manau, kad esu laimingas, karaliau Agripa, nes šiandien prieš tave atsakysiu už viską, dėl ko esu kaltinamas žydams.
3 Ypač todėl, kad žinau, kad esi visų žydų papročių ir klausimų žinovas. Todėl prašau tavęs kantriai išklausyti mane.
4 Mano gyvenimo būdas nuo jaunystės, kuris buvo pirmasis tarp mano tautos Jeruzalėje, žino visus žydus.
5Jie žinojo mane nuo pat pradžių, jei norėtų paliudyti, kad pagal žiauriausią mūsų religijos sektą gyvenau kaip fariziejus.
6 Ir dabar aš stoviu ir esu teisiamas dėl Dievo pažado mūsų tėvams vilties.
7 To pažado tikisi mūsų dvylika giminių, akimirksniu tarnaujančių Dievui dieną ir naktį. Dėl vilties, karaliau Agripa, esu apkaltintas žydais.
8 Kodėl jums atrodo neįtikėtina, kad Dievas prikelia mirusiuosius?
9 Iš tiesų maniau, kad turiu daryti daug dalykų, prieštaraujančių Jėzaus iš Nazareto vardui.
10 Tai aš padariau ir Jeruzalėje. Daug šventųjų uždariau į kalėjimą, gavęs aukštųjų kunigų įgaliojimą. Kai jie buvo nužudyti, aš balsavau prieš juos.
11 Aš dažnai juos bausdavau kiekvienoje sinagogoje ir verčiau juos piktžodžiauti. Būdamas labai įniršusias prieš juos, persekiojau juos net iki svetimų miestų.
12 Kai aš nuvykau į Damaską su aukštųjų kunigų įgaliojimu ir pavedimu,
13 Vidurdienį, karaliau, kelyje mačiau šviesą iš dangaus, viršijančią saulės spindesį, šviečiančią aplink mane ir tuos, kurie keliavo su manimi.
14 Kai mes visi nukritome ant žemės, išgirdau balsą, kalbantį su manimi ir sakantį hebrajų kalba: Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji? tau sunku atsispirti į dūrius.
15 Aš paklausiau: 'Kas tu esi, Viešpatie? Jis atsakė: “Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji”.
16 Bet kelkis ir stovėk ant kojų, nes aš tau pasirodžiau tam, kad padaryčiau tave tarnu ir liudytoju ir to, ką matei, ir tų dalykų, kuriuose aš tau pasirodysiu.
17 Išvaduodamas tave iš tautos ir pagonių, pas kuriuos dabar tave siunčiu,
18 atverti jiems akis ir nukreipti juos iš tamsos į šviesą ir nuo šėtono valdžios pas Dievą, kad jie gautų nuodėmių

atleidimą ir paveldėjimą tarp pašventintųjų tikėjimu manimi.
19 Todėl, karaliau Agripa, aš nebuvau nepaklusnus dangiškam regėjimui.
20 Bet pirmiausia parodė Damaske ir Jeruzalėje bei visoje Judėjos pakrantėje, o paskui pagonims, kad jie atgailaus ir atsigręžtų į Dievą ir darytų darbus, vertus atgailai.
21 Dėl šių priežasčių žydai sugavo mane šventykloje ir ketino mane nužudyti.
22 Taigi, sulaukęs Dievo pagalbos, aš iki šios dienos liudiju tiek mažiems, tiek dideliems, sakydamas, kad tik tie dalykai, kuriuos pranašai ir Mozė pasakė, kad turi ateiti:
23 Kad Kristus kentėtų ir būtų pirmasis, kuris prisikeltų iš numirusių ir parodytų šviesą žmonėms ir pagonims.
24 Jam taip kalbėdamas už save, Festas garsiu balsu tarė: “Pauliau, tu nesi sau! daug mokymosi daro tave iš proto.
25 Bet jis atsakė: “Aš nesu išprotėjęs, kilmingasis Festai. bet kalbėk tiesos ir blaivybės žodžius.
26 Nes tai žino karalius, kuriam aš taip pat atvirai kalbu. nes šis dalykas nebuvo padarytas kampe.
27 Karaliau Agripa, ar tiki pranašais? Aš žinau, kad tu tiki.
28 Tada Agripa tarė Pauliui: „Beveik tu įtikini mane būti krikščioniu.
29 Paulius tarė: “Norėčiau, kad ne tik tu, bet ir visi, kurie šiandien mane girdi, būtų beveik ir visiškai tokie, kaip aš, išskyrus šiuos pančius.
30 Jam tai pasakius, pakilo karalius, valdytojas, Bernikė ir su jais sėdintieji.
31 Nuėję į šalį, jie kalbėjosi tarpusavyje, sakydami: “Šis žmogus nedaro nieko, kas būtų verta mirties ar pančių”.
32 Agripa tarė Festui: “Jei nebūtų kreipęsis į ciesorių, šis vyras būtų buvęs paleistas”.

27 SKYRIUS

1 Kai buvo nuspręsta plaukti į Italiją, jie atidavė Paulių ir kai kuriuos kitus kalinius vienam, vardu Julijus, Augusto būrio šimtininkui.
2 Įlipę į Adramitijos laivą, paleidome į vandenį, turėdami plaukti Azijos pakrantėmis. vienas Aristarchas, makedonietis iš Tesalonikų, yra su mumis.
3 Kitą dieną mes palietėme Sidoną. O Julius mandagiai maldavo Paulių ir davė jam laisvę eiti pas draugus atsigaivinti.
4 Paleidę iš ten, plaukėme po Kipru, nes pūtė priešingi vėjai.
5 Perplaukę Kilikijos ir Pamfilijos jūrą, atvykome į Myrą, Likijos miestą.
6 Ten šimtininkas rado Aleksandrijos laivą, plaukiantį į Italiją. ir jis mus ten pasodino.
7 Kai daug dienų lėtai plaukėme, o prieš Knidą mažai atplaukėme, vėjui mūsų nelepinant, plaukėme po Kreta prieš Salmonę.
8 Ir, sunkiai pravažiuodamas, atėjo į vietą, kuri vadinama gražiaisiais prieglaudomis. netoli buvo Lasea miestas.
9 Kai praėjo daug laiko ir kai buriuoti buvo pavojinga, nes pasninkas jau praėjo, Paulius įspėjo juos:
10 Ir tarė jiems: “Ponai, aš suprantu, kad ši kelionė bus sužeista ir daug žalos ne tik laivui ir laivui, bet ir mūsų gyvybei”.
11 Vis dėlto šimtininkas tikėjo laivo kapitonu ir savininku labiau nei tuo, ką kalbėjo Paulius.
12 Kadangi prieglobstis nebuvo patogus žiemoti, dauguma patarė iš ten išvykti, jei kokiu nors būdu galėtų pasiekti Finikę ir ten žiemoti. kuri yra Kretos prieglobstis ir yra pietvakariuose ir šiaurės vakaruose.
13 Kai švelniai pūtė pietų vėjas, manydami, kad jie pasiekę savo tikslą, pralaimėjo, jie išplaukė netoli Kretos.
14 Tačiau neilgai trukus prieš jį pakilo audringas vėjas, vadinamas Euroklidonu.
15 Kai laivas buvo sugautas ir negalėjo pakęsti vėjo, leidome jai važiuoti.
16 Ir bėgdami po sala, vadinama Klauda, mūsų laukė daug darbo valtimi.
17 Kurį paėmę jie panaudojo pagalbines, apjuosusias laivą. ir, bijodami, kad nepakliūtų į smėlį, nubraukė bures ir taip buvo varomi.
18 Kai mus labai siautė audra, kitą dieną jie apšvietė laivą.
19 Trečią dieną mes savo rankomis išvarėme laivo daiktus.
20 Ir kai daug dienų nepasirodė nei saulė, nei žvaigždės ir mus užklupo ne maža audra, tada buvo atimta visa viltis, kad būsime išgelbėti.
21 Bet po ilgo susilaikymo Paulius atsistojo tarp jų ir tarė: “Ponai, jūs turėjote manęs klausyti ir nepabėgti iš Kretos ir patirti šią žalą ir nuostolius”.
22 Ir dabar aš raginu jus būti drąsiems, nes tarp jūsų nežūs niekas, tik laivas.
23 Nes šią naktį šalia manęs stovėjo angelas Dievo, kurio aš esu ir kuriam aš tarnauju,
24 sakydami: 'Nebijok, Pauliau! tu turi būti atvestas prieš ciesorių, ir štai Dievas davė tau visus, kurie plaukioja su tavimi.
25 Todėl, ponai, būkite drąsūs, nes aš tikiu Dievu, kad bus taip, kaip man buvo pasakyta.
26 Tačiau mes turime būti įvaryti į tam tikrą salą.
27 Bet kai atėjo keturioliktoji naktis, kai mes važinėjome aukštyn ir žemyn Adrijoje, apie vidurnaktį laivininkai nusprendė, kad artėja prie kokios nors šalies.
(Gns) 28 Dvidešimties gelmių garsą jie rado ir, paėję šiek tiek toliau, vėl skambino ir rado jį penkiolikos metrų atstumu.
29 Tada, bijodami, kad nenuvirstume ant uolų, jie išmetė keturis inkarus iš laivagalio ir palinkėjo dienos.
30 Ir kai laivininkai ruošėsi bėgti iš laivo, nuleidę valtį į jūrą, pasidarė spalvoti, tarsi būtų išmetę inkarus iš priekinio laivo,
31 Paulius tarė šimtininkui ir kareiviams: “Jei šie nepasiliks laive, jūs negalite būti išgelbėti”.
32 Tada kareiviai nukirto valties lynus ir leido jai nukristi.
33 Dienai artėjant, Paulius maldavo visus valgyti, sakydamas: “Šiandien yra keturioliktoji diena, kai jūs pasninkaujate ir nieko nevalgėte”.
34 Todėl prašau valgyti, nes tai jūsų sveikatai, nes nė vienam iš jūsų galvos nenukris nė plaukas.
35 Tai pasakęs, jis paėmė duoną ir padėkojo Dievui visų akivaizdoje ir, ją sulaužęs, pradėjo valgyti.
36 Tada jie visi buvo nusiteikę ir paėmė mėsos.
37 Mes iš viso laive buvome du šimtai šešiasdešimt šešiolika sielų.
38 Pavalgę, jie palengvino laivą ir išmetė kviečius į jūrą.
39 Išaušus dienai, jie nepažino krašto, bet atrado upelį su krantu, į kurį ketino, jei įmanoma, įmesti laivą.

40 Paėmę inkarus, jie pasidavė jūrai, atlaisvino vairo juostas, pakėlė pagrindinę burę prieš vėją ir patraukė į krantą.
41 Įkritę į vietą, kur susitiko dvi jūros, jie užplaukė ant seklumos. o priekinė dalis greitai įstrigo ir liko nepajudinama, bet užpakalinė dalis buvo sulaužyta dėl bangų smarkumo.
42 Ir kareivių patarimas buvo nužudyti kalinius, kad kas nors neišplauktų ir nepabėgtų.
43 Tačiau šimtininkas, norėdamas išgelbėti Paulių, sulaikė juos nuo savo tikslo. ir liepė tiems, kurie moka plaukti, pirmiausia mesti į jūrą ir patekti į sausumą.
44 O likusieji – ant lentų, o kiti – ant sulaužytų laivo dalių. Ir taip atsitiko, kad jie visi saugiai pabėgo į žemę.

28 SKYRIUS

1 Pabėgę jie sužinojo, kad sala vadinasi Melita.
2 Barbarai rodė mums nedidelį malonumą: jie užkūrė ugnį ir priėmė mus kiekvieną dėl dabartinio lietaus ir dėl šalčio.
3 Kai Paulius surinko ryšulį lazdelių ir padėjo jas ant ugnies, iš karščio išlindo angis ir užsegė ant jo rankos.
4 Barbarai, pamatę ant jo rankos kabantį nuodingą žvėrį, kalbėjosi tarpusavyje: “Be jokios abejonės, šis žmogus yra žmogžudys, kuriam, nors ir pabėgo iš jūros, kerštas neišgyvena”.
5 Jis nukratė žvėrį į ugnį ir nepajuto jokios žalos.
6 Tačiau jie žiūrėjo, kada jis turėjo išpūsti arba staiga nukristi negyvas. Bet ilgai žiūrėję ir nematę, kad jam nieko blogo, jie persigalvojo ir pasakė, kad jis yra dievas.
7 Tame pačiame kvartale buvo salos vyriausiojo, vardu Publijus, nuosavybė. kuris mus priėmė ir mandagiai apgyvendino tris dienas.
8 Publijaus tėvas sirgo karščiavimu ir krauju. Paulius įėjo pas jį, meldėsi, uždėjo ant jo rankas ir išgydė.
9 Kai tai buvo padaryta, atėjo ir kiti, kurie saloje sirgo ligomis, ir pasveiko.
10 Jis taip pat mus pagerbė daugybe garbių. o kai išvažiavome, apkrovė mums reikalingų dalykų.
11 Po trijų mėnesių išplaukėme saloje žiemojusiu Aleksandrijos laivu, kurio ženklas buvo Kastoras ir Poluksas.
12 Išlipę į Sirakūzus, mes ten praleidome tris dienas.
13 Iš ten mes pasiėmėme kompasą ir atvykome į Rhegiumą, o po vienos dienos pūtė pietų vėjas, o kitą dieną atvykome į Puteolį.
14 Ten, kur radome brolius, norėjome pabūti su jais septynias dienas. Taigi mes nuėjome į Romą.
15 Iš ten, apie mus išgirdę, broliai atvyko mūsų pasitikti iki Appii forumo ir trijų smuklių. Paulius, juos pamatęs, padėkojo Dievui ir įsidrąsino.
16 Kai atvykome į Romą, šimtininkas atidavė kalinius sargybos vadui, o Pauliui buvo leista apsigyventi vienam su kareiviu, kuris jį saugojo.
17 Po trijų dienų Paulius sušaukė žydų vadą. Jiems susirinkus, jis tarė: “Vyrai, broliai, nors aš nieko nepadariau prieš tautą ar mūsų tėvų papročius. , tačiau buvau belaisvis iš Jeruzalės į romėnų rankas.
18 Jie, mane apžiūrėję, būtų mane paleidę, nes manyje nebuvo jokios mirties priežasties.
19 Bet kai žydai prieštaravo, aš buvau priverstas kreiptis į ciesorių. ne todėl, kad turėčiau apkaltinti savo tautą.
20 Todėl aš šaukiausi tave pamatyti ir pasikalbėti su tavimi, nes dėl Izraelio vilties esu surištas šia grandine.
21 Jie jam atsakė: “Mes negavome laiškų iš Judėjos apie tave, nei vienas iš atėjusių brolių neparodė ir nepasakė apie tave nieko blogo”.
22 Bet mes norime išgirsti apie tave, ką tu manai.
23 Paskyrus jam dieną, daugelis atėjo pas jį į jo būstą. Jis aiškino ir liudijo apie Dievo karalystę, nuo ryto iki vakaro įtikinėdamas juos dėl Jėzaus ir iš Mozės įstatymo, ir iš pranašų.
24 Vieni tikėjo tuo, kas buvo sakoma, o kiti netikėjo.
25 Nesutarę tarpusavyje, jie iškeliavo, kai Paulius buvo pasakęs vieną žodį: „Gerai pasakė Šventoji Dvasia per pranašą Izaijų mūsų tėvams“.
26 sakydami: 'Eik pas šią tautą ir sakyk: 'Klausydami išgirsite, bet nesuprasite'. o matydami pamatysite, bet nepastebėsite:
27 Šitos tautos širdis suglebusi, jų ausys negirdi, akys užmerktos. kad jie nepamatytų akimis, negirdėtų ausimis ir nesuprastų širdimi, neatsiverstų ir Aš jų nepagydyčiau.
28 Taigi tebūnie jums žinoma, kad Dievo išgelbėjimas siųstas pagonims, ir jie jį išgirs.
29 Jam pasakius šiuos žodžius, žydai pasitraukė ir labai ginčijosi tarpusavyje.
30 Paulius ištisus dvejus metus gyveno savo samdomame name ir priėmė viską, kas pas jį ateidavo,
31 Su visu pasitikėjimu skelbti Dievo karalystę ir mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, niekas jo nedraudžia.